

Informazioni su questo libro

Si tratta della copia digitale di un libro che per generazioni è stato conservata negli scaffali di una biblioteca prima di essere digitalizzato da Google nell'ambito del progetto volto a rendere disponibili online i libri di tutto il mondo.

Ha sopravvissuto abbastanza per non essere più protetto dai diritti di copyright e diventare di pubblico dominio. Un libro di pubblico dominio è un libro che non è mai stato protetto dal copyright o i cui termini legali di copyright sono scaduti. La classificazione di un libro come di pubblico dominio può variare da paese a paese. I libri di pubblico dominio sono l'anello di congiunzione con il passato, rappresentano un patrimonio storico, culturale e di conoscenza spesso difficile da scoprire.

Commenti, note e altre annotazioni a margine presenti nel volume originale compariranno in questo file, come testimonianza del lungo viaggio percorso dal libro, dall'editore originale alla biblioteca, per giungere fino a te.

Linee guide per l'utilizzo

Google è orgoglioso di essere il partner delle biblioteche per digitalizzare i materiali di pubblico dominio e renderli universalmente disponibili. I libri di pubblico dominio appartengono al pubblico e noi ne siamo solamente i custodi. Tuttavia questo lavoro è oneroso, pertanto, per poter continuare ad offrire questo servizio abbiamo preso alcune iniziative per impedire l'utilizzo illecito da parte di soggetti commerciali, compresa l'imposizione di restrizioni sull'invio di query automatizzate.

Inoltre ti chiediamo di:

- + *Non fare un uso commerciale di questi file* Abbiamo concepito Google Ricerca Libri per l'uso da parte dei singoli utenti privati e ti chiediamo di utilizzare questi file per uso personale e non a fini commerciali.
- + *Non inviare query automatizzate* Non inviare a Google query automatizzate di alcun tipo. Se stai effettuando delle ricerche nel campo della traduzione automatica, del riconoscimento ottico dei caratteri (OCR) o in altri campi dove necessiti di utilizzare grandi quantità di testo, ti invitiamo a contattarci. Incoraggiamo l'uso dei materiali di pubblico dominio per questi scopi e potremmo esserti di aiuto.
- + *Conserva la filigrana* La "filigrana" (watermark) di Google che compare in ciascun file è essenziale per informare gli utenti su questo progetto e aiutarli a trovare materiali aggiuntivi tramite Google Ricerca Libri. Non rimuoverla.
- + *Fanne un uso legale* Indipendentemente dall'utilizzo che ne farai, ricordati che è tua responsabilità accertarti di farne un uso legale. Non dare per scontato che, poiché un libro è di pubblico dominio per gli utenti degli Stati Uniti, sia di pubblico dominio anche per gli utenti di altri paesi. I criteri che stabiliscono se un libro è protetto da copyright variano da Paese a Paese e non possiamo offrire indicazioni se un determinato uso del libro è consentito. Non dare per scontato che poiché un libro compare in Google Ricerca Libri ciò significhi che può essere utilizzato in qualsiasi modo e in qualsiasi Paese del mondo. Le sanzioni per le violazioni del copyright possono essere molto severe.

Informazioni su Google Ricerca Libri

La missione di Google è organizzare le informazioni a livello mondiale e renderle universalmente accessibili e fruibili. Google Ricerca Libri aiuta i lettori a scoprire i libri di tutto il mondo e consente ad autori ed editori di raggiungere un pubblico più ampio. Puoi effettuare una ricerca sul Web nell'intero testo di questo libro da <http://books.google.com>

Digitized by Google

Ms. A. 19.

Couga vobis yrw. monach. c. 8.

VITA
ET
DOCTRINA
JESV CHRISTI,
EX
QUATUOR EVANGELISTIS
COLLECTA,
ET

In Meditationum materiam ad singulos totius anni dies distributa,
Per NICOLAUM AVANCINUM
SOCIETATIS JESU.

VIENNÆ AUSTRIÆ,
Apud IOANNEM BLAEV,
& ALEXANDRUM HARTTUNG.
M. D. C. L. X. V. I. I.

Bayerische
Staatsbibliothek
München

AD RR. P A T R E S ,
& F R A T R E S S O C . J E S U
P R O V I N C I A E A U S T R I A E .

Vitam Iesu Christi , quam in singulas totius anni hebdomadas , & dies ad meditandum digessi , vobis dedico RR. Patres , Fratresque Chrysostomi . Quidquid de me præsumptionis , aut arrogantiæ concipi posset , uno verbo diluo : ita jubeor . Existimabant illi , quibus una curæ sumus , laborem hunc vestris usibus serviturum ; volebantque vel labores vestros sublevatos , quibus , quandoque non sine toedio , meditandi materialiam per varios effusi Auctores veluti panem quotidianum mendicabatis : vel vitam Iesu formatam in vobis , quorum professio est contentiosa ejusdem imitatio . Placent diversis diversa : iis tamen , qui se Iesu Socios non inani nomine profitentur , placere ea debent , quæ sunt Iesu Christi ; ut assidua meditatione in ejus vitam , doctrinamque intuentes , in eandem imaginem transformatur . Non damno eos , qui aliunde mentalis orationis quasdam sibi materias congerunt , & quandoque psalmum , aut

alium Scripturæ locum expendunt; sed eos non probo, qui vitam, doctrinamque Iesu sterilem arbitrati, omnino rejiciunt. Eligunt enim sibi cisternas, quæ aquam fitienti animæ suffecturam contine-re non possunt, & fontem aquæ vivæ derelinquent. Nam quamvis multa extra vi-tam C H R I S T I , & doctrinam, quæ splendent, & Intellectum pascunt, reperi-re possis; quod tamen voluntatem affi-ciat magis, & calidos excitet animorum motus, aptum magis, idoneumque repe-ries nihil, quam vitam, doctrinam, passio-nem, & mortem C H R I S T I I e s u ; dummodo fidei defectu non labores. Hæc est vastissimus juxta, ac dulcissimus om-nium sanctorum affectionum Oceanus, in quo anima felicissimâ navigatione ad om-nem perfectionem progreditur; dum vel documenta legit, vel exempla inspicit; & simul avida quadam voluntate ad eorum amplexum, ad horum imitationem con-tendit. Atque hinc Sanctissimus Patriarcha noster I G N A T I U S peroptabat arden-ter, ut omnis suorum sequacium vita in meditatione Vita, & doctrina I e s u C H R I-S T I absumeretur. Cum igitur & tanti Parentis exemplo, & instituto vestro con-tendatis assimilari, & imitari Creatoram, ac Dominum nostrum I e s u m Christum, ejus-que uestibus, & insignibus indui: confido non ingra-

ingratum vobis futurum , quod in hunc fi-
nem, Majorum adactus imperio, attenta-
vi. Operæ vero id precium ego postulo ,
ut cum & ad Intellectus lumina , & ad vo-
luntatis affectus defint quam plurima , ea
vos suavissimo Spiritus Sancti ductu sup-
pleatis.

Vester omnium in Christo servus infimus

NICOLAUS AVANCINUS.

AD LECTOREM RELIGIOSUM.

OEconomiam totius Opusculi paucis accipe.
Adventus temporis ea attribuo, que Incarnationem, & Conceptionem DEI Filii contingunt.
A Nativitate Domini ad Dominicam Septuagesime ea complector, quae sunt Infantia, & Pueritia CHRISTI. Hinc usque ad Pascha, ut temporis serviam, Passionem expendo. Tum ad Pentecosten, & Octavam Corporis Christi, quae sunt ejusdem temporis. Denique per octiduum expensis DEI attributis, reliquam CHRISTI vitam, miracula, parabolas, & doctrinam, ordine fere quatuor Evangeliorum persequor.

Ne vero materia unquam deficeret, summum, quod est cujusque temporis, accepi; adeoque Adventui quatuor, tempori post Epiphaniam sex, post Pentecosten viginti octo integras hebdomadas assignavi.

Non adjicio meditandi methodum, quam vel passim habes, vel ex ipsis S. Patris nostri Exercitiis facile addidiceris. Placuit tamen iis, qui hoc Opus demandarunt, ut affectuum quorundam formulas suggererem. Horum ut obtemperem voluntati, primum tibi tria affectuum alphabeta, juxta tres perfectionis Religiosa vias digesta exhibeo, quorum familiarem usum sane fructuosum sum expertus: deinde vero eorum, qui in quaue via sunt precipui, exempla aliqua subjiciam.

F O R-

FORMULÆ ALIQUÆ AFFEKTUUM.

Cum voluntas naturâ cœca sit, nec in ultum affectum erumpat, nisi prævius eam Intellectus manuducat, necessarium omnino erit ad fructuosam meditationem, ut persuasissimam tibi reddas veritatem aliquam practicam, quam sive ex verbis, & doctrina, sive ex facto, & exemplo Christi eruisti. Idque rationibus quidem etiam naturalibus, potissimum tamen, ac principaliter actu fidei supernaturalis; qui est principium non tantum practicarum conclusionum in Intellectu, sed etiam motuum omnium, & affectuum supernaturalium in Voluntate.

AFFECTUS VIRTUTUM THEOLOGICARUM.

Fides. Credo, Domine, credo. Tu adjuva incredulitatem meam. Suggerit alia mundus, caro, dæmon: non credo. Verbum tuum maneat in æternum. Pro hoc exige à me Domine sanguinem, exige spiritum: ecce paratum cor meum Deus, paratum cor meum. Mille gladiis, ignibus, rotis exhibebo hoc corpus, ut tua stet illæsa veritas.

2. Quis me separabit ab hac Veritate? Certus sum, quod nec gladii, nec crues, nec tela, nec ignes, nec inferorum tormenta me

poterunt ab ea separare. Tua veritas Deus fallere non potest , tua sapientia falli non vallet. Tu dixisti : Satis hoc mihi est præ omni ratione humana, ut etiam sanguine subscriptam.

Spes. Quare tristis es anima mea ? & quare conturbas me ? Habes bonitatem Deus , & misericordiam paratam, quæ vult ; habes omnipotentiam assistentem , quæ potest opitulari ; habes sanguinem , & merita Christi , quæ pro te apud æternum Patrem perorant. Projice te ergo anima mea in brachia misericordiæ , & omnipotentiæ Deus . Quam nihil potes ex te , tam omnia potes in eo , qui te confortat.

2. In te Domine speravi : & quis mundi impetus , quæ carnis illecebra , quæ dæmonum astutia prævalebit ? non , non confundar in æternum. In te Domine speravi : quod vitium non extirpabo ? quam virtutem tuâ gratiâ non assequar ? &c. Dicant omnia ossa mea ; tu es spes mea, Deus meus in æternum.

3. Si Deus pro me , quis contra me ? Si exsurgant adversum me castra, non timebit cor meum. Si consurgat adversum me prælium , in hoc ego sperabo , quia scit infinita sapientia , potest infinita omnipotentia , vult infinita bonitate mihi auxiliari.

Charitas. Domine tu scis , quia amo te : quoniam tu solus bonus, tu solus sanctus, tu solus dignus omnium creaturarum amore. Supplete vos , ardentia Cherubim , tu ardenter
Cheru-

Cherubinis Virgo , quidquid deest amori meo.
O vivam ! ô moriar amore tui. Moriar potius,
quam te non amem.

2. Domine , quid mihi est in cœlo , & à te
quid volui super terram ? Tu solus D E U S cor-
dis mei , & pars mea D E U S in æternum. Di-
ligam te Domine, non quia mihi beneficus, aut
remunerator liberalissimus ; sed quia in teipso
es summa , & infinita bonitas, sola, & una super
omnia amabilis. Moriar Domine hoc momen-
to , quo te amo, priusquam succedat aliud , quo
te non amem.

3. Exigis à me cor meum Domine . O si
mille , ô si infinita haberem ! omnia tui unius
amore occuparem. Vis amorem operibus ex-
periri ? confunde me , contunde me , contere
me, in infernum demerge me ; non dimittam
te, &c.

4. Sero te amavi pulchritudo mea tam no-
va , & tam antiqua : sero te amavi. Sed neque
nunc te amo , ut debeo , neque amo , ut amare
desidero. Infinites , infinites te amare vel-
lem , eoque amore , si fieri posset , quo te ipsum
amas ; quia hic solus amor tuam amabilitatem
æquat, &c.

ALPHABETVM AFFECTVVM, PRO VIA PURGATIVA.

A Bjectio sui ad pedes J E S U .
Abjuratio imperfectionis.

* 5

Accu-

Accusatio tui.
Admiratio patientiæ Divinæ.
Angor de culpa.
Communicatio cum D e o.
Comparatio tui cum Sanctis, damnatis, dæmoniis, &c.
Confessio humilis.
Confusio tui.
Contemptus mundanorum.
Contritio.
Deprecatio.
Desiderium satisfaciendi.
Detestatio.
Diffidentia sui.
Exhortatio sui ipsius.
Exprobratio.
Fiducia.
Gratiæ imploratio.
Gratitudo.
Humiliatio, & annihilatio tui.
Indignatio.
Invocatio Sanctorum.
Lamentatio ad D e u m , & Sanctos.
Mendicatio spiritualis à D e o , & Sanctis.
Odium tui, & culpæ.
Pavor.
Propositum.
Querelæ cum D e o , Sanctis, & Creaturis.
Reprehensio.
Sollicitudo.
Timor iræ Divinæ.
Vindicta in teipsum.

E X E M -

EXEMPLA AFFECTUUM, PRO VIA PURGATIVA.

A *Bjectio.* Deprime sub pedes D E I tui superbum caput vilis creatura. Ah ! etiamnum superbis ? Indigna es , quam suis pedibus dignetur J E S U S tuus. Conculcent te dannati omnes , ac ipsi dæmones , quorum tu iniqüitates es supergressa, &c.

Accusatio. Fateor enim , ut reus memet ipsum accuso : Ego te summum , & inæstimabile bonum, ac infinitam dignitatem vilipendi. Quis ego ? quis tu ? Ego Filium tuum crucifixi, & occidi ! Ego sanguinem ejus, & infinita merita proculcavi, &c.

Admiratio. O cœcitas mea ! ô impudentia ! ô audacia ! servus nequam tam bonum Dominum tam indigne tractare potui ! O bonitas tua D E U S ! ô patientia incredibilis ! ô misericordia infinita ! tu , non ferre tantum delinquentem , sed novis etiam beneficiis cumulare potuisti.

Communicatio cum Deo. Quot tu , justissime D E U S , minorum scelerum reos in momento ad infernum præcipitasti ? Angelos, tam excellentes creaturas ad unius duntaxat cogitationis consensum in ignem æternum detrusisti: mihi ut parceres , ut dissimulares, quid te movit ? An quidquam toto vitæ decursu præstisti , quod oculis Divinæ tuæ Majestatis placere potuerit ?

Confusio. Averte oculos tuos à me Domine ; quia indignus sum , in quem respicias , postquam me ad tantam vilitatem abjeci , quem tu ad tantam dignitatem creasti . Confusio cooperuit faciem meam , quia repleta est malis anima mea , quæ purissimum Dei oculum merito avertunt à me .

Contemptus mundanorum. Si habuero omnem substantiam hujus mundi , nihil sum . Nihil est honor , nihil æstimatio , & gloria , nihil opes , & divitiae , nihil omnis voluptas . Ex nihilo ducta in nihilum eunt : apparent , & evanescunt . Solus Deus est omnia ; reliqua amore meo indigna .

Contritio. Deus meus , summa bonitas , omnium creaturarum , tuoque ipsius amore sola , & infinitè digna ; doleo , quod tam impudenter te offenderim . doleo , non quia timeo , sed quia amo . Si sanguine meo fieri possit , ut non sis offensus ; ecce me , discerpe me . paratum cor meum . Si tormentis inferorum deleri possit ; ecce me : nullum est , quod non merui ; nullum , quod amore tui non præeligo peccato , quod tantopere odisti . Si vides , qui omnia vides , quod aliquando , post quotquot annos , te offensurus sim , hoc potius momento acerbissima morte me tolle , quam permittas ad infelicissimum illud tempus supervivere .

Deprecatio. Obscro te æterne Pater , per misericordiam tuam infinitam ; te Fili unigenite , per tuum in peccatores amorem ; te
Spiritus

Spiritus Sancte, per tuam benignitatem; te SS.
Trinitas, per sanguinem, & merita Christi, par-
ce, parce misero peccatori. Amplius Crucifice
Iesu, amplius lava me vel unica guttula tui san-
guinis à peccatis meis. Ad geniculorū Cruci tuæ,
& indignus licet, expecto misericordiam tuam.

Diffidentia sui. Vide Domine infirmitatem
meam ; quia nihil possum sine te , nec invocare
te. Ne desere me, quia labor sine te.

Exhortatio sui ipsius. Erige te anima mea de
ceno peccatorum , in quo jaces. aude aliquan-
do aggredi, quod vanè metuis. Deus porrigit
manum suam ; tu tuam exere , & apprehende
auxilium. Quid hæres ? quid dubitas ? fortior
est, qui te juvat, quam qui te tentat.

Exprobratio. Quæ tua est impudentia, tam
tenere te amantem Deum, tui amore in Cru-
ce morientem , tam indignè tractare ; & odia
illi indicere , à quo amores, favoresque recipis ?
Hoc cinè meruit, qui te ad se creavit , ut ei cum
tanto contemptu tergum verteres ? Hoc, qui te
toties recepit , & etiamnum expansa habet in
cruce brachia ad te amplectendum , ut tu ster-
cora, & mundi quisquilias , sumque hostem
amplectaris ? &c.

Fiducia. Deus meus, auxiliator meus, in te
confido, non erubescam. Si consistant adversum
me castra temptationum, non timebit cor meum,
quia tu es protector meus : si exsurgat adver-
sum me prælium , in te ego sperabo , quia tu es
Deus meus.

Gratitudo. Gratias tibi ago Deus meus,
quod

quod peccantem me, & non poenitentem, hucusque conservaveris, neque statim meritis poenis addixeris, otiumque dederis animæ meæ calamitatem agnoscendi, ac detestandi; quod mille aliis non concessisti, quos prius mors, & æterna damnatio occupavit, quam præstare id possent.

Humiliatio. Agnosco vilitatem meam, Deus infinitæ Majestatis. Infra nihilum descendit, quia te offendi. Et merui, & volo ab omnibus contemni, & vilipendi. volo non exspectare tantum, sed querere, & ambire contemptus mei occasions. Confirmata hanc voluntatem meam, pro me toties despecte J E S U.

Invocatio Sanctorum. Indignus sum, qui accedam ad thronum misericordiae D E I, quam impudentissime despexi. Tu unica, & potens peccatorum advocata, D E I Mater M A R I A, quæ nullum in te confidentem despicis, ostendit pro me filio tuo ubera, quibus eum lactasti; & per merita tua impetra mihi à justissimè irato D E O misericordiam. Tu Angele mi Tutaris, cui curæ sum ab infantia, per gaudium illud, quod habes super uno peccatore poenitiam agentem; vos SS. N. N. Patroni mei, &c.

Mendicatio spiritualis à Sanctis Dei. Sancta, & Immaculata D E I Mater, quæ quantum amasti filium tuum, tantum odisti peccatum; vide generis humani (vel hujus hominis N.) calamitatem; infunde aliquid amoris tui cordi illius, ut sciat, ac velit reprobare malum, & eligerre bonum. Sancti Angeli Dei, qui primi tentanti

tanti Angelo constanter restitistis , aliquid constantiae vestrae hujus temptationibus suggerite . S. Petre , qui unum peccatum toto vitæ tempore incessanter deplorasti ; aliquid poenitutinis , & lachrymarum huic indulge , &c.

Odium sui. Quis me liberabit de corpore mortis hujus ? quid queror æterna ? ego mihi ruinæ , & calamitatis meæ sum causa . fictum hostem culpo , & vero blandior ? Ego sum ipse , qui occidi me , dum amavi me . Sed teneo hostem meum ; non dimittam , nisi occidam eum . Moriatur sensus , vivat ratio ; moriatur auctor mortis animæ meæ , vivat auctor vitæ animæ meæ J e s u s . Ut semper me oderim , semper amabo D e u m meum .

Propositum. Nondum usque ad sanguinem decertavi cum hostibus animæ meæ : sed ab nunc , si necessarium sit , totum sanguinem ad ultimam usque guttam lubens , gaudensque impendam potius , quam delinquam . Sic statuo coram J e s u meo pro me crucifixo . Moriar millies , né semel peccem .

Reprobatio sui. Et ausus tu es tanta in D e u m impudentia ? quis tu ? quis D e u s ? & quid ausus es ? O creaturarum ingratissima ! tam parvi tibi est D e u s ? tam magni tu tibi ipse , aut modica tui sensus delectatio ?

Timor. Timor , & tremor venerunt super me , quia irritavi iram tuam Domine . Quo fugiam à facie iræ tuæ ? quando undique tu me circumfas , & quem patrem habere nolui , strixissimum Iudicem meorum scelerum formido .

do. O Domine nè intres in judicium cum seruo tuo.

Hec pauca exempla affectuum pro via purgativa sufficient, que licet proportione quadam facile ad viam illuminativam trahere possis, libet tamen & hujus via alphabetum suggerere, & pauca exempla adnectere.

ALPHABETVM AFFECTVVM, PRO VIA ILLUMINATIVA.

A Mor proximi.

Animatio sui ad studium virtutis.

Benignitas.

Bonitas.

Contemptus mundi.

Conversatio.

Curiositas spiritualis quærens per Sanctos in cœlo varia virtutis alicujus exercitia.

Eleemosyna spiritualis petita à Sanctis pro se, & aliis.

Expostulatio pia cum Deo, & Sanctis.

Fortitudo in adversis.

Gratiæ petitio.

Gratarum actio.

Humilitas.

Imitandi desiderium.

Intentio gloriæ Dei.

Laus Sanctorum.

Longanimitas.

Mortificatio corporis.

Nitor

Nitor, conscientia.

Obedientia.

Patientia.

Paupertas.

Præsentia D E I.

Suavitas.

Tranquillitas.

Veritas.

Zelus animarum.

EXEMPLA AFFECTIVVM, PRO VIA ILLUMINATIVA.

A Mor proximi. - Te D E U S in meo proximo, & proximum propter te diligo, sicut me. Tu me exemplo magis, quām verbis hoc docuisti: qui cum inimici essemus, dilexisti nos: qui perditos nos quæsivisti, & attraxisti misérans. Quem oderim, dum tu omnes amas? quem despiciam, dum tu bonis, & malis precium tui sanguinis impendis.

Benignitas. Obstupesto tuam J E S U mi benignitatem! quām benevolè ad te revertentes peccatores excipis! quām amanter alloqueris! quām tenerè amplecteris! & sine exprobratione omnia restituis bona, quibus per peccatum fuerant spoliati. Hâc te sequar mi J E S U. quorum mihi incumbet cura, amabo etiam delinquentes, ut reducam; compatiar calamitati animæ, tractabo vulnera leniter, in modo, in gestu, in vultu, in verbis, ut merus animi amor appareat.

Boni-

Bonitas. Tua ad beneficiendum propensio, bone J E S U , mea est in omnes proximos agendi regula. Innumera in nos dona , sanguinem tuum,merita, gratias, teipsum elargiris ; neque majoribus tantum , aut iis , qui te reverentur , & amant , dignosque se præstant ; sed vilibus etiam, te ignorantibus, demerentibus, contemnentibus. Trahit me tam suave exemplum , ut me impendam omnibus , & super impendam. nemo mihi vilis, nemo mea indignus ope; quia nemo tibi.

Contemptus mundi. Tu non es de hoc mundo,amabilissime J E S U : tua desideria,affectiones, vota , spes, prosecutiones non tendunt in honores, gloriam, existimationem,laudes, & applausus. Delirium meum est, si eotendam, undè tu Sapientia Patris abhorres. Quia nihil sunt , indigna sunt eo corde , quod non satiatur , nisi D E O .

Conversatio. In terris visus, & cum hominibus conversatus es, Domine J E S U : prudenter, & circumspecte , ut non offenderes ; suaviter , & urbanè , ut animos traheres ; utiliter, & salubriter , ut prodeesses iis , quibuscum versabar. O si & ego prodeesse intenderem ! quam cohiberem affectus meos ? quam caverem errores ? quam abstinerem asperis , & acerbis , frivolis & vanis, & quandoque noxiis sermonibus ? Semel juravi ; aut obmutescam, aut sana loquar.

Fortitudo in adversis. Omnia possum in eo , qui me confortat; non ego,sed gratia D E I mecum. Non mihi innitor , sed potentiae Patris ,
qua

quæ canas erigit in columnas ; sapientiæ Filii, quæ modos , viasque eluctandi habet infinitas ; gratiæ Spiritus Sancti , quæ facit aspera in vias planas. In D e o meo transgrediar muros.

Humilitas. O humilitas nascentis , viventis, morientisque J e s u mei ! Cùm in forma D e i essem, exinanivisti temetipsum, abscondisti divinitatis majestatem , nè in te confluere omnis honor , gloria , admiratio , & applausus populum. Ah ! serò licet , tandem tamen eligo abjectus esse in domo D e i , in loco , & officio : & hæc sit gloria mea.

Intentio gloriae Dei. Non quæris gloriam tuam , Domine J e s u , sed honorificas Patrem tuum. neque altiorem reperisti operum tuorum, tuæque passionis finem . Huc tua Incarnatione, vita, mors, cogitationes, verba, opera, somnus , ac omnis respiratio tendebat. Trahe me post te. Quæram te , sine me : sine meo emolumento quæram te quotidie , quavis hora , quovis momento , quavis respiratione : quæram purè , sine admixtione creaturæ, majorem tuam gloriam.

Longanimitas. Potes D e u s momento plerere, quo peccat homo : sique id facias, justum est , & in æternum laudabile judicium tuum. Sed sustines tamen, longanimis, patiens, & multæ misericordiæ : sustines menses , & annos , & non expectas tantum , ut revertamur, sed revocas ad te , & attrahis miserans. Respicis Petrum , tangis cor Magdalene , adblandiris Iudeæ , &c. Egone vel me à te desertum querar ? vel

vel spem alienæ conversionis deponam ? Aderis in tempore mihi : Expectabo te Domine, & non movebor. Aderis gratiâ tuâ peccatoribus : sustinebo, & quod meum est, operabor. Non erit inanis opera, quæ te imitatur.

Mortificatio corporis. Tota vita tua J E S U , continua fuit corporis afflictatio. Poteras, cùm D E U S effes, citra pérículum, omnia corpori commoda indulgere. Non egebas hoc studio ad corrigendam naturam , quæ nec vitiata erat, nec vitiari poterat : non ad subjiciendum corpus rationi , quod Divinitas moderabatur, ut non posset rebellare : & tamen in laboribus , & doloribus à Iuventute tua vixisti , & exspirasti. Est ergo amabile quiddam , quod tu elegisti. Quid agimus anime ? vitiata tibi est natura , & in malum proclivis, rebellat rationi , inducit in peccata ; & adhuc ei blandieris , & ut quàm minimum patiatur , studebis ? Imò conteratur caro mea, ut vivat spiritus. Ut tuus sim , carnem meam crucifigam , cum vitiis , & concupiscentiis.

Nitor conscientia. Splendor sine macula es J E S U mi ; munditia ab omni immunditia libera, perfecta, & omnino immaculata. O quando potero & ego insultare mundo , carni , & dæmoni : Quis vestrûm arguet me de peccato ? O quàm suavis dies, laborque omnis, quàm dulcis quies hominis, dum culpa non mordet animum ! quàm hilaris, felixque mors ejus, quem conscientia non accusat. At hoc solatium nemo aliis, quàm tu ipse , impendere

dere tibi potest. Malo ergò millies mori, quàm
foedari.

Obedientia. Omnia de te dixit, qui te amavit: Factus obediens usque ad mortem, mortem autem Crucis. Et tu obediens, Filius Dei, Sapientia Patris, Dominus dominantium? & non Patri tantum, sed hominibus, etiam sceleratis, & iniquis Iudicibus, ac Carnificibus? & usque ad mortem? O ferrum ego, & indomitum saxum, si hoc exemplo non movear, ut iis obediam, & in omnibus, & semper, qui Patres sunt, qui vice Dei funguntur, quibus tuam in me potestatem tribuisti.

Patientia. Domine dirige cor meum in patientia Christi. Statutum est, aut pati, aut mori. Tu Jesus mihi, quàm dura in corpore, quàm acerba in anima, quàm infamia in honore sustinuisti? Tu idem Deus, & Homo: & ego unius puncturæ imaginatione percellar, minima infamia turbabor? O Domine da, quod protepiar, qui pro me passus es infanda.

Paupertas. Domine Jesus, cum esses dives, factus es pro me egenus; ut non haberes, ubi caput tuum reclinares. O res à sæculis inaudita, Pauper Deus. Et ego illis affigam animum, quæ Deus odit? Ego pro Deo non relinquam lætus, & hilaris mundi nugas, qui pro me reliquit omnia regna mundi sibi jure debita, adeoque & cœlum ipsum?

Suavitas. Quàm suavis est Domine Spiritus tuus! Præscribis leges, sed addis vires: cùm minimum facimus, tu plurimum præstas:

aptas

sptas te singulis , nulli vim infers : paucissima exigis, cùm plurima, & gravissima possis. Si erramus, nos revocas, & amanter trahis. Confundis asperitatem meam. Evincis omnino , ut in proximo meo excusem delicta, attendam fragilitatem, non plus exigam , quām ipse præstem : si quandoque sit severitas adhibenda , ea semper suavitate misceatur.

Tranquillitas. Quanta locuti sunt adversum te malignantes Domine J e s u ! tu factus es tanquam surdus , & mutus. Quantis impetitus es blasphemiiis ? at tu immotus stetisti, tanquam non haberes in ore tuo redargutiones : tenuisse semper animum imperturbata quies , tametsi fulmina excire potuisses. Cur ergo, si leviter tangor , erumpo in immoderatos , præcipitesque motus ? Respiciam in te J e s u mi ; & si famam, si vitam perdam, tranquillitatem feravabo.

Zelus animarum. Amabilissime J e s u , tu propter nos homines , & propter nostram salutem descendisti de cœlo. quot hoc fine sustinuisti elementorum injurias ? quot suscepisti itinera ? quot labores , & dolores ? quot mortes exantlasti. Effudisti te ad omnes, divites & pauperes , honoratos & abjectos, senes & pueros, in urbibus & pagis , in campis & desertis , die & nocte. Tanti tibi fuerunt animæ nostræ, quanti tuus sanguis, hunc enim pro illis dedisti. Nimis viles ego facio animas , si non ex æquo ad pauperes , abjectos , & pueros me effundo , pro quibus idem precium datum est. Si pluvia, si nox , si lon-

si longinquitas spatii , si quævis incommoditas
me deterret. O animæ Christi sanguine redem-
ptæ ! ô si omnes ! ô si vel unam meo sanguine ,
& acerbissima morte salvare possim !

*Advertendum est , quod quemadmodum Via
Illuminativa spectat doctrinam proximque vir-
tutis, ita respiciat & Christum , veluti normam ,
& absolutissimum exemplar virtutis. Que mihi
ratio fuit, ut in singulis hujus via affectibus mo-
trivum desumerem ab exemplo Christi.*

ALPHABETVM AFFECTVVM, PRO VIA UNITIVA.

A Micitia cum D e o .

Amplexus D e i .

Appreciatio D e i .

Aspiratio ad D e u m .

Beatitudo in D e o .

Complacentia .

Conformitas cum D e o .

Desiderium D e i .

Donatio sui D e o .

Exaltatio D e i .

Exultatio in D e o .

Filiatio ad D e u m .

Fraternitas cum C H R I S T O .

Gaudium in D e o .

Gloriatio in D e o , & C H R I S T O .

Imitatio C H R I S T I .

Invitatio Creaturarum .

Languor animæ in D e o .

Lau-

Laudatio D E I.

Mors in D E O.

Narratio magnalium D E I.

Oblatio sui.

Pactum cum D E O.

Quies in D E O.

Respiratio in D E O.

Vita in D E O.

Unio cum D E O.

EXEMPLA AFFECTUVM PRO HAC VIA.

A Micitia cum Deo. Amas me, amo te, amor meus, Deus meus! Tu quod es, meus es: ego quod sum, tuus sum. Mergor in infinito tuo, tu in meo nihilo. Quia amas me, communicas te mihi; quia amo te, reddo me tibi, & te tibi, & amor meus, unus & solus, electus ex millibus.

Amplexus Dei. Parce mei amoris audaciæ, Deus meus. Qui posuisti lævam sub capite meo, & dexterâ tuâ amplexaris me, intra tuâ brachia cogis me. In illa reverentissimè conjectus & vivere volo, & mori desidero. Tu stringe me, nec permitte me separari à te.

Appreciatio Dei. O bonum inæstimabile Deus, & omnium desiderabilium finis! Quia super omnia æstimo te, super omnia amo te. Deficit in tui pretii æstimatione intellectus meus, & sub imperio voluntatis te infinita æstimatione appretiare desiderantis, fatisfcit. Sit tibi

bi satis D E u s meus : amo te millies , & millies plus quām me , plus quām satietatem animæ meæ , plus quām ipsam beatitudinem meam , & jucundissimum , æternumque tui aspectum , amo te ; & in hoc morior , amo te .

Aspiratio ad Deum. Ubi sum ? Ah jube me Domine venire ad te . Exam à mundo , & ejus concupiscentiis ; exam à me ipso , ut nusquam sim , nisi in te . O quando erit felicissima illa hora , qua mihi vel annuas , vel dicas : Veni de Libano , veni ! Ecce me , respondebo , adsum : nec ullum me aliud votum vel momento retardabit .

Beatitudo in Deo. D E u s meus , nondum video te revelata facie ; & tamen beatus sum , quia amo te . Nullum tormentum sentio , dum amo te ; quia solum tormentum mihi est , non amare te . Tu solus totum intellectum trahis , ut te unum possideat : tu solus omnem amoris mei vim exhaustis .

Complacentia Dei. Tu es , qui es : & hoc unum mihi placet , quod es , qui es , infinitè perfectus in sapientia , potentia , & bonitate . Non possum hoc exprimere , nisi verbis illius amantis : Si tu D E u s es es Augustinus , & ego Augustinus essem D E u s ; ego D E u s vellem , ut tu Augustinus es es D E u s : ita mihi placet , ut tu sis tu .

Conformatas cum Deo. Amo te D E u s meus . Satis dixi : voluntas mea jam tua est , & tua est mea . Vis me premi , abjici , contemni , torqueri , dilaniari ? volo & ego , quia tu vis . Vis me inter beatos ad tui fruitionem attollere ? volo : non quia limpidam , & innocentem hoc ad fertt

fert voluptatem ; sed unicē quia tu vis.

Desiderium Dei. Desiderium habeo dissolvi, & esse tecum. Quis me liberabit de corpore mortis hujus ? Quando veniam, & apparebo ante faciem D E I mei ! Defecit cor meum , & caro mea , D E U S cordis mei , & pars mea D E U S in æternum. Sed nemo venit ad te, nisi tu traxeris eum. Trahe me post te amor meus , D E U S meus : trahe me, & curram ad te.

Donatio sui Deo. Quid petis à me D E U S meus ? Audio suavissimam tuam vocem : Præbe, fili mi, cor tuum mihi. Ecce habes; tibique sponte, & hilariter dono, quidquid mihi dedisti ; cor, animam, vitam, sanguinem, intellectum, & voluntatem. Nolo cor meum, nisi sit tuum: nolo amare, nisi te : nolo vivere, nisi in te : nolo sapere , nisi te : nolo velle, nisi te. Iam tuus sum, non sum meus : Vivo quidem, sed non ego ; vivit verò in me D E U S .

Exultatio in Deo. Cor meum , & caro mea exultaverunt in D E U M vivum. Salio extra me D E U S meus, ut veniam ad te. Angustiæ cordis mei non capiunt torrentem voluptatis , quo tui recordatio me perfundit.

Filiatio ad Deum. Filius tuus ego sum, filius tuus. Non est præsumptio ; quia dedisti mihi potestatem filium D E I fieri. Dicam tibi semper , & tota animi fiducia dicam : Pater meus es tu. Diligam te, quia Pater meus es tu : amplectar te, nec dimittam te, quia Pater meus es tu. Pater , da mihi portionem substantiæ , quæ me contingit ; sed portio mea tu es,

D E U S .

DEUS meus : aliam nec quero, nec admittō.

Fraternitas cum Christo. Primogenite in multis fratribus I E S U Christe: Pater tuus idem meus & esse, & vocari vult Pater : te hæredem, me cohæredem facit. Amo te, amabilissime frater : & si me in hæreditatem regni non admittas, amabo te : & si me à te projicias, amabo te. Omnia tu unice hæres accipe, quia omnia debentur tibi : unicum mihi relinque amorem, ut amem te. Hic unicus sit pars mea, & hæreditas mea.

Gloriatio in Deo, & Christo. Absit mihi gloriarri, nisi in D E O meo, & in Cruce Domini mei J E S U Christi. In hoc gloriior, quod tu D E U S sis D E U S meus, Dominus meus, omne bonum meum : in quo summa est mea felicitas, quod sim creatura tua, servus tuus, & quem tu amore infinito dignaris. In hoc gloriabor, si in cruce configar J E S U meo, si vulnera tua fiant mea, & tecum pauper, & despecto, siam pauper, & despectus.

Imitatio Christi. Cùm in forma D E I essem, amor meus J E S U, exinanivisti temetipsum divitiis, honoribus, & sapientia, factus pro me egenus, ac despectus, & ludibrio habitus. Fac possim esse dives : nolo ; quia tu fuisti pauper. Fac possim esse ab omnibus honoratus : nolo ; quia tu contemni elegisti. Fac possim sapientiae famam lucrari : nolo ; quia tu pro fatuo haberi maluisti. Electio tua regula est electionis meæ. Et sic eligo solum ad majorem tui imitationem.

Languor anima in Deo. Amore tui langueo,

D e u s meus. Nauseat anima mea , quidquid
humani est solatii, & mundum omnesque crea-
turas fastidio ; quia te unum , & solum amo ; &
cùm nondum te frui licet , in omni alia opera-
tione deficio,& solo amore respiro, amor meus,
D e u s meus.

Laudatio Dei. Lauda anima mea Dominum,
quoniam bonus. Omnis actio mea,omnis cogi-
tatio mentis , omnis affectus voluntatis , omnis
respiratio, omnis arteriæ motus dicat tibi : Ma-
gnus Dominus , & laudabilis nimis. Necdum
assequor,quod volo. quidquid dicam, quidquid
cogitem ; adhuc es infinites laudabilis. Magni-
ficet te , mei loco , anima Sanctissimæ Virginis
M A R I A E. Laudent te ardentissimo affectu Se-
raphini : Sanctus, Sanctus, Sanctus. Benedicant
omnia opera Domini Domino , laudent , & su-
perexaltent eum in sœcula. Nondum assequor ,
quod intendit affectus. Laudet te humanitas
sanctissima Redemptoris mei : &, quod ultra
non possum, tua te Divinitas laudet in sœcula.

Mors in Deo. Mortuus sum , & vita mea ab-
scindita est cum Christo in te **D e u s** meus. Li-
quefacta est anima mea , cùm tu tetigisti cor
meum, & à me transivit in te. Omnis cogitatio
mea,omnis affectus meus , cum Christo conse-
pultus est in te. Vivo tamen in te , quia hoc
unum sentio, quod amo te.

Narratio magnalium Dei. Magnificat anima
mea Dominum : Quia fecit mihi magna , qui
potens est, &c. Potes totum recitare. Quidquid
tenui,quidquid intellectu capio extra te **D e u s**
meus ,

meus , opus manuum tuarum est , & tui in me
amoris effectus : Ideò magnificat te anima mea
Dominum. Sic dilexisti mundum , ut Filium
tuum unigenitum dares : Ideò magnificat te
anima mea. Charitatem tuam diffudisti in cor-
dibus nostris per Spiritum Sanctum , qui datus
est nobis : Ideò magnificat te anima mea.

Oblatio sui. Omnia mea , tua sunt Domine ;
quia omnia tua voluisti esse mea. Quid habeo ,
quod à liberalitate , & misericordia tua non ac-
cepi ? & quia accepi , rursus tibi cum sincerissi-
mo gaudio offero , corpus meum , & animam
meam , omnes sensus & potentias meas , intel-
lectum , memoriam , & voluntatem meam. Non
aspice , quod mea sint ; sed quod tua ; & pretio-
fissimo sanguine Filii tui tibi vindicata.

Pactum cum Deo. Amo te Deus meus ; &
tu scis , quia nihil amo , nisi te. Non sufficit cor
hoc sentire , non lingua loqui. Sic ergo pacis cor
tecum Deus , de minimo quocunque motu
interno , & externo animæ , cordis , & corporis
mei ; de omni mea æquè dormientis , ac vigi-
lantis aspiratione , ac respiratione ; de omnibus ,
& singulis , quæ sunt , & erunt , creaturarum mo-
tibus ; de singulis Beatorum tuorum , & SS. Ma-
tris , ac Jesus mei Redemptoris actibus , sint
signa mea , quibus meum in te amorem loquar.
Quidquid horum aspicis Deus , in eo tibi ego
loquor : amo te amabilissime Deus .

Quies in Deo. In omnibus requiem quæsi-
vi ; sed extra te non inveni , Deus meus , amor
meus : In omnibus nihil reperi , nisi dolorem , &

afflictionem spiritus. Recordatus sum tui, ecce
pax, & consolatio, quam mundus, & creatura
nulla dare potest. Infundo me totum in sinum
beneplaciti tui. Hæc requies mea: hic habitabo,
quoniam elegi eam. In pace, in id ipsum moriar.

Vita in Deo. In te, per te, propter te vivo,
Deus cordis mei. Tu anima animæ meæ. Nulla
lam volo mentis, nullam corporis operationem,
quaæ non sit beneplaciti tui. Hoc solum me mo-
vet, ut excedam rebus omnibus creatis. Quo
moveor, illo vivo. Vivo te, vita mea, Deus
meus.

Unio cum Deo. O quam mihi bonum est ad-
hærere Deo! Iam experior, quod qui adhæret
Deo, unus spiritus est cum eo. Tu mihi hoc
obtinuisti amabilissime Iesu, quando etiam
pro me orasti Patrem, ut sim in te, & in Patre
unum, sicut tu & Pater unum estis. Et quis me
separabit, &c.

I N D E X

I N D E X

In Evangelia Dominicarum to- tius Anni.

- D**ominica I. Adventus. *Congruit hujus Dominicae Evangelium cum Dominica ultima post Pentecosten, quod expenditur* fol. 484. & 490.
Dominica II. Adventus. *Cum audisset Ioannes in vinceribus.* 349. & 350.
Dominica III. Adventus. *Miserunt Iudas ab Ierosolymis.* 273
Dominica IV. Adventus. *Lege Evangelium illius diei.* 351.
In Natali Domini. *Mysterium ejus diei.* 30. 31. 32. 33.
Dominica infra Nativitatem. *Simon & Anna prophetizant de Christo.* 66. 67. 68.
In Circumcisione Domini. *Mysterium ejus diei.* 36. & sequentia.
In Epiphania Domini. *Mysterium ejus diei.* a fol. 40. usque ad 50.
Dominica I. post Epiph. *Cum factus esset Iesus annorum duodecim.* 83. usque ad 94.
Domin. II. post Epiph. *Nuptiae factae sunt in Cana Galilaea.* 279.
Domin. III. post Epiph. *Cum descendisset Iesus de monte.* 345. 346.
Domin. IV. post Epiph. *Ascendente Iesu in nubes.* 296. 297.
Domin. V. post Epiph. *Simile est regnum caelorum homini, qui seminavit.* 360.
Domin. VI. post Epiph. *Simile est regnum caelorum grano sinapis.* 361. 362.
Domin. Septuages. *Parabola Operariorum in vinea.* 459.
Domin. Sexages. *Exiit, qui seminat, seminare semen suum.* 357. 358.
Domin. Quinquages. *Ecce ascendimus Ierosolymam.* 103. *De caco Hierichuntino.* 466.
Dominus

Domin. I. Quadrages. <i>Duxit eft IESUS in deserto.</i>	270. 271.
Domin. I L. Quadrages. <i>De transfiguratione Christi.</i>	389. 390.
Domin. I II. Quadrages. <i>Erat IESUS ejiciens demonium.</i>	354.
Domin. I V. Quadrages. <i>Christus pascit in deserto quinque milia hominum.</i>	373.
Domin. V. Quadrages. <i>Quis ex vobis arguet me de peccato.</i>	414.
Dominica Palmarum. <i>Mysterium ejus diei.</i>	106. 107.
Dominica Resurrectionis. <i>Mysterium ejus diei.</i>	181. <i>Evangelium.</i> 185. 186.
Feria I I. Apparet Discipulis euntibus in Emmaus.	196. usque ad 202.
Feria I III. Apparet Christus Discipulis congregatis.	202. 203.
Dominica I. post Pascha. Apparet Discipulis, dat eis Spiritum Sanctum. 206. Thoma incredulitas. 207. Apparet praefente Thomâ. 208. 209.	206.
Dominica I I. post Pascha. <i>Ego sum Pastor bonus.</i>	420.
Domin. I II. post Pascha. <i>Modicum, & jam non videtis me.</i>	221. 222.
Domin. I V. post Pascha. <i>Vado ad eum, qui misit me.</i>	223. 224.
In Ascensione Domini. <i>Mysterium ejus diei.</i>	225. 226. 227. 228.
Domin. V I. post Pascha. <i>Cum venerit Paracitus, quem ego missebam vobis a Patre.</i>	247.
Dominica Pentecostes. <i>Mysterium ejus diei.</i>	235. usque ad 244.
Dominica SS. Trinitatis. <i>Mysterium ejus diei.</i>	243. <i>Evangelium.</i> 218. 220.
Domin. I. post Pentec. <i>Nolite judicare.</i>	339.
In Festo Corporis Christi. <i>Mysterium ejus diei.</i>	248. & sequent.
Domin. I I. post Pentec. <i>Homo quidam fecit canam magnam.</i>	251. Domin.

Domin. III. post Pentec.	<i>Parabola de Ova perdita;</i>	
		442.
Domin. IV. post Pentec.	<i>Piscatur Petrus ad stagnum Genesareth.</i>	
		290.
Domin. V. post Pentec.	<i>Nisi abundaverit justitia vestra.</i>	
		325.
Domin. VI. post Pentec.	<i>Reficiuntur quatuor milia hominum septem panibus.</i>	
		381.
Domin. VII. post Pentec.	<i>Attendite a falsis Prophetis.</i>	
		343.
Domin. VIII. post Pentec.	<i>De villoco iniquitatis.</i>	
		447.
Domin. IX. post Pentec.	<i>Videns civitatem, floruit super illam.</i>	
		108.
Domin. X. post Pentec.	<i>Parabola Pharisaei, & Publicani.</i>	
		453.
Domin. XI. post Pentec.	<i>Sanatur surdus, & mutus.</i>	
		380.
Domin. XII. post Pentec.	<i>Parabola descendenter in Hiericho.</i>	
		426.
Domin. XIII. post Pentec.	<i>Mundatur decem leprosi.</i>	
		405.
Domin. XIV. post Pentec.	<i>Nemo potest duabus dominis servire.</i>	
		336. 337.
Domin. XV. post Pentec.	<i>Filius vidua suscitatur.</i>	
		348.
Domin. XVI. post Pentec.	<i>Sanatur hydropicus.</i>	
Recumbendum in novissimo.		439.
		440.
Domin. XVII. post Pentec.	<i>Magister, quod est mandatum magnum.</i>	
		481.
Domin. XVIII. post Pentec.	<i>Sanatur Paralyticus.</i>	
		301.
Domin. XIX. post Pentec.	<i>Nuptia filii Regis.</i>	
		477.
		478.
Domin. XX. post Pentec.	<i>Sanatur filius Reguli.</i>	
		289.
Domin. XXI. post Pentec.	<i>Rex perene rationes cunctis servis suis.</i>	
		400. 401.
Domin. XXII. post Pentec.	<i>Licet censum dare Casari, an non?</i>	
		480.
Domin. XXIII. post Pentec.	<i>Mulier curatur a sanguinis fluxu.</i>	
304.	<i>Suscitatur filia lairi.</i>	305.
		Domin.

Domin. ultima post Pentec. *Predictio desolationis.*

484.

Si plures Dominicæ sint post Pentecosten, uti accipiuntur ex Dominicis post Epiphaniam Evangelia, sic erunt & Meditationes ex iisdem Dominicis sumendæ.

I N D E X

In Evangelia præcipuorum Festorum.

I N I A N V A R I O.

1. In Circumcisione Domini. *Vocatum est nomen ejus Iesus.* 39.

6. In Epiphania Domini. *Cum natus esset Iesus.* 40. & sequent.

18. In Cathedra S. Petri. *Quem dicunt homines esse filium.* 385.

25. In conversione S. Pauli. *Ecce nos reliquimus omnia.* 457.

27. In festo S. Ioannis Chrysost. *Vos estis sal terra.* 321.

F E B R V A R I O.

2. In Purificatione B. V. M. *Postquam impleti sunt dies purgationis.* 58. usque ad 67.

24. S. Matthiæ. *Venite ad me omnes, qui laboratis.* 370. 232.

M A R T I O.

19. S. Iosephi. *Ioseph autem vir ejus cum esset justus.* 24.

25. Annunciationis B. V. *Missus est Angelus Gabriel.* 19. 20.

A P R I L I.

25. S. Marci Evangelistæ. *Designavit Dominus alias septuaginta duas.* 422

M A I O.

1. SS. Philippi & Iacobi. *Invenit Philippus. Ioan. 1.* 278. punct. 3. & seq. med. punct. 1.

6. Ioannis ante portam Latin. *Accesit ad Iesum mater filiorum Zebedai.* 464.

8. In apparitione S. Michaëlis. *Quis puer maior est in regno cœlorum.* 397.

I V N I O.

I V N I O.

24. Nativitas S. Ioannis Bapt. *Elisabeth impletum est tempus pariendi.* 25. 26.
29. SS. Petri & Pauli. *Quem dicunt homines esse filium hominis.* 385.

I V E F O:

2. Visitatio B. V. *Exurgens Maria abiit in montana.* 24.
22. Mariæ Magdalena. *Mulier, qua erat in civitate peccatrix.* 391. 352.
25. S. Iacobi Apost. *Accesit ad eum mater filiorum Zebedas.* 464.
26. S. Annæ Matris. *Simile est regnum cœlorum thesauro abscondito.* 363.
31. S. Ignatii fundatoris Soc. Iesu. *Sint lumbi vestri præcincti.* 434.

A V G V S T O.

6. Transfiguratio Domini. *Affumpcit Iesus Petrum, & Iacobum, & Ioannem. a 389, usque ad 393.*
10. S. Laurentii. *Nisi granum frumenti cadens in terram.* 469.
15. Assumptio B. V. *Intravit Iesus in quoddam castellum.* 427. 428.
24. S. Bartholomæi. *Exit Iesus in montem orare.* 314.
28. S. Augustini. *Vos esti sal terra.* 321.
29. Decollatio S. Ioannis Bapt. *Herodes natalis sui canam fecit.* 371.

S E P T E M B R I.

8. Nativitas B. V. 17.
14. Exaltatio S. Crucis. *Ego si exaltatus fuero a terra.* 471.
21. S. Matthæi Apostoli. *Videns Iesus hominem sedentem in telonio.* 303.
29. S. Michaëlis. *Accesserunt Discipuli ad Iesum dicentes: Quis putas, &c.* 397

O C T O B R I.

1. B. Francisci Borgia. *Sint lumbi vestri præcincti.* 434.
4. S. Francisci. *Venite ad me omnes, qui laboratis.* 370.
28. SS. Simonis & Judæ. *Hac mando vobis, ut diligatis invicem.* 120.

N Q.

N O V E M B R I.

3. In festo Omnium SS. Beati pauperes spiritu.	315.
	usque ad 321.
11. S. Martini Conf. <i>Lucerna corporis tui est oculus tuus.</i>	335.
21. Præsentatio B. M. V.	17.
25. S. Catharinæ. <i>Simile est regnum cœlorum decem Virginibus.</i>	486.
30. S. Andreæ Apost. <i>Ambulans Iesus juxta mare Galilæa, vidit duos fratres.</i>	291.
D E C E M B R I.	
3. S. Francisci Xaverii. <i>Sunt lumbi vestri præcincti.</i>	434.
6. S. Nicolai. <i>Homo quidam peregre proficiens, vocavit servos suos.</i>	488.
8. Conceptio Immaculata B. M. V.	16.
21. S. Thomæ Apost. <i>Thomas unus ex duodecim non erat cum eis.</i>	207. 208. 209.
25. Nativitas D. N. Iesu Christi. 30. <i>O sequent. In Dedicatione Ecclesiæ. Ecce vir nomine Zachaeus.</i>	467. 468.

DOMINICA I. ADVENTVS.

De æterna V E R B I generatione. .

1.

N principio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum. Ioan. i. Considera Filium Dei in se esse Verbum Patris, consubstantialem ejus imaginem, in quâ omnes absolutæ perfectiones reluent, æternitas, immensitas, &c. quæ Filio à Patre communicantur : ideoque procedere per intellecationem, quâ Pater seipsum, & secum connexa intelligit. Crede hoc firmâ fide, adora, lauda, magnifica, gratulare, ama, &c. sed & tu *ad imaginem Dei creatus es.* quâm nobilis ! at nunc, quâm dissimilis prototypo. Fatere, confundere, dole, de restaurandâ imagine cogita. Ut producta est prima, sic restauratur secunda Dei imago per Dei cognitionem, & sæpiùs exercitos fidei actus, quorum defectu potissimum labimur.

2. *Omnia per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil.* Ibid. Considera Verbi Dei potentiam, omnia ex nihilo condita esse, & conservari, sine hac in nihilum deficere. Agnosce vivâ fide te, & omnia ita à Deo pendere. Magnifica, & lauda potentiam ejus : invita creaturas ; vicissim te ab iisdem invitari crede. Mirare tot possibiles creaturas, in suo nihilo relictas, te tam miserum peccatorem extractum. Agnosce quanta potueris cum eo, quâm pauca præstiteris.

A

ris.

2 H E B D O M A D A I.

ris. Humilia te, quod nihil possis sine eo. Apprehende manu tuâ omnipotentem ejus manum, cum quâ solâ omnia potes, & erige te ad magnanimitatem in arduis ac difficultibus.

3. *Quod factum est in ipso vita erat.* Ibid. Regredere à creaturis ad Deum. Cogita creata omnia eminentiore modo in Deo esse, habere in Deo quoddam esse Divinum & vivum. Eras ergo & tu in Verbo, & cras *vita*. At vivisne etiamnum in te ipso vitam Divinam? Quid respondent operationes tuæ, ex quibus vita colligitur? Invenies pro quo gratias agas, de quo Deum laudes, quod ames, de quo doleas, te confundas, & deprimas, quo ad fiduciam erigaris.

F E R I A I I.

De creatione, & fine hominis.

1. **C**reavit Deus hominem ad imaginem & similitudinem suam. Gen. i. Agnosce creatorum tuum, ejus æternitatem in essentia, omnipotentiam in creatione, bonitatem in sui communicatione, sapientiam in gubernatione, &c. Lauda & glorifica factorem tuum, hic est qui te extraxit ex nihilo, totus ergo es ejus. at quoties te Domino tuo subtraxisti! Assurge, redi in possessionem ejus, dolendo, amando, resignando, ait S. Leo. Imaginem sui tibi indidit per creationem. gratias age. sed *tibi reliquit, ut secundum ejus imaginem fias*, ait S. Basil. Confer te cum prototypo, adverte quantum tibi desit, ut

ut ei similis evadas; propone id urgere, quo maximè deficis: pete gratiam, &c.

2. *Formavit Deus hominem de limo terra, & inspiravit in faciem ejus spiraculum vita.* Gen. 2. Animæ nobilī addidit Deus corpus de limo terræ, ne ex nobilitate nimium superbias, ex vilitate nimium dejiciaris. Si tam nobilis, cur ad indigna declinas? si tam vilis, cur mancipium es corporis tui? Resipisce: corpus tuum cura, non fove: necessitate metire obsequia, quæ illi impendis, non voluptate. Abjice te per humilitatem sponte, antequam per necessitatem abjectiaris in pulverem, &c.

3. *Dominum Deum tuum adorabis, eique soli servies.* Matth. 4. Hic est finis tuus, ad quem creatus es. Agnosce *Dominum*, agnosce *Deum*, agnosce *tuum*, & hinc titulos, quibus ei & adorationem, & servitutem debes per omnes tibi concessas corporis, & animi facultates. Quamcunque enim à Deo accepisti, ea Deo obstricta est. Reflekte te, quām parum hanc veritatem agnoveris; unde & tuis facultatibus abusus es. Dole, detestare, propone, &c. Respice altiorem finem, ad quem Deo serviendo tendis. Lauda Deum, qui se ipsum tibi in præmium proponit, gratias age, desidera, pete gratiam, &c.

F E R I A I I L.

De mediis ad eum finem consequendum.

1. *In principio creavit Deus cœlum & terram.* Gen. 1. Quanta rerum series, quæ tibi servit!

4 H E B D O M A D A I.

vit! Aliæ sunt naturales, ut cœlum, elementa omnia, & omnes eorum perfectiones, homines, artes, scientiæ, virtutes. Aliæ supernaturales, ut Christus Mediator, ejus merita, Sacra menta, gratia, Angeli, Sancti, Sacra scriptura, instrunctiones, status Religiosus, &c. Admirare quod tanta fecerit tibi ingrato & rebelli. Lauda Deum in omnibus operibus suis, agnosce ejus in te amorem. Cogita quanta tibi in cœlo præparet, qui tantis te exulem donat.

2. *Omnia subjecisti sub pedibus ejus.* Psal. 8.
 Considera modum & affectum quo tibi Deus hæc media dedit: amorem, quo gaudet tibi benefacere: liberalitatem, quâ hæc ultra necessitatem, adjucunditatem suppeditat: providentiam, quâ suis omnia temporibus disponit: sapientiam, quâ mala, quæ tu obesse crederes, ipse in utilitatem convertit: patientiam, quâ manum suam non retrahit ab ingrato. Admirare hæc, prædica, extolle, gratias age, indignum te reputa. Disce à Creatore tuo esse in eundem liberalis, & in ejus servitio constans; sed hoc non egisti haec tenus; ingratus fuisti, dole, propone, pete gratiam.

3. *Invisibilia ejus à creatura mundi, per ea quæ facta sunt, intellecta conspicuntur.* Rom. 1.
 Considera finem horum mediorum esse, ut te ad finem tuæ creationis prosequendum juvent. Juvant ergo corpus nutriendo, vestiendo, medicando, recreando, &c. animam, homines instruendo, scientiæ illuminando, & perficiendo intellectum, virtutes adornando naturaliter voluntate.

luntatem. Iuvant denique supernaturaliter ad cognoscendam Divinam omnipotentiam, sapientiam, providentiam, bonitatem, & magnificentum de Deo sensum excitandum. Confundere quod his mediis tam segniter haec tenus sis usus. Time hos in ultimo judicio tui accusatores & testes. Gratias age. Opta ea ob segnitem tuam non subtrahi. Spera ea à Dei bonitate. Sponde iis uti ad eam intentionem, quā tibi dantur.

F E R I A I V.

De bono usu creaturarum, & de indiffer-
rentia circa eas.

1. *V*Idit Deus cuncta que fecerat, & erant bona valde. Genes. i. Omnia à prima sui creatione erant tam bona media, ut spectato hujus universi ordine meliora esse non potuerint ad tuum finem. Bona est ergo sanitas, infirmitas, honor, contemptus, divitiae, paupertas, afflictio, solatium, &c. sed horum usus arbitrio tuo relictus est. Quomodo usus es haec tenus? ad vanitatem, ad sensum, ad ruinam tuam. Injuriam fecisti Deo, qui creaturas ad malum detorristi: Creaturis, quod eis abusus ad errores & peccata: Tibi, quod per eas iveris in perditionem. Errasti? ergo confundere, dole, deprecare, revertere, concipe fiduciam in Deum, implora auxilium, &c.

2. *B*eatius vir, cuius est nomen Domini spes eius, & non respexit in vanitates, & insanias falsas. Psal. 39. Considera modum practicum quo

benè utaris creaturis. Hic vero est, 1. ut eas non universim tantum, sed in particulari ad Deum referas, non ad vanitates. 2. ut attendas in quo, aut quomodo hoc opus tibi ad finem ultimum prodeesse, aut obesse possit. 3. ut attendas ad affectum, & desiderium tuum circa hoc opus, an Deum illo quæras? an te ipsum? an vanitatem? an insanias mundi falsas? reflekte te ad præterita: statue de futuris: quia omnino necessarium est, ut creaturis solum ad ultimum finem tuum utaris: neque secus licet. Et hanc veritatem serio cordi imprime.

3. Non declines ad dexteram, neque ad sinistram. Prov. 2. Affectu non magis in sanitatem, divitias, & honores feraris, quam in morbos, paupertatem & contemptum, quia æque hæc, atque illa ad finem conducunt, ut Deum cognoscas, laudes, ames, &c. statue te in æquilibrio: quidquid eveniat, æquè ad Deum dirige. Hic ergo expugnandus est inordinatus tui ipsius, & rerum creatarum amor. Hic enim est laqueus quo te sæpius captum fuisse doleas, confundaris, horreas super te judicium Dei. Hinc contemnes blanda, si obsint; amabis etiam ardua, si profint: propones, petes gratiam.

F E R I A V.

De hominis lapsu.

1. **H**omo cum in honore esset, non intellexit, comparatus est jumentis, &c. Psalm. 48. Primos parentes nostros, propter unicum inobedientiae

edientiae peccatum paradiso ejusque esse, veritas fidei est. Expende 1. in quo honore fuerit homo, in gratia conditus, expers internarum rebellionum, morborum ac ærumnarum, in loco deliciarum collocatus. Agnosce, lauda Dei liberalitatem. 2. Expende hominis ingratitudinem, qui vexti pomi esum præcepto tam rigoroso antehabuit. Confer cum tua ingratitudine, hanc detestare. 3. Quæ poena secuta? omnes ærumnæ corporis, morbi, passionum rebellio, coecitas intellectus, voluntatis depravatio, &c. Agnosce gravitatem peccati, abhorre, detestare.

2. *Omnis declinaverunt, simul inutiles facti sunt.* Psalm. 13. Considera unum peccatum in omnes transiisse, omnes gratia spoliatos, originali macula (excepta B. V.) infectos, factos filios iræ, & inimicos Dei. Et quid hoc? quam grave est spoliari gratia? esse odibilem Deo? &c. Quæ latebræ tegant peccatorem à facie iræ Dei? Abhorre à peccato, quod in omnes tuas actiones transit, & vitam eis moralem, animæ spiritualem adimit.

3. *Stipendium peccati mors* (Rom. 6.) & temporalis, & æterna. Per peccatum enim mors ingressa est in mundum: per peccatum infernus est fabricatus. Vixisses fælix semper, & æternum beatus, si non peccasses: quia peccasti, morieris utraque morte. Expende mala primæ, sed transitura, mala secundæ, sed æterna. Agnosce hinc gravitatem peccati. Exhorresce, dole, detestare, pete veniam, &c.

FERIA VI.

De Decreto, & motivo reparandi
hominem.

1. **N**olo mortem impii, sed ut convertatur
à via sua. Ezech. 33. per peccatum
facti filii mortis æternæ ! O miserabiles casus à
tanta sublimitate ad tam profundam abyssum !
Vide undè, & quo delapsus es. Confer priorem
statum cum statu peccati, ex eo quod perdidisti,
& in quod incurristi. Sed non vult tuam mor-
tem Deus. Nolo mortem peccatoris. Si hoc jam
jam ad rogam educendus audires à Principe ti-
bi dici, quantum exultares ? quas gratias age-
res ? quid tam arduum, quod tam bono Prin-
cipi non sponderes ? Hoc in Deum age.

2. In charitate perpetua dilexi te. Ierem. 31.
Considera causam hujus tam piæ in nos Dei vo-
luntatis esse infinitum ejus amorem. Quid
amor non potest in ipsum Deum ! at quibus no-
stris meritis nullis, sed cum peccatores essemus
dilexit nos. Quid tu faceres in inimicum ? in-
finities gravius merebaris. Dilexit te tamen,
quem offenderas, Deus. O ferreum cor, si non
diligas diligentem, cum ipse dilexerit offen-
dentem !

3. Et attraxi te miserans. Ibid. Altera causa
decreti de reparando homine est Dei misericor-
dia. Peccaverat Adam : nocuerat omnibus :
omnes extirpandi eramus. Noluit Deus totum
humanum genus fine suo frustrari. Peccaverat
Adam ;

Adam ; sed inductus à dæmone in ipsum Deum rabie acto. Hominis causam ut propriam assumpsit Deus. Spem concipe , quod causam tuam Deus ut suam assumet , contra tentationes dæmonis.

S A B B A T H O.

Decretum Incarnationis Filii D E I.

1. **C**onsidera potuisse Deum infinitis modis aliis hominem reparare ; elegisse tamen per viam condignæ Deo dandæ satisfactionis. Hanc præstare creatura non poterat ; quæ non simul esset Deus, quia injuria erat infinita , omnis verò satisfactionis finita. Hinc æstima gravitatem offensæ Divinæ , & abhorre. A te verò si satisfactionem requirat, unde reddes ?

2. Considera potuisse Deum Angelicæ naturæ uniri , & pro homine satisfacere, voluisse humanæ , ut vinceret dæmonem in natura infirmitate : & daret nobis visibilem & imitabilem Redemptorem. Agnosce facile superari dæmonem ab homine, qui Deo unitur : & adhære Deo ut confundas fortē. Agnosce Redemptorem tuum Magistrum, & exemplar. Poterasne hoc sperare ? Vide ne devies.

3. Considera ex qua vilitate & miseria , ad quam dignitatem electus sit homo. Æstima , gratulare, ama, gratias age, &c. Decebat ergo , ut Divinæ factus consors naturæ vitam duceres tuæ dignitati parem. Sed heu ! quid egisti ? Pudeat, poeniteat tantum descivisse, &c.

DOMINICA II. ADVENTVS.

Pater Filium, Filius se ipsum mundo
donat.

1. **S**ic Deus dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum daret. Ioan 3. Quis? Deus: quem? te dilexit. quomodo amorem probavit? dando Filium, & hunc Deum infinite dilectum pro te rebelli peccatore. quam nihil tu reddis Deo! pudeat. quin te quoque affectu creaturarum tuique ipsius exuis, & te ei donas, qui Filium tibi dedit? Attende, quam habes obligationem hoc agendi.

2. *Dilexit me, & tradidit semetipsum pro me.*
Galat. 2. Dilexit me quem vidi specialiter integrum futurum, & suæ intentioni repugnaturum; & in signum amoris dedit seipsum, qui se tibi tot argumentis negare poterat. Quid tu agis pro ejus amore? an salvabit te si adhuc resistas? Redde te totum ei, qui se totum tibi prior dedit.

3. *Cum in forma Dei esset, exinanivit semetipsum formam servi accipiens.* Philip. 2. Et quod se dedit, qui se tibi dedit? In paupertatem, in contemptum, in cruciatus, in mortem. Haec tolerabilia fecit amor. Non amas vicissim, si ista fugis. Ad haec te resolve, ut amorem testeris.

F E R I A I I.

In Incarnatione elucet Sapientia, Bonitas,
& Omnipotentia Dei.

1. *O cculta sapientia tua manifestasti mibi.*
Psalm. 50. Invenit medium , quo solo
Divinæ Iustitiæ satisficeret, debitum nostrum in
Divinam personam transferendo. Invenit mo-
dum , quo idem qui Creator erat , esset & Re-
demptor , ut pluribus titulis , totum in se colli-
geret amorem nostrum. Et tamen fraudas
Deum expectatione sua , qui amorem dividis
in creata. Redde Deo quod Deo debes.

2. *Bonitatem fecisti cum servo tuo.* Psal. 118.
Quæ bonitas ? Iustus pro injustis , innocens
pro peccatoribus , Dominus pro servo , Deus
pro homine se dedit : huic se univit non affectu
tantum , sed subsistentia. Et poteris tu , si hoc
credis , extra Deum amare aliquid ? Convertere
anima mea tota ad Deum , qui solus bonus , so-
lus amore dignus est.

3. *Fecit potentiam in brachio suo.* Luc. 2. Fi-
lius Dei est brachium Dei, quod è cœlo proten-
dit ad sublevandum hominem. In hoc Filio
incarnata apparuit omnipotentia , quæ tantum
operata est , quantum amor desiderare potuit.
Nec majus ille imperare , nec majus hæc exequi
valuit. Persuadeat hæc veritas , ut amorem red-
das , quem negasti hactenus , & eum testeris ope-
re quantum potes.

F E R I A I I I.

Per Incarnationem Filii D e i placatur
D e u s, erigitur homo, confundi-
tur dæmon.

1. **O**mnia ex Deo, qui nos reconciliavit sibi per Christum. 2. Cor. 5. Non potest placari Deus offensus nisi vel condonatione, vel satisfactione. Noluit condonare peccatum nostrum, voluit satisficeri pro eo, à nostra natura adjuta per unionem Verbi, qua merita ejus ad infinitatem eveherentur. Time anima mea, quia etiam à te satisfactio exigetur! & tam raro hoc cogitas? At quia satisfacere non potes, uni tuum nihilum cum thesauro infinito meritorum Christi.

2. *Suscitans à terra inopem, & de stercore erigens pauperem.* Psal. 112. Declinaverat in terram homo & cognitione, & affectu; Deum nec videbat, nec amabat; quia sub sensum non cadebat; visibilem ergo se dedit, ut nos exemplo, & doctrina ad Deum erigeret. Prævalebuntne ergò terrena, ut te rapiant ad se? illucne ibis, quò illa trahunt, an quò Filius Dei? &c.

3. *Nunc princeps hujus mundi ejicietur foras.* Ioan. 12. Triumphabat dæmon, quod in uno homine omnes homines perdidisset. Vnum hominem invenit Deus, quo ejus superbia confunderetur, nempè Christum Deum, & hominem. Ita nos perdidit unus homo, unus salvabit. Sed hoc non egit humanitas, nisi Divinitati

tati unita. Non vinces hostem, nisi Deo unitus.
Te solo nihil, cum illo omnia poteris.

F E R I A I V.

Eligitur Mater tanto Filio digna.

1. **M**isit Deus Filium suum, factum ex muliere. Galat. 4. Decreta Incarnatione decrevit Deus non creare sibi corpus, sed ex fæmina nasci, ut sicut una mulier juvit ad perditionem nostri, ita una coadjuvaret ad redemptionem. Et hac ratione voluit fieri filius hominis, & frater noster. Quæ ergo nostra dignitas, qui habemus eundem cum Christo Patrem? quæ Christi humilitas, qui cùm esset Filius Dei, fieri voluit filius hominis? illam agnosce, & factis proba: hanc imitare, & te deprime.

2. **R**espexit humilitatem ancille sue. Luc. 2. Vedit Deus ab æterno omnes mulieres, & quicquid in quoconque statu fuissent operaturæ. Vedit B. Virginem in omnibus circumstantiis benè operaturam, nunquam malè, idquæ ex meritis Christi. Ideò eam præ cæteris adamat. Vis à Deo amari? cooperare ejus gratiæ. nulla te prætereat occasio. Fecistine id haecne? Contundere, dole, time, propone, &c.

3. **F**ecit mihi magna qui potens est. Luc. 2. Quid majus, quæm esse D e i Matrem? Vnde hoc illi? quia semper correspondit gratiæ invitanti, aut intimanti voluntatem D e i. Potes & tu Mater D e i esse. Nam qui fecerit voluntatem D e i Patris, qui in cœlis est, hic Ma-

ter mea est. Amas hanc dignitatem? fac ejus voluntatem, corresponde internis invitacionibus.

F E R I A V.

Promittitur Incarnatio Filii Dei.

1. *I*n imitias ponam inter te, & mulierem, inter semen tuum, & semen illius, & ipsa conteret caput tuum. Gen. 3. Hoc erat promittere Redemptorem, qui Adamum, & posteros liberaret à potestate dæmonis. Quàm bonus Deus! vix peccat homo, illicò ille spem gratiæ facit, & offert. Nonné & tibi eandem spem fecit? & quoties? quam ergò debes gratitudinem? quem amorem? quam fiduciam?

2. *Inter semen tuum, & semen illius.* Hoc erat promittere Redemptorem, ex descendentibus ab Adamo posteris. Hanc deinde promissionem per tot prophetias, & figuræ renovavit, ut spem eandem nepotibus Adæ faceret. At tibi non spem adventū fecit, sed præsentem exhibuit: & tamen magis ei serviebant, qui sperabant, quàm tu qui frueris. Confundere, & posthac responde tanto beneficio.

3. *Deus ipse veniet, & salvabit nos.* Isai. 35. Hoc credebant & dicebant priora sæcula. Ideò ad eos Christus sua merita, quia erant infinita, extendit. Non ergò deserit quemquam, qui in eum sperat. Putasne minus misericordem in te, postquam venit, si ei fideliter servias? Vberius participas merita Christi per Sacramenta, &c.

ta, &c. Hæc merita semper offer æterno Patri.
Hæc unica sint tuæ spei fundamentum.

F E R I A V I.

Desideratur Redemptor à Patriarchis , &
Prophetis.

1. **R**orate cœli desuper , & nubes pluant iustum. Isaiæ 45. Quem promiserat Deus Salvatorem , voluit desiderari , ut ex parte nostra aliqua esset dispositio. Quid minus pro tanta gratia exigere potuit , quām desiderium. En & ad te venire vult Deus : & hunc quām tepidē desideras , qui alia nōsti tam ardenter desiderare. Vult à te Deus desiderari , qui vult uniri. Pone ergo alia desideria , ut hoc excites.

2. *Mitte quem missurus es.* Exod. 4. Considera quām ardens eorum fuerit desiderium cœlos , nubes , terram , nocte & die inclamabant , ut veniret , qui mittendus erat. Impetrarunt hi affectus accelerationem Incarnationis. Si advertas ad tuorum desideriorum languorem , non quereris te non exaudiri. Pudeat te , quod tam ardenter sensui grata , tam tepidē Divina desideras. Quid te impedit ? quod creatis afficiaris.

3. *Expectavimus eum , & salvabit nos.* Isa. 25. Transibant sœcula , augebantur miseriæ ; promissus non veniebat , attamen spe certi expectabant tam vivi , quām animæ in limbo , quia nempè & necessitatem suam , & magnitudinem pro-

promissi beneficij cognoscebant. Desiderares & tu constantius, si D E O fides, si necessitates tuas adverteres, si cognosceres quantum bonum sit, D E U M habere. His nutri desideria.

S A B B A T H O.

De Conceptione Immaculata B. V.

1. **N**ondum erant abyssi, & ego jam concepta eram. Prov. 8. Peccatum originale abyssus est, quâ omnes forbebamur. M A R I A est exempta, quia, ut ait S. Anselm. decens erat, ut eâ puritate, quâ major sub D E O nequit intelligi, Virgo illa niteret. Adverte quantûm D E U S attendit ad id, quod se decet. O si & tu attenderes, quid te, quid statum, & vocationem tuam deceat!

2. *Tota pulchra es amica mea, & macula non est in te.* Cant. 4. Non tantum peccatum non fuit in B. V. sed neque fomes, neque concupiscentia, neque prava inclinatio; sed cum summa tranquillitate, caro & sensus suberant rationi & spiritui. Sed sentis aliam legem in membris tuis? Tranquillitatem habebis, si concupiscentias, & inclinationes opprimas, si ratio, & spiritus regant, non caro, & sensus.

3. *In me gratia omnis via & veritatis.* Eccl.
44. In primo instanti contulit D E U S gratiam B. V. habitualem supra omnes homines, & Angelos: Intellectus plenum usum, & cognitionem D E I; voluntatem amantem supra omnes Seraphinos; gratias efficaces, cum quibus statim

tim secundūm omnem intensionem operata est. Quando tu intellectum , quando voluntatem D E O applicuisti ? quomodo ? an cooperatus es gratiis ? an cooperaberis ? &c.

DOMINICA III. ADVENTVS.

De Nativitate, & Præsentatione
B. Virginis.

1. **N**ativitas tua Dei genitrix Virgo , gaudium annuntiavit in universo mundo. Ecclesia. SS. Trinitati ; quia filia Patris, Mater Filii , sponsa Spiritus sancti. 2. Angelis , quia eorum Regina. 3. Hominibus , quia eorum protectrix ; quibus propriè est M A R I A : Stella maris naufragantibus : Illuminatrix coecis, &c in umbra mortis positis : Domina omnibus , ut ei serviamus , eam post D E U M amemus, reveremur. Congaude & tu. Agnosce in hoc nomine ejus excellentias, & spes tuas.

2. *Concupiscit , & deficit anima mea in atria tua.* Psalm. 83. Ioachim & Anna toto affectu offerunt D E O filiam , & hoc se solatio libenter privant. Quām sanctum est propter D E U M se omni solatio privare. An & tu hoc agis ? Virgo trimula properat se offerre D E O , non aetate, non amore parentum detenta. Quām facile tu impedimentum arripis ? denique se D E O cum summa hilaritate offert , per votum perpetuae castitatis. Quæ hic devotio ? quæ reverentia ? sed quæ tua toties repetita oblatio ? quām frigida ?

3. *Mul-*

3. *Multa filiae congregaverunt sibi divitias, tu supergressa es universas.* Prov. 31. Considera virtutes ab ea in templo exercitas. Cum D E O uniebat se per contemplationem, charitatem, voluntatis suæ subjectionem: Proximum, seu simul degentes puellas æstimabat, amabat, juvabat, sufferebat, omnibus se subjiciebat: se ipsam deprimebat humilitate, ab amore terrenorum avellebat, mortificabat, &c. Oblatus es in domo D E I: has à te ipso virtutes exige.

F E R I A I I.

B. Virgo desponsatur S. Iosepho.

1. **V**oluit D E U S futuram suam Matrem sponsari viro. Non detrectavit Virgo, nec voto timuit, quia se totam D E I gubernationi dederat. Non dubitabat se intactam conservandam ab eo, cuius hic voluntatem exequebatur. Sine te à D E O gubernari, & nullum incurres periculum. Examina præterita, dispone futura.

2. Considera causas desponsationis. 1. Ne gravida incurreret notam apud homines. Consule famæ alienæ, præsertim Matris tuæ Religionis. 2. Ne ipse etiam de innupta natus, illegitimus haberetur. Consule tuo etiam nomini, dum ad gloriam D E I magis expedit. 3. Ut celaretur ad tempus Mysterium Incarnationis. Disce partus virtutum tuarum celare.

3. Considera qualitates sponsi. Erat quidem Regia stirpe editus, sed pauper, faber lignarius, justus

justus tamen , & virgo , ut virgo Virginem custodiret. Quàm alia æstimat D E U S , alia mundus ! D E U S justitiam , sanctitatem , virginitatem , humilitatem : mundus excelsam stirpem , opulentiam , &c. Si ut D E U S practicè judicasses , non tantoperè adhæsissem terrenis. Nunc saltem corrige judicium tuum.

F E R I A III.

Legatio Angelii ad B. Virginem.

1. *M*iffus est Angelus Gabriel à Deo in civitatem Galilæa ad Virginem. Luc. i. Expende quis , quem , ad quem mittit. D E U S Angelum ad Virginem pauperem , desponsatam fabro , consecratam D E O. Tales dignatur D E U S legatione Angelorum. Sed nec te dignatur , invisibili legatione internarum inspirationum. Attende his , quia à D E O sunt : æstima & sequere , quia ad tuum bonum sunt. Melior es , si haçtenus hoc præstitisses.

2. *E*t ingressus Angelus ad eam , dixit : *Ave gratiâ plena*. Luc. i. Ingressus , quâ reverentiâ ? quâ modestiâ ? quâ compositione ? Quàm longè minore tu ad D E U M ipsum accedis ? laudat Virginem , reticet se Angelum esse. Discet tui laudes non promere , promere alienas. Vocat gratiâ plenam. Hæc sola laus coram D E O. Sed quo tu es plenus ? vanitate , inordinatis affectibus , &c.

3. *D*ominus tecum , in cogitatione , in desiderio , in amore. Felix societas sic esse **cum D E O.**

D E o. Felix M A R I A , quæ semper cum D e o .
 Quàm raro tu cum Deo ! Consule cogitationes, desideria , & affectus tuos. Ubi vagantur ?
 Collige eos ergò omnes ad Deum.

F E R I A I V .

Angelus intimat Mysterium Incarnationis.

1. **Q** uæ cùm audiisset , turbata est in sermone ejus. Lucæ 1. Turbatur , id est , confunditur ad tantas sui laudes , ad tantam Angeli reverentiam. Hoc proprium est humilium. Q uantùm distas à Virgine ! turbaris ad tui vituperia , exultas ad laudes. Illa abhorret veras , & meritas ; tu quæreris immeritas , & falsas.

2. *N*e timeas M A R I A , iuuenisti enim gratiam apud D E U M . Luc. 1. Unicam rationem ad pellendum timorem adducit ; quòd sit in gratia D E I . Inexpugnabilis hæc clypeus est. Quid enim timeat , quem D E U s amat ? Quære ergò huic placere , non hominibus. Placeres illi magis , si his minùs placere voluisses.

3. *E*cce concipies in utero , & paries filium , & vocabis nomen ejus I E S U M . *H*ic erit magnus , & filius Altissimi vocabitur. *E*t regnabit in domo Jacob in eternum. Ibid. Gratulare Virginis de tanto Filio : adora Filium : agnosce D E U M : crede , ama , & regnanti te subde.

F E R I A V.

Explicat Angelus Mysterium Incarnationis.

1. **D**ixit autem MARIA: *Quomodo fiet istud? quoniam virum non cognosco.* Lucæ 1. Non dicit, *non fiet istud*, quæ semper DEO consentiebat: sed quomodo? Insinuat votum, & amorem majorem puritatis, quam maternitatis tanti filii: de cætero quid Deus disponat auditura. Ama puritatem & animæ, & corporis majorem, quam antehac.

2. *Et respondens Angelus dixit ei: Spiritus Sanctus superveniet in te, & virtus eæ.* Ibid. Explicat quomodo consistent Virginitas, & fœcunditas operâ Spiritus Sancti, corpus DEI Verbo formaturi. Gratulare Virgini in qua Spiritus Sanctus operabatur hoc Mysterium. Vide ut idem solus in anima tua operetur inspirationibus, non sensus, non amor proprius, non humani respectus.

3. *Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum.* Ibid. Consentit Virgo. Hoc expectabat SS. Trinitas, Angeli, Patres in limbo, homines. Cum quanta humilitate? Mater DEI se ancillam vocat. Virginitate concepit, humilitate meruit. Hic modus est, quo Deus ad te trahas, si te deprimas; sicut eum pellis, si te elevas.

F E

F E R I A V I.

Dotes Christi animæ à Verbo assumptæ.

1. *In quo sunt omnes thesauri sapientia, & scientia Dei.* Coloss. 2. Primo instanti perfectissimè cognovit omnia naturalia, etiam te, & tua facta. Sed viditnē, quòd gaudio esse poterat, an quod mœrori? 2. Omnia supernaturalia ac D E U M. Quàm felix illa anima! quàm tu infelix! Hæc non vides, saltem actuali fide sæpius crede. Ex hujus defectu aliis plerumque deficis.

2. *Talis decebat ut nobis esset Pontifex, sanctus, innocens, impollutus.* Hebr. 7. Ex unione ad Verbum fuit sancta infinitè, neque crescere potuit. Tu potes: at non cresces, nisi D E O magis uniaris: non punieris, nisi à creaturis magis recedas. 2. Fuit sancta per summam gratiam, supra omnes creaturas. Respice egestatem tuam. Ditior es si te D E O magis unires. 3. Fuit impeccabilis, quia regebatur à Verbo. Quàm tu fragilis! fortè quia non pateris te à D E O regi.

3. *In ipso complacuit omnem plenitudinem inhabitare.* Coloss. 1. Ob unionem habuit omnes virtutes supernaturales, quarum capax fuit. Quantùm complacuit sibi in illa D E U S! quàm parùm in tua! quia egenus, & pauper es. Nec fuerunt otiosæ illæ virtutes; jam tunc in nos influebant. Sed quoties hunc in te fluxum non admisisti?

S A B.

S A B B A T H O.

Christus primo instanti conceptionis
offert se Patri æterno.

1. *I*n grediens in mundum dicit: *Hostiam, & oblationem (aliam) noluisti, corpus autem aptasti mihi. Tunc dixi: Ecce venio.* Hebr. 5. Offert Patri se, sua, corpus, animam, & quæm promptissimè: quia cognoscit hæc esse ab illo. Quid tu habes, quod non sit à Deo? cur non illi omnia? cur tibi, cur sensui multa immolas?

2. *Ecce venio, ut faciam Deus voluntatem tuam.* Ibid. Vedit statim decretam sibi à D e o paupertatem, contemptum, passionem, mortem; promptissimè excipit ipso primo momento Crucem, voluntate suâ totâ in D e i voluntatem transfusâ. Confer te cum Chriſto, quæm conformis sis voluntati Divinæ, præser-tim in arduis, quæm ames, aut fugias Crucem.

3. *Quæ placita sunt ei, facio semper.* Ioan. 8. Quia summè ei placet gloria sua, & salus no-stra; huc statim intentione sua respexit, eaque purissima. Perdis omnia, quæ non huc dirigis. O quantam hactenus jaeturam fecisti! Quod posthac facturus es, purum sit, ut nihil sensus interveniat.

DOMINICA IV. ADVENTVS.

B. Virgo ad Elisabetham invisit.

1. *E*xurgens M A R I A in diebus illis abiit in montana cum festinatione. Luc. 1. Con-cepto.

cepto D E o abit in ardua. Inhabitantis D E I signum est ad difficilia se resolvere. Concepto D E o exit in publicum. Necessarium est latere donec D E I spiritus sit in te ; antea non tuto agis cum proximo. Ut Ioannem peccato solvat, relinquat amatam solitudinem. Relinquendus D E U s propter D E U M.

2. *Exultavit infans in utero ejus, & repleta est Elisabeth Spiritu Sancto.* Ibid. Effectus hi sunt visitationis M A R I A E. infans mundatur, sanctificatur, nondum natus prophetat gestu : Elisabeth illuminatur, agnoscit Matrem D E I, extollit eam, humiliat se se. D E U s omnia nos habere voluit per M A R I A M. Huic tuam necessitatem expone : ab hac mendica.

3. *Magnificat anima mea Dominum.* Ibid. Laudata laudem refundit in D E U M, se vero humiliat. Quidquid à D E o tibi adfluat, tu ad tuum nihilum redi ; magnifica illum, & sublimem de eo sensum concipe.

F E R I A I I.

S. Ioseph de Mysterio Incarnationis instruitur.

1. *I*oseph autem vir ejus cum esset justus, & nollet eam traducere, voluit occulte dimittere eam. Matth. i. Videt gravidam, non novit Mysterium ; angitur, sed non exprobrat, in melius interpretatur : cogitat de dimittenda ; sed occulte, ut famæ consuleret. Disce 1. prudenter adversa tolerare, non murmurare. 2. alienos

nós defectus apud te excusare ; apud alios tegere.

2. Angebatur & Virgo, quæ sciebat angi Iosephum ; se de adulterio suspectam ; se periclitari de dimissione. Silet tamen neque excusationem adfert : committit se D e o innocentiae defensori. Etiam de Sanctis sinistra formantur judicia : sile si tibi hoc contingat. D e o te committe , qui providentia sua omnia ordinabit in bonum.

3. *Angelus Domini apparuit ei in somnis dicens : Ioseph fili David, noli timere accipere M A R I A M.* Ibid. Tribulari vult D e u s justos , non opprimi : præstat Divina auxilia , cùm defunt humana. Docet Mysterium Incarnationis Iosephum. Quod tam hujus quæm M A R I A gaudium ? Ita sunt curæ D e o , qui se illi committunt.

F E R I A I I I.

Nascitur Ioannes Baptista.

1. **P**eperit filium , & audierunt vicini , quia magnificavit Dominus misericordiam suam cum illa. Luc. i. 1. eximendo illam à decore sterilitatis. Si tam turpis erat sterilitas corporalis , quæm turpis coram D e o erit sterilitas animæ ! Et hæc tua est. 2. dando filium , qui erit magnus coram Domino . Sola magnitudo vera est , quæ coram D e o est. Quid aliam quæris ?

2. Peperit filium , & audierunt vicini , &c.

B

Con-

Confidera quæ secuta sint nativitatem Ioannis. Gaudent vicini : alii timent : alii mirantur : recipit loquaciam pater ; repletur Spiritu Sancto ; loquitur benedicens D E U M , prophetat , &c. Quantas mutationes facit vir unus zelofus , si quando comparet in populo !

3. *Quis putas puer iste erit ? etenim manus Domini erat cum illo.* Luc. i. Præfagiunt magnitudinem Ioannis ab Angelo prædictam , ex eo quia manus , & favor D E I erat cum illo. hic tamen favor non fecit eum magnum coram mundo , sed contemptum , deduxit in desertum , aluit locustis , vestivit melote , &c. Per hanc viam dicit D E U S eos , quos vult magnos coram se. Hac & tibi eundum.

F E R I A I V.

Munus ad quod destinatur Ioannes.

1. **H**ic venit in testimonium , ut testimonium perhiberet de lumine. Ioan. i. Testimonium ore , ut Christum prædicaret ; testimonium opere , ut doctrinam suam sanguine signaret. Ad hoc vocatus es , ut testimonium perhibeas , non ore tantum , laudando , prædicando ; sed multò magis opere , ardua pro eo agendo , & patiendo. *Quid egisti ? quid passus es ? quid in futurum ?*

2. *Ipse præcedet ante illum in spiritu , & virtute Eliæ.* Luc. i. Spiritus Eliæ fuit zelofus , igneus , fortis , & imperterritus. Talis fuit Ioannes , ireremo ad Iordanem , in urbibus , in earcere ,

cere, in morte. An & tuus talis? quām tepidus?
quām debilis? quām facilē deficit?

3. *Parare Domino plebem perfectam.* Non destinatur tantum ad Herodem, aut magnates, sed etiam ad plebem excolendam. Demitte te ad vilissimos, quoniam nullius est vīlis anima. Idem omnium est precium, Sanguis Christi. Hoc exemplum Christi, hoc vocatio tua exigit.

F E R I A V.

Expectatio Partus.

1. **Q**uem conceperat B. Virgo, summè desiderabat parturire: quia sciebat eum omnium saluti datum, ut hoc opus apertè inchoaret. Desiderabat eum quidem utero sibi unitum habere: sed prævaluuit affectus salutis aliorum. Quoties tu D E U M concipis per bona proposita? quām raro parturis? Insistendum his: aliàs otiosa sunt. Sepone quandoque etiam spiritualem tuam consolationem, ut saluti aliorum servias: multò magis solatia sensuum. Non perditur sic D E U S, sed paritur.

2. Agnita D E I voluntate, ut Christus nasceretur, desiderabat hujus partum B. Virgo, ut eum etiam corporalibus obsequiis prosequeretur, videret, oscularetur, stringeret, gestaret, serviret. Non solum affectum, sed etiam extēra opera D E U S impendē.

3. Ad hunc partum qui se disponebat? Per intensissimos virtutum omnium actus. Non una virtute te, nec lenta ad D E U M in te parientia

dum dispones. Necesse est omnibus, & in gradu heroico. Quas habes? quot desunt? Heroicis assuefce, quæ fervidam, & constantem resolutionem postulant.

F E R I A V I.

Beneficia à Christo in utero existente
Sanctissimæ Matri collata.

1. **G**estavit filium sine gravedine, sine dolore, & tædio. Facile gestatur, quod summe amatur. Privilegium hoc fuit Virginis, non tuum. Tibi dictum est, *in dolore paries filios*, id est, proposita tua etiam per difficultates in opus sunt reducenda: faciliora fiēnt, si ames. Gravis est tibi doctrina Christi, ama; amor omnia dulcorat.

2. Considera quām adornatum reliquerit Christus thalamum uteri. Qui tantas B. Virginis gratias primo instanti, quo conceptus est, contulit in quantum putas eas cumulaverit per decem menses? quām intellectui lucem, quem affectum voluntati indidit? Gratulare Virgini. At undē tua cœcitas, & tepiditas, cum sæpius D E U M recipias? Fortè quia non pateris eum diū tecum morari, dum te statim ad alia effundis.

3. Considera filios alios nobilitatem à matre accipere, quoniam *partus sequitur ventrem*. At hic mater à filio accepit. Regina enim omnium est, quia mater est Regis universorum. **A**b eo nobilis eris, quod pepereris, id est, à tuis actio-

actionibus Christo conformibus, non à doctrina, non ab estimatione.

S A B B A T H O.

Iter Virginis in Bethleem.

1. **E**xistit edictum à Cæsare, (Luc. 2.) licet ex superbia, & avaritia; B. Virgo tamen reveretur in Imperatore terreno auctoritatem Dei; non excusat se graviditate, temporis iniquitate. Nonne hinc discis Superiores tuos loco Dei habere, etiam in durioribus imperiis.

2. *Ascendit & Ioseph, ut profiteretur cum M A R I A.* Ibid. Decreverat Deus, ut filius pauper, & contemptus nasceretur. Ordinat, ut edictum Cæsaris prodeat. Hinc constringi videtur, ut in Bethleem eat. Sed hac necessitate tegit suam voluntatem patiendi, humilitatem, patientiam, paupertatem. Quid ego? prodeo sub virtutis colore, sed delicta celo, amo commoditates, &c. O pudor!

3. *In propria venit, & sui eum non receperunt.* Ioan. 1. Comitare undique mendicantem hospitium B. Virginem. Vide quām indigne excludatur. Expende quis ejus sensus, maxime quod *sui eum non recipiant*: qui recipiunt alienigenas. Nonne & tu D E U M quandoque cor pulsantem excludis? & cui das locum? aperi ergo posthac illi, claude vanitati.

IN NATIVITATE DOMINI.

1. **F**actum est autem, cum essent ibi, impletum est tempus ut pareret. (Luc. 2.) Ubi? Considera vilitatem loci, tempestatem perfrigidam, tempus noctis, circum undique miseria in, & paupertatem. vis ut in te nascatur Christus? esto tibi vilis, frigescant tuæ passiones, ama latere, esto pauper, & humilis. Amat & in te ea Filius DEI, quæ pro se elegit.

2. *Et peperit filium suum primogenitum.* Ibid. Considera quibus actibus reverentiæ, humilitatis, adorationis, amoris B. Virgo filium suum exceperit, & statim pro mundi salute Patri obtulerit. Audi vagitum, vide lachrymas: quære cur fleat? Audi respondeñtem, quod non habeat imitatorem, & statue tu eum sequi.

3. *Et pannis eum involvit:* Ecce paupertatem Matris, & Filii. *Et reclinavit eum in praesepio:* Ecce quomodo à teneris DEI filius incommodates amat. Et cur tu fugis? *Quia non erat ei locus in diversorio.* Qui creavit te in habitaculum sibi, non invenit locum apud te: & inventit, qui te it perditum.

DIE XXVI. DECEMBRIS.

Sensus DEI, B. Virginis, & Angelorum
in nativitate Christi.

1. **C**ogita ab æterno Patre tibi ipso Nativitatis instanti dici: *Hic est filius meus dilectus,*

Lectus, in quo mihi benè complacui. 2. Tibi donari ab eo filium, & ejus merita. Quàm dives his eris, si benè utaris, & tibi applices. 3. Filius verò Patri offert se ipsum in viçtimam pro peccatis tuis. *Quis amor iste in te?* Quomodo es meritus? Offer quoque te ipsum in viçtimam D E O.

2. Considera quas gratias B. Virgo retulerit ob conservatam Virginitatem. Aëstima, & custodi tantum thesaurum, quem illa tanti fecit. 2. *Quomodo obtulerit eum æterno Patri, quomodo mundo, quomodo tibi;* fuscipe munus, ama, fove, uterè in bonum tuum.

3. Considera revelatum Angelis, dictumque: *Et adorent eum omnes Angeli ejus.* Credere ergò adstitisse Angelos, admiratos illam exinanitionem, paupertatem, &c. Et tamen non eorum causa hæc agebat Christus, sed tui. Quæ tua ergò obligatio, non tantùm admirandi, sed etiam imitandi hanc exinanitionem?

DIE XXVII. DECEMBRIS.

Christus natus annuciatur Pastoribus.

1. *Pastores erant in regione eadem vigilantes, & custodientes vigilias noctis, super gregem suum,* & ecce Angelus Domini stetit juxta illos. Luc. 2°: *Quibus revelat se Christus? Pastoribus, simplicibus, & humilibus: vigilantibus.* & attehtis ad occasionem boni: *custodientibus greges passionum, & affectuum suorum.* Sunt nè in te hæc qualitates, ut merearis tibi D E U M revelari!

2. *Et claritas Dei circumfulsat illos, & timuerunt timore magno.* Lumen, & cognitio DEI Majestatis excitat in anima sacrum quendam horrorem, ac reverentiam. O quam parva tua est in DEUM reverentia in tuis spiritualibus exercitiis. Vnde? quia modicum est in te lumen, & non formas sublimem in DEO rebusque Divinis aestimationem. Si aestimabis, reverberis.

3. *Evangelizo vobis gaudium magnum, quod erit omni populo, quia natus est vobis hodie Salvator.* Gaudent Angeli de nostro bono. Disce gaudere de bonis aliorum. Gaudium nobis annuntiant. Argumenta gaudii sunt, quod natus Salvator, quod nobis, quod hodie. Est Salvator tuus, sed non salvabit te sine te. Cooperari ergo oportet.

DIE XXVIII. DECEMBRIS.

Datur signum Pastoribus, & canunt
Angeli.

1. **E**t hoc vobis signum: invenietis infantem pannis involutum, & positum in praesepio. Luc. 2. Salvatorem populorum annuntiat Angelus, & dat ejus signa tam vilia! Deus nempe non invenitur nisi in humilitate, & contemptu terrenorum. Elige haec ad majorem Christi imitationem, etiamsi par omnino esset in deliciis, & honoribus DEI gloria.

2. *Et subito facta est multitudo militia cœlestis exercitus laudantium Deum.* Ibid. Quia DEI

DE I Filius se tantopere exinanivit; Pater cum per Angelos honorat. Quanto minorem ipse tui curam gesseris, tanto majorem geret D E U S. Vbi terrena solatia abjeceris, aderunt cœlestia.

2. Quid laudabant Angeli? Infantis sapientiam, tenelli potentiam, despecti gloriam. D E U S eruit, & manifestat quæ latent, huic te committe.

3. *Gloria in excelsis Deo, et in terra pax hominibus bona voluntatis.* Ibid. D E O soli debetur per omnia gloria, non tibi. Si eam tibi arroges, D E U S te confundet ob furtum rei alienæ. Quoties eam D E O surripuisti. Redde, quod non est tuum. **2.** Pax datur hominibus bonæ voluntatis. Bona voluntas directa per solidas veritates, prompta, resoluta, fervida, est principium omnis boni, & pacis internæ. Reflecte te ad te ipsum, & ex te ipso dices esse verum. Ideo hanc voluntatem excita, & conserva.

DIE XXIX. DECEMBRIS.

Pastores se hortantur mutuò ad invisen-
dum Salvatorem.

1. *V*T discesserunt ab his Angeli, *Pastores lo- quebantur ad invicem* (Luc. 2.) de iis, quæ Angeli decantarunt. Non sunt ergo statim eorum obliiti, ubi Angelus disparuit; quemadmodum tu facis, qui elapsâ horâ meditationis, vix posteâ cogitas, quod lumen habueris, quod propositum; de hoc interdiu sæpius tibi loquere, dum practicandi est occasio.

2. *Transeamus usque Bethleem.* Ibid. Non fuit pura rememoratio eorum, quæ audierant, sed practica; ex qua concluserunt *transire*. Cura, ut tales sint tuæ Meditationes, quibus tibi loqueris: ut semper concludas transitum, vel ab imperfectione ad virtutem, vel ad altiorem virtutis gradum.

3. *Et videamus hoc verbum, quod factum est, quod Dominus ostendit nobis.* Ibid. Volunt experiri, quod audierant. Quanta ostendit tibi Deus, cum tibi interius lœquitur! Debes ea opere experiri: alias frustratur Deus suo fine, tu fructu. Si hactenus id fecisses, quantus evasisses! Ipse tibi impedimento fuisti, sis ipse tibi stimulo.

DIE XXX. DECEMBERIS.

Pastores veniunt ad præsepe Domini.

1. *Et venerunt festinantes.* Luc. 2. Etsi Angelus non mandaverit, quia tamen Deo gratum fore illum transitum intellexerunt, festinarunt eo magis, quo majus erat desiderium. Vbi lumen haufisti, & propositum statuisti, festinandum est, & prima exequendi occasio accipienda. Facies id, si verum sit in te desiderium. Hoc in meditationibus tuis semper excita.

2. *Et invenerunt MARIAM, & Ioseph, & infantem positum in præsepio.* Ibid. Cogita, qui eorum fuerint affectus, submissionis, admirationis, laudis, gaudii, &c. Correspondit eventus lumini, quod Angelus dedit, quia properarunt experiri. Propera modo ad opus propositum, sic

sic invenies J E S U M , aut ejus virtutem. Cur id haec tenus non fecisti ?

3. Videntes autem cognoverunt de Verbo, quod dictum erat illis de puer hoc. Ibid. Dictum erat illis : nondum erat plena cognitio. Viderunt, & tunc demum cognoverunt. Experiens virtus discitur. Audivisti tibi loquentem Deum in meditatione ? est initium hujus scientiae. Accede ad opus, tunc plenè cognosces. Quia id non præstitisti haec tenus, indè es tam rudis.

DIE XXXI. DECEMBRIS.

Reditus Pastorum à præsepio Domini.

1. M A R I A autem conservabat omnia verba
hac, conferens in corde suo. Luc. 2. Has
bes exemplar meditantis, MARIAM. 1. *Conser-*
vabat verba à Pastoribus in laudem Christi.
Ecta : quid tu conservas eorum, quæ tibi Deus di-
cit ? 2. *Omnia.* Quare non omnia lumina in
praxim trahis ? 3. *Conferebat in corde.* Debets ea
sæpius in memoriam revocare, captare occasio-
nem exequendi.

2. Reversi sunt Pastores glorificantes, & lau-
dantes Deum. Ibid. Ex conversatione cum Chri-
sto, remanserunt in illis affectus gloriæ Dei,
quos retulerunt ad officium suum. O felix ! si
ex meditatione tua referas tales affectus, eosque
in officio tuo exerceas ! Misér, si hoc non facias !
Quanta enim perdis !

3. In omnibus qua audierant, & viderant.
Ibid. In omnibus glorificant Deum. Nihil præ-
teri

teri occasionis, quo id exerceas, cuius lumen habuisti. Multas invenies occasiones, si attendas, & tuo lucro multas perdes, & tuo damno, si non attendas. Et sic Deum glorificabis, quod facias, quæ ipse ingessit.

D I E I. I A N V A R I I.

De Circumcisione Domini.

1. **P**ostquam consummati sunt dies oſto, ut circumcideretur puer. Luc. 2. Christus à lege exemptus erat, quia peccatum non habebat per eam abolendum. Vult tamen subesse legi, quamvis duræ. At tu leges quamvis faciles, facile transgrederis: difficiles declinas. Eſt hoc Christum imitari? resolve te etiam ad ardua, ubi vides Dei voluntatem.

2. **U**t circumcideretur puer. Considera B. Virginem à Deo edoctam resolvisse ſe ad filium circumcisioni ſubjiciendum. Amabat filium terrime, ſciebat quis illi dolor inferendus eſſet. Non dat locum affectui, quia ſciebat voluntatem Dei. Ubi de Dei voluntate conſtat, ſepone affectum. Offendetur proximus? ſed Deus jubet. Utri attendes? utri attendiſti hactenus?

3. **U**t circumcideretur puer. Considera dolorem quem ſenſerit Christus, quia erat tenellus infans, complexionis delicatissimæ. Hunc prævidit, quia habebat perfectum uſum rationis: & tamen voluit legi parere. Quantum diſto à J eſu meo! ubi modicum confuſionis, aut doloris prævideo, quantum fugio? ſed ab hoc die non fugiam:

fugiam : imo ambiam ad majorem imitationem J E S U.

DIE II. JANVARI.

Quos fines habuerit Christus suæ circumcisio-

1. **C**onsidera primum ejus finem fuisse, ut ostenderet se verum, non phantasticum corpus assumpsiisse, & se esse hominem nobis similem, doloribus subiectum. Gratias age, adora hoc corpus. Sed disce, non esse contentus specie, seu apparentia virtutis, sed veram quære. Hanc autem probare debes circumcisione mortificationis.

2. Secundus finis fuit, ut se declararet filium Abrahæ, cui lex illa data fuit. Nec absterruit eum dolor, aut confusio. Esne Religiosus? non es, si id non probas circumcisione mortificationis; si te confusionis, aut doloris timor à professionis opere avertit. Non sic ages imposterum.

3. Tertius finis fuit, ut jam tum adhuc infans suum in nos amorem testaretur. Insigne enim amoris argumentum est, pro eo pati, quem amas. Quis vicissim tuus in D E U M est amor? paterisne pro eo? habesne promptam ad ardua voluntatem, ac desiderium? Excipisne prompte, & amanter, seu oblata, seu imperata? Hæc imposterum tui amoris exhibe documenta.

DIE III. JANVARII.

Præcipue virtutes à Christo in circumcisione exhibitæ.

1. **P**rima sit *Obedientia*. Non tenebatur legge, & se subjecit. Et quoniam circumcisio erat protestatio subjectionis ad universam legem, significavit se illam totam servandam fuscipere, quamvis gravis esset. Si is tam grave jugum tui causâ suscepit ; cur tu cum tam levi jugo Religiosæ Regulæ luctaris? cur saepe excutias, cuius fructus est tuus. At non te obligant sub peccato? Ideo suavius est jugum. Amplectere.

2. *Humilitas*. Circumcisio erat remedium peccati originalis: arguebatur id contraxisse, qui circumcidebatur. Christus nec peccavit, nec peccare potuit : accipit tamen peccati stigma. O humilitas Domini mei! sed o superbia mea! Reipsa peccator sum, & videri nolo. Discam libenter confundi, nec quæram alius videri, quam sim.

3. *Charitas*, quâ properavit pro me in vulnera. Amor mei non imperavit illi gloriam, aut delicias ; sed vulnera, & sanguinem, & quidem in infantia. O quam fero ego te amavi! sed quam etiamnum tepide te amo, dum duris, & asperis amoremi testari fugio.

DIE

DIE IV. JANVARII.

De impositione Nominis Iesv.

1. *Vocatum est nomen ejus J e s u s.* Luc. 2.
Quando? In ipsa circumcitione; quando signum peccati accepit, & se infinitè humiliavit: tunc Deus dedit illi gloriosum nomen, quod est super omne nomen. Ita Deus elevat eum, qui se humiliat. Habet nomen socii Jesu, ut illud digne feras, esto socius humilitatis.

2. *Vocatum est nomen ejus J e s u s.* **Quando?**
 In ipsa circumcitione. Adeo nomen J e s u ipsi J e s u sanguine constituit. Habet nomen socii J e s u: ut illud digne sustineas, circumcidi, imo mortificari est opus. Hoc instituti nostri ratio à nobis postulat. Fecisti id hactenus? facies imposterum? Quomodo?

3. *Vocatum est nomen ejus J e s u s.* **Quando?**
 In circumcitione, quâ se obligabat ad impletandam totam legem antiquam. Habet nomen socii J e s u. Vide quam te hoc obliget ad obseruantiam Regularum. Singulæ enim continent quandam imitationem J e s u. Examina, reflecte, statue.

DIE V. JANVARI.

Causa Nominis Iesv, & quam nobis inferat obligationem.

1. *Ipsé enim salvum faciet populum suum.* Luc. 2. ideo vocatur J e s u s Salvator.
 Nomen

Nomen hoc quam apte convenit rei significatae. Nomen habes socii J E S U ? habesne etiam zelum salvandi animas ? Nomen sine actu ignominiae tibi erit. Excita ergo in te zelum exemplo Christi.

2. *Discedat ab iniquitate, qui nominat nomen J E S U .* 2 Timoth. 2. Si reputat indignum Paulus nomen J E S U pronunciari à peccatore: quanto indignius erit, nomen J E S U gerere, & peccare ? Hæc ergo prima est obligatio, ut non pecces, qui hoc nomen geris, ne levissime quidem. Examina, dole, propone.

3. *Omne quodcumque facitis in verbo, aut in opere, omnia in nomine Domini J E S U , &c.* Hæc secunda est obligatio, quam etiam ipsum nomen à te postulat. J E S U s, & ejus gloria sit initium, sit medium, sit finis operum tuorum, & verborum ; nec aliam quære. Examina, time, dole, ama, &c.

D I E VI. I A N V A R I I.

De vocatione Magorum.

1. **C**um natus esset J E S U s, ecce Magi ab oriente, &c. Matth. 2. Eodem tempore manifestavit se Judæis per Angelum, gentibus per stellam. Agnosce bonitatem Dei, qui neminem vult exclusum à gratia, quamvis immentem, & reluctantem. Expertus id es ipse. Recogita annos priores, & intelliges; miraberis, quod te Deus ita sit prosecutus; dolebis, gratias ages, propones, petes gratiam.

2. *Vidi-*

2. *Vidimus stellam.* Quam infælix status cœcæ gentilitatis ante natum Christum ! sed hodie vidit lucem magnam. Cogita quis olim status animæ tuæ ante ortam stellam vocationis ? quis hodie ? Detestare priorem , gratias age pro præsenti.

3. *Vidimus stellam.* Vocat eos per stellam , quia dediti erant stellarum speculationi. Ita Deus in vocandi modo accommodat se hominum inclinationi : & simul erudit interne , quid stella significet , & movet illorum voluntatem. Agnosce 1. gratiæ necessitatem , sine qua ad Deum non venies. Hanc ora. 2. Disce experiri illorum inclinationes , quibuscum agis , & per eas illos lucrari. 3. Disce ex creatis ascendere ad increata , ut illi ex stella , stellarum Dominum agnoverunt.

DIE VII. JANVARII.

De Magorum ad vocationem cooperatione.

1. *Vidimus.* Matth. 2. Non soli tres, sed forte alii omnes in eadem regione viderunt stellam : soli tamen tres eam secuti sunt. Vere multi sunt vocati , pauci vero electi . Quot stellas Divinarum inspirationum tibi misit Deus ! quam paucas es secutus ! Dole , time , ora plures , & stude vocationem tuam certam facere per bona opera.

2. *Vidimus : venimus.* Ut viderent , Deus dedit ; quod venerint de suo addiderunt. Frustra est

est gratia, ubi non est cooperatio. Vide ne gratia Dei in te vacua sit. Nullam neglige, quia forte quævis est ultima.

3. *Vidimus: venimus.* Inter videre stellam, & venire nihil interponitur : statim enim vocanti Deo obediverunt, non retracti tam multorum exemplo, quos verum domus, affectus propinquorum, propria commoda retinebant. Disce non differre dum lumen habes. Rumpere vincula terrenorum affectuum.

DIE VIII. JANVARII.

De egressu ex Patria, & itinere Magorum.

1. *Vidimus: venimus.* Matth. 2. Non ignorant itinerum molestias, terræ, & aëris injurias : fortè & plura sibi præfigunt animo, & tamen iter aggrediuntur. Magna generositas ! Hæc yoleftibus ad Deum ire semper est necessaria. hoc enim iter molestiis non caret. Confortare ergo, & esto robustus, ac generosas cape resolutiones Deo confisus.

2. *Vidimus: venimus.* Iter ineunt, quia vocati. quo? ignorant. generosè, & intrepide se Divinæ committunt vocationi. Fiducia illa stellam ducem merita est. Quam sæpe times aliquid aggredi, quia eventum nescis. Ubi credis Deum velle, resolve te, fide : qui dedit velle, dabit & perficere.

3. *Vidimus.* Considera quis per iter fuerit eorum sensus, habito semper præ oculis stellæ miraculo? quæ Deo gratiæ? quæ in adversis patientia?

tientia? quod Christi desiderium? quæ eum inveniendi cura? Confundere, quod cum tot luminibus tam parvum habeas desiderium Christi, & inveniendi curam. Gratias age pro lumenibus, ora plura, & efficacia, sè qui statue.

DIE IX. JANVARI.

Tres Magi Hierosolymam ingrediuntur.

1. **V**i est qui natus est, &c. Matth. 2. Quia stellam amiserunt, necesse habent ex hominibus querere. Sed quæ causa amissæ stellæ? Fortè voluit Deus eorum constantiam probare. Solet enim etiam Sanctis eripere solatia spiritualia, & ariditatem immittere. Quid ages tali casu? Ecce Magi pergunt, intrant civitatem, spe pleni, quod Deus medium suggeret. Tu pariter ne cade animo.

2. **Ubi est qui natus est Rex Iudaorum?** Quam intrepida animi magnitudo! In ipsa urbe Herodi subdita, vivo, & regnante Herode rege, homine ambitioso, querunt de novo rege, non sine vita periculo. Fides viva, & ardens desiderium expunxerunt metum periculi: quoties tu ob leves metus, vel non suscipis pro Deo, quæ parum sunt ardua; vel suscepta deseris! Confundere, emenda.

3. **Audiens autem Herodes turbatus est,** & omnis Hierosolyma cum eo. Matth. 2. Turbatur Rex ambitione Regni, quod timet perdere: turbatur populus Regis studio, quem timet offendere. En quomodo vel unus ad terrena affectus,

fectus, una inordinata passio pacem animi turbat. Amas hanc pacem? ejice animo inordinatos affectus.

DIE X. JANVARII.

Herodes quærit, ubi Christus nascatur.

1. *E*t congregans principes Sacerdotum, & Scribas populi. Matth. 2. Quam admiranda Dei providentia! Herodes malevolus, Sacerdotes iniqui serviunt ad dirigendos Magos. Lauda, & magnifica hanc. Si vero cognoscere vis Dei voluntatem, ejus ministros, Superiores tuos consule. Etsi iniqui fint, Deus non patitur illos in eo errare, quod per te vult fieri.

2. *Sciscitabatur ab eis, ubi Christus nascetur.* Ibid. Quam pia in speciem quæstio! quam sinister in corde affectus! quam sancti videri volunt affectus pessimi! Non finas passionem ullam dominari: etiam te dementabit, ut quod facis passione, excuses virtute; quod ex ira, vestias zelo, &c.

3. *At illi dixerunt: in Bethlehem Iudea.* Ibid. Sciverunt hoc ex scriptura, quam allegant; docent hoc Magos, & tamen stolidi ipsi J E S U M non quærunt tam sibi vicinum. O ingrati! Quanta tu audis, quanta scis, per quæ venire possis ad J E S U M! & cur non facis? oberit ipsum scire, si nolis facere.

DIE

DIE XI. JANVARII.

Herodes cum Magis agit.

1. **C**lam vocatis Magis diligenter didicit ab eis tempus stellæ. Matth. 2. Quo fine? ut inde colligeret ætatem pueri, & deinde in eam ætatem fæviret, ut Regem extingueret. Et adverte illud: *diligenter didicit: si filii iniquitatis diligenter arripiunt media ad suos fines pessimos, quid te facere oportebit ad sanctos fines?*

2. *Ite, & interrogate diligenter de puerō; & cum inveneritis, renunciate mihi.* Ibid. Vide progressum malitiæ. Herodes jam ipsos Magos vult inducere, ut cooperentur suæ passioni. Hæc est natura passionum indomitarum, semper ad pejora proserpunt. Hæc tibi sit ratio, ut ad eas opprimendas animēris. Vide ergo, quæ sit in corde, & tempestive cultrum admove.

3. *Ut & ego veniens adorem eum.* Ibid. Mendacium est. dic clarè: ut occidam eum. Hucusque enim progressa est passio, ut ad stabiliendum regnum, velit Christum peremptum. Indignare, detestare. Velis & tu ad stabiliendum tibi cœleste regnum, peremptum amorem proprium, & pravos affectus. Nam minus hi cum illo regno stare possunt, quam vivus Christus cum terrestri, aut Hérode vivo.

DIE XII. JANVARII.

Magi discedunt Hierosolymis, & veniunt in Bethlehem.

1. **Q**ui cum audissent Regem, abierunt. Matth. 2. Considera qua sollicitudine Christum quærunt. Id solum agunt in urbe, quod ad hoc servit. quærunt, ubi nascatur; intelligunt. Hoc habito statim prosequuntur iter, nec patiuntur se curiositatibus rerum detineri. At tu in suscepto virtutis itinere, quot diverticula ad creaturas quæris? quam lente progrederis? Non serio vult, qui lente vult.

2. *Et ecce stella, quam viderant in oriente, antecedebat eos.* Ibid. Amissam stellam tolerarunt cum patientia, & spe, non defistunt tamen ab itinere. Ideò consolatur eos Deus remissa stella. Vide quam bonus est Deus in eos, qui tempore desolationis nihil remittunt de virtutis progressu. Ne ergo animo concide, si absit consolatio. fer patienter, & spera. Aderit rursum Deus: huic te committe.

3. *Vsq[ue]dum veniens staret supra, ubi erat puer.* Ibid. Quo deduxit tandem hæc stella? Ad Deum quidem, quem quærebant; sed tamen etiam ad vile stabulum. Vide quo stellæ, seu cognitiones tuæ te ducant. Si ad vanitatem, estimationem, &c. ignes fatui sunt: si ad vilitatem, & contemptum tui, stellæ Dei sunt. Has sequere, & Deum tibi monstrabunt.

D O.

DOMIN. I. POST EPIPHAN.
De adoratione Magorum.

1. **E**t intrantes domum invenerunt puerum cum MARIA matre ejus. Matth. 2. Considera 1. Hos Principes non horruisse sordes stabuli, non despixisse paupertatem, aut infirmitatem infantis; sed interne illustratos agnovisse hunc puerum esse DEUM. Lauda DEUM, gratulare Magis. Neque tu horre paupertatem, aut contemptum. Postquam enim Deus pro te vilius factus est, non invenies eum per gloriam, & existimationem. Refleste, dole, desidera, pete.

2. *Et procidentes adoraverunt eum.* Ibid. Prociderunt primum, non tantum corpore in terram in reverentiæ signum, sed etiam animo in suum nihilum, agnoscendo se unde quaque ab hoc Deo pendere. Deinde adorarunt perfecto cultu latriæ: quia DEUM cognoverunt. Ecce quam sui estimationem excitat Deus & cognitus? quam reverentiam? quam animorum subjectionem? quem sui contemptum? Excelleres his, si DEUM bene noisses.

3. *Et procidentes adoraverunt.* Considera qui fuerint eorum affectus. 1. Eos gratias egisse, quod venerit in mundum ad redimendos homines. 2. Quod per stellam eos ad se deduxerit. 3. Obtulisse se ad perpetua ejus obsequia servos infinitos. Excita in te eosdem affectus, & offer te ad quaevis ardua.

F. E.

FERIA II.

De oblatione munera.

1. **A** pertis thesauris obtulerunt ei munera, aurum, thus, & myrram. Matth. 2. Fidem testantur opere; nec comparent vacui ante Regem: donant illi quidquid habent preciosum. Nec dubium est obtulisse etiam, quod iisdem muneribus designatur; cum auro charitatem; cum thure devotionem; cum myrra mortificationem. Credis D E U M? operibus proba. Offer eidem tria haec mystica dona. sed oblata semel, non amplius recipe.

2. *Obtulerunt ei munera.* Considera quam grata fuerint haec munera Christo Domino: non quia preciosa ex materia, sed quia conjuncta erant 1. cum viva fide. 2. pietate. 3. humilitate, & subjectione. 4. amore. Deus enim solum estimat ex quanto affectu, non quantum dones. Cum igitur offers munus tuum Deo, affectum procura.

3. *Obtulerunt ei munera.* Considera quid Deus, qui se liberalitate nostra vinci non patitur, his donis rependerit. Etsi nihil constet, considerare tamen licet, retulisse auro augmentum sapientiae, & charitatis: thuri, orationis, ac devotionis; myrrae, incorruptionem, seu gratiam, qua præservati fuerint à peccatis. Nihil frustra Deo dabis; quo plus dederis, plus accipies. dabis vilia, accipies preciosa.

F E.

F E R I A III.

De reditu Magorum in regionem suam.

1. *E*t responso accepto in somnis, ne redirent ad Herodem. Matth. 2. Perplexi habebant, an eadem, an alia via redirent. Recurrisse ad Deum crediderim, & orasse lumen. Deus mittit Angelum, qui doceat. Agnosce, & lauda Dei providentiam, quæ suos regit. Committe te illi, maxime in dubiis, & adversis, certus quod aderit.

2. *Responso accepto, ne redirent ad Herodem.* Prompti sunt, etsi via suggeratur forte longior, molestior, ignota: nec pensi habent, promisisse redditum Herodi, dum Deus aliud jubet. Disce posthabendum respectum, & motiva humana, cum quid Deus, vel Superior jubet: eundem via, qua te Superiores, & Regulæ ducunt. Reflecte in priora, ordina futura.

3. *Per aliam viam reversi sunt in regionem suam.* Ibid. Priore via amiserunt stellam, inciderunt in Herodem, inciderunt in periculum promissione redditus data. Quid fieret, si redirent? Faciant te propria pericula cautum! Noli eò redire, ubi expertus es, te deliquisse; vitata occasione vitabis periculum. Quam sepe id es expertus!

F E R I A I V.

Ex infantia Christi disce mundi contemptum.

1. **N**olite diligere mundum. 1. Ioan. 2. Ita te Iesus exemplo suo alloquitur. Nascitur secreto, in nocte, tine pompa, sine hominum accursu, ignotus omnibus; & natus non se Regibus mundi, sed despctis solum Pastoribus promulgat. Non est hoc velle latere? Quid ergo tu quæris lucem? Disce sancte latere, & solitudinem amare, te plebi potius communicare, quam inclytis.

2. *Nolite diligere mundum.* Considera Christum à nemine ex vicina Bethlehem, à nemine ex Ierusalem visitatum. Non ignorabant himatum, qui Magos ipsos docuerant, ubi nascetur. Mansit ergò totis 40 diebus in stabulo despctus à suis, qui poterat sui honorem omnibus imperare. Non est hoc mundum contemnere? Ex tu voles sibi applaudi? te aestimari? uter errat, tu? an Dei Filius?

3. *Nolite diligere mundum.* Considera accepisse quidem Christum à Magis aurum; poterat meliorem sibi commoditatem curare, unde magis ab hominibus aestimaretur, qui transeuntes eum videbant & contemnebant. Non est hoc mundum despicere? cum ejus plausum habere possis, nolle? At quam tu sollicitus es, ut vel lucreris aestimationem, vel non perdas. Elige contemptum ad majorem Christi imitationem.

F E

F E R I A V.

Disce ex Infantia Christi Humilitatem.

1. **D**iscite à me, quia mitis sum, & humilis corde. Matthæi 11. Ita ad te clamat Iesus ex stabulo, ex præsepi, ex pannis. Humilitas est descensus ad vilitatem. Ad quantam descendit Deus, qui est infinitæ dignitatis! factus homo, servus, similis peccatoribus. Admirare, gratias age, ama. Et tu audebis superbire? Ex necessitate tibi convenit humiliari, quia rc ipsa vilis es. Expende vilitatem tuam, & deprime cor tuum.

2. Considera quomodo Christus in stabulo occultat majestatem Dei, & perfectiones; Sapientiam, potentiam, gloriam, divitias, &c. adora tu illas. Mirare, lauda, gratias age humiliato Deo. Disce tua non jactare, & gratias occultare.

3. Considera Christum omnia viliora elegisse: pro Matre pauperem, & despectam puellam, pro nutricio fabrum, pro habitatione stabulum, pro cunis præsepe, pro lecto foenum, &c. An tu meliora affectabis? an deberi tibi judicabis? Confundere vilis homo, dum pro te Deus factus est vilis.

F E R I A VI.

Disce ex Infantia Christi Paupertatem.

1. **P**ropterea egenus factus est. 2. Cor. 8. Quis? Dominus universorum, in cuius domo

domo sunt gloria, & divitiae ; qui omnibus dat abundantanter, pro se nihil habet superfluum. Inspice pauperem casam : obstupesce: æstima paupertatem , quam tanti fecit Deus , ut cum eam non reperiret in cælo, in terris quæsiverit. Sed rescinde etiam superflua à te , ut I E S U M' propius imiteris.

2. *Propter nos egenus factus est.* Non tantum caret superfluis , sed vix necessaria habet. panni vilissimi, & paucissimi ; cunæ, præsepe ; lectus, foenum ; & ut se calefaciat, halitus animalium. Obstupesce paupérem Deum. Confundere, qui vis pauper esse , sed defectum non pati , qui si forte occurrat , inquietaris, murmuras. Disce cum paupére I E S U etiam necessariorum defectum tolerare.

3. *Propter nos egenus factus est.* Non tantum necessariis caruit , sed ea quæ ctiam habuit , vilissima fuerunt , & incommoda ; stabulum frigori pervium, panni viles, præsepe durum, foenum asperum. Æstima , & dic cum Bernardo : *Quanto pro me vilior, tanto mihi charior.* Nonne hæc te confundunt , qui licet mundum deserueris, adhuc amas , & queris tuas commoditates ? siccine imitaberis I E S U M' .

S A B B A T H O.

Disce ex Infantia Christi Obedientiam.

1. *H* umiliavit semetipsum filius obediens. Philip. 2. Primus ejus instantis actus fuit obedientia. Natus enim est dum in ejus exerci-

exercitio esset, ut ex Nazareth in Bethlehem ascenderet. Et quis? cui obedivit? Imperatori terreno Rex regum, homini Deus, peccatori, qui tollit peccata mundi. Vides quanti Christus fecerit obedientiam. Nec in contrarium motus est iniquitate mandantis, nec difficultate itineris: quia sic sciebat Patrem glorificari. Disce æstimare, amare obedientiam; non spe-
tare personam jubentis, sed Deum per illam jubentem; Omnis enim potestas à Deo est.

2. *Humiliavit semetipsum factus obediens.* Considera quam ab arduis cœperit obedientiam exercere. ab humilitate, paupertate extrema, adversis, & incommoditatibus, &c. Sciebat optimam esse voluntatem, quæ Divinæ consentit per omnia. Disce in Superiore Deum agnoscere, & plenum tuæ voluntatis holocaustum ad quæcumque ardua offerre.

3. *Humiliavit semetipsum factus obediens* per omnia Matri, seu in sinum accipiat, seu in fœnum reponat, & patitur se verti, reverti ad libitum Matris. Admirare Christi obedientiam, gratulare Matris felicitati. Redde etiam tam felices tuos Superiores, & sine te ab iis ad libitum moveri. Magnum hoc est Superiorum solatum: magna pars imitationis I E s u.

DOMIN. II. POST EPIPH. Disce ex Infante I E s u Patientiam.

1. **C**onsidera 1. potuisse Christum nasci impassibilem, amoliri à se omnem asperi-

54 H E B D O M A D A I I.

asperitatem, & dolorem : noluisse tamen ; quia voluit pati in ipsa etiam tenerima ætate ; licet potuisset id differre ad robustiorem ætatem. Quid ergo tu te tantoperè amas, ut omnem pœnam fugias ? Vita præterita non te obligat , ut mortificationes assumas ? Scis esse gratum Christo, quid differs ?

2. Considera 2. ipsa incommoda quæ patitur : frigus , foetorem , egestatem , vulnus circumcisionis : tristitiam in anima ex consideratione tot peccatorum , & frustratæ suæ passionis. Et hæc quo affectu ? Quid ego ago infirmus, si medicus pro me patitur ? fugiam ne pati pro Deo, qui querit pati pro me ?

3. Considera 3. Quam innocens, & immitis patitur. Innocenter pati , patientia est Sanctorum : reorum, pro culpa. Tu neutram habes. Confundere. Si, quod patiaris, occurrat , nullies te meritum cogita. Si pateris innocens, habes occasionem exhibendi amoris , qui per dura probatur ; habes occasionem , ut similis fias I e s u Christo. non est discipulus supra Magistrum.

F E R . I A I I.

Disce ex Infante I e s u amorem D e i ,
& proximi.

1. **A** Mor probatur operibus, quibus bonum amati queritur citra proprium commodum. Considera ergo quæ Christus opera edat, quibus bonum Dei querit, etiam cum suo gravi

gravi incommodo. Quia scivit placere Patri, toleravit omnes incommoditates. 2. Flet ex zelo honoris Dei, ob peccata hominum; quibus abolendis dat lachrymas, deinde sanguinem. 3. Invitat ad specum illam pastores, & gentiles, ut notam illis faciat gloriam Dei. Si amas Deum, operibus proba: primum in te; deinde in aliis gloriam ejus promote. Dignus est enim cui soli debetur gloria.

2. Considera Christum etiam in nos probasse amorem, omnes illas incommoditates pro nobis offerendo. Gratias age, & ama J E S U M. Disce amare proximum, ei-que benefacere, non ob commodum tuum, sed ob ejus salutem. Purifica omnem amorem er-ga homines, ut hoc solum illis velis. Quia hoc est esse adjutorem Christi in Redemptione ho-minum.

3. Considera Christum suum in nos amo-rem probasse, quod omnia mala nostra corpo-ris, & animæ in se suscepserit, dolores, tristitias, tædia, poenas, quas merebamur, satisfactio-nes pro peccatis, quas reddere non valebamus. Languores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portavit. Quid debes medico, qui pro te factus est infirmus? Quid vadi, qui pro te sa-tisfecit. Non poteris tu compati proximo tuo? non ejus defectus sufferre?

F E R I A I I I.

Disce ab Infante I e s u , quomodo te
sancte ames.

1. **A** Mare seipsum sancte , est velle sibi ipsi bonum , non falsum , & apparens , sed verum & solidum, seu æternum. Quod bonum sibi voluit J e s u s ? non sensuum, sed gloriæ D e i . Jam tum in infantia impressum illud habebat : *Non quero gloriam meam, sed e j u s qui misit me.* Oppone amorem , quo te haec tenus amasti. quam inordinatus ! quam sensualis est ! Imò odisti te, quia indulsisti tibi ea, quæ à D e o avertunt. Corrige ergo amorem tui : ut nihil velis , quod non sit pro gloria D e i ; alias te odisti , tibi obes.

2. Considera amorem J e s u in seipsum , fuisse desiderium voluntatis Divinæ in se adimplendæ. Qui semper facit ea , quæ D e o sunt placita, etiam in præsepi hoc egit. Nullum magis bonum tibi velle potes , quam ut voluntas illa sit regula tua. Nunquam errabis , semper D e o placebis. Quam pauci eam respiciunt , ut sequantur ! quam multi sensum ducem potius sequuntur ! si tu es inter illos , dole , & emenda.

3. Considera Christum ex hoc amore sancto in seipsum, acceptasse dolores, humiliations, paupertatem, contemptum; quia reucebat in his beneplacitum D e i , & salus mundi. Unde sancto sui amore impugnabat sensum , & ei vim

vim inferebat. Sic amare te debes : generose tuos sensus, & passiones expugnare ; apprehendere humilia , dura , & aspera. quia omnino hæc est voluntas D E I. Quàm felix es , si à puerò hoc fecisses ! quam infelix futurus , nisi modo constanter id facias ?

F E R I A I V.

Iter Beatissimæ Virginis ex Bethlehem in Hierusalem ad purificandum.

1. **E**t postquam impleti sunt dies purificationis. Luc. 2. Considera quam sollicita fuerit de implenda purgationis lege , qua non tenebatur. Non excusat se sua servata Virginitate , prolis dignitate. Accipit exemplum Filii, qui implevit legem circumcisioñis , cùm nec egeret , nec teneretur. Gloriam suam reputat , si inter immundas falso judicio accenseatur ; cum sic ejus filius sit numeratus inter peccatores. O admiranda obedientia , & humilitas ! O quam ego sum alias ! sum coram D e o peccator : & coram hominibus de puncto honoris luctor. O pudor ! Disce à J e s u & M a r i a .

2. Considera 2. Quo sensu B. Virgo , & S. Joseph reliquerint stabulum,in quo soli cum solo J e s u inter tot asperitates, in summa paupertate deliciabantur. In defectu rerum omnium, una & abundans erat illis consolatio , esse cum J e s u . Cum J e s u nullus locus est solitudo , nulla paupertas dura , nullum incommodum

molestem. At molesta sunt ista tibi? Mi-
bone, non es totus cum J E S U : mendicas à crea-
turis solatia, sed apparentia; & vera despicias.
Relinquis fontem aquæ vivæ, & fodis tibi ci-
sternas.

3. Considera itinerantium paupertatem,
modestiam, patientiam dum à transeuntibus
contemnuntur, dum à diversoriis excluduntur.
Audi pios discursus, plenos variis affectibus in
J E S U M. Vide alternantes obsequia puero J E-
S U, nunc M A R I A M, nunc Josephum gestan-
tes puerum, &c. & cum qua reverentia, &c.
Utinam hi fint affectus tui, cum J E S U M in
Eucharistia sumptum corde geris.

F E R I A V.

De causis Purificationis B. Virginis.

1. **P**ostquam impleti sunt dies purgationis ejus secundum legem Moysi. Luc. 2. Cum cer-
tum sit Beatissimam Virginem pluribus titulis
exemptam fuisse ab obligatione legis Purifica-
tionis, examina causas, cur tamen voluerit pu-
rificari? Prima causa est ex Dionys. Carthus.
ut legi obediret, in qua legislatorem reverebat-
tur. Perfecta obedientia plus peragit, quam
tenetur. Quid refert, quod non obligeris sub
peccato, si regula est de re licita? Noli èo de-
scendere, ut id tantum velis, quod non potes si-
ne peccato non velle. Cadentium hoc est prin-
cipium. Tu id cave. Adde, quod in hoc sit
humilitatis exemplum.

2. Con-

2. Considera secundam ab eodem causam assignatam esse, ut *imitaretur filium suum*, quem *vidit legi circumcisionis subjectum*, qui eadem non tenebatur. Et motivum, quo tibi persuades regularum observantiam, tametsi illæ sub peccato non obligent; quia sic magis Christum, & B. Virginem imitaris. Errare non potes ea via, qua filius Dei præcedit. Dole, quod ea non iveris: time, si non eas; ama, & ibis.

3. Considera tertiam causam fuisse, ut purissima Mater, magis purificaretur, non quidem per recessum ab impuro, sed per accessum ad summe purum. Assimilavit enim se magis primæ puritatis regulæ Christo J e s u. Unde credunt Patres ejus puritatem in hoc mysterio auctoritatem fuisse; sicut virginitatem in partu. Site non movet ad Regularum observantiam, ut magis per eas ad summe purum accedas; moveat te ut ab impuro recedas. Inspice te, & vide infirmitatem tuam. Accede etiam ad summe purum per desiderium proficiendi in via virtutis.

F E R I A V I.

De aliis causis Purificationis.

1. **P**ostquam impleti sunt dies purgationis. Expende aliam causam à Carthusiano traditam, ut vitaret scandalum Iudeorum. Perierisse sciverant: esse Matrem Dei ignorabant. Ne scandalo sit Mater Dei, abstinet privilegio. Disce hinc, esse quandoque aliqua præstanta, ad quæ non obligaris, ne aliis sis scandalo: ali-

qua pariter omittenda, quæ licite ageres. Hoc charitas poscit.

2. Considera aliam causam ab eodem traditam, ut *conformaret se aliis mulieribus in licitis, & honestis*. Non singulari ergò via incedit Virgo, sed communi. Non utere, multo minus pete exemptiones, & singularitates. Via communis secura est magis, quia magis probata, & regulis à Deo dictatis firmata. Hac Sancti præivre. Hanc constanter tene.

3. Considera aliam causam à Petro Blesensi traditam: *ut debit is supererogaret indebit is*. Non tenebatur. Ergone non agendum, ad quod non teneris? plura amat Deus, quam imperet. Gratiora sunt obsequia, quæ citra debitum exhibentur, quam quæ cum debito præstantur. Avarus nimium es, si Deo nihil ultra præcepti debitum impendas. Vellesne, ut Deus nihil tibi impenderet, quod non tenetur? Quam miser, quam egenus es!

S A B B A T H O.

Quas præcipue virtutes B. Virgo in sua purificatione exhibuerit.

1. **I**Nsinuavi supra obedientiam, & amorem puritatis. Nunc accipe *Humilitatem*. Videbat se æstimandam cæteris mulieribus parem. Non curat, ut videatur pura, sed ut sit. Non prodit se Matrem Dei, cùm sit. O quantum abes! nonne videri magis curas, quam esse bonus Religiosus, &c. Videri alienum, & extraneum.

POST EPIPHANIAM. 61

traneum est ; esse intrinsecum est , & solum prodest . Cura ergò magis esse , quod vis videri . Nec videri velis , sed esse .

2. Considera exhibitum tibi paupertatis exemplum à B. Virgine . Poterat ea ditiorum more agnum offerre , si aurum à Magis oblatum huc impendisset : elegit pauperum sacrificium : quia vidit J e s u m pro nobis pauperem factum . Non eligis tu tibi honoratiora ? non procuras ? non gaudes melioribus ? At hocnè est pauperem J e s u m imitari ? Non dubita tanto gratius Deo fuisse sacrificium columbarum , quanto erat vilius . Quid tu reddes Deo tuo ?

3. Considera devotionem , qua filium suum , & munus Sacerdoti præsentavit : qua hanc oblationem comitata sit intentionis puritate ? qua charitate ? &c. Confer tuam cum illius devotione . Vide quantum tibi desit : penetra ejus necessitatem in tua vocatione . Digere tibi tempora , & actiones , quibus te magis cum Deo conjungas .

DOMIN. III. POST EPIPH.

Quare Christus offerri voluerit .

1. Tulerunt illum in Hierusalem , ut sisserent eum Domino . Luc. 2. Considera auctorem legis voluisse implere opere , quod verbo jussit . Legislator , aut Doctor nullo magis legem suam , aut doctrinam firmat , quam opere . Multa de virtute , de Deo aliis dicis : sed faciasne

etiam? Non laudatur à Christo, qui solum docuerit, aut præceperit, sed *qui fecerit, & docuerit*. Vide ergò ut verba tua firmes operibus. Virtus enim consistit non in dictis, sed in factis.

2. Considera eum, qui venerat Magister Humilitatis, nullam ejus exhibendæ occasionem præteriisse. Æstimabitur purus homo ut cæteri, eadem lege peccati obstrictus: quid tum? Dei Filius magis attendit, quæ grata sunt Patri, quam quæ sibi honorifica. At tu forte contrarium attendis? Forte etiam, quæ Deo debes, ad tuum honorem torques? Quo plus tu ipse honori tuo studes, minus eum Deus procurabit, minus concedet: quia *gloriam suam alteri non dabit*.

3. Considera Christum voluisse duplici titulo nostrum esse: ideo, qui datus à Patre fuerat, voluit in præsentatione emi, ut ait S. Thom. de Villanova. Vide quomodo titulos querit, & cumulat; quibus tuus sit. Idem tu præsta in illum. Quot tibi suppetunt? quot tu perdis, ac negligis? Esto posthac sollicitus magis, ut sis Dei, quam fueris hactenus. Titulos suggerit omnis hora, omnis creatura. Quo tu magis Dei fueris, Deus erit magis tuus.

F E R I A II.

Mater Filium, Filius se ipsum Patri offert.

1. **C**onsidera qui fuerint affectus Virginis in Deum, cui hanc hostiam offerebat, fidei, adorationis, gratiarum actionis pro omnibus

nibus donis sibi impensis , charitatis , sui ipsius resignationis : quæ deinde in nos charitas , quia eum offerebat **Divinæ justitiæ pro nostra salute.** Gratias age Virgini. Disce hanc quoque hostiam iisdem affectibus pro peccatis tuis offerre. Cum hac offer teipsum quidquid es , quidquid potes : alias acceptus non eris. Nihil enim gratum est Deo , nisi quod cum Christo , aut ejus meritis offertur.

2. Considera quomodo se Christus ipse æterno Patri obtulerit ad promovendam ejus gloriam , & salutem generis humani. Id vero cum quanto , quam puro affectu , sine omni suo commodo ? Accende in te zelum gloriae Dei , & salutis proximorum. Offer te & Deo , & ejus vicariis Superioribus ad quævis ardua. Detestare priorem temporem. Pete gratiam , &c. Cogita Christum tunc etiam ad te respexisse. Quid ei debes ? Reddere potes imitationem , alias nihil.

3. Considera quam grata fuerit hæc oblatio Deo , quia offerebat Mater , offerebat se ipsum Filius ; offerebatur Filius precium totius mundi , dilectissimus Patri. offerebatur in finem gloriae Dei , & precium Redemptionis nostræ. Gratulare Patri , Matri , Mundo , quod una tandem inventa fit oblatio , quæ Deo placeat. Agnosce & in tui precium oblatum. Expende quanti te fecerit Deus : quantum te amaverit. Et quid reddes , nisi amorem ? Hunc etiam brutum amanti reddit.

F E R I A III.

De occurſu Simeonis ſenis, & ejus elogio.

1. **E** Thomo iſte iustus, & timoratus. Luc. 2.
Pulchrum ſancti ſenis elogium. Optima ad recipiendum in ulnas, vel in animam Christum dispositio eſt. Justitia, ſeu vitæ ſanctitas, & timor. Justitia Christum nobis unit, timor unitum conservat; dum non ſolū expellit peccatum, ſed minimos etiam nævos arket. Nam, qui timet Dominum, nihil negligit. Disce ad conservandam animæ puritatem minimos defectus curare, ne per hos viam majoribus aperias, & paulatim decidas. Perfectio virtutis in minimis elucet. Tune hoc agis?

2. *Expectans consolationem Israël.* Sciebat promiſſum Salvatorem; ſed videbat tot elabifeca, tot Patriarchas, ac Prophetas, qui eum ſperabant, interim emortuos: ipfe tamen conſtanter expectabat. Quam magna hæc in Deum fiducia! quam conſtantis expectatio! Quam tu expectas consolationem? abſit ut vanam, vel caducam à cœturis. Ergo ſanctam in ſolo Deo? ſed nondum experiris? nondum tibi affeſcus videris? Expecta Dominum grandi fiduciā, & conſtanter. Aderit certo re ipsâ, ſi eum ſpe præoccupaveris.

3. *Et r e p o n ſ u m a c c e p e r a t à ſ p i r i t u ſ a n c t o n o n viſu r u m ſ e m o r t e m , niſi priu s videret Chriſtum Domini.* En quid promeritus ſit iuſtitia ſuā, timore, & expectatione? nempe certitudinem

nem videndi Christum. Forte nec ausus fuit de hoc interrogare , sive ex humilitate , sive ex certâ fiduciâ , & tamen *responsum* accepit. Habet aliquid similis felicitatis. Quot mandata , quot regulas,tot habes à Spiritu Sancto responfa,non visurum te mortem, si ea observes, cum justitiâ, timore,& fiduciâ. Sic enim dictum est : *Hoc fac, & vives.* Tuum est, ut hanc tibi promissionem certam reddas.

F E R I A I V.

Simeon accipit Christum in ulnas suas.

1. **E**t *venit in Spiritu in templum.* Luc. 2. Considera S. Simeonem motum ab eodem Spiritu , à quo promissionem acceperat ; festinasse spiritu fervido , ac sitibundo in templum ipsâ horâ,quâ Christus inferebatur.Hanc opportunitatem si distulisset,non vidisset Christum Domini. Quantum est opportunitatem , & gratiam oblatam arripere ! Noli differre , cum gratiam habes : forte hæc ultima est æternum non reditura. Hoc ipsum te moveat,quod hactenus plures neglexeris , cuius merito cum dolore recordaris.

2. *Et ipse accepit eum in ulnas suas.* Promissum solum erat,quod videbit Christum : at insuper eum in ulnas accepit. Plus dat Deus , quam promittat. Tu contra plura spondes , & proponis , quam præstes. Noli esse tam parcus in eum, qui in te tam est liberalis. Accepit eum inter brachia : per quæ , ut ait Hugo , nostræ opera-

operationes significantur. Ad Deum quidem pervenitur desideriis , sed non tenetur nisi operibus. Erras ergo, si proposita statuisse contentus, ad opera non progrediaris.

3. *Et benedixit Deum, &c. dixit : Nunc dimittis servum tuum Domine, &c.* Considera qui fuerint gerentis affectus , fidei , spei , charitatis , gratulationis tam sibi , quam toti mundo , resignationis , ac potissimum moriendi desiderii : quo significat , se nullius creaturæ amore in vita haec tenus detentum , sed solâ spe videndi J e-s u s u m . Felix anima , quæ in nullas creaturas amorem spargit , sed totum in Deum colligit ! Hoc postulat finis tuus , ad quem creatus es. Abstrahe ergo à creaturis affectum. Tantum accedis ad Deum , quantum ab illis recedis.

F E R I A V.

S. Simeon prophetat de Christo.

1. **E**cce positus est hic in ruinam. Luc.2. Salvator in ruinam ? sed eorum, qui cognoscunt quidem Deum, sed non secundum cognitionem honorabunt ; qui abutentur gratiis , & per suam malitiam vocationi non obsequentur. Time ne & tibi sit in ruinam, si gratiis ejus non utaris. Dole tam frequentem earum abusum. Ora tibi efficaces dari. Statue cooperari. Sit potius in ruinam tuarum passionum exemplo suo, & auxilio.

2. *Et in resurrectionem multorum : imo omnium , si velint. Nemo à gratia resurgendi per Deum*

Deum excluditur. Quæ bonitas ista Dei? offensus gratiam offert; Iesus lædentis amicitiam quærerit. *Non vult mortem peccatoris*, sed ut convertatur, & vivat. Nec hoc bono, aut commodo suo, sed tuo. Impensius ergo Deus tua vult bona, quam tu ipse tua. Quod si resurgas ejus ope, quoties iterum tuā malitiā cadis? O pudor! ita demum resurge, ut cadas nunquam. Sed pondus passionum opprime, ne te in lapsum trahant.

3. *Et in signum, cui contradicetur.* Eventus vitæ Christi dedit Prophetæ veritatem. Perpetuam enim *sustinuit à peccatoribus adversus semetipsum contradictionem*: quæsus ab Herodé ad necem, à Judæis parati in eum lapides, damnata, aut spreta ejus doctrina, ipse tanquam scopus omnium opprobiorum, calumniarum, & cruciatum positus. Sed & quoties tu vitæ ejus, & doctrinæ contradixisti! Sit tibi posthac signum **J E S U S**, non cui contradicas, sed cui te conformes, ad quod tua desideria, tuas actiones conjicias.

F E R I A V I.

De iis, quæ Simeon B. Virginī prophetavit.

1. **T**uam ipsius animam pertransibit gladius. Luc. 2. Vide quomodo jucundis acerba permiscet Deus. Audiverat ex Simeone B. Virgo laudes, ac benedictiones sui filii. Quæ hinc gaudia? jam de gladio audit, qui sibi non corpus, sed ipsam animam sit penetratus. Ut Mater

Mater enim, & filii amantissima, non poterit non gravissimè sentire injurias filii. Nam amati injuria, est amantis tormentum. Vis signum, an J E S U M ames? Explora quomodo ejus injurias feras, tam à te, quam ab aliis illatas. Dolles, detestaris, impedis, & hoc quidem ardente zelo? Confide quod ames; & exardeste in omnem Dei injuriam.

2. *Tuam ipius animam pertransibit gladius.* Considera causam, ob quam voluerit Deus B. Virginis hunc doloris gladium jam in infancia Christi per prophetiam imprimere. Forte voluit eam Christo magis conformem: ut sicut ille ab infancia semper habuit sibi præsentem passionem suam, ita & illa semper ejusdem memoriam torqueretur. Vide quo evadas per assidueam crucem, & mortificationem: ad similitudinem Christi. Crescit enim virtus, cum adversis probatur: per majorem virtutem Christo es similior. Amas hanc similitudinem? ama crucem. Ad hanc te magno animo resolve; hanc amplectere.

3. *Tuam ipius animam pertransibit gladius.* Considera prophetiam hanc, eo ipso quidem momento, maximè autem tempore passionis Christi impletam. Percurre tormenta Christi: vide præsentem Crucifixionem. Cogita quis dolor Matris ob tam graves in tantum Filium injurias fuerit. Sed & tu hunc gladium Matri infixisti, qui Filio tot injurias, tam graves irrogasti. Dole, & time gladium iræ Dei.

S A B B A T H O.

De Annæ Prophetissæ occurstu.

1. **N**on discedebat de templo, jejuniis, & observationibus serviens die ac nocte. Luc. 2. Considera perseverantiam hujus sanctæ matronæ in dictis exercitiis, à quibus non remittebat. Non meretur virtutis nomen, quam non comitatur perseverantia. Apud Deum hæc sola coronatur. Quomodo tu ad coronam pertainges? Quàm multa proponis? quàm pauca exqueris? Minimâ difficultate frangeris, &c. Perrumpe tandem reddetur suave; quod credes laboriosum.

2. *Non discedebat de templo, jejuniis, & observationibus, &c.* Ibid. Considera deinde ipsas hujus viduæ virtutes, virginalem, & vidualem ejus castitatem, exactam legis Divinæ observantiam, frequentem cum Deo communicationem, rigidam abstinentiam. Atque his merita est J E S U M verum D E U M agnoscere, hæc enim sunt, quibus se Deus communicat penitus agnoscendum. Vis ut Deus se tibi exhibeat? habe cor mundum. observa mandata, & regulas: sæpè cum D E O colloquere: retrahite à sensuum delectamentis.

3. *Et hac ipsa hora superveniens.* Ibid. Considera hanc Annæ felicitatem ad hanc horam esse à Deo dispositam, ita tamen, ut & ipsa hæc eadēm horæ occurrat, cæteroquin eo solatio non potitura. Ita Deus gratias suas certo tempore,

pori , & occasioni alligat , quas nisi eâ horâ arripias, fortè nunquam obtinebis. Vide ergo , ne hâc horâ oblatam gratiam præterreas. Perduntur sœpè multæ , dum una negligitur. Nam Deus eas veluti per catenam dicit , uti si unum coopereris, plures promerearis. Si scires ab una hac pendere tuam salutem, quid ageres ? Et fortè pendet. Ne ergo sis segnis, & incurius.

D O M I N . I V . P O S T E P I P H .

De affectibus, & sermone Annæ Prophætissæ.

1. **E** Theo ipsâ horâ superveniens. Luc. 2. Considera qui fuerint interni affectus Annæ agnoscens sub velo Carnis verum Deum: quæ fides, spes, amor, gaudium, gratulatio, sui resignatio, &c. Suntne iidem tui in Deum velo accidentium panis tectum ? Si credis, cur non major est in eum reverentia ? Si speras, cur affligeris adversis ? Si amas, cur amorem dividis in creaturas ? Si gaudes, cur solatia ex carnem mendicas ? Si gratularis tibi tanto bono, cur alia extra Deum aestimas ? Si te resignas, cur toties te iterum recipis, &c.

2. **C**onfitebatur Domino. (Ibid.) hoc est, benedicebat, & glorificabat Dominum. Vehementes enim affectus erumpabant in verba. Sed quæ fuerint, non exprimitur. Credi tamen potest, laudasse Dei beatitudinem, ac misericordiam, quam fecit cum servis suis : admiratam fuisse ejus humilitatem, & exinanitionem. Unde fit quod

quod sis tam sterilis in laudes Dei? quia nimirum tepide, aut parum afficeris. Amanti enim de amato non defunt verba. Quod loqueris, prodit, quid ames. Examina te ipsum, & verba, sermonesque tuos, & deprehendes, ubi sit animus, unde evocandus.

3. *Et loquebatur de illo omnibus.* Ibid. Et quid loquebatur? fine dubio, hunc esse tam diu expectatum Messiam: huic soli impendendos amores, &c. Nonne hoc professio, & vocatio tua exigit? ut ad cognitionem, amoremque J E S U erudas, & inflammes omnes, qui ejus sanguine redempti sunt, nulli quamvis misero, & egeno te subtrahas? Cur ergo vel omnino subterfugis? vel rejicis viliores? Nunquid ideo vilis est anima, quia vili lacerna tegitur? an pro comptis solum mortuus est Dei filius? vero zelo nulla anima est vilis. Accende igitur hunc in te zelum animarum.

F E R I A I I.

Christus secundum legem redimitur
quinque siclis.

1. *Vt facerent secundum consuetudinem legis pro eo.* Luc. 2. Etsi nulla fiat ab Evangelista mentio, quod Mater Christum confuento pretio à Sacerdote emerit: certum est tamen, eam omnem apicem legis implevisse; ac proinde etiam quinque siclos pro eo deposuisse. Considera ergo 1. *Quis eum emat?* Nempe B. Virgo, non ut sibi servet, sed ut eum nobis nutriat,

nutriat, seque postea nobis totum impendat. Debes ergo grates Virgini tantum de tuo bono sollicitæ. Et quibus affectibus tibi redditum excipes.

2. Considera, à quo eum emat? Ab æterno Patre, cui oblatus erat. Donaverat eum nobis per Incarnationem: redonat, aut vendit illum iterum nobis, novos quærens titulos, quibus suum Filium totum faciat nostrum. Ad eo nostræ salutis fatagit; ut quamvis oblatum sibi Redemptorem, iterum nobis reponat. Utinam sic ego cum D e o agerem! offero toties cor meum, voluntatem, & facultates cæteras; sed quod donavi momento recipio. Nunc accipe D e u s cor meum, voluntatem, corpus, & animam irrevocabili dono, & tu de iis ad libitum dispone.

3. Considera quo pretio ematur, nempe secundum legem quinque fclis. Vide quam parvo emitur D e u s. Quamvis sit infinitum bonum, noluit à te exigere infinitum pretium, tuæ consulens egestati; noluit ingens aliquod, ne ejus emendi excusationem prætenderes: noluit nullum, ut rigidiore titulo tuum faceres. Inexcusabilis ergo es ô homo, si tantum bonum tam parvo, tam obvio pretio non emas. Et tamen quoties in vanitates, & sensuum oblectamenta plus pretii, plus inquam, laboris effundis.

FERIA III.

Herodes iratus.

1. *Tunc Herodes videns, quoniam illusus esset à Magis.* Matth. 2. Considera illud, *Videns.* Promiserant quidem Magi, se reddituros. Sed intervenit dispositio Dei iubentis per Angelum, eos alia via redire. Hoc ignorabat Herodes; & tamen tam certum habet, ac si videret Magis fuisse animum illudendi. Vide quām turpiter erret suspicio! audet scrutari intentiōnem, & tanquam certissima habet somnia, quæ fibi fingit. Non videt, sed coecè graditur: ideo errat, & animum turbat. Detestare hoc malum, & potius coecus sis in aliorum factis, quām ut suspicio oculo videas.

2. *Videns quoniam illusus esset.* Illusor ipse Herodes erat. Magis per simulationem impo-
fuerat. Qualis ipse fuit, tales illos judicavit. Po-
terat non redditum illorum in melius interpre-
tari, & minus turbatus fuisset. Disce tu hoc age-
re, ne fortassis optima in venenum vertas. Non
nē tibi id fieri velles? fac ergo aliis. Magna ti-
bi indē quies crit. quia sinistra judicia pluri-
morum turbant animum. Reflecte, dole, pro-
pone.

3. *Iratus est valde.* Considera Herodem in-
ira cepisse consilium occidendi Christum,
quām crudele! quām enorme! Ira nihil sanum
suadet. Non potest bonum esse consilium,
quod dictat passio. Quoties, quæ in passione
Decre-

decrevisti , tibi redditus damnasti ! Disce ergo tuas passiones opprimere , ne te ad pœnitenda consilia deducant . Vide an , & , quæ tibi dominetur ; statue, quibus modis domes.

F E R I A I V.

Decretum D E I de subtrahendo Christo
Herodis iræ.

1. **C**onsidera , quām sint longè alia consilia D E I , alia hominum . Periclitatur de vita Christus . Poterat D E U S vel Herodem permovere , vel iram extingue , vel filium invisibilem reddere . Decernit , ut fugiat . Quale hoc medium ? quām dignitati Filii D E I contrarium ? quot incommodis objectum ? ita D E U S cum iis agit , quos amat : aspera illis , & difficultia decernit . Esne tu dignior Filio D E I ? Si durarà te D E U S experimenta exigit , quid lamentaris ? Agnosce hæc esse ejus in te amoris argumenta , & mitius feres , & gaudebis , & gratias ages .

2. Considera , voluisse D E U M , ut hæc fuga fieret , non ad Magos , apud quos Christus fuisset in honore , & veneratione , sed in Ægyptum , ad gentem barbaram , & Iudæis infensam , procul ab amicis , & notis . Ita Filio suo toto infantiae tempore , nec ab amicis solatum , nec à notis honorem , aut commoditatem admisit . Et quid tu queris agnosciri , æstimari , honorari , commoditatibus instrui ? Si te servum Christi agnosceres , rejiceres ista , & gauderes

dères potius latere , contemni , affligi . Au-
de hoc à te exigere , ut Christo propior acce-
das.

3. Considera , quod ait Imperf. hom. 2. *Re-
cordatum esse Dominum , qui non irascerit in
finem , quanta mala fecerit super Aegyptum ; ideo
mittit Filium suum in eam .* Et dat illis magna re-
conciliationis signum . Quām bonus D E u s ! qui
bus ex justitia sustulit primogenitos , ex miseri-
cordia suum primogenitum committit . Discat
peccator , dum à D E o plectitur , non desperare
in finem . Imo ipsum plectere , est quoddam bo-
nitatis documentum . Castigat enim omnem
filium , quem diligit ; Tu poenam omnem hu-
milis excipe , & bonitati ejus consigna .

F E R I A V.

Ioseph monetur ab Angelo , ut fugiat in
Aegyptum .

1. **A**ngelus Domini apparuit in somnis Iosephi
dicens : surge , & accipe puerum . & Ma-
trem ejus , & fuge in Aegyptum . Matth . 2. Con-
sidera præcepti circumstantias . 1. Monet An-
gelus D E i. nomine , tanquam per superiorē .
2. Non Virginem et si excellentiorem , sed Ios-
ephum tanquam caput familiæ . Per superiores
enim regit , quibus , ne errant subditi , assistit .
3. In somno monet . Rumpenda est quies , ubi
D E u s vocat . 4. Accipere jubet puerum , &
Matrem . De cæterâ supellectile nulla cura . Om-
nis supellex tua sit ., J E S U S & M A R I A .

5. In *Ægyptum* abeundum, in terram hostilem ut tutus sit J E S U S. Designari tibi locum patere, non elige. Si periculosus tibi videatur, D E U S proteget, qui designavit.

2. *Et esto ibi, usque dum dicam tibi.* Moræ tempus non determinat. Occupationis, loci, officii, afflictionis tempus D E O remitte. Ipsi cura est dete, mutabit cum expediet. Quantum tu ipse de te disponis, aut ad votum disponi procuras, tantum te subtrahis Divinæ gubernationi. Quantum inde turbationis, si non obtineas; si obtineas, quam parum meriti, quam parum solatii, quam multum periculi!

3. *Qui consurgens accepit puerum, & Matrem ejus nocte.* En obedientiæ perfectionem. 1. Cum judicii subjectione, et si multa occurrere potuissent, quæ obtenderet. 2. Cum voluntatis promptitudine, in re tam ardua, & difficili. 3. Cum executionis celeritate, ipsâ nocte, abrupto somno, relictis omnibus, quæ habebat. 4. Cum hilaritate, quod sciret hanc esse D E I voluntatem. Expende tuam ad hos numeros obedientiam.

F E R I A V I.

De ipso itinere fugientium in *Ægyptum*.

1. *E*t secessit in *Ægyptum*. Matth. 2. Considera qui fuerint animorum sensus Iosepho, & M A R I A. Experiebantur molestias itineris, injurias aëris, duritiem hominum, penitiam cibi, &c. Sed in his omnibus una hac cogitatione

tatione recreabantur : omnia hæc agimus, & patimur pro J e s u salvando. Hinc quæ solatia ? quæ dulcedo ? Omne enim amarum hac cogitatione dulcorabatur : Hoc tu principio nitere in adversis : Pro Deo patior.

2. Considera quis animi sensus infanti fuerit, qui sciebat se ad necem quæri, qui venerat, & ipsi etiam Herodi vitam dare. Putas non vulneraverit animum tanta ingratitudo ? Vide ne parem doloris occasionem sæpius Christo præbeas, dum tot beneficiis, & gratiis non respondes. Sed poterat omnipotens infans vindictam sumere de Herode, suumque honorem tueri : at noluit. Falsum ergo est principium amoris proprii : non tolerandum id, quo honor periclitatur, &c.

3. Considera, quæ Christus in corpore eo itinere passus sit : Ætas erat tenera, hyems perfrigida, pluviae, nives, diversoria vilia, quandoque nulla, paupertas parentum summa, barbaries hominum, &c. At non ex necessitate hæc tolerabat ; sed voluntate. Et ego pati refugio, & ea quoque quæ necessitas adfert ? ego commoditatibus meis studebo ?

S A B B A T H O.

De iis, quæ I e s u s passus est in Ægypto.

1. **C**onsidera quæ in animo passus est. Vedit se in medio nationis pravæ, cultum Deo negantis, idolis tribuentis : ardebat interim zelo gloriæ Dei. Hinc quod vulnus ejus animo,

qui clarè perspiciebat , quid sit Deus : quæ indignitas ejus offensæ ? quanto affectu vitam suam ad tollenda peccata offerebat ? Quàm parum in me zeli est , quem non tantum aliena peccata non vulnerant , sed vix propria ! Accende in te zelum hunc , & attendes magis , ut opera tua non displiceant Deo :

2. Considera , quæ Christus in se sit passus . Defectum non superflorum tantum , sed etiam necessariorum : contemptum ab hominibus , cùm non alius haberetur , quàm fabri filius . Et hæc non ex necessitate patiebatur Rex gloriæ , sed ex voluntate , & cum gaudio , quod sciret sic placitum esse Deo . Condole cæcitati Ægyptiorum non agnoscentium J E S U M . Vide ne tua sit horum similis . Admirare , & lauda Christi patientiam : sed non pigeat imitari , quod laudare delectat .

3. Considera dolorem , quem habuit J E S U S aliis compatiendo . Primo quidem SS. Matris suæ , & Iosepho , quos sui causâ videbat durum illud exilium tolerare . qui dolor fine dubio fuerit ad mensuram amoris , quo in eos ferebatur .

2. Infantibus innocentibus , qui etiam sui causâ crudeli carnificinâ laniabantur . Disce compati aliorum malis , eorum præsertim , qui in innocentia sua Herodis , seu mali socii gladio occiduntur . Quantum his depravandis studet iniqüitas , tantum tu reducendis stude .

DOMINIC. V. POST EPIPH.

Cædes Innocentium.

1. **M**ittens occidit omnes pueros, qui erant in Bethlehem. Matth. 2. Considera 1. sanguinariam Herodis crudelitatem. Unum vult morti datum, & omnes occidit. Quo deducit unica ambitionis passio! imo quævis, nisi edometur. Lapsus tuos rememora, quos una quandoque passio causavit; & tuo damno disce eam opprimere, ne te opprimat. Nec differendum est, quia tempore adolescit.

2. *A bimatu, & infrà.* Ibid. Considera, quam cautelam patrando sceleri Herodes adhibeat. Nam 1. Non sua manu eos occidit, sed mittit ministros; ut si arguatur, excessum in hos retorqueat. 2. Occidit omnes, ut tanto certius sis perimitur, quem volebat. 3. Non tantum in Bethlehem occidit, ubi acceperat natum Christum, sed etiam *in omnibus finibus ejus*. 4. Non solum eos, qui à tempore stellæ ortæ nati erant, sed etiam qui anteà. Non patere, ut Filii tenebrarum sint cautores ad malum patrandum, quām tu ad declinandum. Omnem cautelam adhibe, ne qua te pars boni prætereat, ne qua parte subrepat malum.

3. Considera admiranda Dei consilia, qui ipsis hominum sceleribus utitur in bonum. Nam ut observat S. Chrysostomus hom. 9. forte hi pueri non erant futuri boni. Ergò beneficium fuit illis mors accelerata. Deinde crudeli-

bi hujus rei sollicitudo. Quām verò necessaria
in tot periculis? Hac adempta omnia perdidisti;
imò & te ipsum. Vigila, &c.

3. *Habitavit in civitate, que vocatur Nazareth.* Ibid. Non elegit sibi Christus Hierosolymam caput Regni, & populis frequentatam; sed Nazareth locum vilem, à quo etiam per contemptum vocatus est Nazaræus. Hoc est ingenium Christi, semper sibi humiliora eligere. Quām diversum est tuum? Ignominiam Christo facis, si alia quæris, quām ipse. Tantò maiorē facis Christum, quantò te minorem.

M. 15.

F E R I A I V.

De ascensu Christi cum parentibus in templum.

1. *I*bant parentes ejus per omnes annos in Hierusalem. Luc. 2. Considera piam, & constantem hanc fuisse Iosephi consuetudinem, orandi causâ ad templum ascendere: quod quidem agebat ex lege, qua omne masculinum obstringebatur. Vide quām accurate legem adimpleat, & quidem ex constante consuetudine sancta. Utinam ad hanc tu consuetudinem regularis observantiae pervenires. Pia consuetudo, non est mera consuetudo, sed constantia. Hanc ut obtineas, quidquid agis consideratè age, & ad regulam reflece. Quantus esses, si id à principio vocationis egisses!

2. *I*bant parentes ejus. Considera, non solum Joseph, sed & B. Virginem ascendisse in templum,

plum , & hanc quidem nullam habuisse obligationem ; quia lex solis masculis data erat. Quia tamen erat opus bonum , quo obsequium præstabatur Deo , suffecit ad illam permovendam. Nimis parce cum Deo agit , qui nihil agit , nisi ad quod tenetur. Si Deus tecum ita ageret , quam miser es ! Ergo qui tanta à Deo mere liberaliter accipis , redde aliqua supererogatoria. Fecistine hactenus ? faciesnè imposterum ? quæ ? quando ? quo affectu ?

3. Considera , etiam Christum ivisse in comitatu parentum , tum ut legi satisfaceret , tum ut æternum Patrem veneraretur in domo sua , præscripto tempore communis venerationis. Felices parentes tanti filii comitatu ! Felix tu ! si semper J E S U M tecum habeas ! quid solatii deesse possit cum J E S U ? vide cum quanto spiritu , & fervore hic puerulus proponet ! Excita in te similem , cùm ad Divina accèdis.

F E R I A V.

De eodem ascensu in templum.

1. **A**scendentibus illis Hierosolymam secundum consuetudinem. Luc. 2. Considera reducem ex Ægypto Josephum timuisse ire Hierosolymam , quod ibi regnaret Archelaus. At etiamnum regnabat. Cur modò non timet ? Quia nempè hic agitur de cultu Deo exhibendo. Tunc enim exuendus est timor , & fortis animo , quæ Deo debes , præstanda. Sic Deum ti-

menti nihil eveniet mali. Dum tu ejus obsequium curabis, præstabit ille securitatem.

2. Considera Christum anno ætatis 12. ascendisse in templum, quando scilicet communis hominum opinione se primum prodere sollet judicium; ut prima statim ætate ostenderet, cūras suas vergere ad obsequium Dei. O si hoc exemplum secutus es à juventute! quām felix tua esset conditio! quām securus animæ status! Dole te tam ferò venisse. At faltum nunc feriò, & cum magna resolutione age, quod est ad obsequium Dei, & pone tepiditatem.

3. Contemplare agentium in templo modestiam, reverentiam, affectus, quas gratias reddant pro beneficiis & sibi, & universo mundo collatis: quām fervidæ sint preces ad impetrandas hominibus gratias congruas! quām gratæ Deo sint eorum oblationes, &c. Confer tuam orantis compositionem corporis, collectionem animi, fervorem spiritus, &c. Vide in quo deficias, & emenda.

F E R I A V I.

Remanet puer I e s u s in templo.

1. **C**onsummatis diebus cum redirent. Considera parentes J e s u non ante voluisse, quamquam potuissent, Nazareth in domum suam reverti, quām solemnitas azymorum, quæ septem dies durabat, undiq; expleretur. Ita ad apicem servare voluerant legem. Sit hoc & tuum

tuum studium, in iis præfertim, quæ Divina præscribunt. Noli mutilum Deo sacrificium dare, aut tempori quidquam detrahere. Quod Deo detrahis, cui addis, nisi sensibus? voleſne hoc feciffe, cum consummati fuerint dies vitæ tuæ?

2. *Remansit puer Jesus in Hierusalem.* Considera affectum, quo Christus ad Divina ferebatur: qui quantum de se erat, voluit semper remanere in domo Patris sui; & ob hunc finem, etiam Matrem, quamquam sibi dilectissimam deferere. Dei enim obsequia omnibus sunt præferenda. Ex quo discam æstimare Divina, quæ regulis præscripta sunt, affectum ad ea excitare; ac potius iis temporis aliquid addere, ubi concessum est, quam demere.

3. *Et non cognoverunt parentes ejus.* Quamvis Christus non ignoraret absentiam suam magno dolori parentibus futuram, voluit tamen se iis subtrahere; ut ostenderet (ait Beda) *se alium Patrem verum habere in cœlis*, cui soli in iis, quæ operabatur ut salvator, erat subiectus, sine carnis & sanguinis respectu. Disce quando operandum est juxta tuam vocacionem, exuere amorem parentum, & amicorum. Ignorant hi, quæ sunt spiritus, & magno sunt impedimento. Non potes esse Discipulus Christi, si in his non oderis patrem, & matrem. *Luc. 14.*

SABBATHO.

Amissum Filium requirunt Parentes.

1. *Xistimantes illum esse in comitatu, veniunt iter diei.* Mirum videri potest, quomodo Mater potuerit à filio se Jungi, quem tantopere amabat. Sustinuit tamen id, quod credebat alios Divina ejus præsentia frui, ac ipsum eos morum suavitate ad se attraxisse. Ita ut serviretur aliis, libenter caruit eo, quo summe delectabatur. Appende hic tuam charitatem. Quam pauca, quam illibenter incommoda patetis alterius causa? At ut servias proximo, etiam aliquando Deus est relinquendus.

2. *Requirebant eum inter cognatos.* Qua diligentia? quo mœrore? qua simul resignatione? quia non ignorabant eum Deum esse, & nihil non benè agere. quibus ad Deum, quibus ad J E S U M suspiriis? Itane tu perditum J E S U M requiris? Sed tamen non reperiebant inter cognatos. Disce non inveniri Deum, immo perdi potius inter cognatos, inter affectus sanguinis, & sensuum, inter solatia amicorum. Dissipant ista, non colligunt affectum in Deum. Huic tantum detrahis, quantum illis adjicis.

3. *Et non invenientes regredi sunt in Hierusalem.* Considera qui fuerint regredientium sensus; doloris quidem, unionis tamen cum Divina voluntate, quod non ignorarent hoc altissimo consilio factum, ut majora sui accenderet desideria, & merendi daret occasionem: spei interim

terim eum iterum reperiendi. Disce, quod Deus faciem suam subtrahat etiam iis, quos unice diligit. Si se tibi subduxit, vade in Hierusalem, constitue te in interna pace : quare eum iisdem affectibus.

DOMIN. VI. POST EPIPH.

Invenitur in templo inter Doctores.

1. *I*nveniunt illum in templo. Luc. 2. Credibile est eos non uspiam alibi quæsiisse Hierosolymis J E S U M, quam in templo. Arguebant enim eum ibi esse, ubi sciebant ejus affectus versari. Disce ergo J E S U M in templo quærere, hoc est, in oratione. Non invenitur enim in terra suariter viventium: non in lectulo deliciarum carnis: non in vicis, & plateis distractionum mundi. Imò hic potius perditur. Ne ergo te in afflictionibus tuis ad creaturas, sed ad orationem, & internam animi recollectiōnem converte. Ibi J E S U M invenies.

2. *Sedentem in medio Doctorum, audientem, & interrogantem.* Ibid. Enīterum ubi Christus invenitur: Inter Doctores. Nemo sibi in rebus animi satis est sapiens. Magna sapientia est interrogare, & audire eum, qui spiritum dirigit. Interrogare, ut scias; audire, ut facias. Confunditur in sapientia sua, qui vel sic scire negligit, vel de sufficiente sapientia sua præsumit. Securius cum Duce graderis per hanc mundi sylvam infestam, quam solus. Ergo audi, fili mi, disciplinam Patris tui, ut addatur gratia capiti tuo. Prov. 1.

3. Stupe-

3. *Stupebant autem omnes, qui eum audiebant, super prudentia, & responsis ejus.* Ibid. Videbat omnium admirationem Mater, audiebat applausum : licet tamen conspecto filio, ingens gaudium conceperit animo, mira illud modestia temperavit, dum ad tantos plausus non exultavit leviter, nec se ejus Matrem prodidit, unde aliqua gloriae pars in eam redundaret. Sicne tu etiam agis? non prodis ea, quae tibi sunt laudi apud homines? non jactas quandoque? non libenter de tua familia, de tuis factis loqueris? Mendicas inanem laudem, veram perdis.

F E R I A I I.

Verba Matris ad Filium repertum.

I. **F**ili, quid fecisti nobis sic? Luc. 2. Prior loquitur Mater; affectius enim amoris, ait Sim. Cass. non potuit amplius cohiberi. Vocat *Filium*: hoc erat omnibus notum: non Deus, quod ab aliis ignorabatur. Noluit verbum proferre, quod sibi in laudem redundaret. *Quid, non est increpatio,* ait Carthus. *sed pia, & amoroſa conqueſtio.* Ostendit dolorem quem habuit, ejus causam non perquirit curioſe. *Quid fecisti nobis:* non ait *michi*: quo significet communem Josephi dolorem: ex quo sua etiam stet laus Josepho, quod amaverit eum, quem perditum dolebat. *Sic magnitudinem doloris exprimit, sicut magnitudinem amoris illud:* *Sic Deus dilexit mundum.*

Joan. 3.

Joan. 3. Vide quam paucis, quam multa imitanda exhibet.

2. *Pater tuus, & ego dolentes.* Ibid. Primas occupat Virgo alloquendi Christum : enarrando sua acta primas defert Josepho. Illud amoris fuit, hoc humilitatis, & reverentiae in eum, qui erat caput familiæ. *Humillima*, ait S. August. *nec se merito, nec in ordine nominis preferebat.* Hoc conari tutò potes, ut amore in Deum omnes antecellas ; sed humilitate, & reverentia omnibus cede ; non tam verbis, quam vili interius tui æstimatione.

3. *Dolentes quærebamus te.* Ibid. Significat dolori se remedium quæsivisse. Non enim si stebant in eo, quod amissum J e s u m dole rent ; sed ut doloris invenirent lenimen, quærebant. Non sufficit amissum J e s u m dolere, si diligentiam non adhibes, ut invenias. Ideò quandoque se subtrahit, ut tu quæras ; & delestatur quærentis studio, & repertus cumulat gaudium. Non ergò desponde animos, si amferis ; sed quære, & invenies.

F E R I A III.

Responsum Filii ad Matrem.

1. **Q**uid est, quod me quærebas? Luc. 2. Non sunt verba increpationis, quasi dicat : Non opus erat me quærere, qui non casu, sed altissimo consilio à vobis recessi. Nec indè fuit vanum quærendi studium : quia multa, quæ non sunt necessaria, ex pio tamen affectu laudabiliter

5. In *Ægyptum* abeundum, in terram hostilem ut tutus sit J E S U S. Designari tibi locum patere, non elige. Si periculosus tibi videatur, D E U S proteget, qui designavit.

2. *Et esto ibi, usque dum dicam tibi.* Moræ tempus non determinat. Occupationis, loci, officii, afflictionis tempus D E O remitte. Ipsí cura est de te, mutabit cum expediet. Quantum tu ipse de te disponis, aut ad votum disponi procuras, tantum te subtrahis Divinæ gubernationi. Quantum inde turbationis, si non obtineas; si obtineas, quām parum meriti, quām parum solatii, quām multum periculi!

3. *Qui consurgens accepit puerum, & Matrem ejus nocte.* En obedientiæ perfectionem. 1. Cum judicii subjectione, etsi multa occurrere potuissent, quæ obtenderet. 2. Cum voluntatis promptitudine, in re tam ardua, & difficili. 3. Cum executionis celeritate, ipsâ nocte, abrupto somno, relictis omnibus, quæ habebat. 4. Cum hilaritate, quod sciret hanc esse D E I voluntatem. Expende tuam ad hos numeros obedientiam.

F E R I A V I.

De ipso itinere fugientium in *Ægyptum*.

1. *E*t secessit in *Ægyptum*. Matth. 2. Considera qui fuerint animorum sensus Iosepho, & M A R I A. Experiebantur molestias itineris, injurias aëris, duritiem hominum, penitiam cibi, &c. Sed in his omnibus una hac cogitatione

tatione recreabantur : omnia hæc agimus, & patimur pro Iesu salvando. Hinc quæ solatia ? quæ dulcedo ? Omne enim amarum hac cogitatione dulcorabatur : Hoc tu principio nitere in adverbis : Pro Deo patior.

2. Considera quis animi sensus infanti fuerit, qui sciebat se ad necem quæri, qui venerat, & ipsi etiam Herodi vitam dare. Putas non vulneraverit animum tanta ingratitudo ? Vide ne parem doloris occasionem saepius Christo praebreas, dum tot beneficiis, & gratiis non respondes. Sed poterat omnipotens infans vindictam sumere de Herode, suumque honorem tueri : at noluit. Falsum ergo est principium amoris proprii : non tolerandum id, quo honor periclitatur, &c.

3. Considera, quæ Christus in corpore eo itinere passus fit : Ætas erat tenera, hyems perfrigida, pluviæ, nives, diversoria vilia, quandoque nulla, paupertas parentum summa, barbaries hominum, &c. At non ex necessitate hæc tolerabat ; sed voluntate. Et ego pati refugio, & ea quoque quæ necessitas adfert ? ego commoditatibus meis studebo ?

S A B B A T H O.

De iis, quæ Iesus passus est in Ægypto.

1. **C**onsidera quæ in animo passus est. Vedit se in medio nationis pravæ, cultum Deo negantis, idolis tribuentis : ardebat interim zelo gloriæ Dei. Hinc quod vulnus ejus animo,

qui clarè perspiciebat , quid sit Deus : quæ indignitas ejus offensæ ? quanto affectu vitam suam ad tollenda peccata offerebat ? Quàm parum in me zeli est , quem non tantum aliena peccata non vulnerant , sed vix propria ! Accende in te zelum hunc , & attendes magis , ut opera tua non dispiceant Deo :

2. Considera , quæ Christus in se fit passus . Defectum non superfluorum tantum , sed etiam necessariorum : contemptum ab hominibus , cùm non alias haberetur , quàm fabri filius . Et hæc non ex necessitate patiebatur Rex gloriæ , sed ex voluntate , & cum gaudio , quod sciret sic placitum esse Deo . Condole cæcitati Ægyptiorum non agnoscentium J E S U ' M . Vide ne tua sit horum similis . Admirare , & lauda Christi patientiam : sed non pigeat imitari , quod laudare delectat .

3. Considera dolorem , quem habuit J E S U S aliis compatiendo . Primo quidem SS. Matris sive , & Iosepho , quos sui causâ videbat durum illud exilium tolerare . qui dolor fine dubio fuit ad mensuram amoris , quo in eos ferebatur .

2. Infantibus innocentibus , qui etiam sui causâ crudeli carnificinâ laniabantur . Disce compati aliorum malis , eorum præsertim , qui in innocentia sua Herodis , seu mali socii gladio occiduntur . Quantum his depravandis studet iniqüitas , tantum tu reducendis stude .

DOMINIC. V. POST EPIPH.

Cædes Innocentium.

1. **M**ittens occidit omnes pueros, qui erant in Bethlehem. Matth. 2. Considera 1. sanguinariam Herodis crudelitatem. Unum vult morti datum, & omnes occidit. Quo deducit unica ambitionis passio! imo quævis, nisi edometur. Lapsus tuos rememora, quos una quandoque passio causavit; & tuo damno disce eam opprimere, ne te opprimat. Nec differendum est, quia tempore adolescit.

2. *A bimatu, & infrà.* Ibid. Considera, quam cautelam patrando sceleri Herodes adhibeat. Nam 1. Non sua manu eos occidit, sed mittit ministros; ut si arguatur, excessum in hos retorqueat. 2. Occidit omnes, ut tanto certius sis perimitur, quem volebat. 3. Non tantum in Bethlehem occidit, ubi acceperat natum Christum, sed etiam *in omnibus finibus ejus*. 4. Non solum eos, qui à tempore stellæ ortæ nati erant, sed etiam qui anteà. Non patere, ut Filii tenebrarum sint cautiores ad malum patrandum, quām tu ad declinandum. Omnem cautelam adhibe, ne qua te pars boni prætereat, ne qua parte subrepat malum.

3. Considera admiranda Dei consilia, qui ipfis hominum sceleribus utitur in bonum. Nam ut observat S. Chrysostomus hom. 9. fortem hi pueri non erant futuri boni. Ergò beneficium fuit illis mors accelerata. Deinde crudeli-

tas ipsa divulgata Romæ , servivit ad divulgandum Messiae adventum , cultum eidem à Magis delatum. Disce malis ad bonos , tibique salutares , & Deo gloriosos fines uti. Magna hīc Dei imitatio : magnum tibi lucrum.

F E R I A II.

Monetur Ioseph de reditu ex Ægypto.

1. **D***Efuncto autem Herode.* Matth. 2. Considera Herodem, qui per mortem Christi suum regnum stabilire volebat, per suam mortem eo excidisse. Iustus est Deus. Dissimulat peccata ad tempus, sed tandem plectit, cum minimè opinamur. Time, dum peccasti , aut ne pecces , iustitiam ; qui , dum peccas , non amas bonitatem.

2. *Angelus Domini apparuit in somnis Ioseph in Ægypto.* Ibid. Considera Dei providentiam, qui statim Herodis mortem Iosepho nunciat: Quām putas gavisus fit Ioseph, quōd sui tantam curam à Deo geri animadvertis? Quām fuerit in fiducia erga Deum firmatus. Lauda & tu Divinam providentiam. Projice cogitatum tuum in Dominum : ei te gubernandum committe. Erit illi cura de te ; & videbis tristium etiam rerum lētos eventus.

3. *Surge , & accipe puerum , & Matrem ejus , & vade in terram Israël.* Ibid. Terra Israël ampla erat. In quem ejus locum concedat Ioseph, non determinat Angelus. Fortè ut Ioseph iterum recurrat ad Deum , & de loco inquirat.

Gau-

Gaudet enim Deus frequentiore nostrâ secum communicatione. Ideò non omnia simul declarat, quæ à nobis vult fieri: Da ergò hoc Deo gaudium: sèpius ad eum recurre. Hæc via est, se cum eo magis uniendi.

F E R I A III.

De reditu ex Ægypto.

1. **Q**ui consurgens accepit puerum, & Matrem ejus, & venit in terram Israel. Matth. 2. Considera æquam omnino Iosephi, & B. Virginis promptitudinem ad adeundam, ac ad deferendam Ægyptum. Nec alio titulo est reditus gratior, quam quod Deo ita placeat. Nec displiceret remaneré diutius, etiam in ærumnis, si ita Deo placeret; ab hujus enim nutu cum omni indifferentia pendebant. Quæverò tua est indifferentia? ad mandata es morosus: quod potes, recusas; quod non potes, exceptis: de bono, & malo judicas, prout tibi sapit bene, aut male: fingis te non posse, quod non vis: tanquam debitum petis, quod amas; tanquam injuriam accipis, si petenti negatur, &c.

2. Audiens autem, quod regnaret Archelaus in Iudea pro Herode patre suo, timuit illo ire. Ibid. Considera nihil quidem fuisse, quod Ioseph timere posset in Iudea. Nam mortui erant, qui quærebant animam pueri. Habet tamen Ioseph, quod optimæ conscientiæ habent: etiam in securitate timent, ne perdant JESUM. Estne & ti-

bi hujus rei sollicitudo. Quām verò necessaria in tot periculis? Hac adempta omnia perdidisti; imò & te ipsum. Vigila, &c.

3. *Habitavit in civitate, que vocatur Nazareth.* Ibid. Non elegit sibi Christus Hierosolymam caput Regni, & populis frequentatam; sed Nazareth locum vilem, à quo etiam per contemptum vocatus est Nazaræus. Hoc est ingenium Christi, semper sibi humilia et eligere. Quām diversum est tuum? Ignominiam Christo facis, si alia quæris, quām ipse. Tantò maiorem facis Christum, quantò te minorem.

M. 13.

F E R I A I V.

De ascensu Christi cum parentibus in templum.

1. *Iabant parentes ejus per omnes annos in Hierusalem.* Luc. 2. Considera piam, & constantem hanc futisse Iosephi consuetudinem, orandi causâ ad templum ascendere: quod quidem agebat ex lege, qua omne masculinum obstringebatur. Vide quām accurate legem adimpleat, & quidem ex constante consuetudine sancta. Utinam ad hanc tu consuetudinem regularis observantiæ pervenires. Pia consuetudo, non est mera consuetudo, sed constantia. Hanc ut obtineas, quidquid agis consideratè age, & ad regulam reflecte. Quantus esses, si id à principio vocationis egisses!

2. *Iabant parentes ejus.* Considera, non solum Joseph, sed & B. Virginem ascendisse in templum,

plum , & hanc quidem nullam habuisse obligationem ; quia lex solis masculis data erat. Quia tamen erat opus bonum , quo obsequium præstabatur Deo , suffecit ad illam permovendam. Nimis parce cum Deo agit , qui nihil agit , nisi ad quod tenetur. Si Deus tecum ita ageret , quam miser es ! Ergò qui tanta à Deo mere liberaliter accipis , redde aliqua supererogatoria. Fecistine hactenus ? faciesnè imposterum ? quæ ? quando ? quo affectu ?

3. Considera , etiam Christum ivisse in comitatu parentum , tum ut legi satisfaceret , tum ut æternum Patrem veneraretur in domo sua , præscripto tempore communis venerationis. Felices parentes tanti filii comitatu ! Felix tu ! si semper J E S U M tecum habeas ! quid solatii deesse possit cum J E S U ? vide cum quanto spiritu , & fervore hic puerulus proferet ! Excita in te similem , cùm ad Divina accèdis.

F E R I A V.

De eodem ascensu in templum.

1. **A** Scendentibus illis Hierosolymam secundum consuetudinem . Luc. 2. Considera réducem ex Ægypto Josephum timuisse ire Hierosolymam , quod ibi regnaret Archelaus. At etiamnum regnabat: Cur modò non timet ? Quia nempè hic agitur de cultu Deo exhibendo. Tunc enim exuendus est timor , & fortis animo , quæ Deo debes , præstanda. Sic Deum ti-

menti nihil eveniet mali. Dum tu ejus obsequium curabis, præstabit ille securitatem.

2. Considera Christum anno ætatis 12. ascendisse in templum, quando scilicet communis hominum opinione se primum prodere sollet judicium; ut prima statim ætate ostenderet, curas suas vergere ad obsequium Dei. O si hoc exemplum secutus essem à juventute! quām felix tua esset conditio! quām securus animæ status! Dole te tam serò venisse. At saltem nunc feriò, & cum magna resolutione age, quod est ad obsequium Dei, & pone tepiditatem.

3. Contemplare agentium in templo modestiam, reverentiam, affectus, quas gratias reddant pro beneficiis & sibi, & universo mundo collatis: quām fervidæ sint preces ad impetrandas hominibus gratias congruas! quām gratæ Deo sint eorum oblationes, &c. Confer tuam orantis compositionem corporis, collectionem animi, fervorem spiritus, &c. Vide in quo deficias, & emenda.

F E R I A V I.

Remanet puer I e s u s in templo.

1. **C**onsummatis diebus cum redirent. Considera parentes, J e s u non ante voluisse, quamquam potuissent, Nazareth in domum suam reverti, quām solemnitas azymorum, quæ septem dies durabat, undiq; expleretur. Ita ad apicem servare voluerant legem. Sit hoc & tuum

tuum studium, in iis præsertim, quæ Divina præscribunt. Noli mutilum Deo sacrificium dare, aut tempori quidquam detrahere. Quod Deo detrahis, cui addis, nisi sensibus? volesne hoc fecisse, cum consummati fuerint dies vitæ tuæ?

2. *Remansit puer Jesus in Hierusalem.* Considera affectum, quo Christus ad Divina ferebatur: qui quantum de se erat, voluit semper remanere in domo Patris sui; & ob hunc finem, etiam Matrem, quamquam sibi dilectissimam deserere. Dei enim obsequia omnibus sunt præferenda. Ex quo discam æstimare Divina, quæ regulis præscripta sunt, affectum ad ea excitare; ac potius iis temporis aliquid addere, ubi concessum est, quam demere.

3. *Et non cognoverunt parentes ejus.* Quamvis Christus non ignoraret absentiam suam magno dolori parentibus futuram, voluit tamen se iis subtrahere; *ut ostenderet* (ait Beda) *se alium Patrem verum habere in cœlis*, cui soli in iis, quæ operabatur ut salvator, erat subiectus, sine carnis & sanguinis respectu. Disce quando operandum est juxta tuam vocacionem, exuere amorem parentum, & amicorum. Ignorant hi, quæ sunt spiritus, & magno sunt impedimento. Non potes esse Discipulus Christi, si in his non oderis patrem, & matrem. *Luc. 14.*

SABBATHO.

Amissum Filium requirunt Parentes.

1. *E*xistimantes illum esse in comitatu, venerunt iter diei. Mirum videri potest, quomodo Mater potuerit à filio sejungi, quem tantopere amabat. Sustinuit tamen id, quod credebat alios Divina ejus præsentia frui, ac ipsum eos morum suavitate ad se attraxisse. Ita ut serviretur aliis, libenter caruit eo, quo summe delectabatur. Appende hic tuam charitatem. Quam pauca, quam illibenter incommoda patteris alterius causa? At ut servias proximo, etiam aliquando Deus est relinquendus.

2. *Requirebant eum inter cognatos.* Qua diligentia? quo mœrore? qua simul resignatione? quia non ignorabant eum Deum esse, & nihil non benè agere. quibus ad Deum, quibus ad J E S U M suspiriis tu perditum J E S U M requiris? Sed tamen non reperiebant inter cognatos. Disce non inveniri Deum, immo perdi potius inter cognatos, inter affectus sanguinis, & sensuum, inter solatia amicorum. Dissipant ista, non colligunt affectum in Deum. Huic tantum detrahis, quantum illis adjicis.

3. *Et non invenientes regressi sunt in Hierusalem.* Considera qui fuerint regredientium sensus; doloris quidem, unionis tamen cum Divina voluntate, quod non ignorarent hoc altissimo consilio factum, ut majora sui accenderet desideria, & merendi daret occasionem: spei interim

terim eum iterum reperiendi. Disce, quod Deus faciem suam subtrahat etiam iis, quos unice diligit. Si se tibi subduxit, vade in Hierusalem, constitue te in interna pace: quære eum iisdem affectibus.

DOMIN. VI. POST EPIPH.

Invenitur in templo inter Doctores.

1. *I*nveniunt illum in templo. Luc. 2. Credibile est eos non uspiam alibi quæsiisse Hierosolymis J E S U M, quam in templo. Arguebant enim eum ibi esse, ubi sciebant ejus affectus versari. Disce ergo J E S U M in templo quærere, hoc est, in oratione. Non invenitur enim in terra suariter viventium: non in lectulo deliciarum carnis: non in vicis, & plateis distractionum mundi. Imò hic potius perditur. Ne ergo te in afflictionibus tuis ad creaturas, sed ad orationem, & internam animi recollectiōnem converte. Ibi J E S U M invenies.

2. *Sedentem in medio Doctorum, audientem, & interrogantem.* Ibid. Enīterum ubi Christus invenitur: Inter Doctores. Nemo sibi in rebus animi satis est sapiens. Magna sapientia est interrogare, & audire eum, qui spiritum dirigit. Interrogare, ut scias; audire, ut facias. Confunditur in sapientia sua, qui vel sic scire negligit, vel de sufficiente sapientia sua præsumit. Securius cum Duce graderis per hanc mundi sylvam infestam, quam solus. Ergo audi, fili mi, disciplinam Patris tui, ut addatur gratia capiti tuo.

Prov. 1.

3. *Stupe-*

3. *Stupebant autem omnes, qui eum audiebant, super prudentia, & responsis ejus.* Ibid. Videbat omnium admirationem Mater, audiebat applausum : licet tamen conspecto filio, ingens gaudium conceperit animo , mira illud modestia temperavit , dum ad tantos plausus non exultavit leviter , nec se ejus Matrem prodidit , unde aliqua gloriæ pars in eam redundaret. Sicnè tu etiam agis ? non prodis ea , quæ tibi sunt laudi apud homines ? non jactas quandoque ? non libenter de tua familia , de tuis factis loqueris ? Mendicas inanem laudem , veram perdis.

F E R I A I I.

Verba Matris ad Filium repertum.

1. *Fili, quid fecisti nobis sic ?* Luc. 2. Prior loquitur Mater ; affectus enim amoris , ait Sim. Cass. *non potuit amplius cohiberi.* Vocat *Filium* : hoc erat omnibus notum : non *D E U M* , quod ab aliis ignorabatur. Noluit verbum proferre , quod sibi in laudem redundaret. *Quid, non est increpatio,* ait Carthus. *sed pia, & amerosa conquestio.* Ostendit dolorem quem habuit , ejus causam non perquirit curiose. *Quid fecisti nobis :* non ait *michi* : quo significet communem Josephi dolorem : ex quo sua etiam stet laus Josepho , quod amaverit eum , quem perditum dolebat. *Sic magnitudinem doloris exprimit, sicut magnitudinem amoris illud :* *Sic Deus dilexit mundum.*

Joan. 3:

Joan. 3. Vide quam paucis, quam multa imitanda exhibet.

2. *Pater tuus, & ego dolentes.* Ibid. Primas occupat Virgo alloquendi Christum : enarrando sua acta primas defert Josepho. Illud amoris fuit, hoc humilitatis, & reverentiae in eum, qui erat caput familiæ. *Humillima*, ait S. August. *nec se merito, nec in ordine nominis preferebat.* Hoc conari tutò potes, ut amore in Deum omnes antecellas ; sed humilitate, & reverentia omnibus cede ; non tam verbis, quam vili interius tui æstimatione.

3. *Dolentes quarebamus te.* Ibid. Significat dolori se remedium quæsivisse. Non enim sistebarant in eo, quod amissum J E S U M dolebant ; sed ut doloris inventarent lenimen, quærebant. Non sufficit amissum J E S U M dolere, si diligentiam non adhibes, ut invenias. Ideò quandoque se subtrahit, ut tu quæras ; & delestatur quærentis studio, & repertus cumulat gaudium. Non ergò desponde animos, si amferis ; sed quære, & invenies.

F E R I A III.

Responsum Filii ad Matrem.

1. **Q**uid est, quod me quærebas? Luc. 2. Non sunt verba increpationis, quasi dicat : Non opus erat me quærere, qui non casu, sed altissimo consilio à vobis recessi. Nec indè fuit vanum quærendi studium : quia multa, quæ non sunt necessaria, ex pio tamen affectu laudabiliter

dabili ter fiunt. Quam suaviter, quam amanter hæc protulerit? quam suavitatem parentibus ingesserit? Mercede batur id parentum studium. Si amisisti J E S U M , gustumque devotionis, cogita altissimo Dei confilio factum; remitte te ejus gubernationi cum humilitate: quære tamen studib, quo potes. Veniet tempus confo-lationis.

2. *Nesciebatis quia in his, quæ Patris mei sunt, oportet me esse?* Ibid. Interrogatio hæc vim ha-
bet affirmandi; id est, *sciebatis*. Sciebant utique, & ideo eum ibi quæsiverunt. Indicat tamen eum affectum, quem habuit ad ea, quæ Patris sunt: indicat propter hæc relinquendum Pa-trem, & Matrem: indicat hoc debitum esse, quod alia superat. Imprime hanc animo verita-tem, & ubi causa Dei agitur, generosam cape re-solutionem abscindendi quidquid charum est.

3. *Et ipsi non intellexerunt verbum, quod lo-cutus est ad eos.* Ibid. Beatissimæ Virgini non simul omnia de Christo sunt revelata, sed sicut semper crevit in gratia, ita etiam in mysterio-rum intelligentia. Non intellexit ergo tunc, quare Christus illa ætate inter Doctores sapien-tiam suam revelaverit; sed tamen ulterius non interrogavit. Cum enim audivit opus esse pa-ternæ voluntatis, statim acquievit. Disce judi-cium subjicere. Neque enim necessarium est, ut omnium rationes assequaris, quæ Deus, quæ Superiores de te disponunt. Noli eas investi-gare, alias animi quietem turbabis. Satis sit ti-bi, Deus vult.

F E R I A IV.

De descensu ex templo.

1. **E**t descendit cum eis. Luc. 2. Audi narrantem J E S U M, quæ sibi eo triduo evenient. Specta audientem magna aviditate Virginem, & omnia verba corde suo obseruantem. Disce descendere ad sensum, D. Anton. ser. infra Octav. Epiph. *O rigida superbia, quæ super altitudinem nubium moliris ascendere; descende obsecro, quia J E S U s descendit, non tam corpore ex edito loco templi, quam animo per humilitatem.*

2. *Et erat subditus illis.* Ibid. Quis? cui? Creator creaturæ, Dominus servo, Deus homini. O admiranda obedientia! *Eribesce superbe cinis,* ait Bern. hom. 1. sub Missus. *Deus se humiliat, & tu te exaltas. Si hominis, ô homo, imitari dignaris exemplum, certe non erit tibi indignum, sequi auctorem tuum.* Vilior est tibi præpositus, non tam nobilis, non tam doctus, quam tu? Nunquid ab ejus nobilitate, ab ejus sapientia tanto es excelsior, quanto Deus ab hominis? Exemplum tibi dedit: tu eum sequere.

3. *Et erat subditus illis.* In quibus? quo modo? In vilissimis quibusque; Officina fabri non exhibebat splendida. Tu ea quæ fuerint, facile concipies. Agebat autem illa prompte, humiliter, exakte; nec uno tantum die, sed usque ad trigesimum ætatis annum. Vilia tibi mandantur, & abjecta officia? Nihil est vile, quod Dei imitatione agitur, qui vel viile non agit,

agit, vel agendo tollit vilitatem. Sit honor tuus
vilia agere, si honorem tuum maximum judi-
cas Christo proximo assimilari. Nè tempus te
frangat, in totam vitam te generose resolve ab-
jectus esse in domo Dei.

F E R I A V.

De profectu Christi in ætate, sapientia,
& gratia.

1. *Puer autem Jesus proficiebat ætate.* Lu-
cæ 2. Poterat naturam assumere robu-
stam, ac virilis staturæ, ut Adamum creaverat.
Voluit infantilem, & per ætates transire; ut
omni ætati exemplo esset. Crescebat ætate, &
viribus, ut ad graviora pro me toleranda robu-
stior evaderet. Hoc fine nutriebat corpus. Heu
me! quantum absurum! qui corpus nutrio ad de-
licias, non ad Dei obsequium, non ad difficilia
pro Deo agenda, aut toleranda. Parce Domine:
emendabo ad tuum exemplum.

2. *Proficiebat sapientia, & gratia.* Ibid.
Plenus erat sapientia, & gratia à primo sui con-
ceptus instanti, ita ut nihil ei accedere posset.
Externe tamen crescere videbatur ad propor-
tionem ætatis, cui accommodabat in oculis
hominum sapientiam, & gratiam. Disce, quod
dum crescis ætate, crescere etiam debeas sapien-
tia, & gratia. Annis crevisti, quam parum vir-
tute? Scientias humanas addidicisti, gratiæ, &
virtutis vix rudimenta attigisti. Quomodo
subsistes, dum quæretur non quantum, sed
quo-

quomodo vixeris? non quid didiceris, sed quid feceris?

3. *Apud Deum, & homines.* Ibid. Exhibebat enim opera semper excellentiora; quibus hominum æstimationem lucrabatur; & eximia erant ad augendam Dei gratiam, si hujus fuisse capax. Ita in omnibus Dei placitum, & hominum ædificationem conjungebat. Hoc age & tu, ut per opera tua Deo placeas, & qui vident ea, glorificant Patrem, qui in cœlis est. Vanum est, si solos homines spectes: si solum Deum, aliquid: si utrumque, optimum.

F E R I A V I.

Quid Christus egerit ad annum usque trigesimum.

1. **C**onsidera 1. ex plurium auctorum sententia, Christum transegisse eos annos in altissima contemplatione. Cogita ergo tractasse eum cum Patre negotium salutis humanae, disposuisse militantem Ecclesiam, deflexisse peccata hominum, placasse iram Patris, precatum fuisse veniam, &c. Non dubita te tuaque peccata in illa contemplatione fuisse in præsentia. Non merebaris hoc. Sola fuit illius bonitas, tui meminisse. In hanc debita tua responde. Dole, veniam per illas lachrymas precare. Vide ut imposterum sis ei gaudio, non dolori.

2. Considera eum fuisse solatio SS. Matri, & Josephi sua conversatione, quam credibile est

est fuisse potissimum de Dei bonitate, misericordia, & opere salutis, ad quod venerat. Cogita, quis fuerit utriusque parentis gustus? qui affectus? Disce quæ tuæ conversationis materia esse debeat: qua scilicet aliquod proximo solatium, aut pium affectum imprimas. Alias vel in noxia incides, vel tempus perdes. Egistine hoc hactenus?

3. Considera operatum esse manibus suis. Tractasse fabrilia credunt probati Authores. Hinc credi potest adjuvisse Josephum ad sustentationem. Tam miseram vitam duxit J e s u s. Et tamen non illi, sed tibi dictum est: *In sudore vultus tui vesceris pane.* Et tu amabis otium? Nec penisi habet, quod nondum prædicet, aut miracula patret ad salutem hominum. Satis se agere judicat, quod agit id, quod scit Deum vele. Disce hoc agere, quod obedientia jubet: et si tibi nihil agere, aut à Superioribus non satis pro tuis talentis occupari videaris. Satis agis, si id agis, quod per obedientiam scis Deo placere.

S A B B A T H O.

Quæ virtutes ex Iuventute Christi colligantur.

1. **C**onsidera, cum Christi vita disponentur ad mortem Crucis, voluisse eum duræ potissimum virtutis specimina edere. Ac i. *Humilitatis.* Amavit enim nesciri: oculuit Divinitatem, sapientiam, vim patrandi miracula. Latuit in Nazareth ignotus omnibus.

bus in vili casâ : exercuit abjecta ministeria, &c. Examina quî te in istis habeas. Non jactas ingenuum , aut scientiam ? non ambis videri ? non fugis solitudinem ? abhorres à vilibus. Quàm parum es Christo similis !

2. Secunda virtus *Obedientia*. 1. Erga Deum, semper enim quæ erant placita ei faciebat , ut respectu hujus omne illius opus fuerit obedientia. Aëstima hanc virtutem , cuius premium Christus omnibus suis actibus addi voluit. Potes hoc imitari ad omne opus, quod ex vocazione tua facis. Scis enim certo Deum, & Superioris velle. 2. Erga homines : Erat *subditus illis*, non in honoratis , quæ non suppetebant , sed in vilibus , constanter , prompte , hilariter. Eximium quid esse crede, obedire ; quod Christus tam constanter, tot annis egit. Examina , quæ tua sit obedientia, non tantum operis, sed etiam promptitudinis voluntatis , & abnegationis judicii.

3. Tertia est *continua Patientia* in paupertate, & rerum etiam necessiarum defectu, in æruminis, in contemptu. Hanc ille vitam meliorem, Deoque gratiorem judicavit , & elegit. O sinistra hominum judicia , quibus hæc vita extreum malorum est ! dum pati fugiunt , perdunt animas suas, quæ sola patientia possidentur . Et quid est, quod tu pateris ? quàm leve ? quam nihil , si cum eo conferas , quod prior ille passus est ? Ad quid te resolves ?

DOMIN. SEPTVAGESIMÆ.

Decretum SS. Trinitatis, ut Christus moriatur.

1. **Q**uid facimus? Joan. 11. Cogita te interesse consilio SS. Trinitatis consultantis, sitne perdendus homo, ut meruerat; an morte Dei hominis redimendus. Quid facimus? Cogita adesse justitiam Divinam, quæ enormitatem delicti exaggerat. 1. Quia homo Deum vilipendit, cuius præceptum transgressus est. 2. Quia præceptum hoc erat observatu facile. 3. Quia hoc ex malitia fecit, cum esset adeò illuminatus, fultus gratia, & fine passionum rebellione. 4. Quia nec motus est rigore poenæ transgressuro impositæ, nec exemplo Angelorum. Igitur non mereri misericordiam, sed justitiam. Agnosce hinc gravitatem peccati. Detestare. Time justitiam.

2. Cogita adesse misericordiam, approbare quidem omnia, quæ allegavit Justitia; excusare tamen hominem, quod fragilis sit, ex huto compositus, tentatus à dæmone, idque in despctum, & odium Dei. 1. Agere nè perdatur, quia totum genus humanum perdendum esset: non ita omnes omnino Angelos perditos: triumphaturum dæmonem, si homo damnetur: Deum habiturum nomen rigidi, non misericordis; cum misericordiæ nullus hactenus fuerit locus, nullus futurus; Convenire denique Dei bonitati, ut placetur. Exhibe te miserationis

rationis egentem , hanc invoca , lauda , gratias age , spera .

2. *Expedit, ut unus moriatur homo, nè tota gens pereat.* Ibid. Cogita hanc esse SS. Trinitatis conclusionem, quæ magis in misericordiam inclinat, quam in justitiam. Quod justus enim sit, à nostra malitia habet; quod verò misericors, à sua bonitate. O quam expedit, & pro Dei gloria manifestanda, & pro hominum salute! Agnosce, adora, lauda, ama, time offendere hanc bonitatem, spera in eam. Sed quæ tua erit in eam obligatio? quæam eam amabis? quæam illi servies?

F E R I A . I I .

Concilium Pharisæorum adversus Christum.

Collegunt Pontifices, & Pharisæi concilium, & dicebant: *Quid facimus?* Joan. 11. Qui coëunt? inimici Christi, invidi ejus gloriæ, quod miracula patret, quod à plebe honoretur. Quæ sana sententia expectari potest à iudicibus odio, & invidia exceccatis? Quo fine coëunt? *Ut J e s u m d o l o t e n e a n t, & occidant.* Hoc nè meritus est Christus, qui pertransivit omnibus benefaciendo? *Quid fecisses, si illi concilio adfuisses?* quo in iniquos illos zelo exarfisses? In te converte hæc tela. Tu contra eum saepius conspirasti. Amor proprius convocavit concilium passionum: quibus quoties satisfacis, decernis aduersus Dominum. Et hoc

E.

hoc meretur per tot tibi impensa beneficia? O ingratitudo!

2. *Hic homo multa signa facit.* Ibid. Nec nominare eum dignantur, adeò vilem æstimant. Hoc initium est ruinæ, Deum non magni æstimare. Confitentur, quod multa signa faciat, & tamen perditum eunt J E S U M , quia timent regno temporali. Pluris hoc regnum æstimant, quam Deum. O insania! sed tua. Quoties tu Deum, si non vilem, certe pro dignitate magnum æstimasti? vilia illi tuarum passionum delectamenta anteposuisti? Cape hanc veritatem, unicum tuum bonum esse, Deum amare, & illi soli servire.

2. *Expedit, ut unus moriatur homo.* Ibid. Innocens, Propheta, patrator miraculorum, Messias, non accusatus, non auditus, non convictus: & tamen expedit ut moriatur, ne regnum pereat? O scelerate! non expedit tua, sed Dei sententia, qui impio tuo decreto ad bonum generis humani utitur. Hæc Dei indoles est, ex pessimis optima eruerè. Imitari potes, si ex tui contemptu eruas humilitatem, ex afflictionibus patientiam, ex creaturis Dei laudem. Ita *diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum.* Rom. 8.

F E R I A III.

Cœna in Bethania à Martha, & Maria Christo exhibita.

1. *E*cce sunt autem ei cœnam ibi, & Martha ministrabat. Joan. 12. Cœna hæc facta

est in domo Simonis leprosi post Lazarum resuscitatum, Christo in gratiarum actionem. Martha ergo in domo aliena ministrabat Christo. Qui amat, ubique captat occasionem amato ministrandi. Nullus illi locus, nulla domus ad hoc peregrina est, etiam sponte familiorum officium suscipit. At quot te prætereunt occasionses? Si amares, omnem venareris, subivis, quovis tempore. Si hoc egisses semper, quam gravis esses meritis? Non ægre feras alios sedere in quiete, te autem ministerio fatigari. Diversis diversa mandantur merendi studia: si stud tibi isto Deo places.

2. *Maria accepit libram unguentum auro pretiosum, & unxit pedes Iesu, & extersit capillum suis.* Ibid. Unixerat jam antea in sua conversione Christi pedes. Ungit hic in gratiarum actionem de resuscitato Lazaro. Expende ad Christi pedes in aliorum praesentia projectæ humilitatem, sui contemptum, amorem, gratiarum actionem, qua pretiosissimum, quod habebat, Deo immolat. Attende, quam Christus habeat complacentiam, quam hujus actionis vestitnationem? Affer & tu non vilia; non perfunctoria opera, sed pretiosa, pleno, & interno affectu exhibita, qui à Deo tam pretiosa accipis.

3. *Et domus impleta est ex odore angustiori.* Ibid. Christi bonus odor sumus. Cor. 2. aut saltem esse debemus. Odor operum nostrorum est ædificatio proximi. Eximia religiosi virtus totam unam domum replet hoc odore. Quo major es, eo magis hoc presta. Majorum exemplarum trahunt:

trahunt minores. Vide autem magis, nè de te
queratur Deus: *Fætere fecisti odorem nostrum.*
Exod. 5. Si velалиis exemplo sis malo, vel bono
illudas.

Etiam nobis pessima

LIBERIA IV.

*Murmur Discipulorum de profuso
Magdalena unguento.*

1. **V**identes autem Discipuli indignati sunt,
dicentes. Matth. 26. Murmurabant de
prodigalitate, & indiscretione Magdalene, qui,
quo affectu hoc ageret, non videbant. Nun-
quam deerunt, qui de justorum virtutibus sini-
stre judicent, loquantur, & in malum interpre-
tentur, sive ignorantia, sive malitia. Etiam bo-
ni suas formant censuras zelo quandoque in-
discreti quid si & Superiores? Si vis bonus esse
Religiosus, debes ad hæc animum parare. Ad
judicia Dei respice, hominum contemnes. Iti
corticem hvident; Deus medullam. Cave autem
nè & tu aliorum acta in malum interpreteris,
dum potes in bonum.

2. *Dixit unus ex Discipulis ejus Iudas Isca-*
riotes. Joan. 12. Matthæus & Marcus plures
murmurasse scribunt: Joannes, usicu[m] Ju-
dam. Augustinus combinat, *eis Iuda dicente*
persuasum esse. Ita murmurator unus, sepe cir-
culum integrum ad murmur trahit. Cave tu
incipias, cave incipiente alio prosequaris. Fa-
cies, si assuescas aliorum actiones apud te in bo-
num interpretari.

3. *Potuit*

3. Potuit enim unguentum istud venundari multo, & dari pauperibus. Matth. 26. Ecce quod pallium obtexit iniquitati : quasi ei cura esset de pauperibus, qui fur erat, & prospiciebat furandi occasionem, si illud unguentum venditum fuisset. Ita vestiuntur plerumque malæ passiones. Irasceris, vis zelum vidéri : familiaritati peculiari indulges, vis charitatem æstimari : effundis te ad solatia creaturarum, vis dici fructuose conversari. Sed pallio hoc non tergeris apud Deum.

F E R I A V.

Christus defendit Magdalénam.

1. **S**ciens autem J e s u s n i t : Quid molesti estis huic mulieri ? opus enim bonum operata est in me. Ibid. Semper J e s u s advocatus est Mariæ. Luc. 7. contra Phariseum peccatricem arguentem. Luc. 10. contra Martham de otio accusantem. Hic contra Judam murmurantem. En quomodo semper virtus Deum habet patronum. Quod solatium hinc fuerit Magdalenæ adhuc novitiae in via virtutis ! Quantum fuerit animata ! Quid te affligunt sinistra hominum judicia, murmura, censuræ ? nunquid propterea virtutem deseres ? absit. perge bene agere. Confide : Deum habebis defenorem. Erit tempus, quo aperietur veritas cum tuo solatio majore.

2. Nam semper pauperes habetis vobiscum ; me autem non semper habebitis. Mittens enim hac

tor H E B D O M A D A

unguentum in corpus meum, ad sepeliendum me fecit. Ibid. Solvit rationem murmuriis de cura pauperum. Non regerit Judæ intentionem furandi, quam noverat Dominus. Ut discas non te defendere per revelationem alienæ culpæ. Infirnum innocentiae tuæ argumentum est alterius culpa. Laudat deinde intentionem Magdalenæ, quod *prævenit ungere corpus suum*, Marc. 14. quod vel ex conversatione cum Christo, vel afflatu Spiritus Sancti didicerat, se post mortem non uncturam. Placent ergò Deo præventa obsequia, quorum post non datur occasio. Sic omnem gratiam æstima, omnem occasionem arripe: quia nescis, an post futura sit.

3. *Ubicumque predicatum fuerit hoc Evangelium in toto mundo, dicetur, & quod hoc facit in memoriam ejus.* Ibid. Silebat Magdalena ad murmur Judæ: Ecce Dominus fideles omnes ad ejus præconium excitat. Adeò placet illi silentium humile inter calumnias. Unxerat alias Magdalena Christum. Luc. 7. Non promittitur illi operi memoria sæculorum, quia erat adhuc incipiens in virtute: promittitur isti unctioni, quia progressa est in virtute, & ascendit ad caput usque Christi, quod illo unguento imbuit; ibi autem solum ad pedes hæsit: ibi erant purgati affectus, hic unitivi. Incipere necessarium est, sed progredi laudabile. Vide ergò nè fistas, quovis die incrementum adde.

F E.

F E R I A . V I.

Ascendens Hierosolymam prædictit suam passionem.

1. *E*rant autem in via ascendentes Hierosolymam, & precedebat illos Iesus, & stupabantur. Debuit insolita fuisse Christi properatio, quod stupuerint discipuli. Quæ vero ejus causæ? 1. Ut ostenderet quam prompta voluntate ad patiendum feratur. Ad miracula edenda ordinario ibat passu, ad passionem accelerato. Amor addidit alas. Quam lentus sum ego, quam refractarius ad ardua! O trahe me post te. 2. Ut ostenderet se ad labores, & dolores praeshire. Cur ergo præcedere tu vis ad honores, ad delicias? Quantum abes à Spiritu Christi! Mirare, cum Apostolis, præcedentem; sed cum iisdem etiam sequere.

2. *Eece ascendimus Hierosolymam, & Filius hominis tradetur Principibus Sacerdotum.* Matthæi 20. Sæpius alias, nunc iterum passionem suam prædicit Apostolis. Cur toties? Quia quod quis amat, semper habet in memoria, libenter de eo loquitur. Non est tibi in memoria passio Christi, quia pati non amas. Patiendum tamen est necessitate quadam. Noli pati ut brutum, ut dulcius patiaris, memento patientis Iesu. 2. ut ad aliquid patiendum Discipulos animaret exemplo suo, qui simul ascendebant. Qui cum Christo ascendit, seu ad virtutem, seu ad coelestem Hierusalem, pati debet. Sed non

E 4

solus,

solus, habet secum Christum, cuius vel memoria cruciatus lenit.

3. *Et ipsi nihil horum intellexerunt.* Luc. 18. Terrena adhuc sapiebant, & magni faciebant ea, quæ mundus æstimat, delicias, honores, gloriam, &c. à contemptu autem, contumeliis, & doloribus abhorrebant. Animus, qui terrena sapit, non percipit, quod Deus æstimat. *Uide tu tam aridus es in meditatione vitae, & mortis Christi? Quia non habes æstimationem, & amorem contemptus, & afflictionum; sed honorum, vanitatum, & delectationum sensus.* Defle insipientiam tuam, & disce ab optimo Magistro pati: *Quia non est discipulus supra Magistrum.* Matth. 10.

S A B B A T H O.

Præparatio ad solennem ingressum in Hierusalem.

- 1. **E** T ascensio*n* Jesus Hierosolymam, assumpsit duodecim Discipulos. Matth. 20: Non ignorabat Christus decreuisse Judæos, ut eum dolo tenerent, & occiderent. Marc. 14. Voluit tamen Hierosolymam solenniter ingredi, & cum ea pompa, quæ à Prophetis de Messia prædicta fuit. 1. ut ostenderet se verum esse Messiam, & præberet se agnoscendi occasionem, ut inexcusabiles essent, si non ut talem venerarentur. Omnibus enim dat Deus gratias, non omnes accipiunt. Stude, ut oblatas accipias; time, si negligas. 2. ut ostenderet, non posse

posse Judæos exequi decretam mortem , nisi ipse velit. A Deo pendet quidquid decreveris. Ejus ergo gubernationi te in omnibus committe.

2. *Ite in castellum, quod contra vos est, & statim invenietis asinam alligatam, & pullum cum ea, solvite, & adducite mihi. Si quis vobis aliquid dixerit, dicite, quia Dominus his opus habet.* Matth. 21. Ostendit Divinitatem suam, significando absentia : Crede non abesse à te. Adora. Ama. Time. 2. Exercet Dominium, quod habet in omnes res creatas. Et tu huic subjectus es. Patere eum in te dominari. Cum interna te cogitatione monet , ut frangas appetitum , ut subdas voluntatem, ut linguam modereris ; cogita has asinas esse, & tibi dici, *Dominus his opus habet.* Negabisne hoc illi ?

3. *Euntes autem Discipuli, fecerunt sicut precepit illis J E S U S , & adduxerunt asinam, & pullum.* Ibid. Obediunt Apostoli perfecte, *sicut precepit*, nec ullam movent ulterius quæstionem. Par fuit promptitudo Domini illorum jumentorum. Audito enim, quod *Dominus his opus habet*; nec qui sint , nec à quo missi , nec causam , nec tempus quærit. En bonam in utrisque voluntatem faciendi , quod placet Domino. Examina quam bona sit tua , quam prompta ad bonas suggestiones. Dispone eam , ut sit melior.

DOMINICA SEXAGESIMÆ.

Triumphalis ingressus Christi in
Hierusalem.

1. **I**mposuerunt super eos vestimenta sua, &
de super eum sedere fecerunt. Plurima au-
tem turba straverunt vestimenta, &c. Matth. 21.
Considera obsequia Discipulorum, & turbarum
officia in textu enumerata. Quis excitavit tur-
bam, quæ non ignorabat Principes in Christum
conjurasse? nisi qui corda movet Deus, & con-
tra timores firmat. Quid sperare poterant à
paupere J. E s u, & pauperibus Discipulis? imò
timere poterant Principum indignationem.
Sola æstimatio Christi eos movit, quam con-
ceperant ex ejus miraculis, & recenter suscitato
Lazaro. O si magnam conciperes D E I æstimati-
onem! quæ obsequia præstares D E O? quam
fortiter adversus te ipsum, & concilia tuarum
passionum dimicares!

2. *Clamabant dicentes: Hosanna filio David:*
Benedictus qui venit, &c. Ibid. Considera tur-
bam hanc tria conjunxit, quibus vera devo-
tio perficitur: Cor, sive affectum, quo Chri-
stum prosequebantur: Linguam seu voces,
quibus eum laudabant: Manus seu opera, qui-
bus ramos cœdebant. Non est vera devotio,
quæ hæc tria non habet; quia nisi hæc Deo
reddat, non reddit nos totos. Confer devotio-
nem tuam. Vide an verba, & opera procedant
ex affectu? an, ut loqueris, ita facias? an vox sit
Jacob,

Jacob, manus autem Esau? Totus Dei eris, si illa tria conjungas.

3. *Ecce Rex tuus venit tibi.* Ibid. Cogita te invitari ad hoc spectaculum. *Ecce Rex tuus* omni titulo. Debes ergo ei omnem subiectiōnem. *Venit tibi*, id est, tuo bono; cui omnes suas cogitationes, studia, vitam, sanguinem est impensurus; ut te egenum diteret, periclitantem protegat, miserum, & vilēm ad regnum evehat. Attolle illi portas cordis, ut introēat Rex gloriæ. Agnosce affectum. Adora Regem: offer illi intellectum, voluntatem, & affectus tuos.

F E R I A I I.

Invidi Pharisæorum sermones.

1. *V Idetis, quia nihil proficimus. Ecce mun-*
dus totus post eum abiit. Joan. 12. Considera invidiam Pharisæorum. Qui occisum volebant Christum, quam ægre ferunt honoratum! Sed fateri debent, se nihil proficere. Noli animo dejici, si invidiam patiaris. Nihil proficiet: solum invidum cruciabit. Noli etiam invidere, ne crucieris. 2. Dicunt plus quam verum sit, quod totus mundus eum sequatur, ut magis suam rabiem acuant. Utinam vero id verum esset! sequantur eum Infideles, Hæretici, Judæi. Tu primus sis. Si alius plausum, & accusum habeat; tu non invide.

2. *Quidam autem Pharisæorum dixerunt ad illum: Magister increpa Discipulos tuos.* Luc. 19. Ecce livoris ingenium! vtlt impeditos Christi

plausus; audet ab ipso Christo id petere, ut eos prohibeat. Vocant Magistrum, ut petitioni per blandimenta viam sternant. Quid petunt? ut Discipulos increpet. Quare? Estnè malum, quod applaudant Domino? Sed invidia nihil rectum videt, etiam pia, & sancta improbat. Absit à me hæc, & omnis passio, quæ sensum pervertit, & excoecat.

3. *Quibus ipse ait: Dico vobis, quia si hi tacuerint, lapides clamabunt.* Ibid. Sensus est, quod non filebunt hi, qui à Deo moti sunt: si tamen filerent, posse Deum etiam durissimi cordis homines ad dandam sibi gloriam excitare. Ita est. Nullum cor est tam durum, quod Deus vel frangere, vel mollire non possit. Poteſt ergo & meum. Sed hactenus ego obstiti. Quid feci? Quoties voluit ille? Quoties ego restiti? Time, quia cor durum male habebit in novissimo. Eccl. 3.

F E R I A · I I I .

Flet super civitatem Hierusalem.

1. **V**Idens civitatem flevit super illam. Luc. 19. Quid lachrymæ in æstu plausum? Videt Hierusalem, & in ea totum mundum. Videt omnium scelera: etiam tuq. Videt passionem suam cessuram multis in ruinam, ex propria eorum malitia. Poterat absolute salvare, sed vult ut gratiis suis cooperemur. Peribimus, si non utemur. Expende an aliquam super te fendi occasionem dederis. Amorem ejus in te agnosce. Sed non sufficit, nisi & tu coopereris,

2. Si

2. *Si cognovisses & tu, & quidem in hac die tua, qua ad pacem tibi.* Ibid. Indicat fletus sui caufam esse cœcitatem populi non agnoscens Messiam, ex qua odium, invidia, ingratitudo, & omne malum. Hinc laborat Diabolus, ut hanc cordibus nostris cœcitatem inducat, ut non agnoscamus quantum bonum sit gratia Dei, quantum malum peccatum; non attendamus Dei inspirationibus, ne sequamur. Et hoc, *in hac die tua*, vitæ scilicet hujus, quæ sola est dies nostra: quam sequetur *dies Domini*. Vide ergo, quomodo diem tuum impendas, ne timere debras diem Domini. Deplora priorem cœcitatem, & tandem aperi oculos, ut agnoscas, quæ gratiæ tibi dentur ad vitam æternam.

3. *Venient dies in te, & circumdabunt te inimici tui vallo, &c.* Ibid. Prædictit eversionem urbis per Romanos futuram, ob peccata, præfertim in Christum, commissa. Peccata enim sunt omnium misericordiarum caufæ, & præparant materiam vindictæ Dei. In his exprimitur miseria hominis in articulo mortis, qui male usus est tempore suæ visitationis, & gratiæ. Circumdabunt eam inimici Dæmones: coangustabunt præterita peccata: prosternent in terram omnes grandes, & vanas designationes, &c. quia non bene usæ est tempore visitationis suæ. Vide quanti refert, uti gratia, dum tempus est.

F E R I A I V.

Paciscitur Iudas cum Principibus de
tradendo I e s u.

1. **T**unc abiit unus de duodecim, qui dicebatur *Iudas Iscariotes, ad Principes Sacerdotum.* Matth. 26. Tunc: postquam intravit aviditas pecuniarum occasione effusi unguenti: vel quando scivit congregatos in odium Christi Pontifices. *Unus de duodecim:* in Apostolica dignitate constitutus. *Iudas:* nominatur, ne suspicio cadat in plures; *Iscariotes:* ne quis cogitet de Thadæo. *Ad Principes Sacerdotum* infensissimos Christo, & morti ejus intentos. Vide quo evadant indomitæ animi passiones. 1. Ardebat avaritia Judas. 2. Hinc murmurator factus de profuso unguento. 3. tum coepit odiisse Christum. 4. Eum pretio vendere. 5. non amico, sed capitalibus inimicis. Time proinde passiones tuas, & ideo applica illis securim mortificationis.

2. *Et ait illis: Quid vultis mihi dare, & ego eum vobis tradam.* Ibid. Quantas, quam pretiosas merces proponit pessimus mercator, *D e i* Filiū! sed quam vili æstimat, qui pretii libertatem iniquis emptoribus remittit? qui nec *J a s u s* nominare dignatur! Resne ergo tam vilis est *D e u s?* Ah! quoties tu eum vihoris æstimasti! At quanto pluris ille te fecit? qui prote se, vitamque suam dedit. O brutum! si non pluris æstimas, si non amas.

3. *At illi constituerunt ei 30. argenteos.* Ibid.
Pre-

Premium jumenti, aut vilissimi mancipii : Quis iste Dei contemptus ? Sed altiore consilio tam parvo est venditus. *Nos ille voluit preciosos fare in pretii vilitate*, ait D. Paulin. ep. 4. *Ipse nobis hac vilitate preciosior, quod se vili vult estimari, ut ab omnibus ematur.* Non potes grandia pro Deo dare, da parva, da curam minimorum. His libenter se tibi vendit.

F E R I A V.

Cœna Paschalis.

1. *I* Te in civitatem ad quandam, &c. dicite : Magister dicit : apud te facio Pascha. Matt. 26. Pauperrimus Jesus, nec ut Pascha celebret propriam habet commoditatem. Visne tu, non tantum ad spiritualia, sed etiam ad sensualia, omnem tibi suppetere commoditatem ? Patrifamilias tantum innuit, quid placet : *Apud te facio Pascha* : & ille protinus assentitur, & fervet ad obsequium. Sufficitne tibi à Deo, à Superioribus, à regula innui, quid Deo placeat ? statimne assentiris ? an quandoque servilibus cogendus es ? sic premium operis, & meritum perdis.

2. *Desiderio desideravi hoc Pascha manducare vobiscum.* Ibid. *Hoc Pascha* ? quod est ultimum vitæ sua ? quod mox sequetur, acerba passio, & mors infamis ? Ideo omnino, quia post hoc scit secuturam mortem, ad quam tui amore semper aspirabat. *Quò vicinior est passioni, eo maius gaudium prodit.* Si Christum te amare credis,

dis, & pati fugis, tibi mentiris. Probatio amoris est passio, præfertim si sit cum gaudio, aut cum antecedente desiderio. O quām tu delicatus es! Non corresponebis desideriis Christi, nisi similia concipias.

3. Considera Christum hīc servasse omnes regis cæremonias, & quid eæ significarent contemplatum. In *agno occiso, excoriato, affo, seipsum occidendum, flagellis excoriandum, & igne amoris consumendum*. In *secto, non fractis ossibus*: se luxatum quidem, ossa tamen sua non fracta. In *festinatione comedentium, festinacionem furoris inimicorum*. In *lactucis agrestibus, sui fellis amaritudinem*. In *baculo, quem manibus tenebat*, suam Crucem. Cogita qui fuerint hīc affectus, se ad omnia hæc offerentis: & conare similes elicere.

F E R I A V I.

Lotio pedum.

1. **S**cens quia omnia dedit ei Pater in manus, surgit à cœna, & coepit lavare pedes. Ioan. 13. Quæ connexio ista? Scit omnia sibi data in manus, & coepit lavare pedes? Ut intelligas, quanta sit humilitas, intellige quanta sit maiestas ejus, qui se abjicit. Potesne majorem cogitare? Appende vilitatem tuam; & tamen humiliari detrectas. *Omnia sunt ei data in manus.* Sed tu surripis aliquid illi: quia pedes illi tuos, id est, affectus non das. Ubi vagantur? nonne post vestigia gregum, seu creaturarum? Collige

ge eos : consigna ei in manus , ut ille lavet à pul-
veribus , aut fôrdibus , quæ ex creaturis adhæ-
rent , & manu sua eos regat .

2. *Surgit à coena , ponit vestimenta , accipit
linteum , parat aquam , lavat , abstergit.* Ibid.
Omnia solus agit . Cur non Discipulorum ali-
quis ad juvandum admittitur ? Ad honorata , ad
filiationem Dei , ad hæreditatem regni , ad potes-
tatem absolvendi , & ejiciendi Dæmonia admi-
lit socios ; ad ea , quæ sunt humilitatis , prævenit
omnes , nec opinantes . Sic agunt veri humiles .
Non es verè humilis , si in vili ministerio non
certas prævenire . At tu fortè nec sequi contem-
dis , & latus aspicis alios . Crede mihi , aspicias
etiam olim de longè , cum illi te ad præmium
anteoedent , & serò dolebis .

3. *Venit ergò ad Simonem Petrum , &c.* Ibid.
Petrus videt hinc suam vilitatem , indè majesta-
tem D e i : stupet : *Domine , tu mihi laras pedes*
Pondera singula verba. *Domine* universorum ,
& meus : *Tu* , cuius est potestas , & imperium :
mibi servo vilissimo , & peccatori , &c. Obstupe-
scere verò quod ipsum toties in te faciat J e s u s ,
toties te abluat non aquâ , sed sanguine suo , seu
gratiâ ex meritis sanguinis . At hujus tanta ne-
cessitas est , ut nisi te laverit , non sis habiturus
partem cum illo . Dic ergò cum Petro : *Domine ,
non tantum pedes* affectuum , *sed etiam caput* co-
gitationum , & manus operum , ut omnia sint
imunda in conspectu tuo .

S A B B A T O.

Admonitio Discipulis data post pedum ablutionem.

1. **S**citis quid fecerim vobis? Si ergo ego lavi pedes vestros Dominus, ac Magister vester, & vos debetis alter alterius lavare pedes. *Ioan. 13.* Per interrogationem revocat eos ad attentionem. Res enim attentu dignissima est humilitas Christi. 2. Verbo explicat, quod prius exemplo ostendit. Efficacissima sunt docentis verba, quae ipsius factis animantur. 3. Argumentum nervosum est; Ego lavi; ergo & vos debetis: Ego vobis; ergo vos alter alteri. Vide quām à minori ad majus bene concludat. 4. Hic vocat se Dominum, ac Magistrum, ut efficacius persuadeat. Quid tu ad ista? stipes es, si non convinceris: lapis es, si non moveris.

2. **E**xemplum enim dedi vobis, ut quemadmodum ego feci, ita & vos faciatis. *Ibid.* Vide quo facta Christi tendant: ut sint tibi in exemplum. Quantum est de te, vitam adiunxit factis Christi, si non imitaris: fraudas enim ea fine suo: quia exempla cessant esse exempla, ubi cessat imitatio. Ne feceris tu hanc illis injuriam. Vide etiam quām bonum habes Dominum, qui non impunit tibi jugum, quod ipse prior non portet! Quām bonum Magistrum, qui ut te blandius trahat, prius facit, quām verbo doceat. Ut bene ergo opereris, attende in singulis exemplum Christi, ut facias quemadmodum ille. **Hæc**

com-

compendiosa est, & certa perfectionis norma.

3. *Si hac scitis, beati eritis, si feceritis ea.* Ibid. Aperta doctrina est, quod non ille sit beatus, qui multa scit, sed qui facit, quæ scit. *Non enim magnum est virtutem cognoscere, sed studiose agere,* ait Cyril. Alex. l. 9. in Ioan. c. 9. Non ergo sat is est, quod scias exempla Domini. Ipsa scientia est quædam ad imitandum obligatio. Nam Luc. 12. Servus, qui scit voluntatem Domini sui, vapulat multis, si non faciat secundum eam. Expende, quanta tu lumina habeas, quantam bonorum cognitionem. O si secundum eam faceres! quam es beatus!

DOMIN. QVINQVAGESIM.

Institutio Venerabilis Eucharistæ.

1. **A***Ccipite, & comedite. Hoc est corpus meum.* Matth. 26. Crede primùm vivâ fide, carnem, sanguinem, animam Christi, Deitatem, & quidquid est Deus, esse in SS. Eucharistia, five vi verborum, five per concomitantiam. Admirare Dei sapientiam, quæ invenit novum modum se nobis communicandi. Obstupefce & lauda omnipotentiam, quæ uno momento, solo verbo illa omnia sub speciebus panis, & vini ponit. Agnosce infinitum amorem, quo hoc facit. Sicut Pater *Sic* dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum daret: ita & Filius, ut seipsum daret, ut sit nobiscum usque ad consummationem sæculi. O admirabilis, & amabilis Deus! Quod de te cogitaverit, ut incarna-
retur,

retur, quantum est? sed quantò majus, quòd in te, velut denuo in mundum veniat, & omnia secum adferat, quæ tunc attulit? Quid retribues Domino?

2. *Dominus I e s u s in qua nocte tradebatur, accipiens panem, &c.* Considera tempus hujus institutionis. Erat illud ipsum, quo ejus vitæ struebantur insidiæ, quo fervebant odia Iudeorum in illum. Sic aquæ persecutionum non potuerunt extinguere charitatem ejus. Sic amat nos etiam, cum inimici sumus. Tormenta igitur vicina, crux, infamia, non causarunt separationem Christi à te, sed majorem conjunctionem per hoc amoris, & unionis Sacramentum. *Quis ergò te separabit à charitate Christi? tribulatio? an angustia? an famæ? an nuditas? an periculum?* Rom. 8. Conclude magno ardente amore: *In his omnibus superabo, propter eum qui dilexit me.*

3. *Et manducantibus illis accepit J e s u s panem.* Marc. 14. Considera quos Christus adhibuerit convivas. Apostolos nempè, & inter eos, ut communior habet sententia, etiam Iudam. Sed quanta sumentium diversitas! Illi corpore simul, & spiritu ardentissimæ devotionis, iste solum corpore, spiritu autem in præditionem Christi intento. Vide belluam illam hoc amoris cibq non mitigatam: & adverte quomodo scelera in catenam eant, cum passio, ex qua ortum trahunt, non tempestivè opprimitur.

F E R I A I I.

Christus super cœnâ insinuat proditorem.

1. *I*esus turbatus est spiritu, & dixit: Amen dico vobis, quia unus ex vobis me tradet: Ioan. 13. Turbatio hæc fuit vehemens tristitia. Causa hujus est atrocitas criminis à Iuda patrandi, ab Apostolo, à domestico. Quid non agit, ut à meditato eum scelere reducat? Ostendit se conscientium futuræ prodigionis, ut non creditat Iudas suum scelus latere. Non nominat proditorem, ut parcat famæ; ut non concitentur in eum alii discipuli; ut Iudas hac lenitate trahatur; ne manifeste coargutus, fiat impudentior. Dum nihil proficit; dat signum proditoris: *Qui intingit mecum manum*, &c. Intentat ei *Væ æternæ damnationis*. O bonitas Dei! O duritia peccatoris! O Domine non induretur cor meum, ad tot inspirationes, quas & mihi mittis.

2. *E*t contristati sunt valde, & cœperunt singuli dicere: *Nunquid ego sum Domine?* Matth. 26. *Quod dixit:* *Unus ex vobis, omnes perturbat.* S. Chrys. hom. 71. in Ioan. Quare? 1. *Non de conscientia reatu, sed de humana mutabilitatis incerto.* S. Leo. ser. 7. de Pass. Etsi non essent sibi consciit, timebant suæ fragilitati: *Noli ergo & tu nimium tibi confidere.* Cecidit Petrus qui nimium sibi fidebat. 2. *Timentes ne natus verum esset, quod in se quisque noverat.* Idem S. Leo. Etsi enim quis nihil sibi conscientius sit, non ex hoc

hoc justificatus est. Time & tu, & dic : Ab occulis meis munda me. Audet & impudentissimus Iudas idem querere. Quid tu facis, ne te suspicatum patiaris? Quam mansuetè respondit Christus : *Tu dixisti* : non, tu scelerate, tu perfide, &c. Quid tu respondes ei, à quo offensus es ? quibus verbis ? quo vultu ? qua voce ?

3. Continuò exivit. Erat autem nox. Et cum exivisset, dixit Jesus : Nunc clarificatus est filius hominis. Ioan. 13. Ingressus in eum Sathanas, non permisit, ut orationem expectaret, timens ne scintillam in ejus animo accenderet, & ad meliora retraheret. S. Cyril. Vide quād studeat Dæmon ab oratione avertere eos, quos tentat : & collige quād efficax remedium esse debeat oratio. 2. Quando exivit Iudas, clarificatus est Christus : separato inde nequissimo Iudâ, & secum remanentibus Sanctis. S. Aug. tract. 63. in Ioan. quasi una itaque præsentia gloriam Christi obscuraverit. Qui ergo inter Sanctos vivis, stude virtuti, ne tua vita gloriam Christi obfuscet.

F E R I A III.

Contentio Discipulorum.

1. **F**acta est contentio inter eos, quis eorum videatur esse major. Luc. 22. Certiores facti de morte Magistri, inquirebant, quis eorum videatur esse major, ut ceteris fieret Magister. Euthym. Quād citò mutantur affectus nostri ! Paulò antè contristati sunt valde, quòd tradendus esset Christus : jam in ambitionem cadant.

Vide

Vide tu, ne sis in bono tam inconstans. Infirmæ virtutis sunt affectus defultorii. 2. Qui contendunt? Etiam in Christi schola? sub Magistro humilitatis? 3. Quæ materia disceptationis? Quis videretur, coram hominibus, non quis re ipsâ esset. O vanitas! visne tu videri? an esse?

2. Qui major est in vobis, fiat sicut minor. Ibid. Hoc est pharmacum curandæ ambitioni. Nam contraria optimè curantur contrariis. Excellentiorum te judicas officio, potestate, scientia, &c. Fias sicut minor. Ita lege à Christo sanctum est. Hoc ejus exemplo firmatum. Ego autem in medio vestrum sum, sicut qui ministrat. Alii solùm videntur esse maiores: qui se demittunt, re ipsa sunt. Credis hanc veritatem? Et cur non huc tua tendunt studia? cur locum, cathedram, officium, &c. honoratiora ambis?

3. Et ego dispono vobis, sicut disposuit mihi Pater meus regnum. Ibid. Accipe hoc ad domandam ambitionem, ad sectandam humilitatem motivum. Pater disposuit Filio regnum per humilitatem, & Crucem. Humiliavit semetipsum; propter quod Deus exaltavit illum, & dedit illi Regnum. Phil. 2. Filius tibi eodem modo disponit regnum. Disponit, veluti testamento, & ultima voluntate, quam non licet infringere. Delusoria sunt ergo principia his contraria, quæ haec tenus es fecutus. Illud certissimum est: Qui se humiliat, exaltabitur. Luc. 14.

F E R I A IV.

Sermo Christi super Cœna.

1. *Sicut dilexit me Pater, & ego dilexi vos.*
Manete in dilectione mea. Ioan: 15. Longus est sermo, & dignissimus, qui saepius legatur. Tria autem potissimum eo commendavit. 1. quidem, Amorem Dei, non qualemcumque, sed permanentem, & constantem. Ad hunc ut inducat, suum ian nos amorem proponit. *Dilexi vos gratis, sine vestris meritis:* *Sicut dilexit me Pater,* tam intenso, tam puro amore. Non ne jure amari exigit, qui ita amat? Et quod signum amoris ei dabis? unum petit: *Si diligitis me, mandata mea servate.* Quam facile? *mandata ejus gravia non sunt.* Dasne hoc signum in regularum observantia? Quem fructum feret, qui ita diligit? 1. *Manifestabo ei me ipsum per plura lumina.* 2. *Pater meus diligit eum.* 3. *Ad eum veniemus, & mansioem apud eum faciemus.* Expende haec omnia.

2. *Mandatum novum do vobis, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos.* Ibid. 2. Commendat dilectionem proximi. Si haec absit, non est dilectio Dei: 1. *Ioan: 4. Mandatum novum:* in quo fundatur lex nova, quæ est lex amoris, in qua sub capite Christo omnes unum corpus sumus, singuli autem alter alterius membra. Rom. 4. *Novum non novitate diligendi, sed diligendi, sicut ipse dilexit,* gratis, etiam inimicos, eum suo incommodo, per tormenta, usque ad Crucem, ut nos salva-

salvaret. O quantum abes ab hac perfectione ! Si vis Discipulus ejus esse , accende hunc in te amorem. Hunc pro signo Discipulatus exigit. *In hoc cognoscent omnes , quia Discipuli mei estis , si dilectionem habueritis ad invicem.*

3. *Petite, & accipietis.* Commendat orationem. Accedit fiduciam impetrandi : *Quodcunque petieritis , faciam vobis.* 2. Auget fiduciam , quod petendum sit à Patre : *Si quid petieritis Patrem , qui bonus est , & potens.* 3. Docet ut id , quod petitur , sit aliquid , id est , ut ait August. tract. 102. in Ioan. *quod in beata vita comparatione non sit nihil.* 4. Docet petendum *in nomine , seu per merita sua , quæ ut ait Rupert. l. r2. in Ioan. necessarium sunt universa orationis vehiculum.* 5. Quod petitur , dirigatur ad gloriam Dei : *Ut glorificetur Pater in Filiō.* Si has conditiones accurate servaveris , quod petes accipies.

F E R I A V.

Christus consolatur Apostolos.

1. **N**on relinquam vos orphanos ; veniam ad vos. Ioan. 14. Consolatur de suo abitu tristes Apostolos , pollicendo semper præsens suum auxilium in omni tribulatione. Si Deus tecum , quis contra te ? Non relinquet te , nisi prior tu eum relinquas. Perseverabit esse Pater , si non desinas esse filius. Etsi te modicum relinquat in desolatione , aut afflictione ; iterum modicum & videbis eum , & gaudiebit cor tuum.

F 2. An-

2. Animat eos spe præmii æterni : *In domo Patri mei mansiones multæ sunt, & ego vado vobis parare locum.* Modicunæ est quodcunque tribulationis, sed æternum quandoque gloriæ pondus illi promittitur. Illuc respice, ne pressus animo deficias.

2. *Quia de mundo non estis, sed ego elegi vos de mundo, propterea odit vos mundus.* Ioan. 16. En aliud solatum : quia signum est Divinæ electio- nis, si habeas, quod patiaris. Quos reprobatur, patitur ire post vestigia gregum, ac delectatio- num suarum. Addit : *Ipse Pater amat vos, quia vos me amatis.* Quartum solatum, quia affli- ctiones sunt pignus amoris Dei in nos. *Quam majorem consolationem petis, quam scire, quod te Deus amet?*

3. *Si me persecuti sunt, & vos persequentur.* Ibid. Quinto exemplum suum in solatum ad- ducit : *Me priorem vobis odio habuit.* Sed confi- dite, ego vici mundum, vos quoque vincetis, quia ego vobiscum pugno. 6. Denique : *Tristitia vestra convertetur in gaudium;* mundi verò gaudium in æterna lamenta. Quanto melius tibi est amplecti viam, cuius terminus est æternum gaudere. Ad spinas ergo, ad Crucem aspira.

F E R I A V I.

Oratio Christi ad Patrem pro Discipulis.

1. **P**ater sancte, serva eos in nomine tuo, quos dedisti mihi, ut sint unum sicut & nos.
Ioan.

Ioan. 17. 1. Per unionem charitatis perfectissimam, ut sint unum, sicut personæ Trinitatis, si non naturâ, saltem intellectu, judicio, voluntate; *idem sapient, idem velint.* Vide ut tua talis sit charitas. 2. *Non rogo, ut tollas eos de mundo,* ex tribulationibus, quia volo eos adhuc pro nomine meo pati: *sed ut serves eos à malo,* id est, peccato. Magis ergo sollicitus esto, ut peccatum fugias, quam Crucem, & afflictionem. 3. *Sanctifica eos in veritate,* per gratiam Spiritus Sancti, ut sint idonei ministri Evangelii. Sed tu etiam ut talis sis, gratiæ collabora, neque sis sicut sanctus, sed in veritate.

2. *Tui erant, & tu mihi eos dedisti, & sermonem tuum servaverunt.* Hoc primum motivum est, quare pro iis oret. Ex parte quidem Christi, quia illi à Patre commissi erant. Ex parte vero Discipulorum, quia sermonem Dei, seu fidem, aut legem servaverunt, & gratia Dei in eis vacua non fuit; ac per hoc se dignos reddiderunt, ut pro iis oraret. Vis advocatum J E S U M apud D E U M experiri? vide ut cum veritate dicas: *Tuus sum ego;* deinde ut gratia Dei apud te vacua non sit. 2. motivum est, *Clarificatus sum in eis:* quia me glorificant coram hominibus. An & tu D E U M glorificas affectu, verbo, opere?

3. *Non pro eis autem tantum rogo, sed & pro eis, qui credituri sunt per verbum eorum in me.* Ibid. Credc & pro te orasse, quem præsentem ut comprehensor in essentia Divina, ut viator per scientiam infusam videbat. Effectum habebit

bit oratio , si tu non resistas. Quid vero oravit pro te, & pro omnibus ? 1. *Ut omnes sint unum per charitatem inter se.* 2. *Sicut tu Pater in me, & ego in te,* ut & ipsi in nobis unum sint , per charitatem ad D E U M . Duplicem ergo hunc amorem pro te postulavit. O quām felix , si hunc habeas ! at non habebis, nisi omnem alium sensualem amorem expellas.

S A B B A T H O.

A cœnaculo in hortum egreditur , & prædicit scandalum Discipulorum.

1. **E**t egressus ibat secundum consuetudinem in montem olivarum. Luc. 22. Ex urbe olim sibi dilecta, tot beneficiis adornata, lachrymis à se deplorata , sed quæ gratiis non est usâ , egreditur J E S U S . Quis non timeat vel inter ipsa beneficia, ne à J E S U deseratur? Non ex eo securum te reddunt , quia dantur , sed quia cooperaris, quantum vales. Ibat secundum consuetudinem , qua oratus se à tumultibus subducebat, quam non deseruit, etsi se ibi comprehendendum sciret. Disce non admittere spiritualibus exercitiis impedimenta, multo minus querere, aut prætexere.

2. *Tunc dicit illis J E S U S ; omnes vos scandalum patiemini in me in nocte ista.* Matth. 26. timore, ac pusillanimitate , qua me Pastorem vestrum deferetis, ubi ea videbitis evenire, quæ toutes prædixi. Aliud est de vinculis, & morte cogitare, aliud periculum præsens videre. Vix ultimum

lum terrent absentia mala , at præsentia etiam fortes frangunt. Etsi mille meditationibus pati ardua proposueris , adhuc sta in timore , & non tibi , sed soli gratiæ innitere.

3. *Respondens autem Petrus, ait illi : Etsi omnes scandalizati fuerint in te, ego nunquam scandalizabor.* Ibid. Ex fervore quidem suo solito , sed non cum humilitate coniuncto hæc dixit Petrus. Qui sibi præfidit , multa jactat , pauca præstat , in gravia incidit . Sic Petrus 1. contradicit Christo primæ veritati , idque non semel , sed iterato. 2. Christo gravius prædicenti lapsum , pertinaciter resistit. 3. Alios inducit exemplo suo , ut similiter omnes dicerent. *Debuisset dicere : dona mihi gratiam, ut si omnes scandalum passi fuerint, ego in negationem non cadam.* Orig. hom. 35. in Matth. Neque bonis ergo tuis affectibus nimium fide , quia levi vento mutantur : sed eos in gratia Dei funda.

D O M I N . I. Q V A D R A G E S .

Christi in horto tristitia , tædium , pavor.

1. *Cœpit contristari, & moestus esse.* Matt. 26. Nec timere , nec tristari potuisset , quia verè beatus erat , nisi his affectibus licentiam dedisset animam occupandi. Excessus hic charitatis fuit , qui sponte voluit illam partem affligi , quam torquere non poterant adversarii. Causæ hujus tristitiae fuerunt. 1. Viva repræsentatio omnium , & singulorum cruciatuum suorum , ac mortis ignominiosissimæ. Quæ per

F 3 partes

partes passurus erat, ea hoc tempore simul sensit in anima. Colligam & ego in unum fascem omnem tuam passionem, ut semper sit in corde meo fasciculus Myrrhae. 2. Viva representatione omnium peccatorum, & exigui fructus ex sua passione. Et tu ergo tristitia hujus causa fuisti. Christus pro te tristabatur, quia tu *exultabas in rebus pessimis*. Quantum tibi voluptatis, tantum Deo dedisti tormenti. Ah! non amplius: ne de te queratur: *Quae utilitas in sanguine meo?* Psal. 29.

2. *Tunc ait illis: Tristis est anima mea usque ad mortem.* Ibid. Mætoris vis erupit in verba. an ut solarium quæreret? an ut etiam id aperiret, quod solum in animo latebat, & cognosci ab Apostolis non poterat? *Animæ meæ*, quæ actu visione beatâ fruitur, cum qua naturaliter nullus mœror stare potest, illa tamen tristatur. Obstupesce! Christus, ut patiatur, miracula supra naturam adhibet. O amor! o patiendi desiderium! At quibus hunc suum mœrorem aperit? iisdem, quos socios habuit in transfiguratione. Disce hinc, quod quibus Deus solatia spiritualia concedit, eos præparet ad magnos dolores. Disce non tantum esse cum Christo in monte Thabor, sed etiam in agonia in monte Oliveti.

3. *Sustinete hic, & vigilate mecum.* Ibid. Considerare hic potes, quæ Christus tristitia remedialia adhibuerit. Primo enim aperuit hanc suam afflictionem Discipulis. Videtur dolori lenimentu accedere, si reveletur amico. Experiens

rieris id ipse , si tentationes tuas animæ directori aperias. Ut difficile est occultis vulneribus remedium , sic facile apertis. 2. Confert se ad Orationem : *Sedete hic donec vadam illuc , & orem.* Non seducit procul Regis filiam , quæ fidenter clamat ad Patrem. Fur si clamore proditur , statim fugit. Tentatus ergo non diverte ad creaturas, sed ad Deum.

F E R I A I I.

Oratio Christi in horto.

1. **P**ater , si possibile est , transeat à me calix iste. Matth. 26. Hæc prima orationis pars est. Orat ut homo , horrorem tam acerbæ mortis professus. Fortè etiam ex desiderio cito consummandæ passionis : uti S. Catharinae Senensi est revelatum ? Forte non rogat , ut calicem ipse prætereat ; sed , ut ait Hilar. can. 31. in Matth. *ut illud quod ad se transit , in alios accedit ; ut quomodo ab ipso bibitur , ita ab his bibatur.* Existima ergo illud tibi à Christo propinari. Dic fidenter : *Calicem salutaris accipiam.* Et quia , licet spiritus promptus sit , caro tamen infirma est , adde : *Et nomen Domini invocabo.* Psal. 115.

2. *Verumtamen non sicut ego volo , sed sicut tu.* Ibid. Altera orationis pars est. Si petivit ut homo liberari ex morte , inefficaciter petivit , & nunc corrigit naturalem voluntatem , per voluntatem rationalem , se Divinæ subjicientem. Si petivit amore cito patiendi , etiam in hoc

se resignat. Si denique ut etiam alii hunc calicem biberent, quibus, qua mensura dandus sit, Patri remittit. Disce inclinationem naturalis appetitus ratione corrigere. Disce te in omnibus Divinæ voluntati commendare.

3. Iterum abiit, & oravit tertio eundem sermonem, dicens : Ibid. Interruptis bis orationem Discipulorum gratia, qui in suis periculis dormiebant, ut eos ad orationem, & ad futuræ pusillanimitatis remedium hortaretur. Alternat ergo studium Orationis, & Charitatis. Sic agendum & tibi. Ubi inter homines comparueris, ad Deum redi. Aliquando & oratio abrumpenda, ut proximo succurras. Opera charitatis nobiliora sunt, quam pietatis. Orat eundem sermonem tertio. Non est inanis oratio, nec sterilis, in qua saepius eosdem affectus repetis.

F E R I A III.

Agonia, & sudor Christi sanguineus.

1. **E**T factus in agonia prolixius orabat. Matth. 26. Lucta erat inferioris hominis timentis, & superioris absolutè volentis, & sibi imperantis mortem. Disce hinc ratione, & superiore homine semper luctari cum inferiore, & ea tibi negare, quæ sunt sensus; ea velle, quæ ratio dictat. Neque hoc languide, sed si opus sit, etiam cum agonia. Disce deinde quo magis tentaris, magis orationi insistere, ut Deum ad victoriam habeas adjutorem.

2. **E**t

2. *Et factus est sudor ejus sicut gutta sanguinis decurrentis in terram.* Quo devenit mei causâ miser Deus! Infirmitas mea est, & ut curer, medicus sudat. Clamabat vindictam terra animæ meæ ob peccata mea, nec aliud expectare poteram. Aspergit eam J e s u s sanguine misericordiæ suæ, ut misericordiam clamet. Rupert. l. 12. de Vict. Verb. Misericordia! misericordia mi Deus! Plantaverat fibi vineam electam animam meam; sed quia facta erat sterilis, & inutilis, rigat eam suo sanguine. O quantum me amasti Deus meus! Quām parum tibi redbo? Tu sanguinem fundis, ego sudorem tibi negabo?

3. *Apparuit illi Angelus de caelo confortans eum.* Ibid. Hic est fructus productæ orationis. Afflictus persevera in Oratione: Deus velut Angelum tibi mittet internam consolationem. Consolabatur autem eum, non instruendo, sed laudando ejus fortitudinem, sapientiam, obedientiam erga Patrem, charitatem erga homines, gloriam, quæ ex passione redundabit in Deum, lætitiam, quæ in Angelos, &c. Et Creator à creatura quām humiliter accipit. Disce afflictos animos etiam laude solari. Disce minorum officia non superbè rejicere.

F E R I A I V.

Christus ab Oratione invisit Discipulos.

1. **E**t venit ad Discipulos suos, & invenit eos dormientes, & dicit Petro: Sic? non potuistis

tuistis unâ horâ vigilare mecum? Matth. 26. Visitat Dominus Apostolos, ut videat, an vigilant, & orent, ut mandaverat. Visitandi sunt subditi. Tu non ægrè feras visitari. *Invenit dormientes.* Ingentia illa Petri promissa in somnum abierunt. Quoties & tua? Quoties tibi fastidiosum est unâ orationis horâ cum Domino agere? Quoties nec unâ horâ vigilas, ut attendas observationi propositorum? Si increparis, tace cum Petro. Qui alias ad respondendum promptus fuit, confusus tacet.

2. *Vigilate, & orate, ut non intretis in tentationem.* Ibid. Periculum instabat, ne Judæorum metu Apostoli Christum negarent, aut deserent. Ideò monet Christus vigilare, & orare. En optima contra tentationes munimenta: vigilantia, seu attentio, & oratio. Vigila; attente, reflexe, & cum consideratione operare. In multa impingis, quia inconsideratè agis, & loqueris. Ora: *in temptationem vadit, qui ad orationem non vadit.* D. Chrysol. ferm. 43.

3. *Tunc venit ad Discipulos suos, & dicit illis: Dormite jam, & requiescite. Ecce appropinquavit hora, & filius hominis tradetur in manus peccatorum.* Ibid. Per ironiam *dormire jam* jubentur: quasi dicat: monui vos tempore, prævenire pericula: ecce jam *appropinquat hora* quâ tradar, & vos pro me stare oportet; quid agetis non præmuniti? Noluistis mecum vigilare, & orare: ergo vos vobis relinquam. O Domine nunquam hoc mihi fiat, ut me mihi relinquas! Certus mihi hinc esset interitus. Volo ergò vigilare

gilare tecum, & orare, ut tecum periculis obviare possim.

F E R I A V.

Obviate turbis, & satellitibus.

1. **S**urgite, eamus. Ecce appropinquavit, qui me tradet. Matth. 26. Verba sunt, ad vincula, & passionem anhelantis. Unde tam animosus modo ad præsentiam lictorum, qui paulo antè ad solam horum cogitationem, capit adere, & parere, & moestus esse? Agnosce vim orationis, & perfectæ in voluntatem Dei resignationis. Hoc si utaris medio, obviabis intrepidus iis, quæ metuebas. Deficis enim in tempore tribulationis, quia ad eam te per meditationem non disponis, quia eam non accipis de manu Dei. Et ideo dum appropinquat hora, tu fugis.

2. Adhuc eo loquente, ecce Iudas unus de duodecim venit, &c. Ibid. Quo evasit indomita Iudæ passio? Ex avaritia fur, ex fure osor Christi, ex osore venditor, ex venditore proditor, & antisignanus sicariorum. Infelix homo cui semel vel una passio dominatur! Non opus est multis, ut in ruinam eas. Vel una est nimium potens. Una convocat turbam. Applica securim ad radicem. Etsi religiosus sis, quod metuas habes. Iudas unus de duodecim erat.

3. Qui autem tradidit illum, dedit eis signum dicens: Quemcumque osculatus fuero, ipse est, renete eum. Vide industriam malitiae. Prævidet

non facile dignoscendum , scit eum evasisse aliquando volentibus eum lapidare , alias volentibus R̄egem creare . ne & hic elabatur , monet ducentum cautē. Utinam tu cum tanta cautela , & reflexione operareris bonum ! Utinam tu duceres eum cautē , n̄e ex corde tuo eum perderes.

F E R I A V I.

De osculo Iudæ.

1. **E**t confessim accedens ad eum , dixit : Ave Rabbi : & osculatus est eum. Matth. 26. Accedit confessim ; quām impudenter , tam simulatē ; vultu hilari , animo venenato. Cui lethales struebat insidias , illi salutem offerebat : ait Viēt. Antioch. in Marc. Vocat Magistrum , à cuius Discipulatu perfidē recedebat. Osculatur : ausus prcipuum dilectionis signum , organum efficer Diaboli. S. Ambr. in c. 22. Luc. Si vidisses hæc , quid in verbis , in gestibus reprehendisses ? Et tamen quantum malum ! Non sufficit , ut exhibeas externa solum signa boni Christiani , aut Religiosi. Vide ne intus venenum lateat. Non reprehenderis quidem ab homine , sed à Deo iudicaberis , cui omnia patent.

2. *Dixitque illi J e s u s : Amice ad quid venisti ?* Ibid. Amicum vocat , ut amicum faciat. Ad quid venerit , rogat , ut in se regressus cogitet , quām grande scelus molliatur. O infinita Dei misericordia , quantis non agis , ut peccatorēm reducas ! Non vocat latronem , sceleratum , sacrilegum. Non attendit , quid Iudæ scelus mere-

merebatur, sed quod suam decebat bonitatem. Si ita blanditur hosti, quid faciet fideli servo? Quomodo tu cum eo agis, à quo offensus es?

3. *Iuda, osculo filium hominis tradis?* Ibid. Quam belluam non emollirent hæc voces tam amanter prolatæ? *Vide misericordiam inenarrabilem!* ait Euthym. *Siquidem donec traditus est, fuit illi cura de proditore.* Adhuc tentat illi objicere enormitatem sceleris, ut cogitet quid agat. Quid tu fecisses? si Deus visibilis tibi peccanti dixisset: *Quid agis? filium hominis tradis?* Resiliisses sine dubio. Sed et si non videoas oculis, debebas videre mente, quando subibat cogitatio; hocne ages? peccatum est: *Deus offenditur.* Et quoties hoc tibi in corde loquebatur? quam verò tu fuisti obstinatus?

S A B B A T H O.

Manifestat se Christus turbis, & satellitibus.

1. *I* Taque sciens omnia, que ventura erant super eum, processit. Joan. 18. Advenerant cum furore turbæ, jam fixerat osculum Judas: non irruunt tamen, ut designaverant, sed stant immotæ: *Et Iudas stabat cum ipsis.* Non poterant: quia nondum Jesus permittebat. Ideo processit ad eos. Ostendit quidquid eveniet, se posse quidem declinare, sponte tamen, & libere passurum; imò se illa ipsa magno animo adire. Imitare exemplum. Patientia coacta

ne est filiorum Dei. Ad ardua qui non procedit, etiam venientia fugit.

2. *Et dixit eis: Quem queritis? Responderunt ei: J E S U M Nazarenum. Dixit eis J E S U S: Ego sum. Ut ergo dixit eis: Ego sum: abierunt retrorsum, & ceciderunt in terram.* Ibid. *Quærit, & quidem iterato: non ut sciat, qui scit omnia: sed ut respondeant: J E S U M Nazarenum, & ea dignitate personæ agnoscant immanitatem sceleris.* O bonitas D E I tot artibus nos quærentis! Agnosce tu personæ illius dignitatem, non tantum ut non offendas, sed ut impensius eum quæras. Qui D E U M non quærerit, se ipsum perdit. Ad unam vocem: *Ego sum: & non minacem, non fulmineam, cadunt retrorsum.* Ita trahantur qui D E U M quærunt, ut perdant. Quid fiet, quando in judicio voce illa tonabit: *Ego sum, quem tu tam indigne tractasti.* Stude ergo tu eum quærere amore, & obsequio.

3. *Si ergo me queritis, finite hos abire.* Ibid. Prodit curam, ac solitudinem, quam de suis habet, nè perdat ex eis quemquam. Si tantam curam paucorum habuit, crede non minorem habiturum tot millium fidelium. *Quod in paucis factum est, quomodo in pluribus negligetur?* ait Cyril.Alex.lib. 11. c.34. *& qui tam paucorum in tali tempore curam habuit, quomodo innumerabiles fideles non proteget?* Et tu ergo in protectione ejus es. Confide, quod te perditum non volet, nisi te ipsum perdas. 2. Consulit eorum famæ, quos fuga dilapsuros prævidet, ut honeste abiisse videantur. *Quomodo tu alterius defectus tegis?*

D O-

DOMIN. II. QVADRAGES.

Petrus defendit Christum.

1. *Petrus habens gladium eduxit eum, & percussit Pontificis servum.* Joan. 18. Facta licentia injiciebant manus in Christum satellites. Petrus ex zelo, sed indiscreto, defendendi Christum injussus, auctoritate propria gladio ferit: quare & se, & alios, ac ipsum Christum graviori periculo exponebat, unus contra omnes. Quam bonus est zelus, tam necessaria est discretio. Etiam bonorum affectuum nimia vehementia est temperanda. Zelus charitati est jungendus, ne ira fiat, aut vindicta. Si zelum defendendi honoris Dei profiteris, in te ipsum exhibe. Invenies multa, quæ ferias. Rescinde, quod Deo non est honori.

2. *Mitte gladium tuum in vaginam. Calicem quem dedit mihi Pater, non vis ut bibam illum?* Ibid. Increpat, & docet Perum, se calicem passionis, et si adferatur ab hominibus tanquam ministris, à Pátre accipere tanquam à primo porrigente, cuius providentia gubernantur omnia. Non dicas: hic, aut ille me affigit, deprivit, honorem meum vulnerat, &c. Calicem hunc ille tibi porrigit, qui Filio suo longè majorem dedit. Furaris Deo gloriam, si creaturæ tribuis, quod Dei proprium est. Ille est, & nemo aliis, qui deducit ad inferos, & reducit. Solatio sit illud, quod qui dat calicem Pater sit, tui amantissimus, qui per eum non nocere vult,

sed

sed prodeesse: forte ut medicus amara potionē morbum tollere.

3. *Et cum tetigisset auriculam ejus, (Malchi) sanavit eum.* Luc. 22. Dominus, quasi quadam teneretur restituendi obligatione, damnū, quod suus minister fecit, refarcit. Sanat vulnera ejus, qui venerat vulnera illatus. Reddit pro malis bona. Et quoties tibi? *Erudiens nos, quod in persecutores nostros, beneficos nos esse oporteat,* ait S. Chrysost. hom. 81. in Joan. secundo. Sanat auriculam, necessarium fidei, ac per consequens aliis illapsibus Divinis instrumentum. O si sanet interiorem tuum auditum, ut eum sanctis illius inspirationibus intendas!

F E R I A I I.

Comprehensio Christi, & fuga Discipulorum.

1. **D**ixit Jesus turbis: Tanquam ad latronem existis cum gladiis, & fustibus comprehendere me. Quotidie apud vos sedebam docens in templo, & non me tenuistis. Matth. 26. Jam jam indignissime vinculandus, & raptandus nihil non suæ congruum benignitati profert. Sensum gravissimum insinuat, quod tanquam latro tractetur, qui prædas non egit alias, quam animarum Dæmoni ereptarum. Utinam anima mea sit præda tua! En habe illam. 2. Ostendit eorum ingratitudinem, qui hæc redundunt sublimi suæ doctrinæ in templo traditæ, quam & ipsi toties sunt admirati. Quæ tu reddis Deo tibi per inspirationes loquenti. 3. Ostendit

se

se non eorum vi , sed sponte capi , quando vult. Et ideo jam capiendum : quia *hæc est hora vestra*, à Patre decreta, qua me trado in manus vestras. Ita solvit iniquitates meas ; quibus ego me in manus Dæmonum consignavi.

2. *Tunc accesserunt, & manus injecerunt in J E - s u M, & tenuerunt eum.* Matth. 26. Irruunt in agnum crudeles lupi. Expende fævitiam. Trudunt, vellunt, verberant, prosternunt, raptant, conculcant ; manus, collum, pectus, funibus & catenis stringunt. Vis causam ? Thren. 4. Christus Dominus *Spiritus oris nostri captus est in peccatis nostris.* Tū funes texuisti, tu catenas fabricasti peccatis tuis. De te queritur Psal. 118. *Funes peccatorum circumplexi sunt me.* Sed time, Erit tempus, quo fortis Samson disrumpet vincula : & *tum Deus ultionum Dominus, Deus ultionum libere aget* Ergò tu impone vincula manibus tuis, nè eas extendas ad iniquitatem.

3. *Tunc Discipuli omnes relicto eo fugerunt.* Silent jam voces illæ: *Eamus & nos, & moriamur cum illo.* Joan. 11. Et illæ: *Etiam si oportuerit me mori, &c.* Omnes : nullo, nec tam zelofo quidem Petro, aut dilecto Joanne excepto: *Relicto eo, Domino, Magistro suo, fugerunt*, ut suam cutem periculo eriperent. An se magis ipsos, an magis Christum amaverint , hinc conjice. Primus ad deserendum Christum stimulus est amare se ipsum. Disce tuo ipse fervori, ac propositis non fidere. Sæpe in arena deficis, qui anteà tot tibi victorias de te ipso pollicebaris. Resolutiones, quas facis, factis proba.

F E

F E R I A I I I.

I e s u s primūm ad Annam deducitur.

1. *E t adduxerunt eum ad Annam.* Quod in hoc itinere factum est, sanctius affectu prosequēris, quam discursu. Quam aliud est hodie Hierosolymam ingredientis spectaculum, quam nuper ! Quam variabilis est hominum sensus, à lætitia in furorem, à laudibus ad contumelias, ab obsequiis ad opprobria ! Et confides in homine ? Quidquid molestiarum corpori, quidquid injuriarum honori excogitare poteris, id Domino Majestatis illatum crede. Compatere te causam agnosce, dole. Et dum ad omnia silentem J e s u m contemplaris, disce sancto silentio longe minores tibi illatas, aut forte tantum apprehensas injurias decoquere.

2. *Pontifex ergò interrogavit J e s u m de discipulis suis, & de doctrina ejus.* Joan. 18. Reus, & sceleratus Judicem examinat. Stat modestissimus Judex ante reum. Qua superbia ? quibus fannis, & irrisiōnibus interrogatur ? quomodo ejus doctrina eluditur ! Deus ab hominibus, justus à peccatoribus judicatur. Sit ergo & mihi pro minimo, si ab hominibus judicer. 1. Cor. 4. Meretur, ut judicia me meliorum tolerem ; qui innocens tulit judicia iniquorum. *Charitas, quæ patiens est, & omnia suffert,* præstabit, ut non dejiciar.

3. *Respondens J e s u s : Ego palam locutus sum*

sum mundo, & in occulto locutus sum nihil. Quid me interrogas? interroga eos, qui me audierunt. Duo interrogatus, de Discipulis, & doctrina; ad primum tacet, quia Discipuli ob suam fugam non erant ei honori: bonum de iis de præfenti non potuit dicere; malum non voluit. Disce hinc caute loqui de proximo. Tace, quod non est pro ejus commendatione. Vide ut non sis confusio tanto tuo Magistro. Ad doctrinam verò suam exculpandam allegat publicam famam libere, & sine metu: *Ego palam locutus sum.* Hoc audet, qui testimonium habet bonæ conscientiæ. Poteris & tu hoc semper, si ita opereris, tanquam in publica omnium luce.

F E R I A I V.

De alapa Christi.

1. **V**NUS ministrorum dedit alapam J E S U , dicens: *Sic respondes Pontifici?* Joan. 18. Considera gravitatem injuriæ. Percutit vilis homo: percutitur Dei Filius: alapa immani, & ut piè creditur, ferrata manu: ab ingrato Malcho, cui paulo ante aurem sanaverat, ut habet S. Chrys. hom. 82. in Joan. in faciem, in quam desiderant Angeli prospicere: in confessu Principum, & Sacerdotum; ob responsum mite, verum, & reverens: laudatur percussor, irridetur percussus. Nec ulciscitur tamen Dominus, qui potest. Cogita terrenum Regem sic à mancipio tractari: quod ferrum, qui rogi, quæ rotæ non

non expedientur? O bonitas! ô patientia J e-s u mei! Et ego verbum quodvis, aut minimam confusionem, longe majores meritus tam fastidiose ferò?

2. *Respondit J e s u s : Si malè locutus sum, testimonium perhibe de malo : si autem benè, quid me cedis?* Ibid. Loquitur Dominus ad alapam, qui ad flagella, ad spinas, ad clavos filuit. Docuit istis silentio commendari patientiam: illo verò patientiæ laudi nihil demi, si responsio fit mollis, & humilis, qualis erat Christi. Alterum horum serva, si injuria afficeris. 2. *Benè loquitur Dominus, & cæditur : solvit delicta linguæ meæ.* Dum male loquor, meritò mihi objicit: *quid me cedis?*

3. *Et misit eum Annas ligatum ad Caipham Pontificem.* Hic cogita, ut superius feria 3. punct. 1. omnia illa injuriarum genera Christo illata in itinere ad Caipham. Vide confusionem Christi, affectus, quibus omnia Patri offert pro salute tua. Compatere: tibi indignare, qui causa es omnium. Dole, gratias age, &c.

F E R I A V.

De falsis testimoniis contra I e s u m.

1. *Principes autem Sacerdotum, & omne concilium, querebant falsum testimonium contra J e s u m , ut eum morti traderent.* Matth. 26. Principalis eorum intentio erat J e s u m occidere: altera verò non incurrere apud populum notam, quod J e s u s non sit justo judicio occisus.

cisus. Igitur quærunt falsa testimonia, qui falsa arcere debebant; *insidias suas, tribunalis schemate palliantes*, ait Vict. Antioch. in cap. 14. Marc. Quam multa virtutis prætextu palliantur! Non tu idem quandoque facis? non rerum colore contentus minus curas de substantia? Deponetur aliquando operum tuorum velum, & apparebunt, quid sint.

2. *Et non invenerunt, cum multi falsi testes accessissent.* Ibid. O quam innocens est vita J E S U mei! Non tantum crimen non inveniunt malitiosi homines, sed nec umbram criminis in Christo. Benè Orig. *Adversus J E S U M nec color inveniebatur, qui posset adjuvare mendacia.* *Adeò munda fuit vita J E S U, & omnino irreprobusibilis.* Q si vita tua foret talis, ut falsus accusator fratrum, nihil in te inveniret, quod peccati speciem haberet! si jam migrandum esset, putasne nihil inveniret?

3. *Et surgens Princeps Sacerdotum, ait illi e Nihil respondes ad ea, qua isti adversum te testificantur.* Admirare silentium J E S U, quod ipse iniquus Judex est admiratus! Quære causam: Quare files mi J E S U? 1. Non egent responso, testimonia, quæ seipsa conficiunt. *Et non erat conveniens testimonium illorum.* Marc. 14. quæ moribus, & vitâ satis refutantur. Vide quam vitæ probitas sit firma defensio. Et frustra excusas te verbis, ubi te facta accusant. 2. Christus suo silentio satisfacit, pro stultiloquio Adæ, quo excusavit peccatum suum. Genes. 3. Ita S. Hier. in 14. c. Marci. Et tu illi silen-

silentium indicis, si te reum excusas, ut nocens
innocens videaris.

F E R I A V I .

Adjuratur Christus à Caipha, & con-
demnatur Blasphemizæ.

1. *E*T Princeps Sacerdotum ait illi : *Adjuro*
te per Deum vivum, ut dicas nobis, si tu
es Christus Filius Dei. At ille dixit : Tu dixisti ;
ego sum. Matth. 26. Marc. 14. Amorem verita-
tis prætexit Sacerdos, re ipsa calumniam quæ-
rit. Si taceat Christus, arguetur Dei contem-
pitor : si neget, seductor, & impostor populi : si
affirmet, Blasphemus. Non fuisset difficile
Christo hinc evadere. Affirmat tamen se Dei
Filium, qui ad alia siluit ; et si sciat se inde dam-
nandum morte. Vide quanta libertate Deum
confiteri oporteat, ejusque periclitantem ho-
norem tueri. Sepone illusionis, & tuorum in-
commodorum metum, cum de Deo, aut virtu-
te agitur. Hac prodita, quid prodest vivere ?

2. *A modo videbitis Filium hominis sedentem à*
dextris virtutis Dei, & venientem in nubibus
cæli. Ibid. Duplicem suum adventum insinuat :
*alterum in carne humilem, dum se *Filiū ho-**
**mīnis* vocat : alterum in majestate ad judican-*
dum, ut meminerint superbi Sacerdotes, se ab
illo judicandos, quem nunc tam impiè judi-
cant. Tunc ille fedebit in virtute, isti stabunt
in trepidatione. Qui judicas fratrem tuum ini-
que, memineris te olim æque judicandum. Nè
formi-

formides in nube Judicem, ama fratrem, qui ejus personam hic sustinet. Nè timeas sedentem à dextris, fratrem tuum nè tracta sinistre.

3. *Tunc Princeps Sacerdotum scidit vestimenta sua dicens: Blasphemarvit. Quid vobis videatur? at illi dixerunt: Reus est mortis.* En iterum pietatis specie velatum crimen. Dolorem ostendit Pontifex discisis ex more gentis vestimentis suis ob auditam, ut prætexebat, Blasphemiam. Melius scidissent corda sua, quam vestimenta. Unus, quod sanctissime dictum, blasphemiae insimulat, omnes sententiam succlament: *Reus est mortis.* Nè tu olim essem in iudicio, Deus pro te factus est reus. Quos existimas animi sensus Christo fuisse? Eos tu imitare, dum dicta, factaque tua suggillantur.

S A B B A T H O.

De injuriis ea nocte à Christo toleratis.

1. *Tunc expuerunt in faciem ejus, & colaphis eum ceciderunt.* Matth. 26. Gravissimum contumeliae genus est, faciem alicujus conspuere. *Respic Domine in faciem Christi tui.* Agnosce figuram substantiae tuæ. Hic est Filius tuus, quem gloria & honore coronaisti. Mea hæc inventa sunt. Faciem Christi conspui, quoties animam peccato maculavi. Creata hæc est enim ad imaginem Dei. Sine Domine, abstergam hæc sputa: abstergam minimas maculas animæ meæ. Discam quoque te imitari, si quis

si quis in faciem meam conjecterit calumniam.
Satis hæc me convincit ratio : Tu exemplo
prævisti.

2. *Et velaverunt eum, & percutiebant fa-
ciem ejus, & interrogabant eum dicentes : Proph-
etiza nobis, quis est qui te percussit ? Luc. 22.*
Ignorantiam appingunt sapientiæ. Quomodo
hoc tu ferres ? Et quis tu ? quis Deus ? Videri
se non credunt à Deo, qui scrutator est cor-
dium. Sic prætendis nequitiæ velamen coram
hominibus, & non coram Deo. Videt ille, &
indicare posset percussorem. *Quid tu murmu-
ras si tangeris ? Quin & tu Deum percutis, &
tacet. Differt, ut resipiscas. Id nisi facias, dicet
aliquando : Tu me percussisti illo peccato, illo
loco, illo tempore. Quid dices, qui irrisisti ?*
Deus videt, & judicat.

3. *Et alia multa blasphemantes dicebant in
eum.* Ibid. Cogita, quidquid excogitare potes
injuriarum à petulantissima turba, volente
Principibus placere, vino æstuante, à Dæmone
instigata, nullius honorati viri præsentia cōcer-
ita. Non defendis te mi J E s u ? & itate in ma-
nus peccatorum tradis ? At ego nè in tuas qui-
dem me resigno. Tam verò hoc necessarium
est, quām salutem velle. Ab nunc in manibus
tuis ero. Si me percuferis aliena lingua facto-
que, non recedam à te.

DOMIN. III. QVADRAGES.

De prima Negatione Petri.

1. **P**etrus autem sequebatur eum à longè. Matth. 26. Sequebatur ; hoc amoris erat : à longè ; hoc timoris. Fervorem jam timor infregerat , & ad languorem sequendi deduxerat. Hic mali principium. Tantum accidis ruinæ , quantum de fervore serviendi Deo remittis. Quo lentius tu pergis, hoc longius à te recedit , quem sequeris. Quotidie ergo in novitate spiritus ambulandum.

2. Erat autem cum eis Petrus stans, & calefaciens se. Matth. 27. Petrus verò sedebat foris ? Joan 18. En fructum lentæ sequelæ, 1. Stat: & tandem eò devenit , ut à coepita virtute desistat. 2. Sedet , & quasi conquiescit in suo torpore. 3. Calefacit se , quia extremo frigore corripitur, & quasi gelatur anima relicto Deo. Hæc te non invitant ad fervorem spiritus ? Sed hunc ut foveas, noli te miscere turbæ , aut sociis , qui Deum non sapiunt. Periculum quantum sit , Petrus doceat. At, qui amat periculum, peribit in illo. Eccl. 3.

3. Et accessit ad eum una ancilla, dicens : Et tu cum I e s u Galilæo eras. At ille negavit coram omnibus, dicens: Nescio quid dicas. Matth. 26. Adeò nefarius homo est J e s u s , ut indignum ducat Apostolus, quem profiteatur ? Inter alios Apostolos existens Petrus, J e s u s E hilium Dei vivi professus est : inter sceleratos

consistens dissimulat nosse. Ecce dissolutorum commercium quo deducat? 2. Ad ancillæ vocem cecidit Petrus. Per ancillam delectamenta sensuum intellige. Turpiter labitur, qui ista audit. De hujus veritate te ipsum quære.

F E R I A I I.

De 2. & 3. Negatione Petri.

1. **V**idit eum alia ancilla, & ait: *Et hic erat cum Iesu Nazareno. Et iterum negavit cum juramento; quia non novi hominem.* Matth. 26. Negationi secundæ juramentum addit. Ita via per unum peccatum ad gravius sternitur. Minora cave, nè in graviora incidas. Dictum veritatis est: *Qui spernit modica paulatim decidet.* Non nosti hominem Petre, qui te erexit in fluctibus? quem confessus es Filium Dei? cuius tot spectasti miracula, &c. Quam facile mutamus consilia! Dum fervet spiritus, ad mortem pro Christo aspiramus: dum tepet, mollis ancilla, aut levis tentatio nos prosternit. Nemo sibi fidat, sed cum timore, & tremore, quisque salutem suam operetur.

2. *Qui stabant dicebant Petro: Et tu ex illis es. Ille autem cœpit anathematizare, & jurare, quia nescio hominem istum.* Marc. 14. Quam gravi ruina collapsa est Ecclesiæ columnæ? Hæc est sibi præfidentium poena, ut sibi relicti, discant, quam parum possint. Sta ergò in timore: alias *cito subvertetur domus tua.* Eccl. 27. Ut modicum dedecus declinaret Petrus, Christum negavit.

gavit. Quoties tu ob talem metum , seu ob respectum humanum idem fecisti : si non verbo , certè facto, erubescendo virtutis operationem ? Time illud : *Qui me erubuerit, hunc Filius hominis erubescet.* Tam pudor boni est malus , quam pudor mali est bonus.

3. *Et continuò Gallus cantaruit : & recordatus est Petrus verbi J e s u , & egressus foras flevit amare.* Matth. 26. Omisericordia Dei infinita ! Adhuc loquente, & verba negationis profrente Petro, eum respicit. Quasi suarum æruminarum oblitus , in salutem servi intendit ; qui ipse eum vel maximè affligebat. Quoties Domine cum mihi irasci poteras , es misericordiae recordatus ! suggestisti ad resurgendum medium dum laberet ! Et te non amem & bone J e s u ! Sed non satis amo, nisi injurias tuas dolcam, nisi defleam. Incipiam ergo cum Petro flere , & nunquam desinam.

F E R I A III.

Christus deducitur ad Pilatum.

1. **M**anè autem fatto consilium inierunt Principes Sacerdotum , & seniores populi adversum J e s u m , ut eum morti tradarent. Matth. 27. Tertium hoc est consilium pejus prioribus. In primo non omnes confessere. in secundo dubitatum est. in tertio in unam mortis sententiam conspirant omnes. Sic eunt per gradus etiam scelera. Tu primum cave, in secundum non ibis. Consentit impiis,

G. 2.

qui

qui cum illis in consilium vadit. Passiones suas qui consulit, facile assentitur, & quidem contra J E S U M. De mane fit hoc consilium. Filii te-nebrarum confundunt filios lucis, qui minus vigilant ut J E S U M servent, quam illi ut perdant. Tu mane consilium ini cum potentius tuis, quomodo J E S U servias; vel perdas passiones, quae J E S U perdunt.

2. *Et surgens omnis multitudo eorum duxerunt illum ad Pilatum.* Luc. 23. Parum aut nihil dormivit turba illa, quæ totam noctem impendit illusionibus Christi: odio tamen Christi, & amore placendi Principibus, digerit incommodum vigiliarum. Tantanè tibi est promptitudo ad serviendum, ac placendum Christo? *Surgit omnis multitudo: cur tu cum omnes de mane vigilant ad fores sapientiae æternæ, indulges superfluo somno?* Mane exit Christus ad opus suum, quod ei Pater imposuit, exi & tu ad tuum.

3. *Et ipsi non introierunt in prætorium, ne contaminarentur.* Joan. 18. O scelestæ religio! *Duces cœci, excolantes culicem, camelum autem glutientes!* Matth. 23. Legalem, & externam magis puritatem curant, quam internam: quasi scelus sit intrare prætorium Ethnici, quod lex vetabat; & nullum sit scelus Christum occidere. Rupertus hic: *Contaminari exterius caretis introiendo in prætorium, & intus horribiliter pollui non timetis tractando homicidium?* Talis est Christianus, qui solum curat exterius videri bonus, non intus esse. *Quid faciet, cum inspiceatur cœperit Dominus?* Eccl. 2.

F E.

F E R I A I V.

Desperatio Iudæ.

1. **T**unc videns Iudas, quod damnatus esset, poenitentia ductus, retulit 30. argenteos, dicens: Peccavi, tradens sanguinem justum. Matth. 27. Tradens Christum non credebat damnandum, sed evasurum per miraculum. Secus evenit. Nunc demum gravitatem sui delicti agnoscit. Imaginem habes hominis, qui scelus antequam committat, leve quid aestimat; postquam commisit, videt suam miseriam. Ita Diabolus excoecat, ut pecces; oculos aperit, ut despores. Non peccasset Judas, si ad illud attendisset: *Amice ad quid venisti?* Matth. 26. Non peccares, si prius conscientiam, aut Desinspirations audires.

2. *At illi dixerunt: Quid ad nos? tu videris.*
D. Paschal. l. 12. in Matth. ait: *hac irridentes, & insultantes dixisse.* Hæc est merces eorum, qui ut hominis gratiam ineant, DEUM offendunt; ut ab ipsismet, quorum causa peccarunt, irrideantur, & despiciantur. Tu pluris aestima gratiam DEI, etli perdenda sit hominum. Si hominibus placere velis, DEI servus non eris.
 2. Sacerdos auxium poenitentem non ita rejece, nè desperet.

3. *Et Iudas projectis argenteis in templo recessit; & abiens laqueo se suspendit.* Ecce quo recidit Christi Apostolus! *Quis credidisset modici pretii avaritiam hunc exitum fortituram?* Ita

MO H E B D O M A D A III.

invalescit omnis passio , nisi in principio suffocetur. Ideò vigila , & time teipsum. Omnis mali tenue est principium.

F E R I A V.

Adducitur Christus ad Pilatum.

1. **E**xivit ergò Pilatus ad eos foras , & dixit : *Quam accusationem adseritis adversus hominem hunc ? Responderunt ei : Si non esset hic malefactor, non tibi tradidissimus eum.* Orditur consilium bene ab interrogatione. Sed quia cum turba luctatur , vix eluctabitur. *Quæ Christi sunt , non sunt tractanda cum turba nostrorum affectionum.* His adversus virtutem nunquam deerit querela . 2. *Bene omnia fecit.* Mar. 7. & *malefactor* dicitur. O ingratitudo ! Carporis , si bene feceris ? Inspice tui J e s u patientiam , & humilitatem. Nihil regere ; nec quære , ut de te dicatur : *Bene omnia fecit ; nisi olim à Deo.* 3. *Malefactor* non unum sceleris genus ; sed omne complectitur. Et hoc Dei Filius ! O injuria inaudita ! Adora ejus innocentiam. Gaude si bona , quæ feceris , improbentur. Sic propior Christum imitaberis.

2. *Dixit ergò eis Pilatus : Accipite eum vos , & secundum legem vestram judicate.* Joan. 18. *Quæ ista iniquitas , inimici , & accusatoris libidini accusatum relinquere ? Quis Christi despctus ? Quasi is ille sit , cuius nemo dignetur esse Judex ? Compatere despcto J e s u . Dixerunt ergò ei Iudei ; nobis non licet interficere .*

quem-

quemquam. Et tamen interficīs odio , & lingua , qua cōdem ejus poscītis. Quæ ista Sanctitas vestra? Deus non irridetur. Videt quod latet in corde, et si opere non patretur. Dicam ego , quoties passio suggerit factum Deo injuriosum : Mihi non licet interficere J e s u m : amabo eum, & reverebor.

3. Cœperunt autem illum accusare dicentes :
 1. *Hunc invenimus subvertentem gentem nostram.* Luc. 23. Qui venit de stercore erigere , qui mundavit leprosos , sanavit ægros , obedire Superioribus docuit. Est hoc subvertere ? an compонere ? 2. *Prohibentem tributa dare Cesari,* qui aperte jussérat dare Cesari , que Casarī sunt. 3. *Dicentem se Regem esse :* qui , nè Rex crearetur , fugerat. En quam falsa crimina proferuntur ! Audit Christus : non interrumpit : non excusat : non regerit iniquæ turbæ. Itanè tu agis cum oggerente defectum ? Itanè cum optimo Superiore te commonente ? Date J e-s u convertendum : præbe illi tributum cordis tui. Adora , & venerare Regem tuum.

F E R · I A V I.

Christus à Pilato examinatur.

1. *I* E s u s autem stetit ante Pr̄sidem. Joan. 18. Quis ? universorum conditor Deus , Judex vivorum , & mortuorum. Coram quo ? coram scelerato judice. Cujus rei causa ? quæstioni subjectus , quasi reus sententiam expectans. Huc ergò se demisit summa sanctitas , &

innocentia! Et quousque tuam non deprimis superbiam? Stat J e s u s : qua confusione? qua tamen animi constantia? qua modestia? qua submissione? qua in judicem, licet improbum, reverentia? Disce quid te agere oporteat dum confunderis, dum itas ante Superiorum te corripiantem.

2. *Et interrogavit eum Preses, dicens: Tu es Rex Iudeorum?* Dicit illi J e s u s : *Tu dicis.* Matth. 27. Joco, & per ludibrium quæsivit Præses: serio, & ex veritate respondit Christus. Crede hunc tu & univerli, & animæ tuæ Regem: huic te, huic obsequia perpetua devove. Et ausus es tu perduellis alium Regem animæ tuæ admittere, aut dicere: *Nolo hunc regnare super me?* ausus es tanquam regibus, tuis affectionibus depravatis fervire? Heu quam sæve dominati sunt! Nunc iis renuncia: dic fidenter illis: *Non serviam:* *Dirumpam vincula eorum,* & projiciam à me jugum ipsorum.

3. *Respondit Pilatus: Gens tua, & Pontifices tradiderunt te mihi.* Quid fecisti? Joan. 18. Respondebo ego pro te mi J e s u ! Fecit omnia, & nihil. Quæ bona sunt, & sancta, ab ipso facta sunt. Circumspice omnia. Quæ mala sunt, & perversa, nec ab ipso, nec in ipso sunt. Pro te scio respondere. Sed si tu ex me quæras, quid fecisti? hic hæreo, & confundor. Video enim quam abusus sim talentis à te mihi datis! quam per meam negligentiam inanis in me fuerit gratia tua! Nè mihi olim dura accidat illa quæstio: quid fecisti? antequam

Q V A D R A G E S I M A E. 153
quam quidquam faciam , ex me solicite quæ-
ram : quid facis ?

S A B B A T H O.

Continuatur idem Examen.

1. **R**espōndit J e s u s : Regnum meum non est de hoc mundo. Non negat se Regem mundi, sed negat se eo modo, pompa, & armorum apparatu regnare, quo Reges mundi. Quæ ergo illius regnandi ratio ? Paupertate, contemptu, obedientia, humilitate, cruce. His fecit ut omne sibi genu flecteretur. Flecto & ego. Agnosco te Regem meum in vilitate tua. Hanc pro te amplector. Non potest esse vilis, qui similis tibi est.

2. *Dixit ei Pilatus : Ergo Rex es tu ? Respon-*dit J e s u s : Tu dicas : quia Rex sum ego. Iterum se Regem confitetur quæsus. Constantia, & veritas semper idem loquitur. Et ego te Regem credo, & confiteor, & dicam semper : Rex meus, & Deus meus es tu. Si invadit animæ dominatum passio ; Dicam : Rex meus es tu. In hoc natus sum & ego, ut factis perhibeam testimonium huic veritati ; & constanter præbebo.

3. *Dicit ei Pilatus : Quid est veritas ? Et cum hoc dixisset, exivit. Joan. 18.* Salutaris est quæstio. Utinam expectaret responsum. Et tu frequenter quære : *Quid est veritas ?* Sed & responsum attende. Multa tibi movet amor proprius animorum magus; multa Deus de abnegatione,

de contemptu tui , &c. Quære , quid est veritas ? depone larvam rebus : attende veritatibus practicis. 2. Cave *transitorium fervorem* , qui bona desiderare incipit , sed mox iterum exit , & in mentis proposito non persistit . Hugo Victor.

D O M I N . I V . Q V A D R A G E S :

Vltimò accusatus ad Herodem missitur.

1. **E**xivit ad Iudeos , & dixit : *Ego nullam in eo causam invenio*. Hoc innocentiae debebatur testimonium. Quid enim reatus inventiret in eo , qui peccatum non fecit , nec facere potuit ? At ego multam in eo morienti causam invenio : quia scio , quod posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum . Isai. 53. Video in eo delicta mea , quæ mortem merentur. In me culpa est : in illo amor , & poena. Deterior , quod ego feci : amo , quod ille fecit , gratias ago. Non addam posthac causæ , quam impofui , sed demam.

2. *Et accusabant eum summi Sacerdotes in multis*: J E S U S autem amplius nihil respondit ; ita ut miraretur P ræses . In multis ? fidem auctoritate faciunt , non probatione. Et tacet J E S U S , non ex necessitate , sed ex virtute. Gravissima innocentiae defensio est , silentium , cùm vita loquitur. Sic vive , ut etsi dici possint multa , probari nihil possit. Te silente peroret vita.

3. *Ut cognovit , quod de Herodis potestate esset , remisit eum ad Herodem*. Nec damnare voluit , quem non poterat ; nec absolvere , quem debebat.

bat. Timebat Dominum liberare : voluit seipsum à causæ cognitione liberare , parum sollicitus , quid Domino fieret. Amor proprius est iste , qui relinquit causam D E I , ut suam agat. Quis vilius , tu aut D E U S ? Si alterutrius agenda sit causa , quem postpones ? agenda est autem pene quotidie.

F E R I A I I.

Christus ab Herode illuditur.

1. **H**erodes viso J E S U gavisus est valde. Erat enim cupiens ex multo tempore videre eum , & sperabat signum aliquod videre ab eo. *Luc. 23.* Quare nullum miraculum edis J E S U illi , qui tanto tui tenetur desiderio ? Non est desiderium pii affectus , sed curiositatis. *S. Greg. in c. 31. Job.* Non quærebat profectum , sed signa , vel scientiam mirari. Vide , nè per meditaciones , aut pios libros magis quæras scientiam , quam affectum. 2. Non edit miraculum Dominus , quia , ut ait Ambr. 1. 10. in *Luc. jactantiam declinabat.* Qui multa te scire putas , hoc quoque disce , te non jaçtare. Argumentum parvitatis est , velle magnum videri.

2. *Interrogabat eum multis sermonibus : at ipse nihil respondebat.* Ibid. Miraculum petitur ; editur , & non agnoscitur. Inter calumnias , & criminationes tacet J E S U s. Hoc magnum miraculum est , quod mundus non vidit. 2. Uno signo edito potest lucrari Regis , ac totius aulæ gratiam ; non edit. Hoc alterum miraculum

est. Potes & tu talia patrare prodigiæ. Contemptus tace, inter irrisiones tace, ama Christi amore confundi, ac deprimi, & rem stupendam patrasti. Fuge magnorum gratiam, & miraculum edidisti.

3. *Sprevit autem illum Herodes cum exercitu suo: & illusit indutum ueste alba.* Usque ad stultitiae nomen, & insignia humiliatur æterna DEI Sapientia, ut mea curetur superbia, qui nimis follicite æstimari quæro. Agnosco tuum in me amorem, quo fatuus videri volui-sti. Fac ut ego tua hac stultitia infatuer, qui stulta mundi elegisti. 2. *Vestis alba innocentiæ tuæ testis est.* Hæc ipsa est, quam ego in paradiſo perdi-di. Tu eam reperiſti, ut mihi reſtituas per gratiam. Gratias tibi Domine. Conſervabo eam in puritate, ut decenter indutus admittar ad nuptias Agni.

F E R I A III.

Barrabæ postponitur.

1. **Q**uem vultis dimittam vobis, Barrabam, an J E S U M? Matth. 27. Confertur impietas Sanctitati, scelus innocentiae, Sanctus latroni, Deus peccatori, quem Seraphino contulisse grandis foret injuria. Exæquationem aliquam habet omnis comparatio. Unde tantum dicitur Christus non esse pejor deterrimo. Semel à Pilato hanc injuriam tulit J E S U S, à te toties, quoties amorem creaturæ illius amoris opposuisti: quoties non minus pensi habuisti, cupi-

cupiditatibus tuis obsequi, quām legi D E I.
Quid egisti?

2. *Principes autem Sacerdotum, & seniores persuaserunt populis, ut peterent Barrabam.* Ibid. Barrabas Patronos habet, J E S U S neminem. Tu Patronum age illius, quem advocatione habebis apud Patrem. Tu defende virtutem in omni occasione. Perseverere Barrabam. Dic animæ tuæ: Crucifigatur Barrabas, passio mea pessima, mortificetur, pereat. Vivat J E S U S in anima mea!

3. *Exclamarvit autem universa turba, dicens: Tolle hunc, & dimitte nobis Barrabam.* Luc. 23. Si conferre Christum Barrabæ grandis fuit injuria, quanta erit huic eum nebuloni posthabere. Summus D E U S patitur se infimo loco haberi; & indignabitur pulvis, si humiliori Officio applicetur? Indignaris insanæ turbæ? Et cur idem facis? quoties præponis ea, quæ sunt carnis, iis, quæ sunt spiritus? mundi honorem, honori D E I; judicium tuum, judicio Superiorum? Non est hæc palmaris injuria?

F E R I A I V.

Pilatus cedit furori plebis.

1. **D**icit illis Pilatus: Quid igitur faciam de J E S U? Dicunt omnes: Crucifigatur. Matt. 27. Qui nimium turbæ cessit, jam dominatum perdidit. Ex plebis insolentia evasit timidus Præses; ex timore Præsidis plebs audacior: ut jam timeret ille innocentem absolvere, & senten-

tiam rogaret à furente. Compatere J E S U tuo in tanta ignominia. Disce turbæ sensualitatum ne in minimo cedere , alias fiet insolentior, voluntas ad bonum debilior. Quære ex te , quid ergò faciam de J E S U ? Responde : Eripiam eum tot injuriis, impediendo , ubi potero, omne peccatum ; amabo illum, quantum isti oderunt ; honorabo , quantum dehonora-runt.

2. *Videns autem, quia magis tumultus fieret, lavit manus dicens : Innocens ego sum à sanguine Iusti hujus, vos videritis.* Ibid. Multa tentavit Pilatus , ut J E S U M furori plebis eriperet : sed in omnibus simul se ipsum quæsivit : & superavit causa propria causam Christi. Frustra jam lavat manus, qui cor inquinavit. Et quomodo sit cœdis innocens , qui ut avertat tumultum, occidit innocentem ? Disce 1. Deputare amorem D E I , & amore proprio non miscere. In eo, quod pro D E O agis , non respice tua comoda, alias huc omnino deflectes. 2. Non esto meticulosus in causa Dei contra turbam passionum , alias tibi sœpè imperabit. 3. Non rejice in alium culpam, quam tu patrasti.

3. *Et respondens universus populus dixit : Sanguis ejus super nos, & super filios nostros.* Ibid. O Divine Sanguis ! quam contemptim haberis ! quasi nemo te sit unquam requisitus ! quasi non sis clamaturus in cœlum melius , quam sanguis Abel ! Sed habent, quam sibi sollicitarunt, poenam Iudæi. Dicam ego suavius : *Sanguis ejus super me, in quo dealbem animam meam ;*

meam; & *super opera mea*, quæ semper uniam sanguini, & meritis Christi.

F E R I A V.

Christus flagellis cœditur.

1. **T**unc ergò apprehendit Pilatus J E S U M , & flagellavit. Ioan. 19. Diritatem supplicii ex delicati corporis complexione, ex instrumentorum pondere, & aculeis, ex tortorum immanitate, ex plagarum numero argue. Sed omnia tormenta superabat confusio ex nuditate castissimi J E S U . Compatere dilaniato Christo. Agnosce te horum causam. Nam supra dorsum ejus fabricaverunt peccatores. Psal. 128. Disce te libenter submittere percutienti manui Dei, qui pro te se libenter submisit manibus lictorum : & dic cum eo ; *Ego in flagella paratus sum*. Psal. 37.

2. *Apprehendit Pilatus J E S U M , & flagellavit.* Expende virtutes præcipuas à Christo in flagellatione exhibitas. 1. Amorem nostrum eximium : *qui multa flagella peccatoris*, Psal. 31. quæ merueramus, in fē suscepit. Duris amorem proba. 2. Humilitatem ex vilitate supplicii, quod erat solum mancipiorum. Hinc Isai. 53. *Vidimus eum despectum, & novissimum virorum*. Mensura tuam humilitatem, an usque ad novissimum descendat. Invictam fortitudinem, & patientiam. Lauf. Iust. *Tanquam Gigas imperterritus stetit*. Quomodo tu stas in adversis? Tert. l. de pat. c. 3. *Patientiam hujusmodi*

modi nemo hominum perpetraret. Quid tu ad iustum vel unius verbi agis? Ambr. fer. 17. in Psal. 118. *Calumniis appetitus silentium detulit triumphale.* Potesne & tu silere? 4. Lætam suæ voluntatis cum Divina conformatio[n]em. *Conscidiſti ſaccum meum, & circumdeſti me latitiā.* Psal. 29.

3. *Et flagellavit eum.* Considera quod refert S. Aug. fer. de Pas. Motum diritate supplicii litterorum quendam aliis inclamasse: *Nunquid interficiſtis eum non iudicatum: & vincula quibus ad columnam stringebatur præfecuiffe,* J E S U M verd prolapsum in suo sanguine volutatum. Accede & tu, collige ſinu ejus ſanguinem, ut nec tuis, nec alienis pedibus amplius proculgetur. Et dum pro te flagellatum cogitas J E S U M, noli corpus tuum molliter, ac delicate tractare.

F E R I A VI.

I E S U S ſpinis coronatur.

1. **E**t exuentes eum, chlamydem coccineam circumdeſderunt ei. Matth. 27. Rex Regum, & Dominus dominantium, ut Rex jocularis habetur. Purpura primum, quæ erat Regni insigne, induitur. Sed ad hoc exuerunt eum, detrahendo cum violentia veftes, quæ toti corpori adhærebant, non sine ingenti dolore. Et quæ confusio iterum nudus J E S U in conspectu impurorum militum induitur deinde purpurā ad ignominiam. Ita est: Christo est ignominia, quidquid mundo est honori: Christo est honori,

ri, quidquid mundo est ignominiæ. Elige prudenter, tene constanter.

2. *Et plectentes coronam de spinis, imposuerunt super caput ejus.* Ibid. Siccine gloria, & honore coronasti eum Domine? Ita est. In Regno Christi non aliæ sunt coronæ, quam quæ pungunt. 2. Exi, & vide Regem tuum in diadema te, quo tu eum coronasti. Tu coronasti te rosis, Jesus tuo solas spinas reliquisti. 3. Tu pupugisti ejus caput cogitationibus ac judiciis tuis. Agnosce, deplora: compatere Jesus tuo, & audi dicentem tibi: Non agnosco sub spinoso capite membrum delicatum.

3. *Et arundinem in dextera ejus,* (Matth. 27.) pro joculari sceptro. *Et genu flexo ante eum, illudebant ei, dicentes: Ave Rex Iudaorum.* Et dababant ei alapas. *Et expuentes in eum, acceperunt arundinem, & percutiebant caput ejus.* Ioan. 19. Expende hæc ludibria. Inspice affectus Christi. Compatere amantissimo Regi. Dica ei opera tua, & obsequia. Da te tanquam arundinem in manu ejus. Genu flectens adora eum: Ave Rex meus. Deterge sputa. Excipe aut ejus loco, aut pro eo, si non alapas, alias occurrentes injurias.

S A B B A T H O.

Ecce homo.

1. **E**cce adduco eum vobis foras, ut agnoscatis, quia nullam invenio in eo causam. Ioan. 19. Accede & tu ad hoc spectaculum: Cognosce, quod

quòd nulla sit in eo causa, sed in te; ille verò causam tuam ex amore in se suscepit. Vide si illa est facies, quæ in monte Thabor resulfit. In extensis est *opprobrium hominum*, & *abjectio plebis*. Psal. 21. In internis, *speciosus formâ p̄ filius hominum*. Psal. 44. Cogita hanc tibi imaginem proponi, ut vitam tuam ad eam conformes.

2. *Et dicit eis : Ecce homo.* Ibid. Pilatus Iudæis, ut misericordiâ moti, defistant ejus mortem postulare. Cogita tibi ab æterno Patre dici : *Ecce homo*; qui hactenus jacebas paralyticus, & hominem non habebas, hic hominem vides, qui omnes tuas infirmitates curabit. Huic tu illas humiliter expone. In hoc homine confide: cæterum in nullo : ne tibi aliquando exprobret: *Ecce homo, qui non posuit Deum adjutorem suum.* Psal. 51. *Ecce homo, qui in te, ut in latronem incidit, & despoliasti eum, & plagiis impositis abiisti, & semivivum reliquisti.* Luc. 10. *Ecce homo, quem unum & semper aspicere debes in omnibus operibus tuis.*

3. *Cum ergo vidissent eum Pontifices, & ministri, clamabant, dicentes : Crucifige, crucifige eum.* Ibid. Nondum satiata est crudelitas. Adidunt clamoribus rationes: *Secundum legem debet mori.* Quare? *quia filium Dei se fecit.* Ergo si filius Dei esse vis, debes mori? Ita omnino. *Vetus homo mori debet, ut vivat novus.* Inclama ergo tibi : *Crucifige veterem hominem cum concupiscentiis suis.*

DOMIN. V. QVADRAGES.

Iterum Pilatus pro tribunali sedet.

1. **C**um audivisset Pilatus hunc sermonem, magis timuit: & ingressus est prætorium iterum, & dicit ad J E S U M : Unde es tu? J E S U S autem respondit non dedit ei. Ioan. 19. Considera 1. timorem Pilati. Desiderabat Christum dimittere, quem innocentem agnoscebat, sed timebat tumultum populi. Nunc quia audiuit, quod se filium Dei fecit, & vidi opera ejus à dicto non dissonare, magis timet, fortè filium Dei condemnare. Ideò querit: Unde es tu? Si primo statim rescidisset hunc timorem, non tam periculose luctaretur. Qui semel cedit passioni, semper fortiorē experitur. Tu principiis obsta. Quære & tu: Unde es? ut benè Deum noveris. 2. Nihil respondit ei, ne dimittetur liber. Tantum te amavit! Tantum opus salutis nostræ, quod suscepereat, perficere desiderabat.

2. Dicit ergo ei Pilatus: Mibi non loqueris? Nescis quia potestatem habeo crucifigere te, & dimittere te? Respondit J E S U S : Non haberes potestatem adversus me ullam, nisi tibi datum esset desuper. Ibid. Ecce iterum superbia opprimit lumen, quod habebat de Christo dimittendo. Ita de una passione in aliam fit saltus, & una alteram juvat in ruinam. 2. Expende responsum Christi. Applica illud tibi in omni adversitate. Verum enim est, quod nulla in te possit quidquam, nisi datum sit illi desuper. Agnosce prindè

indè omnes ex alto venire ; quamvis Deus ad eas inferendas creatis instrumentis utatur.

3. *Pilatus querebat dimittere eum. Iudei autem clamabant dicentes : Si hunc dimittes, non es amicus Cæsaris. Ibid. Violenta haec est machina. Ne perdat amicitiam Cæsaris, Deus m perdit. Quām iniquē ? quām p̄sposterē ? Timuit, ubi non erat timor. Quotidianum hoc est, forte & tuum. Deus contemnimus, ut hominem amicum conservemus. Expende quām hoc iniquum sit.*

F E R I A . I I .

Pilati in Christum sententia.

1. *E*t dicit Pilatus Iudeis : Ecce Rex vester. Illi autem clamabant : Tolle, tolle, crucifige eum. Ioan. 19. Agonizat frigida defensio , quia adhuc clamores turbarum admittit , & auscultat. Non bene satis à passione te tuēris , si erausculas. Semper illa clamabit, ne meliori assentiari , sed commodiori. Agnosce tu Regem , quem tollendum illi clamant. Exhibe illi folium, cor tuum. Roga ut hīc imperet.

2. *Dicit eis Pilatus : Regem vestrum crucifigam ? Responderunt Pontifices : Non habemus Regem , nisi Cæsarem. Ibid. O cæcitas ! Cæsarem agnoscent Regem , à quo spoliabantur sua libertate : Christum , qui venerat, ut eos in libertatem affereret , rejiciunt. Quoties tu Tyrannum animi colis, Christum despicias ? illius suggestiones , velut imperia audis ? hujus contemnis ?*

mis? Dic potius : Non habeo Regem , nisi J E-
S U M Christum.

3. *Tunc ergò tradidit eis illum, ut crucifigere-
tur.* Ibid. Considera 1. injustam sententiam :
quia judex toties innocentem agnovit , & ta-
men condemnat. 2. Crudelem , quia , ut ait
Luc. 23. *tradidit eum voluntati eorum,* furen-
tium scilicet , & capitalium inimicorum. 3. Co-
gita J E S U M hanc sententiam non tam à Præ-
side , quām ab æterno suo Patre decretam in
mundi salutem accepisse. Discam me libenter
tradere voluntati Dei , qui se tam promptè *tra-
didit voluntati eorum.*

F E R I A III.

Crucis Bajulatio.

1. **E**t bajulans sibi crucem exivit. Ioan. 19.
Considera 1. quām suavi affectu diu de-
sideratam Crucem sit amplexus ; sanè majore ,
quām Andreas suam ; cupiens in ea delicta no-
stra portare. Quām gravem tu eam tuis reddi-
disti ! Admirare ejus affectum , & gratias age :
detestare tuum , qui injuncta officia quereris
esse supra tuas vires. 2. Non absterret eum in-
famia Crucis , quæ erat supplicium latronum :
non pondus debilitato corpori admodum gra-
ve. Hæc sunt , quæ te plerumque terrent. At
non est infamia sequi J E S U M. Defectum vi-
rium supplebit ipse : vel etiam succubuisse , erit
gloriosum.

2. *Exeuntes invenerunt hominem nomine Si-
monem.*

monem. Hunc angariaverunt, ut tolleret Crucem ejus. Matth. 27. Etsi violenter particeps factus infamiae Simon, accepit gratiam illuminacionis, & deinde gloriae. Si angariato hoc dedit Jesus, quid dabit volenti? Associa te, aut fubi vices Simonis. Non deterreat te pondus, non hominum judicia, non confusio. Si compateris, & conregnabis.

3. *Sequebatur autem illum multa turba populi, & mulierum.* 1. Quam diversis affectibus! aut ut crucifigant, aut ut irrideant, aut ex curiositate, aut ex humana familiaritate: nemo, *ut tollat Crucem suam, & sequatur eum.* Vide ut tu hoc eum affectu sequarevis. 2. *S*amel suscepit Crucem constanter tulit usque ad montem Calvariae. Et licet tot per viam difficultates, ob pondus, debilitatis vires, confusionem, irrisiones, &c. occurserent, non tamen dimisit. Disce non ad horam portandam tibi esse Crucem, sed tota vitâ.

F E R I A I V.

Crucifixus I E S U S.

1. **E**t dederunt ei vinum bibere cum felle mixtum. Et cum gustasset, noluit bibere. Matth. 27. Dulcedo cordium potatur felle. Gustavit, ut suum etiam palato daretur tormentum. Noluit bibere, ne amaricarentur viscera, quae sunt misericordiae. Vinum dat mundus, sed nunquam purum. Id, quo delectat, permiscer felle. Ah noli bibere; quia *in novissimo mordebit.*

debit ut coluber. Prov. 23. 2. Vinum non bibitur, quia felle mixtum. Displicent optima, quia mixta pessimis. Intentio mala, optima opera depravat. Sic ista age, ut nihil toedii, nihil simulationis, nihil commodi, aut amoris proprii admisceas.

2. *Ibi crucifixerunt eum.* Luc. 23. 1. S. Amb. in c. 23. Luc. ait : *Nudus Crucem ascendit : talis ergo ascendat, qui seculum vincere parat, ut seculi adjumenta non querat.* Nihil in mundum attulit, nihil aufert pauperrimus Jesus. Non amat Crucem, qui non amat paupertatem: quia in ea nemo, nisi nudus dignè pendet. 2. Cogita violentiam, quâ manus pedesque trahuntur, dolorem ex trajectione clavorum; & patere te per obedientiam trahi, loco & muneri etiam arduo, ac tibi difficiili applicari. 3. Cogita Christum egisse æterno Patri gratias pro illa hora, qua consummaturus erat opus : obtulisse se in sacrificium pro mundi, ac nominatim tuis peccatis. Quid verò tanto amori rependes, quo dilexit te, & tradidit semetipsum pro te?

3. *Et cum eo alios duos, hinc, & hinc, medium autem* Jesus. Ioan. 19. Hoc ad majorem ignominiam spectabat, ut pejor pessimis latronibus crederetur. Cogita tria genera crucifixorum : pessimus unus, alter conversus, tertius ipsa innocentia, & Deus Filius. Quandoquidem sua justis, & injustis crux est, noli crucifigi ut latro, aut sceleribus ansam dare Crucis, noli violenter, ac proinde sine merito. Crucifigere cum Christo sponte, cum gaudio, & ex obedientia.

F E

F E R I A V.

Sortes in vestes. Titulus. & Blasphemiar.

1. *Erat autem tunica inconsutilis, desuper contexta per totum. Dixerunt ergo ad invicem: Non scindamus eam, sed sortiamur de illa.* Ioan. 19. Divisa primum est exterior Christi uestis in quatuor partes. Interior, & inconsutilis servatur integra. Vests Christi fideles sunt. Scinduntur, qui corpori Christi non penitus adjacent. In quo non est fundamentum amoris Dei, non est etiam amor proximi: qui adhæret Deo, adhæret & proximo per charitatem. Quoties quod non ausi sunt Iudæi, ausus es tu, & uestem hanc charitatis Christianæ discidisti? Dic imposterum: Non scindam eam.

2. *J e s u s Nazarenus, Rex Iudeorum.* Ibid. Morienti titulus datur ab ipsis hostibus, qui datum est nascenti à tribus Magis. Sic potestas ejus, & imperium firmatur. Sed heu! non agnoscitur Rex ab iis, qui erasum hoc nomen volunt. Erit tamen mihi J e s u s, & Salvator. Erit mihi Nazarenus, & floridus, ac in ipsis tormentis amabilis. Erit mihi Rex, cui me devoveo: nec alium anima mea Dominum admittet. Ut nunquam discedam, Christo configar Crucis, clavis timoris, amoris, & mortificationis.

3. *Blasphemabant eum, exprobrantes impotentiam salvandi seipsum, præsumptam Regis dignitatem, fiduciam vanam in Deum, inanem Dei filiationem.* Hæ omnes calumniæ extinguentur,

guentur, si descendat de Cruce. Ita enim ajunt : *Descendat nunc de Cruce, & credimus ei.* Sed frustra. Imo, quia filius Dei est, non descendit de Cruce. Filiorum Dei est, in cruce suscepta constanter perseverare, ac mori, tum continua sui ipsius mortificatione, tum quotidiana vocationis suæ confirmatione.

F E R I A V I.

Primum & secundum Christi Verbum
in Cruce.

1. **I**esus autem dicebat: *Pater, dimitte illis: non enim sciunt, quid faciunt.* Luc. 23. Loquitur in causa aliena, qui semper tacuit in sua. Et prima causa non est amantissimæ Matris, sed crucifigentium. Expende verba. *Patris* nomen usurpat, ut ad pietatem moveat, moneatque esse Patrem non tantum bonorum, sed etiam malorum; & te omnium fratrem. *Illis.* non definit præsentes Crucifixores, sed etiam futuros, scilicet omnes peccatores. Quid non speres, qui te non excludi vides? *Non sciunt, quid faciunt.* Excusat quoad potest, per ignorantiam: quia verè *omnis peccator ignorans est*, nec aestimat peccati gravitatem. Offensus quid tu agis? Ora pro præsentibus. Ignosce illis. Excusa & tu quoad potes.

2. *Domine memento mei, dum veneris in regnum tuum.* Ibid. Latrō bonus reprehendit solum blasphemantem, confitetur peccatum suum, dat testimonium innocentiae Christi,

credit Christum esse Deum, & plenus spe eum orat: *Domine memento mei, dum veneris in regnum tuum.* 1. Quid non potest uno penè momento Dei gratia acceptata? 2. Non petit latro liberationem à cruce, sed sui memoriam. Satis illi provisum est, cuius Deus meminisse dignatur. 3. Duo sunt ad latus Christi, unus convertitur, quis non speret? unus damnatur, quis non timeat, etiam si sit apud J E S U M?

3. *Amen dico tibi: Hodie tecum eris in paradi-*
so. Ibid. Quæ benignitas J E S U? plus exhibet, quam petatur. 1. Quod promittit, non differt. *Hodie.* 2. *Mecum:* quod solatum, esse cum J E S U? In paradyso cum illo esse & tu desideras? Sed esto prius in Cruce. *Ad magna premia perveniri non potest, nisi per magnos labores.* S. Greg. hom. 37. in Evang. Si compassus fueris, conregnabis.

S A B B A T H O.

Tertium Verbum ad Matrem, & ad ● Ioannem.

1. **S**tabat juxta Crucem J E S U Mater ejus. Luc. 23. Quis putas fuerit dolor Sanctissimæ Matris, quæ unice diligebat filium? J E S U, quem non ignorabat DEUM, & hominem: *juxta:* quæ oculis suis inspiciebat: *Crucem:* tormenta, & infamiam supremam. Et tamen *stabat*, & ipsa animo filium pro mundi salute offerebat. *Stantem lego, flentem non lego,* ait D. Ambr. in c. 23. Luc. *Stare namque* (addit Amadeus hom. 5.)

hom. 5. de Martyr. Virg.) in illa cordis amaritudo, magna adscribitur constantie. Disce 1. stare in adversis. 1. Mente, & ratione. 2. Voluntate constante. 3. Etiam infracto exercitio. Disce 2. Nihil creatarum rerum, etiam spiritualia solatia ita amare, quin si Deus velit, si expediatur pro aliorum salute, perdere velis.

2. Cum vidisset Jesus Matrem, & Discipulum stantem, dicit Matri sua: *Mulier ecce filius tuus.* Ibid. Sui loco relinquit Matri Joannem. Sed quae comparatio utriusque? quale solatum, loco Dei purus homo? Non est dubium Beatissimam Virginem in Joanne semper speculatam esse Christum. Disce & tu in proximis agnoscere Christum, firmior inde erit caritas. præsertim vero in Superioribus, exactior erit obedientia. Sed cur Joannes Matri. 1. Privelegio virginitatis hoc tribuit Theophylactus. Virgo, Virgini, Virginem commendavit. 2. Quia ipse quoque ad Crucem stetit: *Visque adeò bonum est, inquit ille, stare apud patientem Christum. Nam in fraternitatem ejus ducit.* En quibus frater Christi, quibus Virginis filius evadas. Pulchri tituli hoc constant pretio.

3. Deinde dicit Discipulo: *Ecce Mater tua.* Ioan. 19. S. Ambros. in exhort. ad Virg. Vocabus à Christo reliquit patrem. Huic traditur Virgo, qui suas nescit: *Quod tibi solatum esset, si ea tibi in Matrem daretur!* At fieri potest, si amore Jesus tuos nescias, & carnalem ad eos affectum exuas. 2. fieri potes frater Jesus, & hinc MARIA filius, si exakte te voluntati Dei accommo-

des : *Qui fecerit voluntatem Patris mei, ipse meus frater est.* Matth. 12. Accipe ergo illam in tua, & dic : *Monstra te esse Matrem :* sed vi-cissim tu monstra te esse filium.

DOMINICA PALMARVM.

Quartum, & quintum Christi Verbum.

1. **C**irca horam nonam clamavit I E S U s voce magna : Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me. Matth. 27. S. Leo : *Vox ista non querela, sed doctrina est :* erudiens nos, eosque devenisse Christi dolores, ut noluerit eos etiam interna Dei assistentia mitigare. Et tu quot solatia, non tantum à Deo, sed à creaturis mendicas ? *Magnum est, & valde magnum,* ait Thom. Kemp. l. 2. c. 9. *quam humano, tam Divino posse carere solatio ; & pro honore Dei libenter exilium cordis velle sustinere, & in nullo seipsum querere.*

2. *Vt consummaretur scriptura, dixit : Sitio.* Ioan. 19. Sciebat omnia se implevisse; quæ de se erant in Scriptura; hoc unum deesse; *In siti mea potaverunt me aceto.* Psal. 68. Hoc ergo implere voluit. Vide quam ad omnem obedientiæ apicem attendat Christus. 2. Magna evacuatio sanguinis magnam fitim crebat. Sed major erat fitis plura patiendi. Blof. in expl. Pass. c. 18. *Habuit aliam fitim, puta amplius patiendi, itaque evidenter suum nobis amorem demonstrandi.* O si dares animam tuam, quam eum reficeres ! *Examina tuum in Deum, & salutem proximo-rum*

rum amorem. Quid pro iis tolerare desideras ?

3. *Vas ergo erat positum aceto plenum. Illi autem spongiam plenam aceto hyssopo circumponentes, obtulerunt ori ejus.* Ibid. Aceto modico, & hyssopo reficitur exhaustus, & moriens Deus. Habes in mediis etiam laboribus frangendi appetitus exemplum. Non aestima lauriora tibi deberi. In schola Christi minus illi debetur in hoc mundo, qui plura praestat. Servus Christi nunquam vult indulgentius haberi. 2. *Acetum dant sicuti Deo, qui optimos dies transfigunt in mundanis, & carnalibus; seniūn vero tanquam fæces ætatis Deo dare volunt.* 3. *Vas acetum plenum, sunt corda armicata, & plena rancoris, aut impatientiae.* Evacua hoc vas, & imple suavi vino charitatis.

F E R I A I I.

Sextum, & septimum Christi Verbum.

Consummatum est. Ioah. 19. Quod Pater mandavit, quod ego suscepī per agendum. Divinum est, copta perficere. Modica laus est incepisse, maxima perfecisse. Non qui cœpit, sed qui perfecit, præmium capit. Quam multa tu ordiris? quam pauca ad finem deducis? Imitare Deum tui constantiam, ut & tu dicere possis hora suprema: Consummatum est, quod Deus jussit per præcepta, quod suscepī per consilia, quod jubent Regulæ, quod mouuit gratia. Quam felix tunc eris! sed quam longe adhuc abes!

2. *Pater, in manus tuas commendō spiritum meum.* Luc. 24. Expende verba. *Pater: fiduciae, & amoris verbum est.* Non bene id usurpas, nisi vivas ut filius amans, reverens, obsequens. *In manus tuas, in quibus una est quies, & securitas.* Ut in illis sis æternum, conjice te in illas, dum vivis, perfecta tuæ voluntatis in Divinam resignationem. *Commendo spiritum: non corpus.* Hoc in lectulo Crucis jam quiescit. Disce spiritus majorem habere curam, quam corporis. Ut autem spiritus secure transeat in manus Dei, vide ut corpus semper sit in Cruce. *Hic solus tutus est transitus, aliis omnis periculosus.*

3. *Et inclinato capite tradidit spiritum.* O sublime mysterium! Deus moritur. Hoc assequi non potes, nisi prius discas, quid amor possit. Et pro te moritur. Vide homo, quanti sis pretii apud Deum. Verè dixit Apostolus 2. Cor. 6. *Empti estis pretio magno, morte Christi.* Quid rependes, ne sis ingratatus? Et tu spiritum tuum superbum, inclinato per humilitatem capite trade. 2. Inclina caput tuum per obedientiam usque ad migrationem spiritus. *Inclina cor tuum ad custodiendas justifications tuas.* Psal. 118.

F E R I A I I I.

Prodigia in morte Christi.

1. **E**cce velum templi scissum est in duas partes à summo usque deorsum. Matth. 27. ut significaretur morte Christi antiquam legem esse rescissam. Operetur in te hoc ipsum mors Christi,

Christi, ut vetus lex, quæ est lex membrorum, in te rescindatur. Efficacissimum argumentum occidendi veterem hominem, est J e s u s occisus. 2. *Scissum est*: ne sancta amplius obumbrantur. Frivolæ rationes sunt vela quædam, quibus Divina obvelamus. Scindantur illæ, ut ista melius perspicias. Nonne iis saepius tui animi oculus fuit impeditus?

2. *Terra mota est, & petra scissa sunt*. Ibid. Hæc sunt signa condolentis naturæ. Pudeat hominem non tantum dolere mortem Christi, quantum elementa senserunt. *Terræ es*: jam pridem tibi dictum; quia terram amas. D e u s mortuus est. Hic succuti debes, & quidquid terrenum excutere. Condolere non potes, nisi ames: amare autem J e s u m non potes, si praeter J e s u m aliud amas. *Petra es*, vel gravis pondere peccatorum, vel dura tui judicii, ac voluntatis obstinatione. Si mors Christi penetrat, discindere contritione.

3. *Et monumenta aperta sunt*. Ibid. Ostenditur, quod Christus mortem nostram moriendo destruxerit, dum per eum juri mortis ipsi mortui eripiuntur. Hoc quoque operetur in te mors Christi. Aperiatur, & denudetur penitus sepulchrum tuæ conscientiæ ei, cui debet. 2. Aperiatur sepulchrum dealbatum, simulationis, ut appareas, quod es, non quod fingis. 3. Aperiatur sepulchrum malarum consuetudinum, easque omnes emittat, ut posthac *ambules in novitate vita*.

F E R I A I V.

Varii diversorum affectus in morte Christi.

1. *V*idens autem Centurio, qui ex adverso stabant, quia sic clamans expirasset, ait: *Vere hic homo filius Dei erat.* Mar. 15. Ex elementorum trepidatione subortus in Centurione timor, ex timore altior ad horum auctorem cogitatio: hinc cognitio, & tam nobilis confessio. Quot alii spectarunt idem, sed immoti? Mirabilis Deus in flectendis cordibus. Tu interim disce ex iis, quae fieri vides in natura, cogitationem ad omnium auctorem erigere, eum confiteri, & magnificare. 2. In ipsa vilitate passionis, Deum confitetur. quid isthic Divinum vedit? Certum est, si quid in te Divinum sit, id in adversitate, in contemptu potissimum elucere, & probari.

3. *E*t omnis turba eorum, qui simul aderant ad spectaculum istud, & videbant, que fiebant; percutientes pectora sua revertebantur. Luc. 23. Plebs aliquem animi motum prodidit, non Principes Sacerdotum. In superbos, & obstinatos vix cadit, aut raro bonus affectus. Ex illa tamen plebe nemo confessus est Deum. 1. *Quia aderant solum tanquam ad spectaculum.* Vnde tam rarus tibi, aut tepidus ad passionem motus? forte quia eam ut spectaculum meditaris, non ut bonitatis, amoris, ac misericordiae argumentum. 2. *Revertebantur.* Vidisse, & abiisse quid juvat? Perseverandum est ad Crucifixum, & saepius hoc objecto pascendus animus.

3. Sta-

3. Stabant autem omnes noti ejus à longe, & mulieres hac videntes. Ibid. Hæ teneris lachrymis mortem J E S U deplorabant. Non probo, quod à longe. Cominus spectanda est Christi mors. Petrus quod à longe secutus fit, cecidit. Nolim à J E S U procul abesse. Etsi vero non prope, stabant tamen, ut & viderent J E S U M, & à vivo adhuc viderentur. Stabant constantia, videbant contemplatione: accedebat animus, quo non penetrabant corpora. Persevera in affida tibi repræsentatione vitæ, & mortis Christi.

F E R I A V.

Lancea latus ejus aperitur.

1. **A**D J E S U M autem cum venissent, ut viderunt eum jam mortuum, non frerunt ejus crura. Ioan. 19. Opinionis Judæorum præmortuus est J E S U S: forte indignati illi, quod amplius, sœvire non possint ad sensum. Dei in nos amor acceleravit mortem, ut opus redemptionis nostræ citius perficeret. Quam felix tu! si, cum dæmon, aut malignus homō te quærat affligere, jam tibi, mundo, & concupiscentiis tuis per solidam abnegationem mortuus inveniaris! Hic modus est conservandi offa' integra, hoc est, soliditatem virtutum. Alias sine mortificatione nulla virtus est solida.

2. Vnus militum lancea latus ejus aperuit. Patet amoris ostium, omnium dolorum scaturigo. Vide quantis tu cor illud dolofibus affeceris,

quam illud peccatorum tuorum veneno inficeris: quantum ille te amaverit! Vide quantis amoris characteribus ille te in libro filiorum Dei descripsiterit! Pedes dedit peccatoribus, ut Magdalena, Luc. 7. Manus amicis, ut Petro, Act. 3. Cor dat filiis Dei, quibus dicit, Isa. 66. *Ad ubera portabimini.* Hic memento ingratitudinis tuae, amoris sui. Aspice eum nunc cum amore, ne olim videas cum tremore, *in quem transfixisti.*

3. *Et continuò exivit sanguis, & aqua.* Ibid. Opportuna salutis nostrae remedia, SS. Sacramenta, quibus & ablueremur à peccatis, & adoraremur gratia. An & hoc parvum amoris signum est? Quantum verò illud? usque ad ultimam guttam sanguinem pro te dedit. *Tam copioso munere ipsa redemptio agitur, ut homo Deum valere videatur.* Euseb. Gall. hom. 6. de Pasch. Quam liberalis in te est Deus! quam tu parcus in illum, ut pro tanto sanguine nec lacrymam stilles!

FERIA VI. PARASCEVES. Contemplatio Crucifixi I e s u.

1. **O** vos omnes, qui transitis per viam, attende, & videte, si est dolor, sicut dolor meus. Thren. 1. Considera tormenta Christi. 1. in corpore. Psal. 21. *Foderunt manus meas, & pedes meos;* di numeravit omnia ossa mea. Isaiae 1. *A planta pedis usque ad verticem capitum non est in eo sanitas.* 2. in animo ex contemptu sui. Psal. 34. *Subfannaverunt me subsannatione.* Thren. 3. *Factus sum in derisum omni populo meo, & contum*

cum eorum tota die. Ex infamia crucis cum latronibus. Isai. 53. *Et cum sceleratis reputatus est.* Ex defectu compatientis, aut consolantis. Thren. 1. *Non est, qui consoletur eum ex omnibus charis ejus.* Omnes amici ejus spreverunt eum, & facti sunt ei inimici. Psal. 68. *Sustinui qui simul contristaretur, & non fuit; & qui consolaretur, & non inveni.* Ex ingratitudine hominum, & parvo fructu suæ Passionis. Psal. 29. *Quæ utilitas in sanguine meo?* Isai. 5. *Quid est, quod ultra debui facere vinea mea, & non feci? Expectavi ut faceret uvas, fecit autem labruscas.*

2. *Quid sunt plaga iste in medio manum tuarum.* Zachar. 13.. *Quære ita ex JESU tuo: & respondentem audi: His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me.* Agnosce infinitum amorem. S. Aug. lib. de Virgin. *Insperc caput hoc inclinatum ad osculandum, cor apertum ad diligendum, brachia extensa ad amplectendum, totum corpus expositum ad redimendum.* *Hec quantæ sint cogitate; hæc in statera vestri cordis appendite: & totus vobis figuratur in corde, qui totus pro vobis fuit affixus in cruce.* Verè dilexit nos, & tradidit semet ipsum pro nobis. Ephes. 5. *Illud à te quæri existima. Petre amas me?* Et repone toto affectu: *Domine, tu scis, quia amo te.*

3. *Pro omnibus mortuus est Christus, ut qui vivunt, jam non sibi vivant, sed ei, qui pro ipsis mortuus est.* 2. Cor. 5. *Hunc ex Christi morte fructum trahe: Non tibi, non commoditati, non delectationi, non honori vive, aut actum ullum impende.* Te, & tua illi debes. *Non estis vestri:*

vestri: Empti enim estis pretio magno. 1. Cor. 6.
Quid ergo retribuam Domino, ait Bernardus
tract. de dilig. Deo; pro omnibus que retribuit
mihi? In primo opere me mihi dedit, in secundo se:
& ubi se dedit, me mihi redditidit. Datus ergo, &
redditus, me pro me debeo, & bis debeo. Quid
Deo tribuam pro se!

S A B B A T H O S A N C T O.

Depositiō corporis Christi de Cruce,
 & Sepultura.

1. **I**oseph, qui & ipse Discipulus erat J E S U ,
 occultus tamen propter metum Iudeorum,
 audacter introivit ad Pilatum; & petiit corpus
 J E S U . Matth. 27. Joan. 19. Marc. 15. 1. Patibulatum
 corpus J E S U unus tantum petit. quam
 pauci amant J E S U M Crucifixum! 2. Ante ob
 metum latebat, jam pendentis J E S U se declarat
 Discipulum. Hic fructus passionis est. In te va-
 cuam non credam, si in confusione, & vilitate
 D E U M agnoscas, & sequaris; idque audacter
 nulla veritus pericula, præstes.

2. *Venit autem & Nicodemus ferens mixturam*
Myrrhae, &c. Joan. 19. Duo ergo ex omnibus
 Discipulis sunt, qui in Crucifixum J E S U M
 testantur affectum. Aude tu tertius esse. 2. Ex-
 pendit officia, quæ Christo exhibent. Depo-
 nunt corpus de cruce, aromatibus condunt,
 involvunt sindone, & suis humeris viri nobiles,
 eum, qui tam infamis habitus fuit, depor-
 tant. En quam contemptò Christo nobilita-
 tem suam subjiciant, ut tu eidem contempto,
 non

non neges tuam vilitatem. Exhibe eadem officia in Christi membra , seu proximos , depone de cruce afflitos solatio spirituali , condi aromatibus , sive curâ illorum famæ , involve sindone silentii eorum defectus.

3. *Et posuit illud in montamento suo novo, quod exciderat in petra, & advolvit saxum magnum ad ostium monumenti.* Matth. 27. Sepelis in corde Christum , quoties sumis. Hæc ergo observa. Sit sepulchrum novum , in quo non sit ullus alias positus sinister affectus : sit in lapide immobilitatis , & constantiæ : advolve saxum efficacium propositorum : circumda custodiā sanctorum cogitationum, &c.

DOMINICA RESURRECTIONIS.

1. **R**esurrexit tertia die secundum Scripturas. 1 Cor. 15. Succedunt læta tristibus. Deus ita constituisse videtur, ut per aspera eatur ad amœna. Christus gloriæ resurrectionis promisit 33. annos duræ vitæ, tres dies acerbissimæ passionis. Sic ergo & tibi eundum ad gloriam. Si commortuus fueris, & convives.

2. *Ego dormivi, & soporatus sum, & exsurrexi.* Psal. 3. Anima Christi reunitur corpori, ut quod socium fuit passionum , esset & resurrectionis. In momento recedunt livor , & vulnera ; accedunt decor, & gratia, quo, tam corporis, quam animæ illius gaudio ? quibus Patrum è limbo eductorum affectibus, fidei, spei, charitatis , gratulationis , &c? Accede ad Christum

H 7 pari-

paribus: & ut gaudium tuum sit plenum, unire & tu tanquam membrum corporis Christi illius animæ per amorem.

3. *Quomodo Christus surrexit à mortuis per gloriam Patris, ita & nos in novitate vita ambulemus.* Rom. 6. Recipis fructum resurrectionis Christi, si ambulas in novitate vitæ; sed non ambulas in novitate vitæ, nisi occidas veterem hominem. Sicut non est ingressus ad vitam æternam, nisi per mortem naturalem; ita nec ad novam, perfectamque vitam ingredieris, nisi spiritu facta carnis mortifices.

F E R I A I I.

De dotibus Corporis gloriosi.

1. **S**eminatur in corruptione, surget in incorruptione. 1. Corinth. 15. Prima Corporis gloriosi dos est, qua & mortis, & morborum ac vulnerum immune redditur. *Mors illi ultra non dominabitur.* Rom. 6. Quibus mediis ad hanc evasit Christus? Patiendo, & moriendo. Huc tu evadere debes, ut nec in prosperis, nec in adversis ullo pravo affectu corrumparis. Ad hoc vero expende, quam necessarium fit mortificationis studium, juxta reg. Summarii 12 mam.

2. *Seminatur corpus animale, surget corpus spirituale.* Ibid. Secunda dos est subtilitas, qua corpora dura, & aliis corporibus resistentia penetravit. Tu penetra omnes difficultates, & impedimenta in via virtutis. *Omnia potes in eo,*
qui

qui te confortat. Sed ad hoc quoque opus est, ut seminetur animale, & proprii commodi studiosum.

3. *Seminatur in infirmitate, surget in virtute.*
Ibid. Tertia dos est agilitas, qua te ubi volebat, momento præsentem fistebat. An ita tu agilis ad inspirationes divinas? an ad nutus Superiorum? an ad progressum in via virtutis? an ad seminandum in infirmitatis suæ cognitione, & abjectione tui?

4. *Seminatur in ignobilitate, surget in gloria.*
Ibid. Quarta dos, claritas, qua longe supra solem resplenduit. *Sic luceat lux tua coram hominibus, ut videant opera tua bona.* At non erit, nisi semi-nes in ignobilitate, & abnegatione tui.

F E R I A III.

De vulnerum cicatricibus in glorioso Corpore reservatis.

1. **Q**uid sunt plaga ista in medio manuum tuarum? Zach. 13. Euseb. Emist. hom. 10. de Pasch. ait: Ideo in glorioso Corpore retenta vulnera, *Nec causam ipsam gloria obscuro-
ret lux gloria.* Voluit in æternum constare, se per vulnera emisse gloriam. Si hoc est gloriæ pretium, quid ego olim ostendam, qui pati detrecto? *Christum oportuit pati, & ita intrare.* Ergone mihi alia via pingetur?

2. *Non obliviscar tui: Ecce in manibus meis de-
scripti te.* Isa. 49. Altera retentarum cicatricum causa est, ut sint Christo memoriale sui in nos amoris,

amoris, pro quibus ea pati voluit; & in iis legat premium nostræ salutis, pergitque adhuc nos amare, qui tanto illi constamus. Ergo tui memoriam in æternum vult habere J E S U S. Recordare & tu Salvatoris tui. At non sæpe recordaberis, nisi oblidiscaris creaturarum, quæ memoriam Dei impediunt.

3. *Et videbit eum omnis oculus, & qui eum pupngerunt.* Apoc. i. v. 7. Tertia causa est, ut, olim damnandis ea ostendat, exprobret sævitiam, qui eum peccatis suis crucifixerunt; ingritudinem, qui tanto amori non corresponderunt. Item, ut ostendat Beatis in æternum, & gaudeant de amore tanto, qui per cicatrices elucet. Quomodo tu eas aspicies? an cum confusione? an cum gaudio?

F E R I A I V.

Apparet Sanctissimæ Matri suæ.

1. **Q**ui diligit me, diligitur ab Patre meo; & ego diligam eum, & manifestabo ei me ipsum. *Ioan. 14.* Manifestasse se Christum Matri, non tradunt Evangelistæ, at certum creditur; quia eam præ cæteris dilexit, & præ cæteris ab ea diligebatur. Amans, ut ad centrum, properat ad amatum. Nondum sentis tibi per sancta lumina manifestari J E S U M? forte non satis amas. Amantibus se manifestat J E S U S.

2. *Secundum multitudinem dolorum meorum consolationes tua latificaverunt animam meam.* *Psal. 93.* Cogita quæ fuerit Virginis viso filio

cor-

consolatio. Ut eam assequaris, magnitudinem doloris in passione habiti expende. Ad mensuram doloris datur consolatio. Quantum tu sperare possis, ex mortificationis, & toleratæ afflictionis magnitudine collige.

3. Anima mea tiquefacta est, ut dilectus locutus est. Cant. 5. Cogita quod fuerit expectantis Virginis desiderium ; qui jam Christum aspicientis affectus, demissionis, devotionis, adorationis, gratulationis de exantlato tanto opere ; gaudii de triumpho resurrectionis, amoris, &c. qui omnes ex ferventi in J E S U M desiderio nascuntur. Non experiris hos in te ? Excita fervens videndi, & cognoscendi Dei desiderium, sequentur reliqui.

F E R I A V.

Sanctæ mulieres tendunt ad sepulchrum Domini.

VNa autem Sabbathi valde diluculo venerunt ad monumentum, portantes, qua paraverant, aromata. *Luc. 24.* Cogita harum studia. 1. Emunt aromata. Jam non habebant amplius, quod posset vanitati servire. 2. Conficiunt unguentum, et si scirent jam à Josepho, & Nicodemo unctum, spectantes non quid ab aliis factum sit, sed quid à se fieri deceat. 3. Valde mane exeunt, non citra incommode tenebrarum, & forte insomnem noctem transegere ob dolorem. 4. Veniunt ad monumentum fine metu custodum. Amor enim eas urge-

urgebat. Vere amas J E S U M , si haec ei obsequia præstas.

2. *Et discabant ad invicem: Quis revolvet nobis lapidem?* Marc. 16. Expendunt difficultatem, quæ obviat suscepto operi: agnoscunt vires sibi ei superadæ non suppetere. Non cedunt tamen, sed pergunter. En constantiam in bono, fiduciam in Deo natam ex amore. Vsurpa tu hanc saepè reflexionem: quis revolvet mihi lapidem hujus temptationis, difficultatis, impedimenti? ne imparatus retundaris. Fide Deo, ubi tu deficis, & susceptum opus constanter urge.

3. *Et ecce terra motus factus est magnus, & respicientes viderunt revolutum lapidem.* Matth. 28. Marc. 16. En ut Divina providentia constantiam, & fiduciam juvat! Terræ motu revolvitur lapis, fugantur custodes, qui opus meditatum impedire potuissent. Ita serio Deus ad se tendentibus adest: tollit impedimenta externa aliorum hominum, aut circumstantiarum, interna malorum habituum, & consuetudinum, fugat Dæmones inimicos. Expende quoties id sis expertus; & persevera in bono, confide in Deo.

F E R I A V I .

Sanctæ mulieres de resurrectione Christi ab Angelo informantur.

1. **R**esppondens autem Angelus dixit mulieribus: Nolite timere vos, scio enim quod J E S U M ,

s u m , qui crucifixus est , queritis . Matth . 28 . En alterum timentibus , folcite tamen Deum quærentibus solatium ! sed cur non timeant terræ motum , Angelum aspectu fulguris ? Quia J e s u m quærunt crucifixum . His sua Deus missit solatia . At carebis illis , dum teipsum , dum creaturas , dum aliud præter J e s u m , & hunc Crucifixum quæreres .

2. Non est hic : surrexit enim sicut dixit . Ibid . Quærunt J e s u m in tumulo . Dolere poterant , quod hic non esset ; sed si suum J e s u bonum amabant , gaudere debebant , quod gloriofus surrexerit . Ubi tu J e s u m quæris ? in tuis comoditatibus ? in creaturis ? in sensuum oblectamentis ? Quoties respondent tibi Divina lumina : Non est hic ? quoties frustra , & damno tuo quæsivisti ? & nondum desistis ?

3. Venite , videte locum , ubi positus erat Dominus . Et ingressa non invenerunt corpus Domini J e s u . Ibid . & Luc . 24 . Amor erat , quo J e s u m quærebat , sed adhuc sensualis , ut eum viderent , tangerent , ungerent . Ideo non invenierunt . Puro quærendus amore est . Examina intentiones tuas , an puræ sint , an soli J e s u intentæ , an nihil amoris proprii admixtum ? mixta non invenies eum ; qui solum puræ intentione invenitur .

S A B B A T H O.

Reprehenduntur mulieres , & mittuntur nuntiæ ad Apostolos.

1. **C**um timarent aatem, & declinarent undum in terram, dixerunt : Quid queritis ? viventem cum mortuis ? Luc. 24. Reprehendi merentur, quia Angelis clare monstrantibus non credunt. Has imitantur, qui in rebus etiam sanctis non sequuntur ductum Patris spiritualis , & suo sensu inhærent. Quærunt J E S U M , cui se dedant ; fed inter mortuos cum judicio ; & amore proprio. Ibi est J E S U S , ubi nihil tui est.

2. Non est hic, sed surrexit. Ibid. Infallibile resurrectionis signum exhibit, quia non est hic. Hoc argumento probatur nostra spiritualis resurrectio : si à verace Angelo, non à blandiente sensu dici possit ; non est in hac imperfectione, in hoc pravo affectu, in hac passione, in priorē tepiditate spiritus. Gaude, si sic sit : Si non est, cura ut sit.

3. Cito euntes dicite Discipulis ejus, quia surrexit. Matth. 28. nomine Christi hoc mandant Angeli mulieribus. At non merebantur tam læta nuntia Apostoli , qui eum tam fœde deseruerant. Spectavit Christus, quid suis amor postulet ; non quid eorum merita. Amat etiam immerentes. Hoc me indignum amore mei Domini solatur. Non intres in judicium cum seruo tuo Domine , sed fac secundum misericordiam tuam.

D O-

D O M I N I C A I N A L B I S .

Mulieres referunt Apostolis nuntium resurrectionis.

1. **D**icite Discipulis ejus, & Petro, quia surrexit. Marc. 16. Exprimi nominatum Petrum, tenerioris affectus est argumentum. Erat cæterorum caput: hoc honorat Christus. Amaverat plus cæteris J E S U M , inde plus cæteris dolebat: affectum affectu rependit. Non cessabat suum peccatum deflere. erigit mœstum amoris demonstratione. Agnosce bonitatem, ama, in eam spem tuam repone. Non dimittet te, etiam cum ex fragilitate pectoris.

2. *Et visa sunt ante illos deliramentum verba ista, & non crediderunt illis.* Luc. 24. Quæ nuntiant mulieres, sunt ea ipsa, quæ Christus Apostolis prædixerat: concordant omnino Magistri verbis, nec tamen credunt. Imitaris Apostolorum incredulitatem, qui inspirationes Divinas, ut vanas rejicis, Superiorum monita, scrupulos, conscientiae remorsum deliria arbitraris. Attende illis: quia per illa Deus dicit. Aberras, si non sequeris.

3. *Maria Magdalena venit ad Simonem Petrum, & ad alium Discipulum, quem amabat Jesus, & dicit illis; Tulerunt Dominum de monumento, & nescimus ubi posuerunt eum.* Ioan. 20. Non dixerat Angelus tulerunt: fed surrexit. Impetus forte amoris aut doloris fecit, ut non

non accurate attenderet. Etiam bonis affectibus, non secus ac ventis ponendum est pondus. Cum rationem turbent, in errorem trahunt.

F E R I A I I.

Petrus & Ioannes currunt ad sepulchrum.

1. **E**xistit ergo Petrus, & ille alius Discipulus, & venerunt ad monumentum. Joan. 20. Nuntii à mulieribus accepti veritatem experiri volunt. Non retinentur aliorum non credentium exemplo. Attendunt non quid agant alii, sed quid prudenter agendum sit. Cape hujus regulæ necessitatem, & sequere.

2. *Currebant autem duo simul.* Ibid. Amor eos incitatbat ad cursum. Hic nescit tarda molimina. Parum distant, lente velle obsequia Dei, & diu nolle. Qui amat Divina, volat ad illa. Currisne tu, an serpis? Vis progredi? ~~ama~~. tantum procedes, quantum amabis.

3. *Ille alius præcucurrit citius Petro, & venit prius ad monumentum; non tamen introivit.*

1. S.Hier. in c. 56. Isai. Ioannes elatus Virginitas alis præcucurrit. Quia plurimum hæc virtus recedit à carne, plurimum accedit ad Deum.

2. Ioannes non intrat prior. Honorat in Petro dignitatem capit is, nec considerat in eo, quod Christum negaverit, ipse autem ad Crucem constiterit. Disce quid debeas Superiori, licet imperfecto. Idem præstabis proximo, si in eo Christum agnoscas.

F E

FERIA III.

Christus apparel Petro.

1. **A**biit Petrus secum mirans, quod factum fuerat. Lucæ 24. Viderat Petrus se pulchrum vacuum. Discedit à Joanne; solus secum meditatur, quæ vidit. Optimæ dispositio ad videndum Deum, Divinaque cognoscenda, recedere etiam corpore, multo magis afferre à creaturis. Solitudinem animæ amat Deus. *Ducam eam in solitudinem, & loquar ad cor ejus.* Osee 2.

2. *Surrexit Dominus verè, & apparuit Simeoni.* Ibid. Apparet Dominus non Joanni, qui constans ad Crucem permanxit; sed Petro, qui & fugerat, & negaverat. Ita animat Deus peccatores poenitentes, ut non dejiciantur. Ostendit quantum aestimet lachrymas poenitentis. Qui hic affectus Petri? quæ confusio ob scelus admissum? quis dolor? quæ lachrymæ? Excita in te eosdem ad pedes J E S U.

3. *Visus est Cepha.* 1. Cor. 15. Christus non exprobrat Petro scelus admissum, sed blandissime solatur. Disce qua benignitate peccatorum contritum excipias: qua charitate obliviscaris injuriarum à proximo acceptarum. Quod feceris proximo, expecta à Deo. *Si non dimiseritis hominibus, nec Pater vester dimittet vobis.* Matth. 6.

F. E.

F E R I A I V.

Magdalena ad monumentum.

1. **M**aria autem stabat ad monumentum foris plorans. Dum ergo fleret, inclinavit se, & prospexit in monumentum. Ioan. 20. Considera amoris signa. stat ad monumentum flet: sæpius inspicit videndi J e s u . desiderio. Repeti de illa potest: *Dilexit multum*. Expende curam, qua tu Deum quæris. Stasne in propositis? dolesne amissum? considerasne ubi, quomodo, reperias?

2. *Et vidit duos Angelos in albis sedentes*. Ibid. S.Cyrill. Alex.lib. 12. in Ioan.cap.46. Cum circa monumentum perseverat plorans, voce Angelorum ad cognoscendum Christum juvatur. Ut Angelos seu spiritualia lumina assequaris, non obiter exigenda est meditationis hora: sed perseverandum, & attentione, & affectu; etiam sua deploranda est coecitas.

3. *Dicunt ei illi: Mulier quid ploras?* Dicit eis: *Quia tulerunt Dominum meum; & nescio ubi posuerunt eum*. Ibid. Causa fletus est amissus J e s u s . Optima, & una lachrymis digna. Sed si flet illa, quod tulerunt invitæ & ignorantí, quid te agere decet, cui scienti & volenti tuae passiones, & mali affectus toties J e s u m tulerunt?

F E

F E R I A V.

Christus apparer Magdalenæ ignotus.

1. **C**onversæ est retrorsum, & vidit J E S U M stantem; & non sciebat, quia J E S U S est. Ioan. 20. Dum quæritur J E S U S , adstat à tergo Magdalenæ. Vide , quām non procul est ab iis , qui eum quærunt in toto corde. Sed dissimulat quandoque præsentiam suam, ut non apprehendamus hīc J E S U M esse , sed nos deserteros cogitemus. At respiciamus post tergum, sive ad exitum nostrarum afflictionum , videbimus ibi Deum.

2. *Dicit ei J E S U S : Mulier quid ploras ? quem queris ?* Ibid. Drogo Host. de Sacram. Passio. Occultat se, ut ardenter requiratur , & requisitus cum gaudio inveniatur ; inventus cum sollicitudine teneatur . 2. Interrogat non ignorans , sed quia delectatur, nos quandoque affligi sui ipsius desiderio. Si videaris tibi à Deo desertus , ardenter Deum require ; iste est inventi modus.

3. *Dicit ei , (Maria) Domine , si tu sustulisti eum , dicio mihi , ubi posuisti eum , & ego eum tollem .* Ibid.. Vide amoris vim, qui solum Christo intentus, quid loquatur, vix advertit. *Domum* vocat hominem vili hortulani veste indu-tum : addit, si sustulisti *eum* ; quem? non exprimit , quasi obvius quisque ejus affectus intelligat. Novit quis fuerit Iudæorum furor, & ait *se eum ablaturam*, ubi ubi sit, sine omni periculum metu. Ita amor animosam reddidit, ac resolu-

solutam. Quantum tu ab his resolutionibus distas? quia plurimum distas ab amore.

F E R I A V I.

Christus manifestat se Magdalenz, & mittit eam ad Discipulos.

1. **D**icit ei J e s u s : *Maria. Conversa illa dicit ei : Rabboni.* Ioan. 20. Uno Christi verbo, *Maria*; altero Mariæ, *Rabboni*, magni affectus clauduntur; in Christo benignitatis, suavitatis, affabilitatis, familiaritatis: in Maria vero reverentiae, humilitatis, adorationis, amoris, gaudii. Ille ex uno verbo noscitur: illa uno verbo se eum nosse significat. Ita Deus paucis verbis multa homini; ita homo paucis verbis multa Deo loquitur. Plura de Deo cogita, quam loquaris.

2. **D**icit ei J e s u s : *Noli me tangere.* Ibid. Expende causam, cur eam tactu prohibeat, fuisse, ut nimium fervorem, quo illa se ad pedes J e s u projecterat, non nihil temperaret. Amor enim penè reverentiam exuerat. Amari vult Deus; sed & reverenter coli. Ut Deo ergo familiaris esse debes per intimam cum eo communicationem; ita debes esse & reverens, tam externo corporis situ, quam interna animi compositione.

3. **V**ade ad fratres meos, & dic eis: *Ascendo ad Patrem meum, & Patrem vestrum.* Ad pedes Christi suos exerere affectus Maria desiderabat; Christus verò quantocyus suos consolari.

Ideò

Ideò accessu eam prohibet , & ad Discipulos
ablegat , quos, ad exprimendum amorem , fra-
tres vocat. Vide quām Deo placeat , ut tua spi-
rituali consolatione abstineas , ut alium mœ-
stum consoleris. Curat eis significari ascensum
suum *ad Patrem vestrum* : ut incipient de Chri-
sti recessu cogitare , se ad illum tolerandum dis-
ponere , & confidere in Deum , quem sciant affe-
ctu Patrem esse.

S A B B A T H O .

Apparet aliis mulieribus.

1. **E**cce J e s u s occurrit illis , dicens : *Avete.*
Affecuta fuerat illas Magdalena : signifi-
caverat se vidisse Dominum : dolebant se ad
sepulchrum non expectasse , desiderabant &
ipsæ videre Dominum. Ita disposita primus
salutat : *Avete.* Ita benignus est Deus iis , qui
eum desiderant , & obsequia deferunt. Non diu
differet te consolari , si seruum ejus desiderium
concipias. Omnis perfectionis initium est de-
siderium:

2. *Ille autem accesserunt , & tenuerunt pedes*
eius , & adoraverunt eum. Ibid. Expende gau-
diū , reverentiam , & dulcissimos affectus ad
Christi pedes. Arcuerat paulò antè Magdale-
nam à pedibus suis , iam eat̄ cum reliquis ad
eorum osculum admittit. Non omne simul
solatiū p̄̄ebet : differt quandoque : exhibet
autem perseverantibus : sed horā , quā sibi
placet. Tuum est infistere bono ; de tempore
I 2. con-

consolationis curam Deo remitte. Non aberit à se desiderantibus.

3. *Tunc ait illis Jesus : Nolite timere : ite nuntiate fratribus meis, ut eant in Galileam, ibi me videbunt.* Ibid. Expende verborum suavitatem tum ad mulieres, tum de Apostolis sui nuper desertoribus. Sed suaviorem crede fuisse animum ; neque enim aversionem ab iis, quamquam graviter offensus, concepit. Etiam qui te offendit, fratrem cogita, suavi alloquio, & affectu dignare. Galilæam illis designat, ubi videatur, locum scilicet quietum, & à tumultibus submotum. Ut gustes Deum, recede à strepitu mundi, vanitatum, passionum tuarum.

DOMIN. II. POST PASCHA.

Jungit se Christus duobus Discipulis euntibus in Emmaus.

1. *E*cce duo ex illis ibant in castellum nomine Emmaus. Lyc. 24. Tristes de Christi morte, dubitantes de resurrectione, solarium querunt à villa. Convertuntur ad sensualia, qui expectare debebant Divina. Promissus tertius dies aderat, acceperat mulierum, Petri, ac Ioannis testimonium : isti tamen adhuc dubitabant. Quàm parum sustinemus Dominum, qui nos tot annis sustinet ! quàm facile ad sensualia convertimur ! Immodicam tristitiam eave ; si aliqua te tangat, noli à creaturis remedium querere. Expecta Dominum, & intendet tibi.

2. *Et*

2. *Et ipsi loquebantur ad invicem de iis omnibus, quae acciderant. Et factum est, dum fabularentur, & secum quererent, & ipse Jesus appropinquans ibat cum illis.* Ibid. Errabant oves, adest Pastoris charitas, nè perdantur. Dissimulat habitum, ut prius eos ad Divinum solatium recipiendum disponat. Vult enim ad suas gratias nos præparari. Dum fabulantur de Passione, se illis miscet. Tantum Domino placet, suam à nobis mortem commemorari. Affuesce non inania, sed Divina loqui, ut Jesus habeas itineris tui socium.

3. *Oculi autem illorum tenebantur, nè eum agnoscerent.* Ibid. Hoc exhibebatur foris, quod agebatur in mente. Nec eum fidei oculo agnoscabant, nec corporis. Qua causa tenebantur oculi? Credibile est, nimia tristitia, quæ animum plerumque confundit. Adest Deus iis, qui afflito sunt corde; & tamen dum tangimur, abesse credimus. Tunc fide firmandus est animus. Sapiens est Deus, scit; omnipotens, potest; bonus, vult abesse. Expecta ergo, viriliter age, & confortetur cor tuum.

F E R I A III.

Qui sint eorum sermones, exquirit Christus.

1. **A** It Jesus ad illos: *Qui sunt hi sermones, quos confertis ad invicem, & estis tristes?* Et respondens unus dixit ei: *Tu solus peregrinus es in Ierusalem, & non cognovisti, quæ facta sunt in illa?* Luc. 24. Quærerit quod sciebat, ut ulcus suum detegerent, ac pharmacum susciperent.

ait Theophyl. En benignitatem Christi! 2. Quia gaudet rememorari suam passionem, præbet narrandi occasionem. Narra ergo tu Deo per gratiarum actionem, quanta pro te passus fit. Qui sunt tui sermones? de iis rebus, quæ sunt in corde. Expende quæ fint, an Divina, an humana? Denique ulcera animi non cela, ut medicinam capias.

2. *Quibus ille dixit: Quæ? Et dixerunt de J e s u N a z a r e n o, &c.* Ibid. Quærerit tanquam ignorans, aut quasi jam oblitus injuriarum suarum tam immanium. An tu sic minutarum oblivisceris? 2. Quærerit, *Quæ?* tanquam tota illa passio res esset adeò minuta, ut ei memoria exciderit. Amor tam ingens tui parva illi repræsentat ea, quæ pro te fecit. Parvus ergo est meus in J e s u m amor, qui me pro eo egisse multa existimo. Conabor præstare plura, sed ero tamen servus inutilis.

3. *Nos autem sperabamus, quia ipse esset redempturus Israël.* Ibid. Aperiunt ulcus modicæ fidei. Non credebant enim illam ipsam Christi mortem esse redemptionis medium. Si consilia Dei in humanis eventibus assequi non potes, acquiesce illis. Optimum est, quidquid decernit ipse: per media à nobis judicata contraria fini, ad finem pervenit.

F E R I A III.

Christus reprehendit duos Discipulos incredulos.

1. **E**t ipse dixit ad eos : O stulti , & tardi cor-de ad credendum ! Ibid. Acerba reprehension, sed nulla indignatio. *Stultos* vocat, non pro convitio, sed pro officio charitatis. Si corripis, sic age ; si corriperis, sic fuscipe. Et tu tardus es corde ad credendum practicè , quæ passus est Christus. Nam si credis mente, at non opere, & imitatione.

2. **N**onnè hac oportuit pati Christum , & ita intrare in gloriam suam ? Ibid. Causa reprehensionis allegatur , quod hanc veritatem non satis credant. Tu eam crede. Oportuit ob necessitatem satisfactionis , ob utilitatem redemptoris , ob vim sui in nos amoris , ob exemplum imitationis. Christum pati oportuit ; & tu te à mortificatione eximes ? Et quidem ut in suam ille gloriam intraret, & tu sine cruce intrabis in alienam ?

3. **E**t incipiens à Moyse , & omnibus Prophetis, interpretabatur eis in omnibus scripturis, que de ipso erant. Ibid. Vide modos, quibus se iis insinuavit. 1. Blandè alloquendo. 2. Corripiendo. 3. Instruendo. His & tu utere , si cum iis agis , qui duro sunt corde. Ausculta tantum Doctorem interpretantem. Confer id quod docet declarando , cum eo , quod fecit opere : & quod ipse doces, opere confirma.

F E R I A IV.

Longius ire se fingens Christus, invitatur à Discipulis.

1. **E**t appropinquaverant castello, quò ibant, & ipse se finxit longius irc. Luc. 24. De creverat apud illos manere : fingit se abire : non quia hoc volebat , ait Bern. ser. 74. in Cant. sed quia volebat audire: *Mane nobiscum Domine.* Vult Deus tibi gratias conferre ; sed vult desideriis rogari. Non queraris gratiarum inopiam, si aut nulla sunt tua , aut lenta desideria. 2. Fingit Deus se à te recedere ; sed non abit. *Cum ipso sum in tribulatione.* Psal. 90.

2. *Et coegerunt illum , dicentes : Mane nobiscum Domine, quoniam advesperascit.* Ibid. Invitant ignotum , tu nec notum feriò rogas : imò fortè plures ansas præbes ad recedendum. Congunt illi sanctis desideriis, quæ vim quasi quandam in ipsum Deum habent. Rationem addunt, *quia advesperascit.* Imò diescebat apud illos, quia interpretatio Scripturæ jam eos illuminabat. Sed apud te advesperascit , quia hunc ipsum diem cum nocte dividis. Coge ergo Dominum , vim tibi inferendo , ut is apud te maneat hodiè, tanquam ultimus esset vitæ dies.

3. *Et intravit cum illis.* Ibid. Quæ felicitas habere hospitem Dominum ! Quàm putas tu eum honorificè exceperint , & quidem adhuc ignotum ; si non rerum copia , saltem affectuum! Credere licet, eum prima sede locatum, eidem

eidem sollicitè ministratum. Quis primum apud te locum tenet in æstimatione , in amore ? tu ipse ? an Deus ? Inspice opera , & tentationes.

F E R I A V.

Agnoscitur Christus in fractione panis.

1. **A**ccepit panem, & porrigebat illis. Et aperi-
ti sunt oculi eorum, & cognoverunt eum.

Luc. 24. Credunt SS. Aug. ser. 140. de temp. Chrysoft. ser. 17. Imperf. Christum panem istum consecrasse , & porrexisse , & ex eo agnatum esse. Hic est SS. Eucharistiae effectus, mentes illuminare ad percipienda Divina. At cum hanc toties sumas, unde tam hebes ad Divina, tam vi- vax es ad sensualia ? Causa effectum poneret, nisi impediens. Tolle ergo impedimenta.

2. *Et ipse evanuit ex oculis eorum.* Ibid. Cur non expectabat ab illis ea , quæ cognitionem sequi solent , adorationem , gratiarum actionem, obsequia ? &c. Monstrat se , & mox se eripit. Disce etiam Divina solatia in hac vita non esse diuturna ; imò à Deo eripi , ut te patientia , humilitate , longanimitate exerceat. Sed nec expedit ea esse diuturna.

3. *Et dixerunt ad invicem: Nonnè cor nostrum ardens erat in nobis, dum loqueretur in via.* Ibid. Christi sermones , ait Orig. accendebat corda ad amorem Divinum. Legis pios libros , meditaris documenta Christi , audis adhortationes : Deus tibi loquitur : accenderis, nisi resistas. Sed quando dicunt se exarsisse ? Non in fractione panis ,

dum eum agnoscerent ; sed in via , dum adhuc lateret. Etiam desolations (cum Deus à te absconditur) ad hoc tibi serviant , ut inflammeris desideriis, amore, affectibus adhærendo Deo, &c.

F E R I A V I .

Apparet Discipulis congregatis.

1. **C**um serò esset , & fores essent clausa , ubi erant Discipuli congregati , venit J e s u s .
Luc. 24. Ubi non est dispositio , tardat Deus. Nondum credebant : varia ad eos resurrectio- nis nuntia miserat, ut disponeret, per quæ & de- siderium accenderet. Ideò serò venit, quia serò se disposuerunt. Ut visiteris à Deo , pone con- gruam dispositionem. 2. **C**um fores essent clau- sa. Deus non intrat in cor , si portæ sensuum non sint observatæ. Dissipatus est spiritus , ubi sensus non sunt custoditi , ubi creaturarum affectus ultrò citroque meant. Inspice portas tui cordis.

2. **V**enit J e s u s , & stetit in medio ; Ibid. ut æquè omnibus esset conspicuus, ut Dux, Magis- ter, Pastor, Protector suorum. Ubi duo vel tres congregantur in nomine ejus , adest ipse. Con- grega ergò potentias animæ tuæ in oratione , claude portas sensuum, mox tibi aderit, Dux ad anima proposita ; Magister ad solidas verita- tes; Pastor ad solatia; Protector contra tuos ho- stes. Quia verò medium amat, etiam tu eum in medio cordis repone , ut nihil præ illo æstimes, ames, timeas.

3. **E**t

3. *Et dixit eis: Pax vobis. Ego sum, nolite timere.* Ioan. 20. Luc. 24. Omnia singularis solatii verba. *Pax vobis:* quam olim spopondit, quam passione suâ comparavit. Pacis Deus est. Pax ergo tibi sit cum Deo, per tuæ cum illius voluntate conformatiōnem: cum proximo per charitatem patientem, benignam, non inflamat, &c. tecum per affectuum pravorum mortificationem. *Ego sum:* addit Chrysol. ser. 81. *qui vos per gratiam vocavi, elegi per veniam, pietate sustinui, portavi charitate, & modò vos sola benignitate suscipio.* Dic etiam animæ meæ: *Ego sum:* & si consurgant adversum me prelia, non timebit cor meum. Psal. 26.

S A B B A T H O.

Conturbatis, & conterritis cicatrices
vulnerum exhibet.

1. **C**onturbati verò, & conterriti existimabant se spiritum videre. Luc. 24. Discipuli rudes adhuc, & imperfecti, non credunt, ait Beda, tertia die potuisse resurgere. Putant ergò, se videare spiritum, seu phantasma; tametsi jam audierint: *Ego sum.* Quoties nos sancta dictamina, &c veritates practicas, aut putamus, aut nobis mentimur esse illusiones? quia timemus scilicet agendi difficultatem; & magis nobis illudimus. Nunquam tu ita timuisti? an posthac timebis?

2. *Et dixit eis: Quid turbati estis, & cogitationes ascendunt in corda vestra.* Ibid. Christus in repentinis ~~estis~~ timere, ac turbari non probat.

Ideò amicè corripit. Repentina probant animum constantem, Deoque nixum. Ut nihil tibi repentinum eveniat quo sternaris, assuesce prævidere omnia, ac te præmunire. Id si fecisses, quantas difficultates gloriò superassis, quibus turpiter succubuisti? id ut obtineas, expugnandus omnino est amor proprius.

3. *Videte manus meas, & pedes meos, quia ego ipse sum.* Ibid. Ad pellendum timorem, ad firmandam fidem hoc fecit. O benignitas Christi! Venerare sanctum latus, manus, ac pedes, transfossa. Inhære huic spectaculo, quamdiu potes. Si verò te terreat difficultas aliqua, aut munus grave suscipiendum; inspice illa vulnera, nuper acerba, nunc illustria, & spera tua quoque vulnera, & adversitates tibi cessuras in gloriam.

DOMIN. III. POST PASCHA.

Christus manducat cum Discipulis.

1. *A Dhuc illis non credentibus, & mirantibus præ gaudio, dixit: Habetis hic aliquid quod manducetur?* Luc. 24. Vide quot modis se Jesus suis insinuat, ut ipse esse credatur. Mittit per quos nuntietur, ipse se videndum, audiendum, tangendum præbet: Hic etiam licet in gloriose corpore ad manducandum petit, ut incredulos reducat. Animarum salus non uno remedio peragitur: tentanda sunt plura, etiam ut tuam remendes. Non elanguesce, si uno non proficias. Zelus tuæ; & alienæ salutis id efficiet, & plura suggeret.

2. *At*

2. *At illi obtulerunt ei partem pīcis affi, & favum mellis.* Ibid. Tenuitati Discipulorum aliud non suppetebat. Optimum quod habebant porrexerunt. Fac J E S U M à te petere, quod manducet: quid porriges? da optimum quod habes; teipsum; sed assūm tum interna, tum externa mortificatione. Aliter placere Deo non potes. Sed adde mel promptæ, ad ejus obsequia, voluntatis, puræque intentionis: quo condimento si careant opera, dissipiant Deo.

3. *Gāvisi sunt Discipulis viso Domino.* Joan. 20. Viderant utique statim ingredientem, at primum post longiorem conversationem gaudent. Forte quod non exprobret turpem fugam. Unde ex hac benignitate, subiit spes omnium olim promissorum bonorum. Quam hic Discipulis, tibi saepius fugitivo exhibuit benignitatem. Gaudere potes, & à tam benigno Deo plura bona sperare.

F E R I A I I.

Aperit illis sensum Scripturarum.

1. **H**Æc sunt verba, que locutus sum vobis: quoniam necesse est impleri omnia, que scripta sunt. Luc. 24. Agit suæ passionis & mortis memoriam; ostendendo hæc non casu acta, sed ex Dei decreto. Quæ autem decrevit Deus, necesse est impleri omnia. Disce si quid pateris, ex Dei decreto venire. Non ergo te oppone, quia necesse est impleri. Utinam id semper egisses!

2. *Tunc aperuit illis sensum, ut intelligerent scripturæ*

scripturas: Ibid. Non tantum ut ipsi intelligerent, sed ut eundem etiam nobis sensum tanquam Magistri traderent. Sed quid est, quod tam bono Magistro sensum Scripturarum, & doctrinæ Christi nondum capimus? Amor proprius, & affectus inordinati excoecant nos. Iste ergo tollendi sunt. Nonne hi te hactenus obfuscarunt?

3. *Et dixit eis: Quoniam sic scriptum est,*
& sic oportebat Christum pati. Ibid. Expende illud *Sic*. ex amore erga homines, ex obedientia erga Patrem, ex necessitate satisfactionis: *Pati oportebat*: quia decretum fuit, quia elegi & suscepi. Quid tu ad ista? Vis pro tuis peccatis satisfacere? oportet pati: Amas salutem hominum? oportet pati: Vis obedire Patri? oportet pati.

F E R I A I I I.

Dat illis Spiritum sanctum, & potestatem absolvendi.

1. **D**ixit ergo eis iterum: *Pax vobis. Sicut misit me Pater, & ego mitto vos.* Joa.
 20. Creat Apostolos, & Legatos suos. Mittit eos eodem fine, quo à Patre missus est, ad salutem hominum: Vult eos illam operari eodem amore, quo ipse egit, usque ad effusionem sanguinis. Quantum est cooperari Filio Dei in salutem animarum! Hæc vocatio tantum à te zelum exigit, quantum Christus habuit. quam procul abes? Exigit ut hoc zelo complura patiaris.

tiaris. Meretur id Deus, meretur unius animæ pretium.

2. *Hac cum dixisset, insufflavit, & dixit eis: Accipite Spiritum sanctum.* Ibid. Insufflavit: ut sciremus, quemadmodum unus Dei afflatus Adamo dedit vitam vigoremque naturalem; ita per Spiritum sanctum dari vitam, vi-goremque supernaturale. An tu hanc vitam habes? Certe dare toties ille voluit, quoties menti sancta inspiravit. *Quis evades, si hos afflatus accipias?*

3. *Quorum remiseritis peccata, remittuntur eis.* Ibid. Agnosce Christi in nos amorem. Offenditur à nobis Deus, & dat hominibus potestatem reconciliandi. Quam facilem nobis veniam reddit? Poterat post suam passionem naufragantes deferere: suggerit secundam tabulam. *A*estima hoc beneficium Ecclesiæ factum: & si te peccatis obstrictum vides, magna spe venia hoc remedio utere.

F E R I A I V.

Thomæ Apostoli incredulitas.

1. *T*Homus unus ex duodecim, non erat cum eis, quando venit J e s u s. Joan. 20. Audierat Discipulos, qui ex Emmaus reduces narrabant se vidisse Christum, & quia non credebat, recessit. Caruit igitur hoc solatio præsentia Christi. Duo autem commisit, judicium suum illorum afferentium judicio anteposuit, & à communitate recessit. *Cave tu utrumque.*
Prima

Prima ad errorem via est judicium proprium. Adeo Christus charitate conjunctis : subtrahit se iis , qui cum charitatis læsione sunt singulares. Expende quî te in his habeas.

2. *Dixerunt ergo ei alii Discipuli : Vidimus Dominum.* Ibid. Sed Thomas prius duobus, nunc omnibus, forte & Beatissimæ Virgini assertentibus non credit, sui tenax judicii. Sic de malo, quod semel coepimus, in pejus ruimus. Cave ergo malorum principia , & eorum radices tolle. O si pridem hoc fecisses !

3. *Ille autem dixit eis : Nisi videro in manibus ejus fixuram clavorum , & mittam digitum meum in locum clavorum , & manum meam in latus ejus, non credam.* Ibid. Ita protestatur , ut suum sustineat judicium. Et quanta hinc mala ? Incredulitas pertinax ; superbia suum omnium judicio præferentis; præsumptio modum suæ conversionis Deo præscribentis. Apostolus huc recidit : quantus, quantus sis, time, & cum humilitate judicium submitte, cui debes.

F E R I A V.

**Christus apparet Discipulis præsente
Thoma.**

1. *P*ost dies octo iterum erant Discipuli ejus intus, & Thomas cum eis : Venit J E S U S januis clausis. Joan. 20. Dies octo in sua incredulitate duravit Thomas ; perstitisset diutius, si Christus non occurrisset. Ita labi , & in malo perseverare possumus , nec resurgere , nisi per Dei

Dei misericordiam. Quoties es expertus? Ama hanc bonitatem. 2. Unum quærebat, ad omnes venit: ut qui cofam omnibus peccaverat, coram omnibus resipisceret: qui omnes contristaverat, omnes exhilararet. Nam iis debes exemplum bonum, quibus, & in quo malum exhibuisti.

2. *Venit J e s u s januis clausis.* Ibid. Agendum erat de gravi culpa Thomæ, de eaque iste corripiendus. Noluit J e s u s ad hoc patere portas, sed totum clausis peragi. Bonus Pater in latebris domesticis increpat filium malum, nè ejus famam lædat. Sit tibi etiam cura famæ alienæ: & noli aperire januam oris tui, ut quandoque lædas.

3. *Stetit in medio, & dixit: Pax vobis.* Ibid. Quasi dicat, quando sum in medio, est Pax, alias nulla. Thoma, non eras cum iis, in quorum medio fui: ideo tibi nulla pax. Disce, quod nisi J e s u s sit in medio, & solus omnium tuarum actionum centrum, non habebis pacem. Noli ergo te centrum tuarum actionum ponere.

F E R I A V I.

Verba Christi ad Thomam, & Thomæ ad Christum.

1. **D**einde dicit Thome. Joan. 20. Cur ad unum convertitur? Ad sunt digniores, Petrus, Joannes, & ut creditur, Beatissima Virgo; unum Thomam alloquitur, ut ejus se cau-

fa

sa venisse ostendat : non attendit ad plurium dignitatem , sed ad unius necessitatem. Quam amans , quam benignus Deus ! Tu avertisses te ab eo , à quo recenter offensus es . Disce , non rogatus benigne alloqui , à quo offendam acceperis. Hæc nota filiorum Dei est.

2. *Infer digitum tuum hoc , & vide manus meas , &c.* Ibid. Ostendit se D E U M , & præsentem fuisse cum Thomas protestaretur. Id si animo cogitasset Thomas , cautius locutus fuisset. Hoc tu præsentia Divinæ remedium adhibe , ut caute agas , & loquaris. 2. Condescendit Thomæ in omnibus , quæ dixerat Thomas : addit tamen admonitionem : *& noli esse incredulus.* Sic suaviter tractandus delinquens , ut tamen increpatione erudiatur.

3. *Respondit Thomas , & dixit ei : Dominus meus , & Deus meus.* Ibid. Magnos affectus paucis verbis conclusit. Nec dolor , nec amor plura eum loqui patiebantur : dolor ex delicto suo ; amor ex benignitate Christi , cum meritus ipse esset indignationem. *Dominum* vocat , quem timeat : *Deum* , quem amet. Agnoscis tu quidem Christum esse Dominum tuum , & Deum tuum ; sed necdum ut Dominum , aut ut Deum habes.. Si Dominus est , cur non times offendere ? Si Deus est , cur non amas super omnia ?

S A B B A T H O.

Apparet Discipulis ad mare Tiberiadis.

1. **D**icit eis Simon Petrus: Vado piscari. Dicunt ei: Venimus & nos tecum. Joan. 21. Mirus charitatis consensus. Unus voluntatem indicat, omnes consentiunt. Noli tu esse charitatis dissipator, ubi actio est licita, & honesta. Mira exempli vis, præfertim à Superiore! subditi enim ad illius exemplum rapiuntur. Si subditus es, habes majorum exempla, quæ sequaris: si præces, habes quos exemplo trahas.

2. *Et ascenderunt in navem, & illa nocte nihil prendiderunt.* Ibid. Deo disponente factum est, ut nihil caperent ea nocte, ut discerent sine J e s u nihil posse, quantumcunque laborent: & in nocte peccati, pravæ intentionis, aut præsumptionis inaniter laborari, & sine merito. Ut ergo fructum è laboribus feras, ambula in luce gratiæ, & uni te Deo cogitatione, affectu, fine, & oratione.

3. *Mane autem facto stetit J e s u s in litore: Non tamen cognoverunt Discipuli, quia J e s u s est.* Dicit ergò eis J e s u s: Pueri nunquid pulmentarium habetis? Dicunt ei: Non. Ibid. In mari versamur, & in nocte, dum sumus in hac vita. Qui pescantur honores, delestationes, vanitates, fatebuntur olim se nihil cepisse, sed non sine dolore. Sic ergo laborem impende, ut rogatus olim à Deo, nunquid pulmentarium habes, respon-

respondere possis: per gratiam tuam hoc, illud-
ve cepi. Interrogat autem Christus, non ut
discat, sed ut ipsi paulo post advertant, quam sit
inanis se absente, quam fructuosus præsente la-
bor. Sine te nihil possum, Domine.

DOMIN. IV. POST PASCHA.

Christus detegit se Discipulis.

1. **D**icit eis: *Mittite in dextram navigii rete.*
Miserunt, & jam non valebant illud tra-
bare pra multitudine piscium. Joan. 21. Dominus jussit, licet nondum notus: prompta fuit Discipulorum obedientia. Hinc tam copiosa captura. Quæ ex obedientia facis, Dominus benedicet. Dominus potentia sua collegit ad dextrum latus pisces, ut obedituris in prompta essent. Ut capias animas, à Deo præparandæ sunt. Non artis illud fuit, sed pietatis Domini. Nil fide tibi, sed Domino. Ad dexterum jaci rete jussit, ut discas sancta, non finistra intentione operari. Sic laborans non fraudaberis fructu.

2. *Dixit ergo Discipulus ille, quem diligebat Jesus, Petro: Dominus est.* Ibid. Cur primus Joannes Dominum videt. S. Hier. lib. 1. cont. Jovin. *Iesus stabat in littore, nec sciebant apostoli, quem viderent.* Solus virgo virginem agnoscit. Virginitas ad Deum, Divinaque cognoscenda conductit plurimum. *Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt.* 2. Chrysol. ser. 78. *Primus qui diligitur videt; quia semper vivacius, qui diligitur, intuetur.* Redde ergo te

te dignum, ut ameris à Deo, per amorem; &c
diliget te, & manifestabit se tibi. 3. Joannes
Dominum esse Petro significat. Quæ de Deo
casis, sine invidia communica.

3. *Simon Petrus cum audisset, quia Dominus
est, tunica succinxit se, & misit se in mare. S.Hier.
in c. 24. Luc. Non contentus vidisse, impatiens
desiderii, negligens captionis, immemor periculi,
ubi Dominus vidit in littore, serum astatim, se
cum ceteris navigio perveniret. Ita fervor, nec
patitur moras, nec timet pericula. Confer tuam
tepiditatem. Quam lente, aut quam parum
operaris, et si multa cognoscas! Abrumpe mo-
ras, & impedimenta. Petrus non est mersus:
nec tu frangaris.*

F E R I A II.

Christus in littore parat cibum, & invitat
Discipulos.

1. *V* T ergo descenderunt in terram, viderunt
prunas positas, & piscem superpositum,
& panem. Joan. 21. Dum pescantur, Christus
eis cibum parat. Etiam in gloriose corpore non
deditur vile ministerium. Et deditur
tu in mortali carne officium humile? 2. Ignor-
abant Apostoli unde pisces illi assi, (nam plures
erant) unde panes, ac formatum prandium. In-
dicare voluit Christus sibi omnia parere, ac il-
lam ipsam tot piscium capturam suum esse be-
neficium. Agnosce, si quid boni habes, à Deo
venire. Redde ergo illi, & ad ejus gloriam im-
pende.

2. Dicit

2. *Dicit eis J E S U S : Afferte de piscibus, quos prendidistis nunc.* Ibid. Petrus illico traxit in terram 153 magnos pisces. Voluit Christus, ut ex multitudine, & magnitudine piscium, post irritum noctis laborem uno tractu captorum, cognoscerent id se ejus beneficio habere : unde ad impensius amandum moverentur. Adverte ergo, quæ ab eo accipis beneficia, & illis ad amandum moveare, ejusque gloriæ impende.

3. *Dicit eis J E S U S : Venite, prandete.* Ibid. En quanta suavitas, & affabilitas Christi invitantis, & comprandentis. Ama hanc bonitatem. Hunc verò cibum paravit Dominus, ~~ut~~ benevolè Discipulos à labore per cibum refocillet, ait Euthym. Piscare & tu sedulo animas in hoc mundi mari natantes. Confide quod Dominus in littore patriæ invitabit te, *ut edas, & bibas super mensam suam in regno suo.* Luc. 22.

F E R I A I I I.

Christus committit Petro suas oves.

1. **C**Um ergo prandissent, dicit Simoni Petro J E S U S : Simon Ioannis diligis me plus bis? Dicit ei: Etiam Domine, tu scis, quia amo te. Dicit ei: Pasce agnos meos. Joan. 21. Destinatur Petrus supremus Pastor. Hunc multus labor manet ; qui, nisi sit amor, non toleratur. Hinc August. tract. 124. in Joan. Interrogatur amor, imperatur labor. Major ergo apud Christum est, qui plus amat. Pro hac tu magnitudine contendere, cæteras ride. Petrus respondet : Tu scis;

scis : jam doctus sibi non credere. Nec addit :
Plus his : memor suæ præsumptionis confusæ.
 Noli te aliis præferre. Deficit enim fervor , &
 confunditur præsumptio.

2. *Dicit ei iterum* : *Simon Ioannis diligis me* ?
Dicit illi, &c. Ibid. Repetit quæstionem ad
 exigendam amoris constantiam in Pastore ani-
 marum. Sine hac neque tu animam bene gu-
 bernabis. Felix Petrus ! qui respondere potuit :
 Amo te. Infelix ego ! respondere deberem :
 amo me, amo mea commoda , amo creaturas ;
 & si te quandoque amo , quam cito deficio , &
 tepefco. At non ita posthac.

3. *Dicit ei tertio* : *Simon Ioannis amas me* ?
 Ibid. Quare tertio quererit? Optat. Milevit. cont.
 Parmen. Ne Apostoli severe contemnerent eum ,
 qui negaverat Christum. Ita consulit Superio-
 rum auctoritati. S. Ambr. in c. 22. Luc. *Quia*
tertio negaverat, tertio confitetur. Quoties pec-
 casti, negasti! an toties confessus es per veros vi-
 væ fidei, & amoris actus ? Assuesce ad frequen-
 tes fidei actus , quia sunt origo omnis boni.
Confristatus Petrus, quod tertio quereret : quia
 vel rediit antiqui sceleris memoria , & dolor ;
 vel subiit timor sui ipsius , et si sibi nihil con-
 scius esset. Time & tu , quia per hoc probatus
 non es, quod non sis tibi conscius.

F E R I A I V.

Christus prædictit Petro martyrium.

1. **C**um essem junior cingebas te , & ambula-
 bas ubi volebas: cum autem sensueris , ex-
 tendes

tendes manus tuas, & alius te cinget, & ducet quo tu non vis. Joan. 21. Post trinum amoris examen timuit Petrus, nè sicut post protestationem moriendi Christum negaverat, ita post amoris protestationem laberetur. Christus ergo eum certum reddit, quod pro suo amore sit manus extensurus in Cruce. Dum non possum esse certus, quod pro amore J E S U me alias crucifiget, *crucifigam carnem meam cum concupiscentiis.* Sed & si ab aliis aliqua afflictio veniat: *extendam manus meas in amplexum.*

2. *Et cum hoc dixisset, dicit ei : Sequere me.* *Conversus Petrus vidit alium Discipulum.* Ibid. Prædictis Petro Crucem: qui ferenda sit, docet: *Sequere me :* exemplum meum sit tibi præ oculis. Ex hoc nos capite sub Cruce deficimus, quod non respiciamus in J E S U M. *Respiciam ergo in auctorem, & consummatorem J E S U M.* 2. Petrus vocatur; sequitur & Joannes. Qui amat, non expectat mandata, sed sponte sequitur J E S U M. Unde tu lente sequeris, nisi quia tepide amas?

3. *Hunc ergo (Ioannem) cum vidisset Petrus, dixit J E S U : Hic autem quid ? Dicit ei J E S U S : Sic eum volo manere, donec veniam, quid ad te ? tu me sequere.* Ibid. Redarguitur Petri curiositas: quam melius tua? Investigas aliena, quæ domi, quæ foris accidunt: *quid ad te ?* Observas quid, cum quibus, quam diu agant alii: *quid ad te ?* Immisces te negotiis alienis: *quid ad te ?* tuum est J E S U M sequi. ad hoc unum attende, reliqua Deo committe.

F E

F E R I A V.

Christus apparet in monte Galilææ, plus quam quingentis Discipulis.

1. **V**Ndeçim autem Discipuli abierunt in Galilæam in montem. Matth. 28. Memorat Paulus 1. Cor. 15. fuisse plus quam 500. Discipulos. Excitatos fuisse credo relatione fæminarum, & aliorum dicentium, quod sponderit se in Galilæa videndum. Christus charitatem suam non restrinxit ad paucos, sed in omnes extendit. Communica affectum omnibus, non uni particulari: in quo multis est sensuallati locus. 2. Apostoli, qui Christum viderant, commonent alios, ut & ipsi tanti boni participes fiant. Quod tibi datum est, sine invidia communica. 3. Considera expectantium affectus, & desideria.

2. *Ubi constituerat illis J e s u s.* Ibid. Observat condictum locum, & tempus suæ apparitionis J e s u s, ut fideliter adimpleat, quod promisit. *Quam fidelis Deus in promissis!* quam tu parum ei fidelis! quanta proponis, quam pauca agis! *Quam infidelis est mundus,* & quam aceurate ei servis!

3. *Et videntes eum adoraverunt.* Quidam autem dubitaverunt. Ibid. ex iis nempe, qui ewa antea non viderant, licet ex aliis omnia antea intellexerint. Hæc cordis nostri est durities ad Divinas inspirationes. *O tolle à me Domine, cor lapideum!* Principio dubium fuit paucorum,

K

rum, exitu tamen communis omnium adoratio: cum qua reverentia, humilitate, amore, & gaudio? Ascende & tu montem altioris virtutis, ut talem consolationem merearis.

F E R I A V I.

Destinat Discipulos ad conversionem mundi.

1. **E**t accedens J e s u s locutus est eiis: *Da-
ta est mihi omnis potestas in celo, & in
terra.* Matth. 28. Quam hæreditario jure ha-
bebat, vi unionis hypostaticæ ut naturalis Dei
filius, potestatem, eam sibi datam ait per
Crucem, & merita passionis. Vim seriæ mor-
tificationis agnosce, per quam datur tibi potes-
tas in cœlo, seu in parte rationali, & in terra,
seu in parte animali, in qua sunt pravæ affectio-
nes. Agnosce hunc Dominum omnis potesta-
tis: adora eum: subjice te ejus potestati: Ro-
ga, ut eam exerceat per Superiores tuos, prout
est ad gloriam suam.

2. *Euntes ergo docete omnes gentes.* Ibid. Ex-
pende illud: *Erga.* Quia data est mihi potestas,
ergo vos docete. Quomodo hoc sequitur?
Ostendit se summæ potestati conjungere opti-
mam voluntatem, & potestate hac uti ad bene-
faciendum. Ama hanc bonitatem, quam non
semel expertus es. 2. *Docete omnes.* Etiam in te
respexit, neminem exclusit. Si doces, *doce om-
nes*; non sperne pauperem. Assiste tam miseris,
quam felicibus: imò illis potius, quia de illis
habes;

habes : *Quod fecistis uni ex his fratribus meis minimis, mihi fecistis.* Matth. 25.

3. *Baptizantes eos in nomine Patris, &c.* Ibid. Abrogatur rigida lex circumcisio*nis* in remedium peccati originalis, & instituitur Baptismus suavior. Age gratias Deo, quod per legem Evangelicam jugum suave, & onus leve reddiderit. Accepisti & tu hoc Baptismi beneficium, quo carent tot pagani. Quid debes Domino? Factus es de familia Christi, Christianus. Sed nomen pulchrum, est grande convitium, si facta desint. Vives ergo, ut statum tuum decet, ut decet filium tanti Patris.

S A B B A T H O.

Continuatio instructionis Apostolis datæ.

1. **D**ocentes eos servare omnia, quecumque mandavi vobis. Ibid. S. Hieronym. hic: Iussit ut primum docerent, deinde fiduci tingerent sacramento, post quæ essent observanda, præcipierent. Servare dixit, non scire: quia finis legis Evangelicæ est, ejus observatio. Omnia, non aliqua. Qui enim offendit in uno, fit omnium reus. Jac. 2. Observa ergo: ab hoc pendet salus tua. Et mandata ejus gravia non sunt. Impo-fuit enim ille, qui te amat.

2. *Qui crediderit, & baptizatus fuerit, salvus erit: qui vero non crediderit, condemnabitur.* Marc. 6. Intellige quid sit damnari, quid salvare: utrumque à tua voluntate pendere. Vis salvare? ad hoc Fide, & Baptismo opus est: Fide autem:

autem non mortua, quæ est sine operibus ; sed viva , & operibus probata. Age gratias pro Baptismo, & Fide. Sed expende quomodo eam operibus probes. Compatere, & ora pro iis, qui in tenebris sedent.

3. *Signa autem eos, qui crediderint, hæc sequentur.* Ibid. Miraculis probanda Fides prædictetur, quæ post probata est. Tu hæc spiritualiter operare ; Dæmonia ejicient : S. Bern. ser. 1. de Ascens. cum eradicantur è corde peccata. 2. Linguis loquuntur novis : Idem : *cum recedunt vetera de ore eorum.* 3. Serpentes tollunt : Idem : *cum venenatas suggestiones extinguit.* Mortiferum sine noxa bibunt, *cum tentationes sentiunt, non consentiunt.* 4. Super ægros manus imponunt, & bene habent : Id est : *cum agræ affectiones bonis operibus operiunt.*

DOMIN. V. POST PASCHA.

Spondet nobiscum esse usque ad consummationem sæculi.

1. **E**cce ego vobiscum sum omnibus diebus, usque ad consummationem sæculi. Matth. 28. Mittebat Discipulos tanquam oves inter lupos. Quantæ ergo illos manebant adversitates ! En solarium : Ecce vobiscum sum. Hoc tibi quoque sit solatio : Nè timeas, quia ego tecum sum. Hierem. 1. Non ut nihil patiaris, ait Prosp. l. 2. de Voc. gent. c. 1. sed, quod multo majus est, ut nulla servientium crudelitate supereris.

2. **E**go vobiscum sum : & qua Deus, & qua Homo

Homo-D e u s. D e u s per immensitatem. Etsi non videar à vobis , video vos, & observo quæ agitis. En stimulum ad bene agendum. Fervor accedet , si oculum Domini semper præsentem cogites. Qua Homo-D e u s , per præsentiam in Eucharistia. Expende, & ama tantum beneficium.

3. *Ego vobistum sum:* 1. per gratiam habitualem , quæ nos Deo conjungit. Quanta cura hujus vinculi est habenda ! 2. per gratias actuales, dando vires ad operandum supernaturaliter. Sed per me stat ut sint efficaces. O si eas semper acceptassem ! quanto aliis essem ! 3. per specialem providentiam , regendo quemque ad finem suæ vocationis. Tot modis tecum es Domine : ero & ego tecum semper corde, & opere.

F E R I A I I.

Apparet ultimo recumbentibus in cœnaculo.

1. **N**ovissime recubētibus illis undecim apparuit , & exprobravit incredulitatem eorum. Marc. 16. Specta humanitatem Christi, qui etsi in corpore gloriose, & jam jam ascensurus , cum Discipulis recumbere non dignatur. In quounque sis honore, par cæteris esto. Exprobratio illa amoris est, volentis suos magis purificare. Nemo se isthic excusat. Quando tu sic accipies correctionem , & amorem æstimabis ?

2. *Vado ad eum, qui misit me.* Joan. 16. Etsi hic,

hic, quid ulterius locutus sit, non prodatur; credi tamen potest, manifestasse illis jam tempus esse, ut vadat ad Patrem, & quædam ex ultima coena repetivisse. Considera, quo doloris sensu id acceperint, quod privandi essent Christi præsentia. Tu magis dole, si abeat à te per gratiam, quia magis est perniciosum. Non quære sensibilem devotionem: sed in hoc te Deo remitte: veram autem, & solidam nè dimitte.

3. *Vado ad eum.* Ut Christus suos repentina nuntio sui abitus non prosterneret, sensim eos disposuit, raro illis, & ad breve tempus in gloriosa carne comparendo. Ægrius separamur ab iis, quibus saepius, & familiarius utimur. Hoc tu modo à creaturis, à tuis commodis te remove. Raro, & non nisi in transitu iis utere pri-
mum, poste à facile carebis.

F E R I A III.

Christus abiturus suos Apostolos consolatur.

1. **E**xpedit vobis, ut ego vadam. Joan. 16. Etiam hoc repetivisse crediderim mœstis. Non dicit: *Expedit mihi:* quanquam & ipsi expediret quam plurimum, ut post passionem frueretur gloria, & fuderet ad dexteram Patris: sed, *Expedit vobis.* Ut intelligent eum in humana carne tam passibili, quam gloriosa, non sibi, sed suis intentum fuisset, & etiamnum quod agit, eorum bono se agere. Nonne decet,

ut

uit & tu non te constitutas centrum tuarum operationum? Nonne ut quidquid agis, pro Deo agas, qui omnia pro te agit?

2. *Si enim non abiero, Paracletus non veniet ad vos.* Ibid. Amabant Apostoli Christum adhuc carnaliter: & in hoc amabant se ipsos. Expediebat ut hoc quod in sensu est, totum converteretur ad spiritum, & perficeretur eorum fides, spes, & charitas. Vult ergo Christus ut amore ita puro, & spirituali diligatur; nè affectus erga illum mixtus amore proprio impediat Spiritum sanctum: & quomodo eum non impedian tot inordinati affectus? *Spiritualis gratia plenitudinem occupata mens non admittit.*
S. Bern. ser. 6. de Ascens.

3. *Si autem abiero, mittam eum ad vos.* Ibid. Spiritus sancti adventus pendebat à Christi in coelum ascensu; quia ita decretum fuit à Deo; ut consolatio una adhuc carnis tolleretur; anmitteretur alia omnino spiritualis. Et credo hoc etiamnum esse statutum à Deo, ut nos gaudet quis cum suavitate cœlestia, & spiritualia, nisi terrena, & carnalia sibi eripiat. Vide ubi hæres? in quibus terræ, & carnis affectibus? Inde tibi non sapiunt spiritualia. Sapient hæc, si illa tollas.

F E R I A I V.

Educit Discipulos ad montem Olivarium.

1. *Sedete in civitate, quo adusque induamini virtute ex alto.* Luc. 24. Expende verba,
K. 4

ba, cape mysteria ; quæ à te exigatur ad Spíritum Sanctum promissum p̄paratio. 1. Monet *sedere*, indicans quietem maxime animi, à creaturis, à suis passionibus non inquietati. 2. *In civitate*, etiam inter negotiis intentos quietem habendam. 3. *Donet* : non insinuat tempus, ut accendat desiderium, & Divinæ dispositioni acquiescant. 4. *Indumenti virtute*. Ut nos cognoscamus esse omnino nudos, sine Spiritu Sancto, & posse nihil : ab hoc solo esse omnem nostram virtutem. Hac etiam hodie resiste adversariis tuis.

2. *Eduxit autem eos foras in Bethaniam*. Ibid. Vadit in Bethaniam, ut credere licet, valefacturus Marthæ, & Magdalenæ, & ad suum triumphum deducturus. Adverte quantum eas amaverit. At meruerunt amari : altera per hospitalitatem erga J E S U M , altera per contemplationem. Quam non oblidiscitur Deus officiorum, quæ ei præstas ! quam tu oblidisceris gratarum, quas accipis !

3. *In montem, qui dicitur Oliveti*. Acto. 1. Cogita, qui fuerint Apostolorum Christum comitantium affectus, gaudii dolore mixti: quæ valedicentium lachrymæ ? quæ, & quam suavia vulnerum oscula ? quæ preces ? &c. 2. Montem Oliveti subit, ad coelos inde ascensurus. Recogita, quod ibidem suam passionem sit auspicatus : & intellige adversitates esse principium gloriæ. Non ibis ergo ad gloriam per mundi delicias, & sensuum oblectamenta. Aut pati ergo, aut mori, dic cum S. Theresia.

F E-

F E R I A V.

De Ascensione Domini.

1. **E**levatis manibus benedixit eis. Luc. 24. Quibus verbis benedixerit, non constat. Cogitare licet, eam fuisse, quam in Coena dedit. Joan. 17. *Pater sancte, serua eos in nomine tuo, quos dedisti mihi, ut sint unum, sicut tu nos.* Benedic^tio autem Christi efficax est, dans gratias, quas precatur. O Pater mi! benedic etiam mihi benedictione cœlesti, non terrena, quia nec satiat, nec amplius sapit.

2. *Videntibus illis elevatus est.* Acto^r. 1. Non merè videntibus, sed quod rem adeo insolitam, gloriosam, & amabilem spectantibus accidere solet, comitantibus affectu admirationis, gaudii, ac desiderii. Unde singulos dixisse credas: *Trah me post te.* Comitare tu iisdem. *Elevatus est,* non momento abreptus, ut diutius illi suis affectibus inhærerent. Momentanei non agunt radices. Quos tu in meditatione excitaveris, saltem in eum diem foveas, & proferas.

3. *Humiliavit semetipsum, &c. propter quod Deus exaltavit illum.* Philip. 2. Ibi ascendere incipis in cœlum, ubi te deprimis. *Quod enim ascendit, quid est, nisi quia descendit.* Eph. 4. Humilitati hoc promisit Christus: *Qui se humiliat, exaltabitur.* Tanto altior erit ascensus, quanto profundior humilitas. Potesne tibi cœlum polliceri, si pergas ea via qua hactenus? Inspice vias Domini, & sequere.

F E R I A . V I .

Adstant duo Angeli , prædicunt secundum
Christi adventum.

1. **E**t nubes suscepit eum ab oculis eorum.
Act. i. Gratissimum oculis objectum,
& unicam lætitiae materiam nubes involvens
eripuit oculis. A Deo productam cogitare li-
cet, non aliunde advocatam. Deus aliquando est,
qui nubem ponit Intellectui nostro, ut non pe-
netremus Divina ; nè contemplationi intenti
prætereamus opera charitatis in proximos ; aut
ut in ipsa desolatione humiliter tolerata , plus
illi placeamus. At vide nè aliæ sint in te nubes
exhalantium passionum , ac pravorum affe-
ctuum, quæ tollunt aspectum Dei. Veni coele-
stis Auster, & dissipa has nubes.

2. Cumque intuerentur in cœlum euntem il-
lum , ecce duo viri adstiterunt , qui dixerunt :
Viri Galilai, quid stans aspicientes in cœlum? Ibid.
Postquam absconditus ab oculis Discipulorum
est J E S U S , reprehenduntur. 1. Quod stent.
In hac vita sumus in via, ergo non est standum,
sed de virtute in virtutem procedendum.
2. Quod aspiciant in cœlum. Non solum aspi-
ciendo , aut desiderando èo pertingitur : labo-
randum est pro eo regno, quia vim patitur. Sed
forte tu hanc correptionem non mereris , qui
intentione tua raro cœlum aspicis ? Posthac oculi
mei semper ad Dominum. Psal. 24.

3. Hic J E S U S , qui assumptus est à vobis
in

in cœlum, sic veniet. Ibid. Ingerunt secundi ad judicandum adventus memoriam : *Sic veniet,* quoad maiestatem quidem, non tamen quoad finem, qui jam vadit in cœlum, ut advocatus sit noster : tunc veniet, ut judicet. Volunt ergo hujus adventus memoriam, abeunte J e s u, apud nos remanere, qua timeamus offendere eum, quem habituri sumus Judicem. Sic ergo sequere ascendentem, ut non debeas timere iudicantem.

S A B B A T H O.

De triumphali Christi in cœlum comitatu.

1. **A**scendens in altum captivam duxit captivitatem. Psal. 67. Comitantur ascendentem sanctæ è limbo animæ, amoris vinculis captivæ, & augustum reddunt triumphum. Meminerunt angustiarum suarum ; vident, & gaudent se liberas. Adjunge te illi comitatui. Aspice, quam dilecta tabernacula Domini virtutum, & sordebit tibi tellus. Aspira ad libertatem filiorum Dei, qui vincitus tenēris tuorum cupiditatum catenis. Denique disce Apostolicum virum non debere solum, & sine comitatu cœlum ascendere, sed secum prædas animarum orco ereptarum deducere.

2. *Curru Dei decem millibus multiplex, millia latantium.* Ibid. Occurrunt triumphanti Angeli. Gratulantur Christo, ut victori, debellatum infernum; ut Pastori, repartam ovem, quæ perierat; ut Parenti hominum, recuperatum fi-

lium prodigum, &c. Gratulare cum illis Christo. Recogita, quanti steterit hic triumphus. Agnosce & te eruptum inferis, te esse ovem illam, quæ abieras in errores concupiscentiarum; filium prodigum, qui dissipaveras omnem substantiam. Gaude, gratias age, propone.

3. *Ascendit Deus in jubilatione.* Psal. 46. Cogita, quæ fuerint jubilationum voces. Dixerint animæ, quo nihil audit libentius Triumphantor: *Redemisti nos Domine Deus in sanguine tuo,* &c. Cecinerint Angeli: *Dignus est Agnus, qui occisus est, accipere coronam,* &c. Tu cum his, & illis applaude Christo. Cum illis agnosce te sanguine Christi redemptum. Agnosce tuam inde nobilitatem, nè degeneres. Ab his vero disce, coronam dari occiso, ut & tu veterem hominem occidas.

DOMIN. VI. POST PASCHA.

Triumphalis Christi in cœlum ingressus.

1. *Pater, opus consummavi, quod dedisti mihi, ut facerem: & nunc clarifica me tu Pater,* &c. Joan. 17. Ubi Filius ante Patrem constituit, hæc aut similia dixisse puta. Repræsentat expletam obedientiam, ostendit vulnera, offert animarum spolia: & ideo gloriam petit. Fac te ante eundem Patrem consistere: potesne cum veritate dicere: *Opus consummavi?* quam imperfecta est tua obedientia? quam pauca pro Christo sustines? quam frigidus es ad salutem proximi?

proximi? Age, ut cum hora venerit, ita dicere possis æterno Patri.

2. *Dixit Dominus Domino meo: Sede à dextris meis.* Psal. 109. Crede humanitatem Filii ad dexteram Patris invitatam, ab Angelis, & Beatis latræ cultu adorandam: *sedere jussam*, ad majestatem, potentiam, & super omnes creaturas excellentiam indicandam. At qui hic gloria & honore coronatus, est frater tuus; ille ipse est, qui *humiliavit semetipsum factus obediens usque ad mortem*. Sed propterea exaltavit illum Deus, ut discas humilitatem certam esse viam ad gloriam.

3. *Sedet à dextris Dei,* Marc. 16. ad imperandum, & judicandum. At nihil imperabit, nisi quod ipse fecit. Ut suaviora nobis sua redderet iimperia, ea exemplo condivit. Quam durus est servus, qui ad illa opera se applicare detrectet, quæ Dominus non designatur! sed quoties tu detrectasti? Iudicabit autem abscondita cordium. Si non amas Patrem, fratrem, ac Dominum; time Iudicem. Si hominem fallis, hunc fallere non potes.

F E R I A II.

Fructus Ascensionis Christi.

1. **A**ttollite portas principes vestras, & elevamini portæ aternales. Ps. 23. Primus fructus est, quod portas cœli per peccatum nobis clausas, Christus sua Ascensione referaverit, ut intrare nobis liceat ad gloriam, modò yel-

mus. Cogita, quæ fuerint Patrum lamenta, dum eæ essent clausæ; quæ gaudia, dum apertas vide-runt. Gaude & tu de hoc tibi beneficio facto. Sed quale monstrum est peccatum, quòd unum tibi iterum eas portas claudere potest? Declina ab hoc, & abhorre, ne, dum pulsaveris, audias,
clausa est janua.

2. *Vado parare vobis locum.* Ioan. 14. Alter fructus Ascensionis Christi, ut nobis locum patret. Ita qui passionem suam, & mortem voluit nobis servire, vult etiam gloriam suam nobis prodeesse; ut ubi est caput nostrum, ibi & nos simus ejus membra. Quàm bonus est Deus, qui totus est meus! Visne & tu totus esse Dei? Visne per infamiam, & bonam famam, per gloriam, & ignobilitatem? Hoc certè meretur Deus, qui tantum de te est meritus.

3. *Advocatum habemus apud Patrem, Iesum Christum justum.* 1 Ioan. 2. Tertius hic fructus est. Toties rei, toties recidivi, habemus advocatum, qui interpellat pro nobis, & vulnera sua Patri ostendit, ut eorum objectu mitiget iram, quam promeremur. Redde te dignum, & committe te totum, ut pro te interpellet. Sed scito, quòd non pro mundo roget. Ioan. 17. Ideò non mundi, sed Christi legibus vive.,

F E R I A III.

De nostra Ascensione.

1. *A Scensiones in corde suo disposit in valle lachrymarum.* Psal. 83. Ascensio Christi nostram

nostram invitat. Hæc non una est. 1. est in *valle lachrymarum*, sive in animæ purgatione. Hic *ascende super equos indomitarum tuarum passionum. Elevabunt nos, si fuerint infra nos.* S. Aug. ser. 176. Per ea ascendis, quæ calcas. Calca ergo & mundum, & te ipsum generoso contemptu.

2. *Ibunt de virtute in virtutem.* Ibid. Altera ascensio est per profectum in virtute. Nullus est terminus præscriptus : quia quibus dicitur : *Estote perfecti, sicut Pater vester cœlestis :* semper habent, quod progrediantur. Quotidiè ergo hic adhibendus conatus est, omnis captanda occasio. Et quot tu prætermittis nunquam amplius redituras? Excita novum fervorem.

3. *Donec videatur Deus Deorum in Sion.* Ibid. Tertia ascensio est per unionem : quando eo pervenis, ut Deus sit tibi omnia : extra Deum nihil velis, ames, timeas. O quando ascendam in hunc montem Domini? O quam adhuc amo terrena! quam me ipsum! quam facile humano respectu à bono avocor! O Deus meus, & omnia!

F E R M A I V.

De regressu Discipulorum in Hierusalem.

1. *E*t ipsi adorantes regressi sunt in Hierusalem. Luc. 24. Obsequuntur monenti bus Angelis, relinquunt locum, in quo cum magno suo solatio diutius hæsisserent. Si juberis mutare locum, si aliud etiam cum tuo incommodo,

do, & privatione solatii spirituális , attende pre-tium obedientiæ. 2. *Adorantes* osculis vestigia relicta. Adora vestigia virtutum Christi , cum desiderio iis insistendi.

2. *Cum gaudio magno*, Ibid. quod viderint gloriā Domini : quod acceperint benedictio-nem ad labores , quos sperant à Domino prospērandos : quod cum parandi sibi loci promissio-nem acceperint , sperant etiam se aliquando eò ascensuros : In his gaudent servi Dei : in vanis, & noxiis mundus.

3. *Intraverunt cœnaculum, & manebant ibi.*
Actor. 1. Mandato Christi obedientes , qui eos jussit redire in Hierusalem. 2. Ex cognitio-ne suæ imbecillitatis ; nè si prodirent non indu-ti virtute ex alto , deficerent. Cognosce & tu , quam parum possis sine eo , qui solus potest omnia: & ut possis aliquid, imbecillitatem tuam illius omnipotentiæ junge.

F E R I A V.

De electione S. Matthiæ.

1. **O** Portet impleri scripturam : Episcopatum ejus accipiat alius : A&t. 1. ut loco Iudeus aliis substituatur. Vide providentiam Dei, quæ nec in Ecclesia aptos ministros , nec in Religio-nibus servos suos deesse patitur ; & cum unus deficit , de alio providet. Accepisti & tu in Religione alicujus defuncti locum ? Sta in ti-more , & humilitate , cum vides Apostolum defecisse.

2. *Et*

2. *Et statuerunt duos, Ioseph, & Matthiam, & orantes dixerunt : Tu Domine, ostende quem elegeris.* Ibid. En medium bonæ electionis, oratio, & indifferentia ad Dei nutum. Sine his quam male elegisti multa ! quanto melius elegisses, si hæc adhibuisses ! Sape tuo damno.

3. *Et dederunt sortes eis, & cecidit sortes super Matthiam.* Ibid. Præfertur Matthias Barfabæ, nec ille effertur, nec iste murmurat, tametsi forte præferendus videretur, quod & prior nominetur, & elogio Iusti honoretur. A Deo dictatum uterque accipit. Si alteri præponaris, esto Matthias ; si postponaris, esto Barfabas.

F E R I A V I.

De expectatione Spiritus Sancti.

1. **S**edete in civitate. Luc. 24. Ad hoc Christi mandatum subducunt se Apostoli à conversatione, & forensi tumultu, expectaturi quem promiserat Deus, Spiritum Sanctum. Itaque vivebant illo tempore abstracti à rebus saeculi, & hominum commercio. Spiritus Sanctus lingua est Dei ; sed non auditur in compitis, non percipitur in foris. Secendum est ab extraneis ad interna, ut percipiatur. Discede ergo à distractionibus, & te intrà te collige. Anima dissipata non est cum Deo. Si id fecerunt, quibus Christus revelavit adventum Spiritus Sancti, quanto magis te decet id præstare ?

2. *Donec induamini virtute.* Ibid. In illa recollectione spirituali expectabant illud : *Donec.*

sec. Cum enim venturum certò crederent Spíritum Sanctum, horam autem ignorarent, ita agebant, ut semper parati reperirentur. In dilatione erat longanimitas, & patientia; cum ardente desiderio æquanimitas, & indifferentia, ut tum veniret, cum Deo placeret. Debes etiam ad consolationes spirituales habendas, aut non habendas, indifferens esse: & id unum spectare, ut Dei voluntas fiat, tui alias desiderii nulla ratio habeatur.

3. *Erant perseverantes in oratione.* Non ignorabant, quod dabit spíritum bonum petentes eum, ideo in illo secessu orationi vacabant. Crede petivisse eos illum variis titulis: ut *lumen cordium*, tum ad sua, tum ad aliena corda illuminanda: ut *flammarum*, ad accendenda sua, & aliena corda ad amorem Dei; & ad omnia, quæ sunt Apostolicæ vocationis. Oratione trahit Spíritum Sanctum. Esto certus, si petes ut debes, accipies.

S A B B A T H O.

Peculiaris Apostolorum ad accipiendum Spíritum Sanctum præparatio.

i. *E*rant omnes perseverantes. Act. i. Hinc neque Thomas abest, jam semel expertus, quanto se bono privet, qui à communitate se separat. Magnus Sanctus evadit, qui, quæ sunt Religioni communia, observat. Ab his neque majoris spiritualis commodi causâ est recedendum. Nam communes gratias perdis per singularita-

laritatem , & hoc defectu mereris, ut particulares non accipias. Esto ibi, ubi filii Dei sunt omnes.

2. *Erant perseverantes unanimiter*, (Ibid.) in summa concordia , & animorum consensu , qui apparuit in electione Matthiae. Quod charitatis vinculum nec solvit numerosa congregatorum multitudo , nec nationum diversitas , nec discrepantia naturalis genii. Sed erat cor unum, & anima una. Spiritus Sanctus est amor essentialis , & vinculum charitatis. Quomodo eum præstolari potes, si solvis vinculum? si cum plurium offensa adhaeres uni? si diversos genio, aut natione fugis? &c.

3. *Cum mulieribus, & M A R I A Matre J E - s u.* Ibid. M A R I A, ut docent Theologi, merita est accelerationem Incarnationis; cogitare licet impetrasse etiam Spiritus Sancti adventus accelerationem. Efficacissima est ejus oratio apud Filium. Credibile est Apostolos suas cum illius orationibus conjunxisse. Concipe magnam Beataissimæ Virginis æstimationem , ex æstimatione amorem, ex amore fiduciam; preces tuas illi committe, D E O offerendas, & reddendas dignas, ut in conspicu D E I appareant.

DOMINICA PENTECOSTES.

De adventu Spiritus Sancti in vento.

1. *C*um complerentur dies Pentecostes , erant omnes pariter in eodem loco. Act. 2. Tempus non vacat mysterio. Dies erat idem , quo olim data fuit lex timoris ; cui hodiè sufficitur lex

lex amoris, quam venit Spiritus Sanctus scribere in cordibus fidelium, ut efficiatur per illam jugum Christi suave, & onus leve. Verè enim amanti nihil difficile. O si & hodiè ad me veniat, & scribat *legem suam in medio cordis mei*: ut non ex necessitate servili, sed ex amore filiali Deo serviam?

2. *Fatius est repente de cœlo sonus, tanquam advenientis spiritus vehementis.* Expende verba: *Fatius est sonus*: quo omnes occupet, & si quis esset incurius, percelleretur. Quam altum ego dormio, qui necdum hoc sono excitor! *Repente*: quia visitatio Spiritus Sancti non habet definitam horam, sed ut expetenda est semper, ita semper est expectanda. *De cœlo*: unde est *omnis donum*, id est, Filius Dei: & *datum perfectum*, id est, Spiritus Sanctus. *Tanquam spiritus*, id est, venti, cujus diversas proprietates, ut Spiritui Sancto convenientes, considerare potes. *Vehementis*: ad notandum impetum, quo corda nostra ad actus virtutum impellit. O quam vehementē mihi spiritu opus est, qui tantum torpeo! Veni Sancte Spiritus, perfla hortum, aut cor meum.

3. *Et replevit totam domum, ubi erant sedentes.* Ibid. Abundantia donorum ostenditur, quibus Ecclesia à Deo repletur; à quo nemo, qui in coenaculo, seu in Ecclesia est, excluditur. Ora, ut domum animæ tuæ totam implete. Aperi angulos, & latebras, ut penetrare possit. At non replebit, nisi & tu sedeas per quietem internam, & animi compositionem. Non enim implet animam vagam, & ad exteriora effusam. F E.

FERIA II.

De ejusdem adventu in igne, & linguis.

1. **A**pparuerunt illis disperte lingue. Non dabatur Spiritus Sanctus Apostolis, ut res otiosa; sed ut formarentur Prædicatores legiæ: ideo linguae illis figurâ datus est; & ut loquerentur magnalia Dei. Ex lingua tua argue, an habeas Spiritum Sanctum in corde tuo. Ex abundantia cordis os loquitur: sensus quos promis, præhabes in corde. Si reperis non habere, linguam emenda.

2. *Tanquam ignis.* Alias sub aliis figuris apparuit, nubis, columbae, fluvii, &c. hic sub ignis specie, quo Apostoli & illuminarentur, & alios illuminarent; accenderentur ipsi, & alios accenderent, ac mentes peccatorum purificarent: quæ sunt potissimæ dotes Evangelici prædictoris. O quam tibi opus est hoc igne, ut illuminentur tuæ tenebrae ad declinandos consuetos errores! ut accendaris amore tam in Deum, quam in proximum! Veni S. Spiritus, accende lumen sensibus, infunde amorem cordibus.

3. *Seditque supra singulos eorum.* S. Greg. Nazian. orat. 44. de Pentec. *Sessio hac, ait, regia in Spiritu Sancto dignitatis excellentiam significat,* quâ cordium illorum dominatum accepit. *Sedit,* non discessurus, quia Apostoli in gratia confirmabantur. O si Spiritus iste regiam in corde tuo dignitatem obtineret! O si te tam varium, & mutabilem confirmaret! Dominabitur,

tur, si velis; si carnis dominatum non admittas,
si pareas ejus inspirationibus. Confirmabit, si
velis firmiter, & constanter. Totum ergo hoc à
tua pendet voluntate.

F E R I A III.

De fine, quo missus est Spiritus Sanctus.

1. *Ego rogabo Patrem, & alium Paracletum dabit vobis, spiritum veritatis, quem mundus non potest accipere.* Ioan. 14. Finis est, ut sit *Paracletus*, seu consolator. Consolatur autem qua *Spiritus veritatis* est, discernens falsa à veris. Quæ nos affligunt, plerumque falsa sunt imaginationis figmenta. Deteget tibi veritatem: consolatio erit in promptu: quia videbis inanes umbras fuisse.

2. *Cum autem venerit ille Spiritus veritatis, docebit vos omnem veritatem.* Ioan. 16. Secundus finis est, ut conferat Apostolis intelligentiam eorum, quæ Christus sive apertè, sive occultè docuit, toti Ecclesiæ tradendam. En quanta cura, & providentia Dei, ut errores ex suorum mentibus eximantur. Intellectus est, qui dicit, aut seducit voluntatem. quantum interest, ut hic fallacias detegat, & altis veritatis principiis imbuatur, ne principiis carnis, aut mundi voluntatem seducat! Quæ sunt autem principia tua? quam conformia veritati?

3. *Cum venerit ille, arguet mundum de peccato, de justitia, & de iudicio.* Ibid. Tertius finis est, ut per Apostolos arguat mundum, ut corrigatur.

tur. Cur arguendi munus tribuitur Spiritui Sancto, qui est Spiritus amoris? ut omnis incredulatio fiat in Spiritu amoris, ac lenitatis. Nota autem tria, de quibus arguet. De peccato incredulitatis: de justitia, quod mundus se justum putet: de judicio, quod Principem hujus mundi Diabolum faciat. Vide quæ tua sit fides? quam firmetur operibus? annè falsâ aestimatione sis justus? an audias suggestiones Dæmonis?

F E R I A IV.

**Quid Spiritus Sanctus in Apostolis
operatus sit.**

1. **V**os autem baptizabimini Spiritu Sancto.
Actor. 1. Collationem Spiritus Sancti Baptismum vocat, significans per illum datos esse Apostolis principales effectus Baptismi, purgationem à peccatis, remissionem poenæ, gratiam, perfectam charitatem, & unionem cum Deo, & omnes habitus virtutum supernaturalium. O felix Apostolorum fors! infelix tua! Quantum tibi horum deest! Veni Sancte Spiritus! imple superna gratia, quæ tu creasti pectora.

2. *Charitas Dei diffusa est in cordibus nostris, per Spiritum Sanctum.* Rom. 5. Charitas ista zelus est, quem conceperunt Apostoli ad totius mundi conversionem pro gloria Dei, sine metu periculorum, tormentorum, & mortis, qui anteà ad vocem ancillæ exhorruerant, aut metu mortis fugerant. Estnè zelus iste gloriae Dei in te?

te? quæris salvandas animas? quæris tuam? sed quas pro illa difficultates superas? quas umbras non times?

3. *Cœperunt loqui variis linguis.* Act. 2. Ut prædicare omnibus gentibus possent Evangelium, collatum est illis per Spiritum Sanctum donum omnium linguarum. Gratias itaque dedit congruas ad finem vocationis eorum. Ita Deus cum omnibus agit. Quos vocat, vocationi aptat. Nec tibi deerit, dummodo utaris mediis, quæ tibi suggerit. In hoc plerumque defectus est noster. Quantus evades, si utaris.

F E R I A V.

Quid Apostoli per Spiritum Sanctum egerint.

1. *Cœperunt loqui variis linguis, prout Spiritus Sanctus dabat eloqui illis.* Act. 2. Accepto Spiritu Sancto profiliunt Apostoli; prædicant magnalia Crucifixi J E s u : antea idiotæ, nunc sapientia pleni; antea timidi, & pusillanimes, nunc tormentorum, & mortis contemptores. Quem movet Spiritus, nihil timet, cum moventi obsequitur. Noli tardare, cum motum senseris: noli metuere. Ille finem dabit optatum, qui jussit.

2. *Stupebant autem omnes, & mirabantur.* Alii autem irridentes dicebant; quia musto pleni sunt. Ibid. Res sanè digna fuit admiratione, alla sapientia, linguarum notitia, facundia in explicandis mysteriis, zelus, & fortitudo. Sed à ma-

lis.

lis linguis nihil intactum. Irridentur, ut *multo pleni*. Cum optimè feceris, etiam de te pessimè loquentur alii. Sed ut per hoc non desistebant Apostoli incepsum prosequi, tu pariter non desiste. Propter sermones hominum non cepisti, propter eosdem non desine.

3. *Stans autem Petrus levavit vocem suam,*
&c. Ibid. Occasionem ex imputata ebrietate natus Petrus, negat ebrios esse vino; affirmat plenos esse Spiritu Sancto. Exprobrat Iudeis quod Christum crucifixerint. Quibus illi *auditis, compuncti sunt corde.* Disce primo apprehendere om̄iem occasionem boni. O quot tibi elapsæ sunt! 2. Inebriari Spiritu Sancto, qui inducit rerum terrenarum oblivionem. 3. Sermones tuos eò dirigere, ut compungantur corde, quiete audiunt. Ad hoc autem zelo, & solida, non ficta, & apparente virtute opus est.

F E R I A VI.

Fructus Spiritus S. in primis Christianis.

1. Erant perseverantes in doctrina Apostolorum, & communicatione fractionis panis, & orationibus. Acto. 2. Ter mille baptizati fuerunt. Hi statim 1. sequuntur doctrinam Apostolorum, sensu arduam, & contrariam. 2. Eucharistiam frequentant, qua dispositione? qua fame? quo fructu? Orant, qua fide? qua humilitate? qua constantia? Conferte cum illis. Vide, quo deficias. His stude; quia sunt primum vitæ spiritualis nutrimentum.

L

2. Erant

2. Erant pariter, & habebant omnia communia. Ibid. Non erat meum, ac tuum, frigidum illud verbum. Qui Spiritum Dei concipit, facilè ab amore terrenorum avellitur. Evacua te ad perfectam paupertatem. Quo minus habueris rerum, plus Spiritus habebis. Non intrat Spiritus cor, quod aliarum rerum amore plenum est.

3. Multitudinis credentium erat cor unum, & anima una. Acto. 4. In tanta diversitate nationum, conditionum, talentorum, summa concordia, nulla alterius de altero querela, de nullo sinistra existimatio, minus sermo sinister. O felix societas, in qua multi vivunt unâ animâ, & consensu. *Quam bonum, & quam jucundum est habitare fratres in unam.* Psal. 132. Vis Spiritum Dei, & tuæ vocationis? Cura unionem, hâc læsâ semper lædis pupillam oculi.

S A B B A T H O.

De iis, qui non accipiunt Spiritum Sanctum.

1. **N**on permanebit spiritus meus in homine in eternum, quia caro est. Gen. 6. Qui addictus est sensualiti, & delectationibus, non speret in se Spiritum Sanctum. Quia caro concupiscit adversus spiritum, & spiritus adversus carnem. Vide ergo & hinc necessitatem sensus tuos, & concupiscentias occidendi.

2. • *Spiritus Sanctus discipline effugiet fictum.* Sap. 1. *Fictum, intellige simulatorem, qui vult videri bonus, non studet esse;* Qui suis sensuum delectamentis apud Superiores prætexit bonum

bonum aliquem finem ; qui malis suis intentionibus colorem sanctitatis appingit. Hunc effugiet Spiritus Sanctus : quia est Spiritus veritatis, quæ alium colorem non admittit. Tolle ergo fictionem, & omnem humanum respectum, pestem animæ : age candide, simpliciter, & sincere.

3. *Spiritus veritatis, quem mundus non potest accipere.* Quia mundus falsis principiis nititur ; divitias, honores, oblectamenta sensuum esse quærenda ; fugiendam paupertatem, contempsum, & Crucem. Veritas autem prorsus habet contraria principia : non potest ergo mundus Spiritum veritatis accipere. Examina utris tu principiis initiaris. Agnosce illorum falsitatem ; istorum firmitatem, & te exemplo Christi ad ista converte.

DOMIN. SS. TRINITATIS.

De mystério SS. Trinitatis.

Dominus Deus noster, Dominus unus est. Deus est una quædam simplicissima entitas, in omni genere perfectionis infinita ; primum rerum omnium principium, & finis ultimus ; unicum summum bonum : ideo unicus Deus ; extra quem non est aliud. Non capio te, sed credo te, adoro, laudo, glorifico, timeo, amo, & tibi soli servio ; tu centrum omnium meorum affectuum. Ah serò te agnovi, serò te amavi pulchritudo mea ! qui multiplicavisti mihi deos, quoties me, vel creaturam aliquam

plus quam te colui, & amavi, aut illi impensius servivi. Ex hoc tu unus eris mihi in Deum, cui omnia ossa mea dicent gloriam.

2. *In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti.* Ita Deus est in essentia unus, ut tamen sit trinus in personis. Pater sui intellectione generat Verbum; Pater, & Verbum mutua dilectione producunt Spiritum Sanctum. Neque hic capio cum perfecta unitate perfectissimam distinctionem; sed credo, adoro, laudo, &c. Applicabo animum ad vivam Dei cognitionem, ut quoad potest in hac umbra, aliqua ejus imago in mente mea generetur; quam summi aestimem, ex estimatione amem, & ita etiam Spiritus Sanctus aliqua ratione in me producatur.

3. *Sanctus, Sanctus, Sanctus. Dominus Deus.*
Apoc. 3. In hac personarum Trinitate summa est perfectionum æqualitas, eadem bonitas, gloria, immensitas, æternitas, omnipotentia, justitia, &c. quas omnes affectiones una sanctitas comprehendit, & ideo præcipue memoratur. Cum omnis creatura sit quædam imitatio Dei, ut omnes Dei perfectiones nos imitemur, sanctitas sola imitanda proponitur: *Sancti eritis, quia ego Sanctus sum:* non potentia, altitudo, scientia, quam ambierunt Angelus, & primus homo, & male perierunt. Hoc ergo age, ut Dei sanctitatem imiteris! Sed quantum abes!

FERIA II.

De Persona Patris æterni.

1. **N**unquid ego, qui alios parere facio, ipse non pariam? Isai. 66. Pater est fons, & origo divinarum processionum, & perfectionum, qui à nullo procedit, à quo procedunt reliquæ personæ; qui cognoscendo se ipsum producit Filium, cui totam essentiam, & omnes perfectiones absolutas communicat. Hoc non intelligis? Captiva intellectum in obsequium fidei: humiliter adora, lauda, glorifica, ama cum omnibus Angelis. 2. Ita generat Filium, ut tamen & in Patre sit Filius, & in Filio Pater: imo sunt unum Pater, & Filius. O Pater! da nobis ut simus unum, sicut tu, & Filius tuus.

2. *A quo omnis Paternitas in cælo, & in terra nominatur.* Ephes. 3. Unicum ad intra, & ex necessitate generat Filium sibi consubstantialem, sed multis ad extra dat, ut sint, & nominentur filii Dei adoptivi per gratiam. Vide quanta maiestas est, quæ adoptat! quanta vilitas hominis, qui adoptatur! Habet quo confundaris, quod alios titulos tanti feceris, hanc filiationem Dei tam parvi estimaveris: quo gaudeas, quod possis esse filius, & heres Dei: quod timeas, & omni studio impostorum caveas amittere.

3. *In manu tua est fortitudo, & potentia.*
2 Paral. 20. Etsi & perfectiones absolutæ, & actiones ad extra sint communes Trinitati, Patri tamen, quia fons omnium, & origo est, attribui-

tur potentia, per quam est, quidquid extra Deum est. Et tu de nihilo ab illo es. quidquid es, illius es: Illi ergo te redde, cuius es. Hoc tua natura, hoc omnis creatura clamabat tibi toties: *Ipse fecit nos, & non ipse nos: & tu surdus, quoties magis creaturas coluisti? Non pudet?* Et quid ages?

F E R I A III.

De Persona Filii.

1. **V**Nigenitus Filius, qui est in sinu Patris. Ioan. i. Filius intellectione Patris productus est substancialis imago Patris, cuius habet eandem individuam naturam, easdem omnes perfectiones absolutas. *Unigenitus*, cui totum communicatur, quidquid potest Pater communicare. *In sinu Patris*, cum Patre & intelligit, & amat, & beatus est, & Spiritum Sanctum producit. Crede, lauda, glorifica, ama, &c. Cujus es tu imago? nonne Dei? Ad hanc quidem creatus es: sed quam defoedasti eam!

2. *Quos præscivit, & prædestinavit conformati fieri imagini Filii sui, ut sit ipse primogenitus in multis fratribus.* Rom. 8. Unicus filius, & heres, multos fratres adoptivos, & cohæredes admittit; imo adsciscit per assumptionem humilitatis, & gratiam adoptionis suo sanguine fundat. Habes ergo fratrem Filium Dei. quæ gratia? quæ gloria? sed quam parvi eam æstimas? Inspice hanc imaginem denuo, ut quid tibi desit, advertas, & repares.

3. *Omnia*

3. *Omnia in sapientia fecisti.* Psal. 103. Filius est sapientia Patris. Huic supernaturalia lumina, & cognitiones referuntur in acceptis; quia *illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum.* Ab hoc veram sapientiam pete, quæ est cognitio, & æstimatio rerum prout sunt: ut terrena terrena æstimes, divina divina, transitoria transitoria, æterna æterna, ut transreas solum, per ea quæ transcunt, hæreas in illis, quæ permanent.

F E R I A I V.

De Persona Spiritus Sancti.

1. *Mittam vobis à Patre Spiritum veritatem, qui à Patre procedit.* Ioan. 15. Pater videns in Filio suam essentiam, & perfectiones, necessario amat Filium. Filius videns easdem fibi à Patre communicatas, necessario amat Patrem. Reciprocus hic amor substantialis est Spiritus Sanctus. Crede, lauda, adora, glorifica, &c. O si & ego conjungerer Deo in eodem Spiritu!

2. *Accipistis Spiritum adoptionis filiorum.* Rom. 8. Quos adoptat Pater in filios, Filius in fratres, hos indies perficit Spiritus Sanctus communicando se ipsum, dona supernaturalia, & gratiam habitualem, quæ est quædam participatio naturæ Divinæ. Sed quoties tu *restitisti Spiritus Sancto,* Act. 7. ne in te hanc filiationem perficeret? *Noli imposterum contristare Spiritum Sanctum Dei.* Eph. 4. *Quod te extra*

Deum magis lætificat, hoc certo Spiritum Sanctum magis contristat.

3. *O quam bonus, & suavis est Domine Spiritus tuus.* Bonitas, suavitas, misericordia, et si æquè sint communes Trinitati, specialiter Spiritui Sancto tribuuntur. Huic debes, quod sis deducetus in terram bonam, quod fecerit tecum Deus misericordiam suam, quod lachrymis laveras peccata tua, &c. Et quid reddis? Vide, ne si ingratus esse pergas, ipse quoque à te abstrahat misericordiam suam, & cesseret postulare protegemitibus inenarrabilibus.

F E R I A . V.

De amore Christi erga nos in Sanctissimo Sacramento.

1. *Hoc est corpus meum: Hic est sanguis meus.*

H Matth. 26. Idem in Eucharistia est corpus, quod in Incarnatione assumptum fuit: idem sanguis, qui in Cruce effusus. Quanti amoris opus est Incarnatio, & Mors Christi, tanti est sui ipsius exhibitio in Eucharistia. Tantum ergo debes Christo per hanc ad te venienti, quantum totus mundus incarnato & mortuo. O Domine, quis tu es? & quis ego sum? Et tamen quam parum tibi obsequii redbo! quam multum mihi ipsi, & vanitati?

2. *Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in eo.* Ioa. 6. Sub speciebus panis & vini se abdidit, ut nobis incorporaretur, & ut nostrum alimentum transiret

transiret in substantiam. Vides amorem erga te, quo *J e s u s* vult tecum unum fieri? Quam ergo debet purum esse & immaculatum cōtuum! quam ab omni re creata avulsum, & uni Deo adhārens? Qui enim amat alia præter Deum, non amat, ut debet, Deum.

3. *Caro mea verè est cibus, & sanguis meus verè est potus.* Ibid. Ut vitam viveremus divinam, divinum exhibuit alimentum. Noluit in Sacramento hoc permanere substantias, ut ipse substantia sui corporis, & sanguinis nos satiaret. Non est hoc amoris verè divini argumentum? Non deberet hic cibus omnem meum appetitum satiare? Toties hoc pascor, & tamen ad ce-pas Ægypti, ad delectamenta sensuum, ad crea-ta suspiro? O pudor!

F E R I A V I.

SS. Eucharistia est memoriale Paffionis Christi.

1. *H*oc sacramentum instituit tanquam Paf-sionis sua memoriale perenne. S. Thom. opusc. 3. Cruenti sacrificii ut perennis extarret memoria, incruentum instituit quotidiè peragendum. Semel pro nobis immolatus, in-venit modum, quo s̄epius immoletur. Ergonè putandum est Christum toties pro me mori? Agnosce amorem. Sed nihil reddis, nisi & tu quotidiè immoleris. *Qui enim sunt Christi, carnem suam crucifixerunt cum vitiis, & concu-piscentiis suis.* Gal. 4.

L 5

2. Hoc

2. *Hoc facite in meam commemorationem.*
 Luc. 22. Quanti ipse suam passionem fecerit, hinc æstima; quia voluit ipse seipso ejus esse memoriale. Obligat hoc te ad continuam tanti beneficij memoriam; non quæ in sola cogitatione fistat, sed quæ in affectum, & opus transcat. *Qui enim Passionis Dominice mysteria celebramus, debemus imitari, quod agimus.* S. Greg. 4. Dialog. 59.

3. *Quotiescumque manducabis panem hunc, & calicem Domini bibetis, mortem Domini annunciatibus.* Quoties Eucharistiam sumis, cogitate mortui Christi sepulchrum esse. Non eris dignum, nisi sis novum; voluit enim poni in monumento novo. Non eris novus, nisi veterem hominem occidas. *Necesse est, ut dum hac agimus, nosmetipos Deo in cordis contritione mactemus.* S. Greg. ibid. Quid ad hoc ait? Expedi arma, & te hostiam ei exhibe, qui se dedit hostiam pro te.

S A B B A T H O.

De dignitate sumentis Eucharistiam.

1. **A** *Deum veniemus, & mansionem apud eum faciemus.* Ioan. 14. Qui sumit Eucharistiam, fit Dei habitaculum. Ut advertas quanta sit hæc dignitas, cogita uterum Beatissimæ Virginis, in quo primum homo factus habitavit. Quantis illam gratiis cumulavit. At is ipse est, qui in Eucharistia ad te divertit. Quanta est hujus habitaculi dignitas! Ah noli permettere ut in ea divertant foeda animalia infrænum passionum.

2. *Qui*

2. *Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in eo.* Ioa. 6. Non solum sit habitaculum Dei, qui Eucharistiam sumit, sed admirabili quadam unione fit unum cum eo. Assequere si potes, quanta sit hæc dignitas, uniri humanitati Christi, & veluti ea mediante ipsi personæ Verbi, & toti Trinitati, quæ concomitanter in Eucharistia sumitur. Considera ad quid te obliget hæc dignitas: ut qui uniris Deo, avellaris à luto creatarum rerum: ut dicta, facta, cogitata tua sint talia, quæ non dedeant membrum Christi.

3. *Ego vivo propter Patrem, & qui manducat me, & ipse vivet propter me.* Excellentiam unionis cum Christo adverte. Sicut Filius accipit à Patre essentiam, vitam, & omnes perfectiones; ita ut sit unus Deus cum Patre, & in eo vivat, easdemque cum illo perfectiones habeat; idem intelligere, idem velle, & operari; ita per Eucharistiaz sumptionem sis particeps vitæ, & perfectionum Christi. Debes ergo idem cum illo sentire, velle, agere, pati. Efficiet id unitus tibi Christus, nisi tu obsistas.

DOMIN. II. POST PENTEC.

SS. Eucharistia est Coena magna.

1. **H**omo quidam fecit coenam magnam, & vocavit multos. Luc. 14. Eucharistia coena est, parata vespere, seu in fine sæculorum: sumenda in nocte obscura ad fidei lumen. Magna ab Editore Deo, à ferculis humanitatis, ac

Divinitatis Christi ; à convivis omnibus fidelibus; à ministris Angelis. Omnia magna sunt; tu solus parvus es, & indignus : & tamen te quoque Homo-Deus ad illam invitat. Huc totam famem sitimque applica ; *& ne desideres de cibis ejus (mundi & carnis) in quo est panis mendacit.* Prov. 23.

2. *Et coeperunt simul omnes excusare*, seu refusare. Domini bonitas est omnes admittentis ; sua cujusque malitia est, seipsum excludentis. Tria excusationum genera inducuntur : *In empta villa dominatio, & superbia notatur.* S. Aug. ser. 33. de Verb. Dom. In emptis bobus avaritia, aut quinque sensus, qui nos ad terrena trahunt. In ducta uxore, carnis voluptates. Priores rogant se excusari : tamen venire contemnunt. *Humilitas sonat in voce, superbia in actione.* Gregor. hom. 13. Tertius solus ait : *Non possum venire;* quia *animus ad voluptates propensus, infirmus est, & invalidus ad execunda, quae Dei sunt.* Cyril. Alex. lib. 4. de Ador. Hæc tria plerumque sunt, quæ si te non abstrahunt à Coena, frumentum imminuunt. Vide nè recuses.

3. *Tunc iratus Paterfamilias, dixit servū suo :*
Exi citò in plateas, & vicos civitatis; & pauperes, ac debiles, & cæcos, & claudos introduc huc. Ibid. Meritò irascitur Dominus, cuius tanta humanitas, tantum beneficium respuitur. *Pauperes, & debiles dicuntur,* ait S. Greg. hom. 36. *qui iudicio suo apud semetipos infirmi sunt.* Quam ille ardet habere convivas ! quam tu languidè accedis ! Ille undequaque conquirit, nec averatur

tur infirma mundi. Non avertaris infirmitate tua; quia quem vocaverit, dignum facit, si se-quatur. S. Ambr. I. 1. de poen. c. 6. Et sanat omnes infirmitates tuas.

F E R I A I I.

De dispositione ad SS. Eucharistiam sumendam.

1. **I**N sole posuit tabernaculum suum. Psal. 18.

Curanda summa puritas animæ, in quam venturus est Eucharisticus Deus. Exigit hoc summa puritas, & Majestas hospitis. Expende enim quis, ad quem ingreditur? Si Matrem, quæ conceptuæ erat Filium Dei, decebat tanta puritate nitere, qua major infra Deum excogitari non potest, te idem decet, qui eundem excipis. At puritas, non est sola ab omni peccato immunitas, sed etiam affectuum purgatio, & virtutum ornatus. Potesne sic te mundum dicere? Quanto labore adhuc opus est, ut huc pervenias? pervenies, si serio voles. Dic cum leproso Matth. 8. *Domine, si vis, potes me mundare.* Confide, extendet manum suam, & dicet: *Volo mundare.*

2. *Vincenti dabo edere de ligno vite, quod est in paradyso.* Apoc. 2. Id est, ut ait Richar. à S. Laur. de laud. B. V. lib. 12. quod est in Ecclesia militante per presentiam corporalem in Sacramento Altaris. Ut hoc fruaris mysterio, necesse est, ut te vincas, & appetitum rationi, rationem Deo subjicias. Non satis ergo digne acce-

Divinitatis Christi ; à convivis omnibus fidelibus; à ministris Angelis. Omnia magna sunt; tu solus parvus es, & indignus : & tamen te quoque Homo-Deus ad illam invitat. Huc totam famem sitimque applica ; *& ne desideres de cibis ejus (mundi & carnis) in quo est panis mendacit.* Prov. 2.3.

2. *Et cœperunt simul omnes excusare*, seu recusare. Domini bonitas est omnes admittentis ; sua cujusque malitia est , seipsum excludentis. Tria excusationum genera inducuntur : *In empta villa dominatio, & superbia notatur.* S. Aug. ser. 33. de Verb. Dom. In emptis bobus avaritia , aut quinque sensus , qui nos ad terrena trahunt. In ducta uxore, carnis voluptates. Piores rogan se excusari : tamen venire contemnunt. *Humilitas sonat in voce, superbia in actione.* Gregor. hom. 13. Tertius solus ait : *Non possum venire*; quia *animus ad voluptates propensus, infirmus est, & invalidus ad exequenda, qua Dei sunt.* Cyril. Alex. lib. 4. de Ador. Hæc tria plerumque sunt, quæ si te non abstrahunt à Coena, frustum imminuunt. Vide nè recuses.

3. *Tunc iratus Paterfamilias, dixit servū suo :*
Exi citò in plateas, & vicos civitatis; & pauperes, ac debiles, & cæcos, & claudos introduc huc. Ibid. Meritò irascitur Dominus, cuius tanta humanitas, tantum beneficium respuitur: *Pauperes, & debiles dicuntur*, ait S. Greg. hom. 36. qui *judicio suo apud semetipos infirmi sunt.* Quām ille ardet habere convivas ! quām tu languidè accedis ! Ille undequaque conquirit, nec averatur

tur infirma mundi. Non avertaris infirmitate tua; quia quem vocaverit, dignum facit, si sequatur. S. Ambr. I. 1. de poen. c. 6. Et sanat omnes infirmitates tuas.

F E R I A I I.

De dispositione ad SS. Eucharistiam sumendam.

1. *In sole posuit tabernaculum suum. Psal. 18.*

Curanda summa puritas animæ, in quam venturus est Eucharisticus Deus. Exigit hoc summa puritas, & Majestas hospitis. Expende enim quis, ad quem ingreditur? Si Matrem, quæ conceptura erat Filium Dei, decebat tanta puritate nitere, qua major infra Deum excogitari non potest, te idem decet, qui eundem excipis. At puritas, non est sola ab omni peccato immunitas, sed etiam affectuum purgatio, & virtutum ornatius. Potesne sic te mundum dicere? Quanto labore adhuc opus est, ut huc pervenias? pervenies, si serio voles. Dic cum leproso Matth. 8. Domine, si vis, potes me mundare. Confide, extendet manum suam, & dicet: Volo mundare.

2. *Vincenti dabo edere de ligno vita, quod est in paradiſo. Apoc. 2.* Id est, ut ait Richar. à S. Laur. de laud. B. V. lib. 12. quod est in Ecclesiā militante per præsentiam corporalem in Sacramento Altari. Ut hoc fruaris mysterio, necesse est, ut te vincas, & appetitum rationi, rationem Deo subjicias. Non satis ergo digne acce-

dis, si te non vincis. Quantus tibi in teipso vicitoriarum campus ! superbia, ambitio, tui æstimatio, vanæ gloriæ cupiditas, ira, impatientia, languor in spiritu, tepiditas, & alia, quæ tu nosti. Hæc devince, & dabitur tibi *de ligno vita*. Quam aliis effes, si quoties ad hanc escam accessisti, vel unum ex his hostibus subjugasses !

3. *Ecce ego pluam vobis panem de cœlo ; egrediatur populus, & colligat.* Exod. 16. Promittitur hic manna, figura Eucharistie, & quidem ad instar pluviae super justos, & injustos cadentis. Quæ bonitas Dei se tam prodige largientis ! sed ut eo potiaris, necesse est te egredi. Unde ? aut quo ? Respondet Rupertus lib. 3. c. 11. in Exod. *De pristica conversatione, de vetustate vita. Nondum enim deposito vetere homine, non est nobis hoc manna colligere.* Expende, quam vivat in te vetus homo, quanta in eo occidere debas, ut induas novitatem vitæ.

F E R I A I I I.

Item de dispositione ad SS. Eucharistiam sumendam.

1. **P**auperes ejus saturabo panibus. Psal. 131. Felix paupertas, quæ sola, ut ait Rupert. in c.6. Joan. edit magnam eleemosynam Regis Regum, quam dat ipse ; non aliam, quam scipsum. Datur ergo ille panis ut eleemosyna magni Dei. Exinanire, exinanire, ut pauper fias illa dignus. Ejice amorem sæculi, & vanitatem ejus. Indigne eleemosynam accipit, qui dives est ; indigne

digne Eucharistiam, qui sæculo afficitur. Scito,
qui esurientes, seu pauperes, implet bonus, ille di-
vites dimittit inanes. Et hæc est forte causa tam
 parvi fructus à te relati, ex tam frequente hujus
 mysterii sumptione.

2. *Si quis sitit, veniat ad me, & bibat.*
 Joan. 7. Sitis quædam, & fames, ac vehemens
 desiderium adferendum est ad hunc cibum.
 Fons ille Sacramentalium gratiarum non pa-
 tet, nisi sitienti : *Sitienti dabo de fonte vita.*
 Apoc. 6. Oportet namque, ait Bernard. ser. 31.
 in Cant. *ut sancti desiderii ardor præcedat faciem*
eius ad omnem animam, ad quam est ipse ventu-
rus. O tepida anima ! nonne sacrilegium cre-
 deres naufragare cibum istum pretiosissimum ?
 certe proximus naufragæ es, si non desideras. Ex-
 cita ergo, quoties accessura es, fervens deside-
 rium ; quod nascetur ex actuali fide dignitatis
 hujus cibi, amoris in te Dei, fructuum ex Eu-
 charistia dimanantium, &c.

3. *Cum invitatus fueris ad nuptias, recumba-*
in novissimo loco. Lucæ 14. Ad nuptiale convi-
 vium Dei se tibi despontantis accessurus es.
 quis tu ? quis ille ? agnoscis in ejus maiestate,
 tuam indignitatem ? sed dignus fieri potes, si
 corde sincero sis humilis. *Respexit humilita-*
tem ancille sue, Luc. 2. ut ejus sacratissimum
 uterum subiret : non despiciet tuam humilita-
 tem. Et quanta te deprimendi materia, si bene
 expendas, quis tu ? quis ille ?

F E R I A I V.

De effectibus SS. Eucharistiae sumptus.

1. **A**ccedite ad eum, & illuminamini. Psal. 33. Accedentium ad Christum fructus est, quod intellectu illuminantur ad cognoscenda altissima mysteria. Ipse lux est, *qua illuminat omnem hominem.* Joan. 1. Expende tenebras tuas. Heu quantum ad Divina cœcutis! scisne, quod in fractione panis aperti sunt oculi Discipulorum? Lucæ 24. Ecce idem cœcitatis tuae medicus est. Idem, quod ex coeco olim Hierichuntino, ex te quærerit: *Quid tibi vis faciam?* Luc. 18. O benignitas prævenientis! dic fidenter cum eodem: *Domine, ut videam te, videam me.*

2. *Qui replet in bonis desiderium tuum, renovabitur, ut aquila, juventus tua.* Psal. 102. Senescit anima, cum ad virtutem languet: juvenescit, cum viget: Senio hoc frequenter & tu occuparis: sed in novitate vitæ ambulandum est. Ut renovetur autem juventus tua, aptissimum remedium est, ut Deus *replete in bonis desiderium tuum.* Si ergo per S. Hieron. in c. 3. Ezech. *hoc solum habemus in præsenti sæculo bonum, si vescamur carne Domini,* ex hoc digne sumpto juvenesces. Æstima, lauda, ama, anheila; & quoties accedis, aliquid veteris hominis depone.

3. *Exsurgens MARIA abiit in montana cum festinatione.* Luc. 1. Effectus hic fuit concepti Dei. *Quo enim jam Deo plena,* ait Ambr. lib.

lib. 2. in Luc. nisi ad superiora cum festinatione contenderer? Eundem accipis in Eucharistia, quem Virgo concepit. Idem in te, nisi tu obſitias, operabitur: ut ardente voluntate ad ardua virtutum contendas, & quidem magna festinatione ad apicem perfectionis pervenias. Coopere id desideranti Deo, nè te semper per tuum languorem in imo reperiatur. Elevabit te Deus, sed non sine te.

F E R · I A · V.

De aliis Effectibus SS. Eucharistiae sumptu.

1. **P**anem Angelorum manducavit homo. Psal. 77. Dicitur SS. Eucharistia *Panic Angelorum*, non quod Angeli ea vescantur; sed quod homines fumentes veluti Angelos efficiat. Ita Hugo Card. in cap. 31. Proverb. *Datus est hominibus, ut fiant Angelii.* Quæ tua est felicitas, si fias veluti corporis expers, totus spiritualis, temptationum immunis, expers passionum? Certe si nondum factus es talis, tu impeditivisti: Et quæ hæc tua insania, cum possis, nolle ad Angelicam perfectionem evadere?

2. *Quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri.* Joan. 1. Effectus Sanctissimæ Eucharistiae est, ut te faciat filium Dei, non quidem naturalem, sed adoptivum. Per quod simul intras in jus hæreditatis. *Sed enim filii Dei sumus, & heredes.* Rom. 8. O mira dignatio! expende, quem Patrem haberas? quem fratrem? quo affectu, reverentia, fiducia

fiducia in eum ferri debeas? sed quam degener tu fuisti hactenus filius, & frater! non te pudet? Sed quid eris imposterum, ut digne Patrem voces Deum, Fratrem Jesum?

3. *Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in eo.*
 Joan. 6. Altius ascendit dignitas, quam per S. Eucharistiam obtines. Non tantum fisi filius Dei; sed unum cum Deo, ut is in te maneat, tu in illo. Sed necesse est ad hoc, ut moriatur in te, quidquid tu es; vivat solum, quod Deus est. O quando erit illud tempus, quo cum veritate dicere possis: *Vivo ego, jam non ego; vivit vero in me Christus!*

F E R I A V I.

De infinita D E I perfectione.

1. **E**X ipso, & per ipsum, & in ipso sunt omnia. Rom. 11. Quidquid concipere potes perfectionis, bonitatis, sanctitatis, pulchritudinis, sapientiae, potentiae, felicitatis, &c. hoc in Deo est infinite perfectiore modo, quam tu concipi as. Ex hoc & per hunc sunt omnia, quæ aliquid perfectionis habere videntur. O D E U S meus & omnia! tu es esse necessarium à te ipso: omnis creatura nihilum necessarium ex seipso. Quid ergo amorem ad nihilum converto, à te aверто? Tu es D E U S meus, & solus dignus amore meo. Felix ego, si tantæ majestati digne possim servire.

2. *In ipso sunt omnia, non tantum eminenti-*

tiali modo essendi, sed etiam ut in Idæa, seu exemplari omnis perfectionis; præsertim vero intellectualium creaturarum, quas ad imaginem, & similitudinem suam creavit, & usque modo per conservationem ad eandem similitudinem efformat. Quam eximium tibi propositum est exemplar, quod imiteris? Lauda, gratias age, ama. Sed confer vultum animæ tuæ cum illo: proh quantum abludis! Adnitere ergo D E U M. assidue intueri: exuere, quod modo refers; refer eum quem debes.

3. *In ipso sunt omnia.* Perfectiones illæ omnes innumeræ per creature dispersæ, in D E O sunt unica eademque res, quæ est sapientia, bonitas, misericordia, &c. sine omni compositione, sine omni distinctione: unde quæ unum sunt, & in eadem unitate multa, magis D E U M referunt. Esne tu unus, unitate intentionis? Unam forte habes, sed non eadem unitate multiplicem; sed diversas, & pugnantes; placendi Deo, & hominibus; serviendo sensibus, & D E O. Unam habe, qua D E U M respicias, sed idem opus ex pluribus virtutum motivis age; erit unum opus, multiplex perfectio.

S A B B A T H O.

De sapientia D E I, & sui ipsius contemplatione.

1. **O** Mnia nuda, & aperta sunt oculis ejus. Hebr. 4. Scit enim quidquid sciri potest; quidquid in D E O est, quidquid extra D E U M

DE U M conditum est , aut condi potest , & ipsa cordium secreta ; sapientia inventrix omnium , quæ in mundo fiunt , disponens omnia in numero , pondere , & mensura : in cuius comparatione omnis Angelorum scientia est mera ignorantia . Crede , æstima , lauda , ama , spera in omni casu adinventuram tibi remedium : consigna te illius sapientissimæ dispositioni . Imitare nihil agendo temerè , sed adhibita consideratione . Attende quid agas , quia D E U S videt .

2. *Non est ulla creatura invisibilis in conspectu ejus :* Ibid. non tantum quæ fuerunt , sunt , aut erunt ; sed etiam quæ non erunt quidem , sed essent tamen , si conditio aliqua poneretur . Hac scientia composuit v. g. te , cum omni tempore , loco , & circumstantia possibili , & vidit , quid in quaue circumstantia acturus es . Quid non debes ergo D E O , quod te non produxit ex parente Idololatra , in tempore , & loco infidelitatis , non conjunxit iis circumstantiis , in quibus certo eras periturus , &c. Lauda , magnifica , ama , time , si forte aliquam circumstantiam viderit , qua es eum derelicturus , quæ forte à teipso , à tua gratiam acceptandi negligentia dependeat .

3. Considera primum esse entiale , & necessarium objectum Divinæ cognitionis esse D E U M ipsum , quoad essentiam , attributa , perfectiones omnes tam absolutas , quam personales . Ex hac cognitione oritur suiipsius infinita æstimatio , amor , gaudium , & beatitudo . Hæc cognitio immutabilis est , & æterna ; & cum tantâ eodem

codem temporis momento moliatur, à sui contemplatione nunquam avocatur. Lauda, adora, &c. Hoc quoque sit tuum primum objectum. Vide ut ab ejus contemplatione non quavis musca avoceris. Per ejus contemplationem eo tende, ut magnam de eo aestimationem concipias.

DOMIN. III. POST PENTEC.

De Potentia, & Dominio Dei.

1. **M**irabilis potentia ipsius. Eccl. 43. quia infinita est, & potest quidquid de se est possibile, mundum hunc, & infinitos alios de nihilo condere, destruere, annihilare: à qua omnis vis est causarum secundarum, in cuius comparatione omnis alia potentia, est mera infirmitas. Admirare, adora, benedic, aestima, implora hanc in tuis necessitatibus. Junge te humili confidentia huic omnipotentiæ, et si ex te nihil possis; omnia poteris ea corroborante.

2. *Tu Domine universorum, qui nullius indiges.* 2. Mach. 14. Supremus, absolutus, necessarius, æternus omnium Dominus est, tam domino jurisdictionis, quam proprietatis. Primo quidem titulo creationis ex nihilo; à quo proinde res omnes essentialiter dependent, secundum omnia, quæ sunt, & possunt. Agnosce te opus magnum ejus. Offer illi quidquid es, quidquid potes. Sive te deprimat, sive elevet, sive affligat, sive soletur; Dominus est, faciat quod ei placitum est.

3. *Domi-*

262 H E B D O M A D A III.

3. *Dominus omnium es.* Esth. 3. Alter absoluti, & supremi Dominii titulus est (ut infinitos alios taceam) conservatio continua illius esse, quod per creationem dedit ; qua nos continuo producit, & esse communicat, ac suspensas tenet creature, nè rursum in abyssum nihili corruant. Hinc omnes tuæ actiones Dei sunt, nec licet tibi potentiis tuis abuti. Injuriam ergo ei facis, si his ad tuam gloriam, ad tuum commodum magis utaris, quam ad illius. At quoties id fecisti ? Hinc ulterius omnes tuos affectus debes illius affectibus, ac voluntati conformare.

F E R I A III.

De Sanctitate, & immutabilitate Dei.

1. **S**anctus Dominus Deus noster. Psal. 98. Sanctitas ex S. Dionysio, est munditia ab omni immunditia libera, perfecta, & omnino immaculata. Cogita sanctitatem ejus ad intra infinita cognitione sui ipsius, quæ est generatio Verbi : in amore infinito sui, qui est productio Spiritus sancti : in gaudio, quo in se, de se fruitur : quid hic non infinite distat ab omni macula ? Exclama viva fide, gratulatione, adoratione, tui confusione : *Sanctus, Sanctus, Sanctus.* Apoc. 4. Imitare Dei sanctitatem, ama puritatem, execrare immunditiam in cogitationibus, in affectibus tuis.

4. *Sanctus in omnibus operibus suis.* Psal. 144. Cogita sanctitatem ejus ad extra, quæ relucet in

in operibus ejus : quæ sive consideres in seipfis ,
sive ex fine , quo à Deo fiunt , sancta omnino
sunt , pura , & immaculata , ita ut nulla possit im-
perfectio intervenire , hoc ipso , quod à Deo
fiunt . Imo non potest non omne malum , quod
sanctitati contrariatur , immutabili , & æterno
odio prosequi . Lauda , glorifica , ama , detestare
omnes animi tui maculas , opera tua redde im-
maculata .

3. *Ego Dominus , & non mator.* Malach. 3.
Amat , odit , operatur libere , nec tamen muta-
tur : gubernat universum , eodem momento se
omnium rerum motibus impendit , producit ,
ac destruit infinita , & tamen est semper idem :
Blasphematur , injuriis afficitur infinitis , & non
turbatur . Admirare , lauda , pete hanc perfectio-
nem , qui minimo movēris . Ut imiteris , tolle
ex animo immoderatos motus , extermina præ-
cipites gestus , alterationem vocis , asperitatem
vultus , &c.

F E R I A I I I.

De amore Dei , quo se , & nos diligit .

1. **D**eus Charitas est . 1. Joan. 4. Quia se
comprehensive cognoscit esse sum-
mum bonum sine omni admixtione mali , se
quoque infinite amat per Spiritum sanctum ,
qui est amor substantialis . Hinc se æternum
laudat , & quidquid operatur , ad unicam suam
gloriam refert . Huc etiam me , meaque omnia
dirigit . Quam altè me evehit Deus ? Sed quan-
tum

tum ego ejus intentioni sum reluctatus, operationes meas ad meum honorem, meaque commoda retorquendo !

2. *Ipse enim Pater amat vos*, Joan. 16. quia omnia quæ fecit, cognoscit esse bona : hinc *nihil odit eorum, que fecit*. Quia ergo amat, & amor est quædam effusio sui in amatum, se quoque nobis communicat, conferendo esse naturale, facultates corporis, & animi, gratiam, & dona supernaturalia ; esse suum personale naturæ humanæ, seipsum mihi in Eucharistia. Admirare, lauda, gratias age, ama, ob eos fines, qb̄ quos te Deus amat : impende dona ad eos usus, ad quos dedit.

3. *Omnia, quecumque voluit, fecit*. Psal. 144. Cum se tot modis communicat, non facit id ex necessitate, aut coacte, sed libere ex sola sua bonitate, ac amore. Deinde nihil inde sui emolumenti quærerit, quia nullius est capax. Admirare, lauda hanc beneficiendi propensionem, gratias age. Confundere, quod nisi coactus vix reddas obsequia ; quod tūa in omnibus quæreras commoda. Dic cum Psal. 53. *Voluntariè sacrificabo tibi*. Et Psal. 113. *Non nobis Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam*.

F E R I A I V.

De Suavitate, Misericordia, & Iustitia DEI.

1. **S**uavis Dominus universus. Psal. 144. Leges nobis imponit, sed viribus commensurat ;

furat ; ad observationem earum gratia sua juvat, & nobiscum cooperatur ; non necessitate , sed gratia inducit : non exigit à nobis omnia , quæ possumus , quod utique ut supremus Dominus posset : errantes amanter revocat , &c. Lauda, adora, ama, confundere, quod in proximum sis asperior : quod plura ab illo exigas , quam D E U s. Imitare verborum lenitate, suavitate morum religiosa, non affectata.

2. *Et miserationes ejus super omnia opera ejus.*
Ibid. Etsi in Deo perfectiones omnes sint æquales, quia sunt ipse D E U s, quoad nos tamen , & in ordine ad effectus, supereminet misericordia, qua sublevat omnes miseras nostras corporis, animæ, necessarias, ac liberas, vel præveniendo, vel eruendo, vel coadjuvando, & consolando. Quantam in peccatores exhibit quotidie, qui *dissimulat peccata hominum*, Sap. 11. & expectat poenitentiam ! Quantam in te ? Quid ei debes ? Lauda, adora, fiduciam concipe exemplo filii prodigi.

3. *Ulciscens in omnes adinventiones eorum.* Psal. 98. Ut ut misericors sit D E U s, est tamen etiam justus vindæx. Infinite sanctus peccato læditur : ideo punitione injuriam reparat. Nullum est seu in justis, sive in reprobis, seu grave, seu leve peccatum, nè otiosum quidem verbum , cuius poenam non exigat. Quia non decet ejus majestatem impune lædi. Hinc morbi, mores, bella, pestis, &c. sunt poenæ peccati. A D E O ergo accipiendæ ad expiacionem scelerum, quia eo fine à D E O decernuntur.

Admirare, lauda, time Justitiam, quæ nulli parcit. Imitare sumendo de te ipso poenas; acceptando humili, & hilari animo, quas Deus de te sumit, &c.

F E R I A V.

De Providentia Dei.

1. **D**ominus regit me, & nibil mihi deërit. Psal. 22. Providentia est ordinatio, & applicatio mediorum, quibus Deus quamlibet creaturam ad suos fines vult deducere. Ab hac nullam excludit creaturam, cui equaliter cura est de omnibus. Sap. 6. Non muscam, non vermiculum, non improbos, non Atheos, &c. à quibus gravissime offenditur. Quamque creaturam ita curat, quasi ea unica extaret in universo. Recogita per quæ media te duxerit: quam suaviter, quam efficaciter. Ubi potes esse securior, quam si te totum Divinæ providentiae committas, quoad corpus, animam, locum, &c? Quam spem potes concipere, si ejus dispositioni non obsistas?

2. *Vos cogitastis de me malum, sed Deus verit illud in bonum.* Genes. 50. Providentia sua Deus immittit res adversas, famem, pestem, bellum, tentationes Dæmonis, persecutio-nes, morbos corporis, afflictiones animæ: sed facit, ut *diligentibus Deum omnia cooperentur in bonum.* Josephi venditi recordare. Utitur enim illis ut mediis ad suos fines. Aëstima ejus omnes dispositiones. Nec fallitur Sapien-tia.

tia, nec fallit Bonitas. Nihil tibi accidet, quod tuo non sit emolumento. Afflictionem ergo excipe à Deo, læto, hilarique animo. Et dic cum Filio Dei: *Calicem, quem dedit mihi Pater, bibam illum.* Joan. 18. & posthac: *In manibus tuis sortes meas.* Psal. 30.

3. *In pace in idipsum dormiam: quoniam tu Domine singulariter in spe constitueris me.* Psal. 4. Qui omnem spem suam fundat in Dei providentia, ideoque se totum illi committit; vere dormit, & quiescit in summa animi tranquillitate, in cordis jueunditate, quæ nullo rerum eventu turbatur. Et quanta hæc voluptas? Hæc propria est libertas filiorum Dei. *Omnem ergo sollicitudinem tuam projice in eum, quoniam ipsa cura est de te.* 1. Petr. 5.

F E R I A V I.

De immenitate, & Præsentia D E I.

1. **C**œlum, & terram ego impleo. Jerem. 23: Ubi spatiū quocunque est, imo ubi quocunque fingi potest, ibi Deus est. Nusquam ergo tibi tutæ sunt latebræ à facie ejus. Qua fugis, Deus est. Ubi lates, Deo pates. Ubique pariter Deo frui potes. Si Deum quæris, invenies eum in omni loco, ad quem te destinat obedientia. Nullus illi tam vilis est locus, in quo non sit: & cur tu fugis?

2. **C**œlum, & terram ego impleo. Cogitamdos, quibus Deus est ubique. 1. Per es-
tentiam secundum suam totam Divinitatem.

M. 2.

Hic:

Hic ergo, ubi ego sum, est Pater, generatur Filius, spiratur Spiritus Sanctus, &c. Ergo nunquam sum solus. Ergo semper habeo cum quo amicè versari possim. Ergo ubique Deum revereri debo : ergo ubique timere. 2. Per præsentiam, non veluti mortuam, sed advertens, & cognoscens omnia. Adest oranti, tentato, afflito, bonum operanti. Crede, ama, confide, illius solius oculis placere stude. 3. Per potentiam, ubique enim operatur, conservando, coagendo, &c. Non despondebo ergo animum in adversis, quoniam tu tecum es : tu adjuvas infirmitatem meam.

3. *Non est procul ab unoquoque nostrum.* Act. 17. Cogita etiam tibi Deum esse præsentem, longe intimius, quam sit ipsa tua anima. Intrate est Pater, Filius, Spiritus Sanctus, ac tota Divinitas, per essentiam, præsentiam, & potentiam. Ejus Bonitas dat tibi esse, Sapientia intelligere, Omnipotentia agere, &c. Gaude, admirare, confide, ama, Deum intrate ipsum quære: stude, ut sis dignum ejus Majestati habitaculum; nè ei dispiceas, quem semper tecum habes.

S A B B A T H O.

Iesus baptizatur à Ioanne.

1. *Tunc venit Iesus à Galilaea in Iordanem ad Ioannem, ut baptizaretur ab eo.*
Matth. 3. Considera Christi humilitatem. Qui formam peccatoris assumperat, induit etiam poeni-

p̄nitentis. Non est , nec esse potest peccator , & haberi non pensi habet. Vitam activam ab humilitate auspicatur. Admirare, lauda, gratias age pro exemplo. Imitare. Cura quis sis, non quis habearis. Quæ cum proximo agis, in humilitate funda. At *Ioannes prohibebat eum*, dicens : *Ego à te debeo baptizari, & tu venis ad me.* Ibid. Agnoſcit eo momento Christum , quem nondum viderat. Hinc reverentia , admiratio venientis ad se ; humilitas se baptismo indigere profitentis. Tantum est semel nosse D E U M . si nitereris bene D E U M nosse , quantos illa cognitio excitaret affectus ?

2. *Respondens autem J E S U S , dixit ei : Sim modo ; sic enim decet nos implere omnem iustitiam;* Ibid. ut tu baptizes , ego baptizer: ego me demittam , tu obedias. Ergo omnis iustitia , seu sanctitas continetur humilitate , & obedientia. Nondum bene hanc veritatem es assēcutus. Nunc igitur subjcere non tantum majori , aut æquali , sed etiam minori , exemplo Christi.

3. *Baptizatus autem J E S U S , confessim ascendit de aqua : & ecce aperti sunt cœli.* Matth. 3. Tria post Christi baptismum evenere. 1. Cœli aperti sunt. En clavim, quæ tibi cœlum referat, humilitatem: quia humilibus datur gratia ; gratia est semen gloriæ. Aspira ad cœlum. Sed scito , quod vim patitur , quam tibi inferas te deprimendo. 2. *Vidit Spiritum Dei descendenter sicut columbam.* Ibid. Ita humiliantem se Spiritus Dei honorat. Non nega ei gustum ,

quem dare potes per tuam humilitatem. At venit super humilem in specie columbae purae, & innocentis : quia humilitas conservat innocentiam. 3. *Audita est vox de cœlis, dicens : Hic est filius meus dilectus, in quo mihi complacui.* Ibid. Qui se inter peccatores abjicit, declaratur Filius Dei. Testatur Pater, sibi Christum placere in hac humilitate. O si tibi diceret Deus: Tu es filius meus dilectus, quantum exultares, amares, &c. ! At dicet, si te cum Christo humiliaveris : quia *humilia respicit, & alta à longe cognoscit.*

DOMIN. IV. POST PENTEC.

C H R I S T U S in desertum secedit, & tentatur.

1. **T**unc Iesus ductus est in desertum à Spiritu; Matth. 3. utique Sancto ; non vano, non mundano. Filius, & filii Dei Spiritu Dei aguntur. *Ductus est in desertum, non in frequentem civitatem ; ut fugiat plausum, quem forte dedisset populus motus reseratione cœli, descensu Spiritus, & voce audita.* Quo tu spiritu duceris, aut potius raptaris ? & quorsum ? Confundere, & sine te à Spiritu Dei agi, ab hominum frequentia, ad fugam laudum & plausuum. Ut tentaretur à Diabolo. S. Ambrosius in Luc. Ut Diabolum provocaret. Hic finis illius secessus fuit. At cur tentari voluit Dei Filius ? Ut discas tentationes etiam in filios Dei cadere, nè in tentationibus pusillanimis fias. 2. Ut habeas vincendi

vincendi Magistrum. Assume animos ; & ut vincas, exemplo Christi pugna.

2. *Et tentabatur à Sathanā.* Audet Diabolus, quia Deus permisit, qui prohibere poterat. Quanto plus audebit in te, qui prohibere non potes. Sta in timore. Ex occasione famis arripit statim occasionem, eum gulâ tentandi. Ita vigilat in omnem occasionem nocendi. Disce vel ab ipso Diabolo vigilare in id, quod tuae est professionis : vigilare in omnem occasionem mali, nè tibi noceatur.

3. *Accedens tentator dixit ei : Si Filius Dei es, &c.* In tribus his Christi temptationibus adverte, quibus potissimum argumentis, seu fraudibus uti soleat. In prima, quia famet Christus, persuadere vult necessitatem cibi. In secunda, ad præcipitum sollicitat *sub specie boni*, quod Deus per Angelos assistet. In tertia, regna mundi tantum ostendit, cum dare non possit, & *imaginationi* tanquam quid magnum objicit. Reflecte te, an non sub specie necessitatis, aut boni, te tua passio seduxerit? An non estimaveris magni, quæ apud Deum nihil sunt, &c. *Qui respondens dixit : Scriptum est.* Considera, quid Christus egerit. 1. Statim resistit tentatori. Noli cum temptatione tricari. Facile vincitur, qui principio non resistit. 2. Rejicit uno verbo : *Scriptum est : objiciendo id, quod Deus mandat.* Dic & tibi in temptatione : prohibet Deus : plecit Deus, & æternum. Tunc accendent ad te Angeli, seu verae consolationes spirituales.

F E R I A I L.

De tribus temptationibus , & victoria
Christi.

1. *S I filius Dei es, dic ut lapides isti panis fiant.*
Matth. 4. Incitat Christum ad inordinatum affectum cibi per miraculum quærendi. Christus huic temptationi obviat per generosum contemptum. *Non in solo pane vivit homo:* quasi dicat , se hoc medium contemnere , cum alia supersint plura. Ita obviandum est temptationibus sensus. Felicius contemnes , quam positive lucteris. Aliæ sunt voluptates homine dignæ ; sensuum dēsignare.

2. *Si filius Dei es, mitte te deorsum, &c.* Ibid. Est tentatio vanitatis specie boni, seu confiditiae in Deum tecta : Huic obviat : *Non tentabis Dominum Deum tuum.* Larvam detegit , & ostendit esse temptationem , quod ut bonum objiciatur , ut confidat Deo se præcipitando. Ita obviandum est temptationibus specie bonitatis. Non statim sanctum æstima , quod speciem boni habet : sed examina fines , intentionem , circumstantias. Quoties sic aberraſti ?

3. *Hac omnia tibi dabo , si cadens adoraveris me.* Ibid. Impudentissima hæc est ambitionis tentatio , per quam cultus Deo debitus creaturæ tribuitur. Hanc cum indignatione repellit. *Vade Satana.* Ita indignare temptationibus , quæ Dei honorem violant , quæ effectum ad creaturas rapiunt : Dic magno animo : *Dominum Deum*

Deum meum adorabo, & illi soli serviam. Vide etiam quanti aestimet dæmon peccatum mortale, ut omnia regna pro uno proponat. Tu tanti fac salutem tuam.

F E R I A . I I I.

Testimonium Ioannis de Christo.

1. **M**iserunt Iudei Sacerdotes, & Levitas, ut interrogarent eum, tu quis es? Joan. 1. Vitæ austeras, sanctitas & zelus, magnum nomen Joanni fecerant. Hinc orta quæstio, an ipse Christus sit. Magnum nomen quo plus quæreris, minus obtines; sanctitatem vitæ sequitur sponte. Ad hanc obtainendam multum proderit sæpe quærere, Tu quis es? & respondere sibi: Non sum ego Christus: agnoscere suam vilitatem, abjecte de se sentire, & loqui. Humilitas enim est fundamentum sanctitatis.

2. **Q**uid ergo? Elias es tu? Et dixit: Non sum. Ibid. Poterat Joannes & Elias, & Prophetæ nomen acceptare, qui à Christo dictus fuerat spiritu Elias, & plusquam Propheta: quia tamen id etiam negare poterat, reiponsum illud elegit, quod ad sui contemptum magis facit. Hæc veræ humilitatis est regula. Quomodo tu eam observas? Quid Joannes de se? Ego vox. Quid tu de te? Nihilum te forte dicis, sed non sentis; & id ipsum quod dicis, vis non credi; & sub pallio humilitatis tegis superbiam. Confundere: & posthac non veniat tibi per superbiam. Unum enim tantum habet pedem

superbia; hinc facili impulsu prosternitur.

3. *Quid ergo baptizas, si tu non es Christus, &c. Ipse est, qui post me venturus est, qui ante me factus est, cuius ego non sum dignus, ut solvam ejus corrigiam calceamenti.* Ibid. Effunditur in laudem Christi, & per sui honoris dispendium, honorem Christo asserit. Confer te cum Joanne. Quam tu parcus in aliorum laudes; quasi tibi decedat, quod alterius meritis tribuis? quam ambitiosus tuarum, quas etiam non mereris? quam facile, ut tuum cures, honorem Dei negligis?

F E R I A I V.

Alterum Ioannis testimonium de Christo.

1. *A* Ltera die vidit Ioannes Iesum venientem ad se, & ait: *Ecce Agnus Dei; ecce qui tollit peccatum mundi.* Joan. 1. Cyril. l. 1. in Joan. c. 1. Prophet a simul & Apostolus, quem venturum pradixerat, jam demonstrat presentem. Præcursor constitutus primam oblatam prædicandi Christum occasionem arripit. O si & tu nullam fineres elabi occasionem Christum tibi, & aliis manifestandi, laudandi &c. & verbo & opere! Spera id futurum, si veniat J E S U S ad te per gratiam, sine qua nihil potes: *Si videas tu J E S U M, & cum reflexione advertas ad occasionem. Hoc ora J E S U M.*

2. *Ecce Agnus Dei; ecce qui tollit peccatum mundi.* Ibid. Expende ipsa verba testimonii.

1. Agnum vocat, ut reducat in memoriam illud:

Ego

Ego quasi agnus, qui portatur ad victimam.
 Ierem. 11. 2. Agnum Dei: quo ipsius divinitatem manifestat. 3. *Qui tollit peccatum mundi:* finem ob quem venerit, ostendit. Cogita hujus Agni mansuetudinem, patientiam, obedientiam. Vide qui possis imitari, & te quoque illi victimam facere. Gratulare mundo, & tibi, quod tollat peccata. Spem tuam solum in eum pone. *Ecce.* Sæpius illum menti tuæ objice; sæpius illum ubi occasio est, aliis demonstra.

2. *Et ego vidi, & testimonium perhibui: Quia hic est filius Dei.* Ibid. Joannes venit in testimonium: ut testimonium perhiberet, vidit, Testatur: *hic est Filius Dei.* Disce testimonium dare de proximo. 1. *Vide, & observa ejus virtutes, non defectus.* 2. Ubi occasio est, lauda eum, non te: sed dic: *ego nesciebam hanc virtutem: ego sum longe illo infirmior: hic est filius Dei, quia habet spiritum Dei, ego vero spiritum mundi & vanitatis, &c.*

F E R I A V.

Tertium Ioannis testimonium cum fructu Discipulorum.

1. **A** Ltera die iterum stabat Ioannes, & ex discipulis ejus duo. Et respiciens J E S U M ambulantem dicit: *Ecce Agnus Dei.* Et audierunt eum duo discipuli loquentem, & secuti sunt J E S U M. Ex destinato Christus se exhibit, ut Joannes ansam habeat de Christo testandi, discipuli sequendi. Ita prævenit nos gratia: sed quo-

ties non audimus ! Joannes ansam arripit : tu nullam boni neglige. Plures cum Joanne fuerunt, duo tantum ad sequendum Christum moveruntur. Dei est cor tangere. E quot millibus te Deus respexit ? Agnosce beneficium vocationis: gratias age, time nisi satisfacias.

2. *Conversus J e s u s , & videns eos sequentes se , dicit : Quid queritis ? Qui dixerunt ei : Rabbi, ubi habitas ? Dicit eis, venite, & videte. Ib. Intellige 1. Christi respicientis gratiam. Sine hac ubi esses ? à te petit J e s u s , quid queris ? ut te invitet ad se quærendum. At tu mundum, te ipsum, tua commoda quæris ? 2. Discipuli compellando J e s u m , Magistrum, ostendunt desiderium, quod habent ab eo discendi. Quem tu Magistrum habes ? mundum , tuas pravas affectiones. Transi ad scholam Christi. Ita vive, ut in morte à Christo invitante audias : Veni , & vide me in æternum.*

3. *Venerunt, & viderunt ubi maneret, & apud eum manserunt die illo. Ibid. Vide ut statim subsequuntur invitanti. Quid viderint nisi meram paupertatem , & incommoda ? Non quære J e s u m in affluentia commodorum. Cogita suavem illius noctis conversationem , & discipulorum attentionem, & gustum. Confundere, quod tam facile te divinorum tædeat, ut etiam horulæ spatum cum Deo agendi tibi sit molestum. Etsi gustum quærere non debeas sensibilem ; habebis solidum si permaneas cum J e s u . Qui citò satiatur, tepidè cum Deo versatur.*

F E R I A V I.

**Andreas Petrum ad Christum dicit ;
vocatur Philippus.**

1. *Invenit hic (Andreas) primum fratrem suum Simonem, & dicit ei, invenimus Messiam. Ioan. i. En fructus habitæ cum Christo conversationis : cognoscit Messiam ; gaudet de invento ; zelum concipit fratrem suum ad eam cognitionem deducendi. Si contraria in te experiris, cogita, quod non solidè cum Christo per spiritualia verseris, & emenda. Quanta erit tua felicitas, si tandem invenias Messiam ! quia in eo habes omnia. Ut invenias ergo, danda sunt omnia.*

2. *Et adduxit eum ad J E S U M. Intuitus autem eum J E S U S dixit : Tu es Simon filius Iona : tu vocaberis Cephas. Andreæ zelus Petrum adducentis ad Christum : Petri promptitudo ad accedendum, quantum te confundunt? Tergiversatio ad divina est semper noxia. Aspectus J E S U cor Petri movet. O J E S U ! & me aspice tuâ gratiâ. Imponit nomen Petri, ut solidus sit, & constans. Et tibi nomen imposuit socii J E S U . Vide ut nomini facta respondent.*

3. *Invenit Philippum, & dicit ei J E S U S : Sequere me. Ibid. Quæsiturus discipulos in Galilæam abit, quæ inter Iudææ terras erat maximè rudis, & ignobilis, ut non crederetur ser-*

mo ejus esse in sapientia mundi, sed in doctrina Spiritus sancti, ait S. Chrysost. Ubique ad magna humiles elegit. Attende vocationis verba : *sequere me. Quis? quem? quæ dignitas Christum sequi? quo fervore id agendum? quo tempore id agis?* &c.

S A B B A T H O.

Nathanaël à Philippo ad Christum ducitur.

1. **I**Nvenit Philippus Nathanaël, & dicit ei : *Invenimus Iesum filium Ioseph à Nazareth. A Nazareth potest aliquid boni esse?* Dicit ei Philippus : *Veni, & vide.* Ioan. i. Philippus agnitus Iesum vult & ab aliis agnoscit. Deum non satis amat, qui, ut ametur ab aliis, non laborat. Dubitat Nathanaël ; quia putat à vili Nazareth nihil esse boni. Iesus tamen elegit Nazareth in patriam : Ita amavit undeque vilitatem. Nihil tam humile ubi Iesus non invenias. *Veni, & vide.* ad experimentum provocat. Qui Deum gustant, sciunt quid sit.

2. Vedit Iesus Nathanaël, & dicit : *Ecce verè Israëlitæ, in quo dolus non est.* Dicit ei Nathanaël : *Unde me nosti?* Dixit ei Iesus : *Cum essem sub ficu, vidi te.* Offendi poterat Christus Nathanaëlis dicto, quod nihil boni esset à Nazareth : Excusat hoc à sinceritate, *sine dolo.* Qui Iesus sequuntur, aliena dicta in bonum sensum accipiunt. Indè quietem non perdunt. Laudat Iesus Nathanaëlem à candore animi :

imi : *Verè Israëlite.* Potestne de te dici : *Verè siue
dolo?* Verè Religiosus, & non tantum apparetur?
Denique absentem vidit *J e s u s*, qui ubique
te videt.

3. *Respondit ei Nathanaël : Rabbi, tu es filius
Dei, tu es Rex Israël.* Ibid. Egregia confessio !
Unde agnoscit filium Dei ? qui audit se visum
sub ficu , quod videat eum scire , quæ putantur
occulta. Crede hoc de Deo, & in oculis ejus am-
bula, quia omnia videt. Tria de Christo profite-
tur. 1. *Quod sit Magister :* Estne etiam tuus ?
audis , & sequeris doctrinam ejus ? 2. *Quod sit
Filius Dei :* ergo & frater tuus. 3. *Quod sit Rex
Israël, seu filiorum Dei:* Audisne ejus mandata ?

DOMIN. V. POST PENTEC.

Nuptiæ in Cana Galilææ.

1. **N**uptiæ factæ sunt in Cana Galilee , &
erat Mater J e s u ibi. Vocatus est autem
& J e s u s . Ioan. 2. Regulas mensæ hinc defu-
me. 1. Contentus esto tenui mensâ , qualis fuit
hic pauperum sponorum. 2. Tolera defectum
cibi aut potus : nam & hic vinum defecerat.
3. Sit tecum J e s u s & M A R I A , exemplar
modestiæ, sobrietatis, &c. Deindè adverte, quid
Mater egerit : *Et deficiente vino , dicit Mater
J e s u ad eum : Vinum non habent.* Ad necessi-
tates sponsi advertit, & Filio insinuat. Quid non
speres à magna Matre ? Revela illi necessitates
animæ tuæ. Illa proponet Filio : *Vinum non ha-
bet fervoris , zeli , charitatis, consolationis, &c.*
Roga

Roga ut tibi impetret. *Dicit ei Jesus :* *Quia mihi & tibi est mulier ? nondum venit hora mea.*
 1. Dat Matri occasionem humilitatis, mulierem nuncupando, quā sciebat eam delectari.
 2. Docet se ad horam à Deo præscriptam magis attendere, quām ad preces parentis, nec antè his obsequendum. Noli Deo præscribere tempus auxilii. Sed confide : aderit ; cùm venerit hora ejus. Multum lenit sua mala, qui cum spe, &c longanimitate sustinet.

2. *Quodcumque dixerit vobis, facite.* Ibid. Beatissima Virgo à Filio, non matris, sed *mulieris* nomine compellata, petitionis, ut videri poterat, repulsam passa tacet, in confusionem tui amaroris, quem concipis è quovis duriore verbo. Constante suā fiduciā docet te repulsam passum non desperare. Tuum erit *facere, quodcumque dixerit.* Sola illa spes non confunditur, quæ operibus fulcitur.

3. *Dicit eis Jesus : Implete hydrias aquā.* Ibid. Voluit dare indigentibus vinum : noluit prius quām datā ab ipsis aquā. Vult tibi benefacere, sed vult, ut conferas de tuo. Usque ad *summum*, ex parte tua agendum est, quidquid potes.. Undē tam parum habes ? nisi quia tam parum contulisti. Parum est in te vini consolationis, quia non implevisti cor aquā compunctionis. Dilaudatum fuit hoc viñum. *Omnis homo primum bonum vinum ponit : Tu autem servasti bonum vinum usque adhuc.* Mores Christi contrarii sunt moribus mundi, & carnis. Hi post momentaneas delectationes offerunt vi-

num

num acerbitas anxietas. Christus præmittit acerbitates, & post dat veras animi consolations. Elige utrum velis: sed cogita, quod postremum est, æternum fore.

F E R I A I I.

De ejectis è templo negotiatoribus.

1. *I*nvenit in templo vendentes boves, & oves, & columbas, & numularios sedentes. Ioan.
2. Sub prætextu habendi in promptu res sacrificiis necessarias, avaritia Sacerdotum induxit in templum mercaturam. Cura divini cultus videtur, & est lucri. Atque ita locus Deo destinatus fit stabulum. *Templum Dei es tu.* 1 Cor. 3. Quomodo se habet? nunquam prætextu boni tegis amorem proprium? Cavè! hinc incipit anima tua fieri stabulum suarum passionum; ubi amori proprio nimium concedis. Si quæ illic reperis animalia, examina an non hâc viâ intraverint, & fortè jam sedcant.

2. *Et cum fecisset quasi flagellum de funiculis, omnes ejicit de templo.* Ibid. Ostendit dominium, exercet potentiam: Unus, & contemptibilis reputatus omnes percellit. Nemo se opponit, quia sub flagello agnoscunt Dominum. Agnosce & tu Dominum, cùm te flagellat in anima, in corpore, in fama. Prædica ejus potentiam sancto silentio, & humili subjectione. Gaudie, quia hoc flagello ejicit ex templo animæ tuæ terrena desideria, &c. Cogita etiam zelum, quem

quem ostendit gloriæ Dei. quem habes honoris tui zelum, converte in zelum gloriæ Dei.

3. *Et his, qui columbas vendebant, dixit: auferete ista hinc, & nolite facere domum Patris mei domum negotiationis.* Ibid. Habuerunt hæc verba suam in Iudæos vim, omnes enim sublatis rebus suis diffugerunt. Quoties dictum tibi: tolle hanc passionem, hanc vanitatem, illum affectum: & adhuc sedes in eo. Vide indignitatem. Si non times hic, quasi flagellum, time ibi verum flagellum.

F E R I A III.

Colloquium Christi cum Nicodemo.

1. *Erat homo ex Pharisæis, Nicodemus nomine; hic venit ad J E S U M nocte.* Ioan. 3. Motus eâ auctoritate & zelo Christi, quem in mercatores exercuit, credidit J E S U M plus esse quam hominem. *Nemo enim, inquit, potest hac signa facere, nisi Deus fuerit cum illo.* Vide quam zelus habeat admirandam vim animos attrahendi, etiam fastuosos. *Venit nocte, ob timorem & respectum Iudeorum, quod quidem tolerari potest in eo, qui Christum nondum noverat.* Sed quomodo tolerabuntur humani respectus in te, qui te ejus sectatorem profiterris? Qui homines præ Deo respicit, despicietur à Deo.

2. *Et dixit ei; scimus quia à Deo venisti Magister.* Ibid. Credisne & tu Christum venisse Magistrum? si credis, unde tam parum proficis?

cis? quia docentem non quietè audis : garris enim cum vanitatibus & terrenis desideriis. Auditis non credis seriò, vivâ & actuali fide. Credita non exerces, semper languidus, ubi operandum est. Si vis proficere, hæc emenda.

3. *Respondit ei Jesus : Nijs quis renatus fuerit , &c.* Ibid. Attende capita quæ Christus docet. 1. Baptismum in *aqua & Spiritu sancto*, ob ejus necessitatem. 2. Incarnationem : *Sic Deus dilexit mundum , &c.* & passionem : *Sicut Moyses exaltavit serpentem , &c.* quia ista sunt præcipua motiva amandi Deum; amorem imitandi. His etiam te accende. Adverte ad docilitatem Nicodemi, qui exinde se professus est palam discipulum J e s u , constans perseveravit ; & Apostolis fuga dilapsis corpus Domini de cruce depositum. Si amares, palam te profiterris posthabito omni humano respectu ; non attenderes doctrinæ mundi, &c.

F E R I A I V.

Doctrina Trinitatis Nicodemo à Christo tradita.

1. **S**ic Deus dilexit mundum, ut filium suum unigenitum daret. Ioan. 3. Docet personam Patris, & ejus in te amorem, quo major esse non poterat, et si Pater se ipsum pro nobis dedisset. Adora Patrem, agnosce amorem, gratias age. Redde amorem; da illi quidquid sensui charum est, immo quidquid animæ elevatæ. Illi potentias tuas omnes vicissim impende. Mere-

Meretur quia Pater est, etiam tuas, licet sis filius degener.

2. *Lux venit in mundum, & dilexerunt homines magis tenebras, quam lucem.* Ibid. Docet personam Filii sub nomine *lucis*; quæ scilicet *illuminat omnem hominem* doctrina cœlesti, & exemplis. Vis esse *filius lucis*; sed tenebræ tuæ hanc lucem non comprehendenterunt cogitatione, viva fide, & imitatione. Fortè magis amas tenebras mundi, quam exempla, & doctrinam Christi?

3. *Spiritus ubi vult, spirat, & vocem ejus audis; sed nescis, unde veniat, aut quo vadat.* Ibid. Docet personam Spiritus sancti. Crede, confite, & adora eum: audi vocem ejus, quia loquitur tibi per scripturas, per creaturas, per inspirationes. *In gratia est nescire unde veniat,* seu non attendere principiis inspirationum & gratiæ, *aut quo vadat;* seu non ad finem respicere, ad quem dirigit, ut coopereris. Quàm profundè tu huic miseriæ es immersus!

F E R I A V.

Quartum Ioannis de Christo testimonium.

1. **V**enerant (Discipuli Ioannis) ad Ioannem, & dixerunt: *Cui tu testimonium perhibuisti, ecce hic baptizat, & omnes veniunt ad eum.* Ioan. 2. Tanguntur invidia discipuli Ioannis. Hic affectus etiam Sanctos quoque invadit. Videntur in modo loquendi Ioannem Christo præferre, quia secundum sensum am-

amabant. Præfers tacitè Deo , quidquid extra ipsum amas. Addunt : omnes venire ad Christum, cùm tamen actu multi venirent ad Ioan-nem. Invido aliena felicitas est grandis , sua est nulla. Absit à te invidia, sed æmulare charisma-ta meliora.

2. *Qui habet sponsam sponsus est: amicus au-tem sponsi, qui audit eum, gaudio gaudet propter vocem sponsi.* Ibid. Non movetur dictis Disci-pulorum ad indignationem , minus ad invidi-am ; non approbat eorum sensum ; sed Christum Messiam,& Sponsum Ecclesiaz profitetur; se amicum illius ait, & ideo gaudere de ejus glo-ria. *Quis tuus est sensus in gloria alterius: pro-bas-ne si crescat? juvas-ne ut exaltetur?* Facies, si amicus sis amore verè Christiano.

3. *Illum oportet crescere, me autem minui.* Ibid. Multa ibi elogia attribuit Christo : sed omnia huc confert , ut exaltetur gloria Christi, ipse verò deprimatur. Vide duas bases , in qui-buste stare oportet ; in zelo gloriæ Dei , & hu-miliatione tui.

F E R I A V I.

Ioannes incarceratur.

1. **H**erodes misit , ac tenuit Ioannem, & vi-xit eum in carcere. Marc.6. An indigna-tus , an questus est Ioannes , nuper ut Messias cultus , jam reus & confusus ? Tu hæc agis : at Ioannes sui similis, imperturbatus cum humili-tate & gaudio afflictionem suscepit. Erangis afflictio.

afflictionem , si ad sensum non admittis : hue
non pertinges, si tibi sis mortuus.

2. *Dicebat enim Ioannes Herodi: Non licet tibi
habere uxorem fratris tui.* Ibid. *Hæc vinculorum
causa fuit.* Quia sanctum opus fecit, ex zelo ad-
monendo Regem, in vincula trahitur. *Hæc se-
pè est iherces justorum , malum pro bono reci-
piunt.* Utinam tu nulla alia causa, nulla tua culpa
patiaris ! patienti ipsa erit innocentia solatium.
Adverte cum libertate modestiam admonentis :
*sine improperio veritatem, non ex se , sed ex le-
ge proponit.*

3. *Herodes metuebat Ioannem , sciens eum vi-
rum justum, & sanctum ; & custodiebat eum, &
audito eo multa faciebat , & liberenter eum audi-
bat.* Ibid. Virtus etiam hosti est amabilis, ac ve-
nerabilis. Sed si amat Ioannem, cur incarcerat ?
Iudæorum importunitati, Herodiadis precibus
id tribuendum est. Ut hominibus satis faciat ,
ab æquo discedit. Respectus hominum generat
despectum Dei ; respectus Dei despectum fa-
voris humani. Elige quem recipias.

S A B B A T H O.

Colloquium Christi cum Samaritana.

1. *T E s u s fatigatus ex itinere , sedebat sic su-
pra fontem.* Ioan. 4. Zelo unius animæ, &
peccataricis, fatigatur, sistit , & expectat eo loco,
quò scit certo venturam. Nulla Christo est vilis
anima. Etiam viliorum salutem quære : quia
animas Deus estimat , non divitias , non digni-
tates.

tates. S. Ambros. l. 2. de Spir. S. *Fatigatus est etiam in te, quia diu te quaerivis*, per omnes suos labores, & cruciatus. Sedet, & expectat: quid moraris accedere? imò cur longius recedis?

2. *Venit mulier de Samaria*, & dicit ei J e-s u s : *Da mibi bibere*. Ibid. Felix mulier! quia venit ea hora, qua expectabatur. Una quandoque neglecta occasio infelicitatis est origo. O si sièpè hoc cogitares, quàm attentus essem gratiis tibi datis! Petit ab ea parum, ut det multum, aquam scilicet salientem in vitam æternam. Hæc indeoles Dei est: ubi parum das, dat tibi multum. Da ergo etiam minima. Minimorum cura generat maxima: minimorum neglectus ad gravia præcipitat.

3. *Dicit ei mulier*: *Quomodo tu Iudeus cum sis, bibere à me poscis, qua sum mulier Samaritana?* Ibid. Ecce mulieris, & nostram erga Christum rusticitatem! Quod inimico negare est nefas, Christo negamus. Quoties fitit, & petit ea, quæ sunt ad salutem tuam, & tu ei negas? Et quanta est Christo fitis salutis tuæ: quia magis te amat, quàm dæmon oderit. Et tanto amori, tantæ siti poteris aliquid negare, cuius demum fructus est tuus?

DOMIN. VI. POST PENTEC.

Convertitur mulier, & nunciat Christum Samaritanis.

1. **R**espondit J e-s u s , & dixit ei: *Si scires donum Dei, & quis est, qui dicit tibi: Da mihi*

mibi bibere; tu forsitan petis ab eo. Ioan. 4.
 Mulier nescit donum Dei præsentis, nescit, quid ipse petat. Hinc nondum petit ipsa *aquam vivam*. A præsentia Dei omne bonum salutis pendet. Si præsentem cogitares, nonnè ferventior essem in ejus obsequio? Nonnè affectus tuos magis reprimeres? Per hoc inducit illam ad plenam instructionem de Messia, de adorando Deo in spiritu, & veritate, & movet ad detestationem vitæ prioris. Ita Deus prævenit nos, & invitat. Sed *qui fecit te sine te, non salvabit te sine te.* S. August.

2. *Domine da mihi hanc aquam, ut non sit iam, neque veniam buchaurire.* Ibid. Effectus colloquii cum Christo. Accenditur in ea desiderium aquæ cælestis; ex manifestatione occultorum suorum criminum agnoscit Messiam; de peccatrice fit Apostola, relinquit hydriam, currit ad civitatem, invitat omnes ad Christum: *Venite, & videte.* Vide, & imitare progressum animæ. Excita desiderium aquæ gratiæ: pete eam reverenter: relinquere hydriam veterum consuetudinum: gaude te invenissc J E S U M ; cura, ut alios ad illum trahas.

3. *Interrogabant eum discipuli, dicentes: Rabbi manduca.* Ille autem dixit eis: *Meus cibus est, ut faciam voluntatem ejus, qui misit me, ut perficiam opus ejus.* Ibid. S. Chrysost. hom. 33. *Hominum salutem, inquit, hoc in loco cibum appellat, ut quantâ salutis nostra curâ, & desiderio teneatur, ostendat.* Hanc enim curando implebat voluntatem Patris. Et tu illi cibus es,
quia

quia te salvum petit. O quæ gratia ! Imitare : fit cibus tuus obedientia. *Quid ita in omni necessitate confortat & sustentat, ut divisa voluntatis executio ?* ait S. Bern. Sit cibus tuus zelus animarum ; tot perdis animas, teste Augustino, quot, cum potes, non rapis.

F E R I A . I I .

Christus sanat filium Reguli.

1. **H**ic (Regulus) cum audisset, quia J e s u s adveniret, abiit ad eum, & rogabat eum ut descenderet, & sanaret filium ejus : incipiebat enim mori. Joan. 4. Ad Christum accurrimus, cum nos premit adversitas, & ideo eas Deus immittit. ergo mitius tolerandæ sunt. Quæ cura est Patris pro salute corporis, hæc sit tua pro salute animæ. *Nonne anima plus est, quam corpus ?* Imperfecta est Reguli fides. Sit tua perfectior : pete ab eo, cætera ejus dispositio*n*i committas. In tentatione non differ recarsum, donec cincipias mori ; sed præveni. Dilata sententia dant malo vites.

2. *Dixit J e s u s ad eum: Nisi signa & prodigia videritis, non creditis.* Ibid. Arguit modicam fidem, ut ad majorem disponat, & sanet ejus animam. Hæc Christi est bonitas, quæ vult plus dare, quam petamus ; modo non ipsi non impediamus. Perseverat precando Regulus. *Descente, priusquam moriarur.* Sed errat, quod putat auxilium Domini posse esse serum. Solatur cum J e s u s : *Filius tuus vivit.* Non sunt verba

N

narrata-

narrativa tantum, sed etiam effectiva. Ofi-
dicat mihi: *Anima tua vivit!* Regulus credidit.
Huc testebat Christus dilatione. Si differt,
quod petis, tuo bono id facit.

3. *Credidit ipse, & dominus ejus tota.* Ibid. Au-
divit ab occurrentibus servis, vivere filium ab
ea ipsa hora, qua Christus dixit: *& credidit ipse.*
Venit in domum, vidi, narravit, quæ dixit
J E S U S; *credidit dominus ejus tota.* Qualis est
paterfamilias animæ Intellectus circa veritates
prædictas, talis est voluntas, appetitus, affectus.
Averteodus ergo est à falsis mundi, & carnis
principiis; excolendus divinis, nos ut scias, sed
ut facias.

F E R I A III.

Piscatur Petrus ad stagnum Genesareth.

1. *A scendens usum novem, que erat Simonis,*
rogavit eum à terra reducere pupillum,
& sedens docebat de novicula turbas. Luc. 5. Pri-
mo à turba, quæ irruerat in J E S U M , disce de-
siderium percipiendi Divina. 2. Si Christum
habes in navicula cordis, reducere debes à terra,
seu terrenis affectibus. Non possunt enim mis-
ceri amor Dei, & amor mundi. 3. Tunc sedebit
tanquam imperans cordi, & affectibus; & do-
cebit te solidas veritates, quas capere non potes,
cum terrenis adhæres.

2. *Vt cessavit autem loqui, dixit ad Simonem:*
Duc in alium, & laxato retinaculo in captu-
ram.

POST PENTECOSTEN. 291

ram. Ibid. Non contentus J e s u s , ut pūsil-
hum te subducas à terrenis, dicit tibi : *Duc in al-
tum*, ad maiorem perfectionem procede, sem-
per plus restat, quam assecurus sis. *Duc in altum*
per intentionem elevantem. 2. Respondit Pe-
trus : *Tota nocte laborantes nihil cepimus.* Hic
fructus est laborum facuti circa dignita-
tes, &c. *nihil.* Et quantum pro hoc nihilo la-
boratur ? & pro eo , qui solus est omnia , quam
parum ?

3. *In verbo matutino tuo lassabo rete.* & con-
du-
serunt pīscinum multitudinem copiosam. Ibid. cum
antea in eo ipso loco nihil cépissent. Quare mo-
do ? Quia in nomine J e s u s , & ex obedientia ja-
ctum est rete. Quia hac intentione facis ; apud
Deum nunquam fūnt irrita. 2. Sic respondit
Christus Petro , quod se in navem receperit ,
quod à terra submoverit. Minimum, quod Deo
præstas ; magno remunerat. 3. Ut doceret , se-
quentibus eum non deforata necessaria ad vi-
ctum. Depone has corporis curas, & de hoc esto
sollicitus, ut J e s u s sequaris.

F E R I A I V.

Vocatio Petri & Andreæ , Iacobi & Ioannis.

1. **I**E s u s vidit duos fratres , Simonum &
Andream, & ait illis: *Venite post me, faciam
vos fieri pīscatores hominum.* Matth.4. Quos vo-
cat? unde? quo? Vocat rudes, & simplices : quo-
niā semper illi placita est Humilitas , & est
optima

optima ad gratias dispositio. Vocat fratres: ubi Pelusiota l. i. ep. 9. *Indicavit se Discipulos omnes, suos fraterno amore copulari velle.* Tales esse debent, qui captant animas. Quomodo te hic habes? Vocat à mari, & vili labore. Et te ex mari mundi vocavit, ubi jaciebas retia cupiditatum ad capienda terrena. Agnosce gratiam, &c. Vocat post se, ut eum sequens semper habeas in oculis, ut videas, & premas vestigia ejus, ut paro zelo pesceris homines. Vide dignitatem muneris, indignitatem tuam. At quomodo id agis?

2. *Illi autem continuo relictis retibus secuti sunt eum.* Ibid. Hæc obedientiae promptitudo tuam arguit, tergiversationem. *Relinquent retia.* Retia tua, quæ à sequela J E S U. impediunt, sunt familiaritates seculi, negotia extranea vocationi, pravae affectiones. Si vis J E S U M sequi, debes relinquere, quæ sunt aliena à J E S U.

3. *Vidit allos deos, fratres, Iacobum & Iosephum in rupi reficientes retibus, & vocavit eos: Illi autem fratrem relictis retibus, & patre, secuti sunt eum.* Ibid. Et hic ait gloss, *Unitatem fraternæ dilectionis probavit.* S. Bern. ser. 2. de S. And. Nihil disjudicantes, aut histantes, non solliciti, unde vivarent, sine mora sequuntur. Et magis coeca, quam priorum videtur obedientia; quia non additur, ad quod munus vocentur. Insuper carnalem erga patrem affectum superant. Vide, an tu si obedias coeca, statim, omni alio amore seposito.

F E R I A V.

Curatur Dæmoniacus à spiritu immundo.

1. **E**rat in Synagoga homo in spiritu immundo. Marc. 1. O infelicitas hominis à dæmone posseſſi ! si talem haberet in corpore, quid non ageres, ut liberareris ? Habes in animo, in pravis affectibus, & minimum curas. *Exclamavit: Quid nobis & tibi, J e s u Nazarene?* O impudentia ! negat jus Christo in creaturam suam. Ita statim ex peccato hominis sibi jus arrogat. Sed non finit J e s u s, qui vénit dissolvere opera diaboli : *Venisti perdere nos.* S. Hier. in Matth. 8. *Præsentia Christi tormentum est dæmonum.* Tormentum est illi, si debeat à te exire. O afflige diabolum ; ut affligeres, si posses apertum !

2. *Scio, quod sis sanctus Dei.* Ibid. Laudat, & adulatur Christo dæmon, vel ut non pellatur, vel ut Christum vana gloria afflet. *Si te laetaverint peccatores, non acquiesce eiis.* Prov. 1. *Committatus est ei J e s u s :* Obmutesce, & exi ab homine. Non placuit Christo laus ex ore peccatoris. Vide ; quale est os, & cor tuum, ut dignae laudes ?

3. *Discerpens eum spiritus immundus, & ex-damans voce magna exiit ab eo.* Ibid. Ad unum Christi verbum, *Exi:* migrat dæmon: quare non à te post tot inspirationes ? tua culpa ; quia ci blaſfadiris in tuis passionibus. S. Greg. hom. 12. in Ezech. *Quem possessum non discerpserat, deserens*

rens discerpit, quia plerumque dum de corde expellitur, acriores in eis tentationes generas, quam prius excitaverat. Non dejice ergo animum, si tentationes vehementiores sentis: signum est dæmonem exire.

F E R I A V I.

Socrus Simonis curatur à febri.

1. **S**ocrus autem Simonis tenebatur magnis febribus. Luc. 4. Ita depositam invenit Jesus u s. Qualem te invenit, cum ad te venit? Non una forte, sed multiplex tua est febris. S. Ambr. Non minorem febrem amoris erga res creatas esse dixerim, quam caloris; febris nostra amoris libido, ambitio, iracundia est. Agnosce morbos tuos, &c pericula. Admitte J e s u s in dominum cordis tui, quem hactenus repulisti, ut gratia, & dictaminibus divinis medeatur.

2. Et accedens elevaruit eam apprehensa manu ejus, & continua dimisit eam febris. Marc. 1. Actum est de tua sanitate, nisi Deus extendat manum gratiae. Sed quoties extendit, & non apprehendis? Imperavit febri, & dimisit illam. Luc. 4. Intelligis voluntatem, & mandatum Dei circa tuas febres, & te nondum dimittunt: quia tu illas amas, qui odisti febres corporis. Time illud: Curavimus Babylonem, & non est sanata; derelinquamus eam. Isaiae 51.. O! derelinquamus eam.

3. Et continuo surgens ministrabat illis. Luke 4. Cum Deus solus sanat, momento res agitur

tur ad perfectionem. At hoc rerum ordine successive id agitur, juxta mensuram nostræ cooperationis. Velles domitas habere passiones, sed velles nullo labore tibi constare. Inania sunt desideria, ubi manus operi non adhibetur. 2. Restitutam sanitatem statim obsequio Christi impendit, & ministrat. Hoc gratitudo postulabat. Cui tu sanitatem impendis?

S A B B A T H O.

Tres, qui volant Christum sequi, sed non ut oportet.

1. **D**ixit quidam ad illum: Sequar te, quemque ieris. Luc. 9. Verba optima, si par fuisset intentio. Ob lucra sua sequi voluit. Ideo non acceptat Dominus, qui non habet, ubi reclinet caput suum: quasi dicat, ut ait S. Hieronymus: *Quid me propter divitias, & seculi lucra sequi vis, cum nec hospitiolum habeam?* Primo ergo obsequira Deo reddenda, non detorque ad tanta abjectos fines glorie tue, vel commodorum. 2. Pauperem Christum imitare superfluorum rescissione. 3. Non habenti, ubi reclinet caput, cor tuum exhibe, sed mundum, & molle.

2. *Ait ad alterum: Sequere me. Ille autem dixit, Domine, permitte mihi primum ire, & sepelire patrem meum.* Ibid. Non acceptat Dominus, sed ait: *Sino, ut mortui sepeliant mortuos suos.* Pietas erat sepelire patrem: sed cum Deus aliud mandat, vel obedientia, etiam pia sunt relin-

quænda: imo Deus propter Deum: Quia mensura perfectionis est voluntas Dei.

3. *Et ait alter: Sequar te Domine: sed permette mihi primum renunciare iis, qui domi sunt.* Ibid. Neque hunc acceptat Dominus; ait enim; *Nemo mittens manum suam ad aratum, & respiciens retro, aptus est regno Dei.* Ubi de suo servitio agitur, non vult Deus consilia agi cum domesticis, cum affectibus nostris: quia & periculoso est, & mora trahitur. 2. Qui vult sequi Christum, antrorsum aspiciat affectu, & desiderio, non retrorsum ad terræna, quia simul non consistunt.

DOMIN. VII. POST PENT.

Sedatur tempestas maris.

1. *A scendente Iesu in naviculam, secuti sunt eum discipuli ejus.* Matth. 8. Discipulus bonus etiam in arduis à Magistro non discedit. *Et ecce motus magnus factus est in mari.* Etiam ubi Christus est, est tentationi, & afflictioni locus. Ideo etsi sis in gratia, esto vigilans: sed non concide animo, quia Dominus est tecum. *Ipse vero dormiebat.* Qualis animus, qui in tempestate est quietus!

2. *Et accesserunt ad eum discipuli.* Ibid. Huc recurrentum, cum premeris. *Et suscitaverunt eum dicentes: Domine, salva nos, perimus.* Duo peccarat. 1. Defectu fidei: quod credunt dormientem non posse salvare. 2. Perturbatione animi ex timore: ideo arguuntur: *Quid timidi es sis.*

effis. Tu contra in omni tentatione confide in Dei providentia: animum serenum retine, quia omnis turbatio non profutura, aut noxia media arripit.

3. *Tunc surgens imperavit ventis, & mari.* Ibid. Prius ventis, tanquam causa commotionis, deinde mari. Si vis malum aliquod extirpare, à causa, & radice illud aggredere. *Et dixit mari: tace, obmutesce.* Marc. 4. Dum commovetis animo, tace, obmutesce, ne in querelas, in murmura, in indignationem erumpas. Sæpius hoc tibi dixit Deus: raro es obsecutus. *Et facta est tranquillitas magna.* Confundunt te insensibiles creaturæ, quæ tam prompte obsequuntur Deo.

F E R I A I I.

Legio dæmonum expulsa.

1. **O**ccurrerunt ei duo habentes demonia, de monumentis exeuntes, savi nimis. Matt. 8. Miseriam horum fusius describit Marc. 5. Neque catenis quisquam poterat eum ligare; in montibus erat clamans, & concidens se lapietibus: & vestimento non induebatur. Ita dæmon tractat hominem; & tamen amatetur, cum amatur peccatum. Minimum pejus est omni excogitabili pena, & licet poenam minimam fugias, peccatum non horres. Ruropis catenas legum divinarum: laceras vestem gratias, &c.

2. *Videns autem J esum à longe, succurrerit,* & adoravit eum. Marc. 5. Confundunt te dæmo-

dæmones , qui J E S U M præsentem timent , quem præsentem tu offendere non veneris. Adorant cum timore : tu amore id praesta. Adidunt : *Adjuro te per Deum vivum , ne me torquas*, expellendo me : quia inexplicabili odio tentare homines desiderant. Quanta igitur opus circumspicione ? *Interrogatus , quod tibi nomen est ? Respondit : Legio.* Ubi unus intrat , plures trahit. Una passio non domita multas excitat . Unum peccatum patratum ad multa trahit.

3. *Dæmones autem rogabant eum , dicentes : Se ejicis nos hinc , mitte nos in gregem porcorum.* Ibid. Vide , quam parum possint ; ne quidem porcum occupare : quanto minus in te poterunt , nisi tu assentiaris ? Ex petitione collige , ad quam vitalitatem per peccatum venerint nobiles spiritus. Concessit , quod petiverunt , J E S U S , ut doceret tanti esse animam , ut pro ea à jugo dæmonis liberanda , omnis jactura temporalis sit postponenda ; ergo &c. tui honoris & commodi , &c.

F E R I A III.

Christus rogatus à Gerasenis discessit.

1. **E**t veniunt ad J E S U M , & vident illum , qui à dæmonio vexabatur , sed extera vestitum , & sane mentis. Marc. 5. Hic status est hominis à peccato liberati. Sedet , mina animi quiete ; ad pedes J E S U , affectibus humilitatis , vestitus gratia , &c. donis supernaturalibus. Sane mentis , suarum dominus passionum , quæ eum exerrare

externare fecerunt. Quanto felicior hic status priore? Hunc tibi precare; &c ut conserves, à pe-
dibus J e s u nea discede.

2. *Et regare aspergunt eum, ut discaderet de fi-
nibus eorum.* Ibid. Cajet. hic: *Dannum percosum
timorē majoris danni excitavit: ne patientur
temporalium jacturam, præcligunt carere
Christo, quod sumptum est malorum.* O infan-
tia! Tu cum tene, & non dimitte. Ut serves
J e s u m, etiam vita, & sanguinis jactura, est
ingens lucrum.

3. *Cumque scenderet novum, cepit illum de-
procari, qui à demonio vexatus fuit, ut esset
cum illo.* Ibid. Acepta gratia hoc desiderium
excitavit. Quoties eandem accepi, & nōdum
habeo desiderium Deo adhærendi! J e s u s non
admisit eum, sed ait: *Vade ad tuos, & an-
nuncias illis, quanta tibi Dominus fecerit, & mi-
seratus sit tui.* Non rejicit illum, sed prædicato-
rem facit illum beneficii, quibus? illis ipsi, qui
rogabant, ut discederet. quare? ut vel sic agno-
scerent J e s u m, & in illum crederent. O bo-
nitas! quarit eos, à quibus rejicitur. O quoties
te sic quasiuit! Quid debes tantæ bonitati?

F E R I A IV.

Offertur Christo Paralyticus.

1. *E*t veniunt ad eum ferentes Paralyticum,
qui à quatuor portabatur. Marc. 2. Mi-
serabilis hujus hominis status, sed miserabilior
animæ tepidæ, qui nec manus ad operandum.

nec pedes affectuum ad se moverendum firmos
habet. Expertus es id aliquando in te ipso? Utinam non etiam nunc! Vis sanari? quatuor bajulos adhibe: cognitionem tuæ miseriæ, cognitionem bonitatis Dei; & hinc spem salutis, & amorem Dei. Certa est salus hæc conjungenti.

2. *Et quarebant cum inferre, & ponere ante eum, non invenientes, qua parte cum inferrent præ turba.* Luc. 5. In domum non dabatur accessus præ turba: paralyticus tamen per illos quatuor ab omni parte querit. Agit; quod potest, ne occasio elabatur. Hoc & tu age in negotio animæ. Quod hodie potes, non differ in crastinum. Etsi impedimentum quandoque sufficiens videatur; rationabilius est, ut tentes perrumpere.

3. *Nudaverunt tectum, ubi erat, & patefacientes submisserunt grabatum, in quo paralyticus jacebat.* Marc. 2. In bajulis constantem in segrum charitatem adverte, & imitare. Eandem cogitare potes in domino domus, qui non prohibet tabulatum cubiculi perrumpi, in quo Christus prædicabat. Paralyticus vero non timet nomen inurbani, aut importuni, aut confunditur comparere æger. Tantum facit amor sanitatis. Et non faciet in te plus amor sanctitatis? Generosa utere resolutione.

F E R I A V.

Sanatur à Christo idem Paralyticus.

1. *E* I videns J e s u s fidem illorum, dixit Pa-
ralytico: *Confidagli*. Matth.9. O verba
amoris, quæ saxeum cor emoliant! *Remittun-*
tur tibi peccata tua. Non hoc petivit æger, sed
sanitatem corporis. Sed majus esse malum ani-
mæ docet, quod prius curat. Quam cœcuses,
qui hoc non agnoscis! Hinc major tibi cura
sanitatis corporis, quam animæ. 2. Peccatum est
morborum, & afflictionum causa; ut curet er-
go morbum, tollit causam. Non bene medēris
morbis animæ, nisi radicem evellas passionis.

2. Erant autem illic quidam de Scribis seden-
tes, & cogitantes in cordibus suis: quid hic loqui-
tur? blasphemat. Marc.2. Nunquam deerunt,
qui, quod sancte feceris, perverse accipient. Non
deerunt, qui prætextu zeli, tegant invidiam. Si
talis es, cogitat enim scribis illis redargui: *Vt*
quid cogitatis mala in cordibus vestris? Confundere,
& tie similia posthac judices, cogita, quod
ficut J e s u s vidi cogitationes eorum, ita vi-
deat tuas omnes, seu bonas, seu malas.

3. Tunc ait Paralyticu: *Surge, tolle lectulum*
tuum, & vade in domum tuam. A paralysi animæ
liber, tria age, ne iterum relabaris: 1. *Surgo per*
generosas, & sèpius repetitas resolutiones.
2. *Tolle lectum*; id est, ut ait Glossa, *Carnem à*
carnalibus defideriis ad voluntatem spiritus at-
tolle. 3. *Vade in domum conscientiæ tuæ, & il-*
lic habita.

F E R I A V I .

Acta post sanatum Paralyticum.

1. **P**ropterea persequebantur Iudei J e s u m , quia hac faciebat in Sabbatho. Ioan. 5. Sub prætextu religionis malitiam exerunt. Bonum opus J e s u s præsttit, & persecutione rependitur. Persecutio certa mihi est, si bonus sim inter dyscolos. Q si tueri, aut solari me possim cum Christo : *Pater meus usque modo (hoc ipso Sabbatho) operatur, & ego operor : id est : operor opera Patris mei.* At infelicem me ! non potero. Opera mea sapiunt mundum & sensum. At non amplius ! Operabor cum, & in Patre, ad, per, & propter Patrem meum.

2. *Propterea magis querebant Iudei eum interficere, quia Patrem suum dicebat Deum :* Ibid. Quo devenimus ? per ipsam regularum obseruantiam, per opera, quibus meremur esse filii Dei, incurrimus odio dyscolorum. O quam felix ego, si ideo tantum sim exosus, quia Deus est Pater meus ; quia operor, quae Patri placent. Patiar mi Deus odia ; sed non alia causa, quam quod sim filius tuus, tu Pater meus.

3. *Opera, que ego facio, testimonium perhibent de me.* Ibid. Probat Christus Divinitatem suam: allegat testimonium Joannis ; sed eo non nittitur : majus seu firmius addit, opera sua, *que nemus aliis potest facere.* Probare aliquando ad tribunal Dei debebo, me esse filium Dei, si gloria potiri velim. Quid allegabo ? Nihil proderunt clo-

elogia hominum , ubi sola pensantur opera singulorum. Quid fiet , si non inveniantur opera tua plena ? Apoc. 3. Quid agendum nunc , ut tunc te laudent in portis operatus ? Prov. 31.

S A B B A T H O.

Matthæi vocatio.

1. **C**um transiret inde J e s u s , vidit hominem. Matth.9. Chrysol.ser. 30. vidit illum Deus, ut ille videret Deum. Ita nec cognoscere Deum potes , nisi ille per gratiam se exhibeat. O vide me J e s u s , ut videam te ! In telonio sedentem : tanquam in lucris temporalibus quiescentem. O falsa quies ! Matthæum nomine: exprimit ipse nomen, ut sciatur sua indignitas , & dignatio Dei. Et ait illi. Etiam dum sedes in peccato , dum actu peccas , tibi Deus ad cor loquitur: sed quoties dissimulas audire! Et secutus est eum, statim, quia J e s u s transibat. Gratia venit, & vadit; pertransit, nisi occupes. Relictis omnibus. Cognoscenti Deum vilescunt omnia.

2. *Et fecit ei cornuivium magnum Levi.* Luc. 5. Ut gratus esset , ut gaudium testaretur , ut alios hac occasione ad Christum pertraheret. Aderat enim turba multa publicanorum, &c. aliorum, qui cum illis erant discubentes. Esne tu tam gratus Deo? quærisne occasiones boni? Non dēdignatur hanc mensam Christus ; etiam si posset inde vilior æstimari , quod cum peccatoribus ageret ; quia erat occasio plures convertendi. Curasne ita salutem proximi ? etiam ubi crederes te vi- liorem habendum ?

3. *Et*

3. Et Pharisei dicebant Discipulis : Quare cum Publicanis , & peccatoribus manducat Magister uester ? Lauda tu J E S U M , quod cum peccatoribus versetur : alias ubi tu es ? Lauda , quod non tantum manducet cum peccatoribus , sed etiam ab iis manducari velit . Tanta tui est dignatio , & vilis homo ! Noli murmurare , aut aliena facta sequius interpretari ; quia intentionem ignoras .

DOMIN. VIII. POST PENT.

Mulier à sanguinis fluxu curatur .

1. **M**ulier , que erat in profluvio sanguinis annis duodecim , & erogaverat omnia sua , nec quidquam profecerat . Marc. 5. Calamitas corporis melioris status accedit desiderium : aestimat sanitatem , dum ea caret , erogat omnes suas facultates , ut eam recuperet ; plus daret , si plus haberet . Quanto melior est sanitas animæ ! aestima hanc : Si habes , cura ne perdas ; huc omnes animi facultates , intellectum , memoriam , voluntatem impende . Si non habes , desiderium accende ; sed non satis : facultates impende .

2. Cum audisset de J E S U , venit in turba retro , & tetigit vestimentum ejus . Ibid. Cum humilitate , reverentia , & viva fide reparandæ sanitatis . Ita ad Eucharistiam eundum . Nec te impedit turba tuorum affectuum pravorum . Semove illam , ut accedas . Quærerit : *Quis est , qui me tetigit ? Non ut sciat , qui nihil ignorat ; sed*

sed ut se prodat fides mulieris, & illuminentur alii, & mulier ipsa à fide in alias virtutes progrediatur. Disce semper proficere, & desiderio Christi in hoc satis facere.

3. Mulier vero timens, ac tremens, Ibid. nè increparetur, quod immunda mundum tetigisset: & tu non times tot passionibus immundus, non tangere fimbriam, sed ipsam Divinitatem sumere? *Venit, & procidit ante eum, & dixit ei omnem veritatem*, de morbo suo, coram omni populo humilis, & confusa. Vide profectum à fide ad confessionem suorum defectuum, & publicam confusionem. Tu nondum huc es progressus? At ille dixit: *Confide filia.* Statim ubi se humiliat, vocatur *filia*. Digna est hæc glòria, ut per humiliationem à te ematur. *Fides tua te salvam fecit.* Si deficis, certe defectu fidei deficitis. Affuesce aëstualement fidem sèpius exercere, maxime circa Deum, & ejus attributa.

F E R I A I I.

Iairi filia resuscitatur.

I. Ecce Princeps unus accessit, & adorabat eum, dicens: Domine, filia mea modo defuncta est: sed veni, impone manum tuam super eam, & vivet. Luc. 8. Filia unica, nobilis, tenera moritur. Ne crede atati. Ubique mors est. forte hic dies est ultimus. Domine, tu scis insipientiam meam. Si scis me peccatum aliquando, potius hoc momento, etiam fulmine me tolle: 2. Si cadas, modo, in momento recurre ad Deum.

Deum. Differre velle poenitentiam, est velle
sæpius cadere.

2. *Et cum venisset, & vidisset turbam tumultuantem, dicebat: Recedite.* Ibid. Ubi Christus accedit, debet recedere, quidquid est mundi. Non sanatur in solidum anima, nisi turbam passionum ejicias. Dic ergo tuis resolute in omni occasione: *Recedite.* Addit: *Non est mortua puerla, sed vivit.* Forte respicit ad eos, qui adolescentes se Deo dedicant. Moriuntur civiliter, sed mors hæc somnus est suavis, & quies; dum vere mundum deferunt cum concupiscentiis suis. Si ergo adhuc in te vivunt concupiscentiae, nondum es mundo mortuus, sed dormis ad tempus, sicut ignis sub cinere.

3. *Ipsæ autem tenens manum ejus, clamavit, dicens: Puer, surge.* Ibid. Qui per te cadis, sine manu, & auxilio Dei non resurges. Agnosce tuam infirmitatem: appreheude robur gratiæ. *Et reversus est spiritus ejus.* Quoties tibi dixit, *Surge:* & non est in te reversus spiritus? Anima separata obediat Deo, cur non etiam unita corpori? Ratio utrumque postulat. *Quia siue vivimus, siue morimur, Domini sumus.* Rom. 14. Ah non queratur de te Deus: *Vsq[ue] quo non vis subjici mihi?* Exod. 10.

F E R I A III.

Duo cœci à Christo illuminantur.

1. *E T transiente J e s u, secuti sunt eum duo cœci, clamantes: Miserere nostri, fili David.*
Matth. 9.

POST PENTECOSTEN. 307

Matth. 9. Cæci oculo corporis, non animæ, qui fide agnoscunt Messiam, credunt potentiam, sperant misericordiam. Forte tu animo magis cœcus es, dum nebulas offundunt pravæ affectiones, ut non videoas viam veritatis, nec intelligas sublimem Christi doctrinam. *Animalis homo non percipit ea, quæ sunt spiritus.* 1. Cor. 2. Et nescis, quam sis cœcūs, & miser. Apoc. 3.

2. Dicit eis J E S U S : Creditis, quia hoc possum facere vobis ? Dicunt ei : Utique Dominus. Toto processu nec respondit eis J E S U S ; perseverarunt tamen eum sequi, & clamare. Sequere J E S U S M, etiam si te non soletur. Sustine Dominum cum patientia, & longanimitate. Tandem quod querit, non est sciendi causa, sed vult grandem de sua potentia opinionem haberi. Sublimis de Deo sensus est magnarum actionum origo.

3. Tunc tetigit oculos eorum, dicens : Secundum fidem vestram fias vobis. Ibid. Ecce ad mensuram dispositionis mensuratur gratia. Hinc intellige, quare sis tam egenus gratiarum, quia valde modica tua est dispositio ; & conare te posthaec ad ampliores disponere. Sanatis comminatus est, dicens : Videte, ne quis sciat. Non fuit mandatum, sed mysterium docentis, si quæ egerimus apud populum plausibilia, occulta optemus. Non vult laudari Christus: & cur tu, qui sine eo nihil potes ?

F E.

F E R I A I V.

Dæmonium mutum ejicitur.

1. **O**btulerunt ei hominem mutum, dæmonium habentem, & ejecto demonio locutus est mutus. Matth.9. Magna est offerentium charitas, major Dei benignitas. Hanc admirare, illam imitare. Agnosce te mutum, si te loqui vetat de Deo affectus vanitatis, pro Deo respectus humanus, cum Deo mentis ad creaturas evagatio.

2. Mirata sunt turba, dicentes : Nunquam apparuit sic in Israël. Ibid. Candidi, & simplices animi laudant, quæ vident bona. Pharisæi autem dicebant : In Principe demoniorum ejicit dæmonia. Invidus animus pessimum dat alienis rebus colorem. Tanti refert, quo animo sis, ut bene loquaris. Magus pronunciatur J e s u s, & tacet, ac tolerat : & quomodo hæc cogitans indignabis, si quid de te sinistrum proferatur.

3. Et circuibat civitates, & castella, docens in Synagogis, & curans omnem languorem. Ibid. En quid rependit tantæ injuriæ? cumulabat in eos beneficia, & miracula. Non propterea desiste à bono, quia de factis tuis sinistre loquuntur homines. Si propter eos non coepisti, propter eos non desistas. Respice, cui servias, & decerne non curare, si hominibus non placeas.

F E R I A . V.

Ad piscinam invenit Paralyticum.

1. *Acetab multitudo magna languentium, cœcorum, claudorum, aridorum, expectantium motum aquæ.* Joan 5. Typum habes morborum animæ. Languidi sunt, quos progrederet in via virtutis: cœci, qui non erigunt se ad æterna, sed in caligine periturorum hærent: claudi, qui in utramque partem jam ad Deum, jam ad mundum inclinant: aridi sua culpa, qui succum devotionis non gustant. Vide, an non te reperias in hac multitudine. Cum quanta longanimitate, & attentione expectant motum aquæ desiderio sanitatis corporalis! Utinam tantum tibi esset desiderium sanitatis animæ, tanta intentio ad remedia!

2. *Qui primus descendisset in piscinam post motionem aquæ, sanus fiebat.* Ibid: Quanta fuerit, quam continua singulorum attentio ad Angelum descendedenter, quanta concurrentium lucta? At primus solum sanabatur, non magis aeger, non diutius expectans; sed primus, & maxime diligens. Vide, quid à te requiratur, ut in anima saneris: attentio ad Angeli inspirationes, ad motum aquæ, seu cordis tui affectus, & diligentiam operandi. Vide, an, & quantum his deficias.

3. *Erat quidam homo ibi triginta octo annos habens in infirmitate sua. Hunc cum vidisset, dicit ei: Vis sanus fieri?* Ibid. Non dubitabat de ejus voluntate.

voluntate Christus, sed ad infirmitates tuæ animæ respiciebat, quæ curari non possunt, nisi tu velis. Ideo ex te queritur, an revera velis: quia hæc voluntas est primum movens. *Visne?* forte solum velles. Nam si vis, cur repellis media? si vis curari superbiam, cur fugis humilitatem? &c.

F E R I A V I.

Christus sanat eundem Paralyticum.

1. **R**espondit ei languidus: Domine, hominem non habeo, ut cum turbata fuerit aqua, mittat me in piscinam. Joan. 5. An murmurans hoc dicit, & tacite incusans ministros aquæ, quod ad ditiores accurrant, se miserum deferrant? an nude miseriam suam exponens? Fac, ut neutro modo tua causa de te dicatur à Superiori, à subdito, à discipulo, à poenitente: Hominem non habeo. In miseriis animæ tuæ id queri non potes. Nam Ecce Homo, Jesus tuus, qui mittit te in piscinam sui sanguinis.

2. Dicit ei Jesus: Surge, tolle grabatum tuum, & ambula. Ibid. Tria hic habes adversus languorem spiritualem remedia. 1. *Surge*: non expecta, ut sola gratia te erigat, sed tu quoque cooperare. Nec tu solus potes quidquam, nec illa sola: tu cum illa potes omnia. 2. *Tolle grabatum* cupiditatum, ac passionum. Tolle, tolle, crucifige. Tolle eas, rationis, ac voluntatis manibus regendo, in quibus anteà & ratio, & voluntas quiescebat. 3. *Ambula* de virtute in vir-

virtutem, studio ac desiderio proficiendi.

3. *Postea inuenit eum Iesus in templo, & dixit illi: Ecce sum factus es; iam noli peccare, ne debetis tibi aliquid contingat.* Ibid. Commemorat beneficium, prohibet peccatum, minatur supplicium. Ab imperfectionibus te cohibeant hæc, & ad fervorem spiritus moveant: amor, quo tibi benefacit Deus: mandatum illius, ac, nisi feceris, secuturum supplicium.

S A B B A T H O.

**Christus excusat Discipulos vellen-
tes spicas.**

1. **A** RUIT J E S U S p e r s a t a S a b b a t o : D i s c i -
p u l i a u t e m o j a s e f u r i e n t e s c o p e r u n t v o -
l u r e s s p i c a s , & m a n d u c a r o . M a t t . 1 2 . C o g i t a a u s t e -
r a m C h r i s t i , & D i s c i p u l o r u m e j u s v i t a m a d
e a m u s q u e f a m e m d e d u c t a m . N o n s u n t e i s , u t
t i b i , p r æ p a r a t a f e r c u l a ; n e c p a n i s q u i d e m . A d -
m i r a r e , a i t C h r y s . hom . 60 . i n M a t t h . q u o m o d o
n u l l a m c o r p o r i s c u r a m h a b e b a n t : n e q u e t a m e n à
C h r i s t o a b s c e d a n t . P r e s e n t i a C h r i s t i e i s s u p p l e -
b a t d e f e c t u m , & c o n d i e b a t i n s i p i d a . S i h u n c s e -
r i o c o g i t a r e s , f o l i c i t a m , q u a m h a b e s , c o r p o r i s
c u r a m c o n v e r t e r e s i n a n i m a m , n e c d e f e c t u s c i -
b i , a u t c o m m o d i t a t u m t e à C h r i s t o a v e l l e r e t
p e r i m p a t i e n t i a , & m u r m u r a t i o n e m .

2. **P** h a r i s e s a u t e m v i d e n t e s , d i x e r u n t e i : E c c e
D i s c i p u l i t u i f a c i e n t , q u a l n o n b i e n f a c e S a b b a -
t o s . Ibid. Ecce quomodo observant eum, ut cri -
m i g e n t u r , & famæ d e m a n t p e r m i r a c u l a a c q u i -
s i t a e .

fitæ : & invidia vestitur zelo violatæ legis. Gra-
viora à se patrata Sabbatho invenirent , si se in-
spicerent. Sed talpæ in se, lynxes in aliis mini-
ma taxant. Vides , quam turpe sit observare
alios , & se ignorare ? Ubi se objicit festuca in
oculo fratris , converte tu cogitationem ad tra-
bem, quæ est in oculo tuo.

3. At ille dixit eis : Non legistis., quid fecerit
David, quando esuriiit? Quomodo intravit in Do-
mum Dei , & panes propositionis comedit ? Ibid.
Tacuerunt Discipuli ad redargutionem etiam
sibi factam, ut est apud sanctum Lucam : Ideo
Dominus eorum defensionem suscipit. Si vis
omnibus injuriis, & calumniis respondere, mul-
ta incurres, unde plura patiaris. Si taceas, ver-
bum Dei pro te loquetur. Est enim ei suorum
cura : & si premi eos patitur, non finit opprimi.
Reposita est hæc spes in sanguine meo.

DOMIN. IX. POST PENT.

Sanatur manus arida.

1. Ecce homo manum habens aridam : & in-
terrogabant eum : Si licet Sabbatho cura-
re ? Matth. 12. ut, si affirmaret, accusarent eum
apud Principes ; si negaret, immisericordem
apud plebem proclamarent. Utriaque immine-
bit periculum : ut errorem tamen confutet, eli-
git Sabbatho curare. Quid tu faceres pro veri-
tate, ubi provideres aliquid te passurum ? Né ti-
meas à facie hominum. Age, quod æquum, &
justum est differendo zelo : & sine coelum rueret.

In

In manu vero *dextera arida*, considera arida tua opera virtutis. Exarescat tibi sinistra, & vivat dextera.

2. *Et ait homini habenti manum aridam: Surge in medium.* Marc. 3. ut miseria visa moveat affectum se opponentium. *Et ait eis: Licet Sabbathis benefacere, an male?* id est, an omittere beneficium. Christo ergo idem est, non benefacere indigenti, cum potes, ac eidem nocere. Examina, quo affectu demandata charitatis opera suscipias. Forte & tu ibi curris, ubi extrahenda est ovis è fovea, ubi proprium aliquod commodum affulget: & langues, ubi proximo est succurrendum.

3. *Et contristatus est super coecitate cordis eorum.* Ibid. quod nec eum Messiam agnoscerent, nec doctrinam de juvando proximo etiam in Sabbatho probarent. At quanto major est cœcitas tua, quam nebulæ passionum inducunt! Ah noli contristare Christum Domini. Et dicit homini: *Extende manum tuam, & extendit, & restituta est.* Tibi dici puta: Extende manum ad opera virtutis. Quid juvat proponere, aut defiderare, si nunquam ad opus progrediari. *Exsentes autem consilium faciebant, quomodo eum perderent.* Unde meliores fieri debebant, inde pejores effecti sunt. Hæc & tu reddis Deo, quoties beneficiis ad malum abuteris.

F E R I A I I.

Eliguntur duodecim Apostoli.

1. **F**actum est autem in illis diebus, exiit in montem orare. Luc. 6. Cogitabant Iudæi quomodo eum perderent ; Christus, quomodo eos salvaret per Apostolos, ut instrumenta. Quantum distant consilia Dei à consiliis hominum. 2. Subducit se, ut cedat eorundem iræ, &c. docet, incendio non suggerendum pabulum. 3. Docet interpolanda contemplatione opera vitæ activæ, ut colligatur spiritus ad majora. 4. Docet, ut rectè ores, secedendum à strepitum externo negotiorum, quam interno passionum.

2. *Et erat pernoctans in oratione Dei.* Ibid. Totam noctem orat, antequam Apostolos deligit; ut doceat, quæ in negotio salutis sunt statuenda, esse cum Deo conferenda: idque non obiter, sed aliquanti temporis deliberatione. Humana prudentia deficit ad ea, quæ sunt Dei. Errasti sæpè, cum Deum non consulisti; forte nunquam, ubi consulisti.

3. *Et cum dies factus esset, vocavit discipulos suos, & elegit duodecim ex ipsis, quos & Apostolos nominavit.* Ibid. Et te vocavit Deus, ad Apostolicam vitam, & gratis. Quanta vocationis dignitas? quanta tua indignitas? Ne præsume de vocationis gratia, si eam non firmes operibus: etiam Iudas fuit inter illos, & tunc temporis te sanctior; & tamen defecit. *Quod & tibi evenire potest, sapienter cave.*

F E

F E R I A III.

Sermo Christi in monte habitus.

1. **E**t cum sedisset accesserunt ad eum Discipuli eius : & aperiens os suum docebat eos. Math. 5. Ubi sedet ad docendum Magister, accedunt Discipuli, & audiunt doctrinam. Insidet Deus Magister cordi tuo, aperit os suum per inspirationes : accede, si vis esse Discipulus ; & ubi vocem ejus audieris, noli obdurare cor tuum. Aestima doctrinam, quam tantus Magister tradit. Statue te illi conformare potius, quam doctrinæ mundi, & carnis. Beatos pronunciat eos, quos mundus & caro miseros. Deus non fallitur, ergo mundus. Intelligis hoc ? & tamen hujus principia sequeris ?

2. *Beati pauperes spiritu*, Ibid. qui amore Dei abrenuntiant caducis omnibus, & animo eorum cupiditatem evellunt, ut nudi nudum Jesus sequantur. Expende quam terrena fastidas, aestimes, spernas, ut iis adhaereas. Quid de iis tibi statuendum sit, ex Christi exemplo disce. At quomodo eum imitaris ? *Quoniam ipsorum est regnum cœlorum*. Est convincens beatitudinis probatio : Qui habet regnum cœlorum, beatus est : quis neget ? *pauperum est regnum cœlorum* : Veritas æterna hoc dixit : ergo beati sunt pauperes, non quidem possessione illius regni, sed jure ad illud. Quanta bona lucras, si caduca penitus animo extirpas ? 2. Beati sunt beatitudine hujus vitæ, quia nihil desiderant.

rant. 3. *Possident regnum Dei.* de quo Paulus : *intra vos est* : quia possident animam suam.

3. *V& vobis divitibus, quia habetis consolacionem vestram.* Luc.6. De iis est sermo, qui affectu immoderato ad caduca feruntur. Ut pauperibus certitudo cœli promittitur, ita his vœ æternum intonat. Cor enim eorum ligatum est, ut non valeant ad Deum illud constanter, & integrè erigere. Nam, *incident in tentationes, & laqueos Diaboli.* Tim.6. *Habent consolationem,* non Dei, non solidam, sed suam & apparentem. Non es in horum numero? Gratulare tibi, Deo gratias age: & cura ut animum magis, ac magis à caducis abstrahas, ut sit unicus thesaurus tuus is, qui est omnia.

F E R I A I V.

Secunda, ac tertia Beatitudo.

1. **B**eatimi mites. Matth.5. non tantum qui cohibent turbulentos, & vel minimos iracundiæ motus, sed etiam, ut ait Clem. Alex. l.4. Strom. qui infidam, que est in anima, pugnam sedant ira & cupiditas, & eorum, que sub ipsis cadunt. Hic tibi de te cogitandi tam latus est campus, quam latè se explicat irascibilis, & concupiscibilis appetitus. Confer te cum exemplo Christi in tractandis peccatoribus, in ferendis injuriis, &c. Cogita tibi ab eo dici: *Dicite à me, quia mitis sum.* Matth. 11.

2. *Quoniam ipsi possidebunt terram.* Ibid. *Quam olim terram viventium:* nunc autem terra-

ram sui cordis. Hanc non possident iracundi, quia æstu quasi extra se rapiuntur: at *qui acquisit increpationibus, possessor est cordis.* Prov. 15. Id est, qui non irascitur, non commovetur. Quanta hæc est felicitas, hac interna pace, & tranquillitate frui! *Sicut miserabilis est civitas, qua licet bene sit munita, intus tamen foveat proditores:* ait Chrysost. hom. 34. in Ioan. *ita nihil beatius, quam intestino liberari bello.* Hanc beatitudinem ipse tibi dare potes: & quid vetat?

3. *Beati, qui lugent.* Ibid. ex compunctione, sua; ex compassione aliena peccata; ex devotione miseras hujus vitæ exulantis à patria; ex desiderio vitæ æternæ dilatationem. Vide quid tu lugeas, an Deum perditum, an carnis commoda? an mala corporis, an animæ? *Quoniam ipsò consolabuntur.* A quo? à *Deo totius consolationis.* Ubi? non tantum in cœlo, ubi *absterget Deus omnem lacrymam*, sed etiam in hac vita, ubi luctum compunctionis, & devotionis, vel comittatur, vel sequitur incomparabilis consolatio. At *ve vobis, qui ridetis cum mundo, & ducitis in bonis dies vestros, quia in æternum lugebitis, & flebitis.* Luc. 6.

F E R I A V.

Quarta, & quinta Beatitudo.

1. *Beati, qui esuriunt, & sitiunt,* Matth. 5. *B*ardente desiderio *Iustitiam*, seu omnem Deo serviendi, & placendi rationem, qui desiderio quodam ardente feruntur in actus virtutum,

tum, non tantum eos, qui aliquid honoris habent adjunctum, sed etiam qui videntur abjecti, & viles, vel difficiles, & ardui. O quantum ab hoc ardore deficis! sitis: sed cisternas dissipatas mundi, qua continere non valent aquas salutis. Ier. 2. Quam facile tibi desipit virtus, cuius exercitium est amaram. Visnè servire, & placere Deo? In hoc consistit salus tua æterna. Excita ergò hanc sitim, sine qua languet omnis virtus.

2. *Quoniam ipsi saturabuntur*: Ibid. Olim, cum apparuerit gloria Dei. Psal. 16. In hac verò vita, quia nihil ultra desiderabunt. Per ipsum enim desiderium habent, quod desiderant, quia sic Deo serviunt, & placent. Item semper habent, undè saturentur, quia semper habent, ubi justitiam operentur, ubi Deo serviant, sive mandudent, sive bibant, sive aliud quid faciant. 1 Cor. 10. Nonnè hoc ita vis? nonnè saltem velle concupiscis? O utinam à primo momento vite! *Deus de nobis cor omnibus, ut colamus eum, & faciamus ejus voluntatem, corde magno & animo volente.* 2 Machab. 1.

3. *Beati misericordes*, Ibid. tum corporali, tum spirituali misericordia, intentione pura, motivo virtutis, affectu amplio, etiam ad minimos se extende. *Quoniam ipsi misericordiam consequentur*: olim quidem, quando te corona-bit in misericordia. Psalm. 102. in hac vita verò per remissionem peccatorum, & abundantiam gratiarum. Quid dices, si antè horam ivisses ad æterna supplicia, hac evocareris ad vitam, vestireris gratia, ducereris ad cælum?

Nonnè

Nonnè magna esset misericordia? Hanc Deus toties exhibuit tibi, quoties peccatum remisit. Vide ergo, undè hanc misericordiam tibi certam facere possis.

F E R I A V I.

Sexta, & septima Beatitudo.

1. **B***Eati mundo corde*, Matth. 5. ii dicuntur, qui tametsi suas habeant imperfectiones, procul tamen sunt ab omni gravi peccato, ac proinde vestiti gratiâ, qui ipso affectus habent purgatos, & à creaturarum amore avulsos, & ad Deum conversos; qui minimas etiam imperfectiones quanto possunt studio devitant, & toti Deo adhærere connituntur. Inspice in hoc puncto statum animæ tuæ: quam es à creaturis avulsus? quam Deo unitus? quo studio declinas imperfectiones? &c.

2. *Quoniam ipsi Deum videbunt*: Ibid. olim quidem facie ad faciem, nunc autem per speculum in enigmate, sive in creaturis. Videbunt illum memoriâ præsentiae ipsius. hinc delectatio etiam in adverbitatibus: *Memor fui Dei, & delectatus sum*. Videbunt eum contemplatione, & cognitione sublimium veritatum, & videndo amabunt, & amando inhærebunt. Maxima hæc beatitudo hujus vitæ: sed quemadmodum ad claram Dei visionem nihil coquinatum pervenit, ita neque ad istam pertingit anima immunda. Ut illam obtineas, velles in agone Angelo purior inveniri. Sic ergo quotidie

O 4 vive,

vive, & mundus esto, quia fortè hic dies est ultimus.

3. *Beati pacifici*; Ibid. qui carnem spiritui, passiones rationi subjecerunt; qui cum proximo in paœ vivunt, & charitate; qui alios componunt ad pacem, & reconciliant. Quære hæc in teipso. Si invenis, Deum lauda: si minus, ab hodie illa cura tanto studio, quanto cupis esse filius Dei. Nam isti *vocabuntur filii Dei*: qui est Deus totus spiritus sine carne, totus ratio sine passione, Deus pacis, & non dissensionis. quo magis ad hanc similitudinem te credis accedere, tanto certius habes te esse filium Dei.

S A B B A T H O.

Octava Beatitudo.

1. *B*eatū, qui persecutionem patiuntur propter justitiam. Matth. 5. non autem propter sua delicta. Certum est, quod omnes, qui volunt pie vivere in Christo J e s u, persecutionem patientur. 2 Tim. 3. Ergo si non vis recedere à justitia, debes paratus esse mori magis, quam patrias Dei leges pravari. 2 Mach. 3. Sed quis tibi tunc animus, cùm vel sustinendum aliquid, vel virtus aliqua, aut regula est violanda? Prætendis te J e s u M sequei, & hunc Crucifixum, sed clavos non vis tolerare: ne quid patiaris, & virtutem, & regulam deseris. Aut fatere, te non imitari J e s u M, aut patere.

2. *Quoniam ipsorum est regnum cœlorum.*

Ibid.

Ibid. tam consummatum in patria, quam inchoatum in via: quod est *Justitia, pax, & gaudium in Spiritu sancto.* Rom. 14. Nam justitiam non potest perdere, qui mavult mala quæque tolerare, quam vel unam regulani violare. Compare tibi hoc regnum, in quo est certitudo futuri. *Nihil horum timens, qua passus es.* Apoc. 2. à mundo contradicente, à demone affligente, à carne adversus spiritum concupiscente.

3. *Beati estis cum maledixerint vobis homines, & dixerint omne malum adversus vos, menticentes propter me.* Ibid. Quis neget beatum, cui Deus benedicit? Nam *benedictio Domini divites facit, nec sociabitur eis afflictio.* Prov. 10. At Deus benedicit iūs, quibus propter justitiam mundus maledicit: *Benedictio Domini super caput justi.* Prov. 10. *Maledicent illi, & tu benedices.* Mala ch. 2. Et tamen nonnè amas laudes, & benedictiones hominum? Ergo eligis vituperari à Deo? an ignoras illud: *Va cum benedixerint vobis homines?* Luc. 6.

DOMIN. X. POST PENTEC.

De triplici qualitate virorum Apostolicorum.

1. **V**os estis sal terre. Matth. 5. Natura salis, ait Plin. l. 31. c. 7. est mordens, adurens, repurgans, extenuans, exsiccans. Debet ergo homo Apostolicæ professionis quoad se esse in via purgativa perfectus, & alios prius per hanc viam ducere, quam per illuminativam, &

F E B R U A R Y X.
unitivam. Quid dicis de te ipso? quantum in
hac via profecisti? nonne plus superest?

2. *Vos estis lux mundi*. Ibid. Secundus gradus
viae Apostolicæ nomine *lucis* exprimitur, & in-
telligitur via illuminativa, in qua perfectus esse
debet, quoad se in praxi virtutum desumpta-
rum ex vita, & doctrina Christi. Non sufficit
enim purgatum esse, nisi & ornatus sit quoad se,
& plenus virtutibus, ut aliis communicare pos-
fit, illuminando, errores dissipando, movendo
animos. Habet tu vel unicam virtutem in
gradu perfecto? quot tibi defunt? quomodo sis
studes? Ut aliis apteris, quomodo talenta exco-
sis? an ponis lucernam sub modo?

3. *Non potest civitas abscondi supra montem*
posita. Ibid. Unitiva hic exprimitur. Ut *civitas*
est multitudo civium per se sufficiens ad viven-
dum. Arist. 3. Polit. ita perfecti, dum uni Deo
inhærent, sibi, & aliis abunde sufficiunt ad per-
fekte vivendum. Vide an tua sufficientia sit uni-
cè in Deo? an soli illi, nihil creaturis adhæreas?
an omnia in illum referas? an nihil extra illum
quæras?

F E R I A II.

De bono exemplo dando ad glo-
riam Dei.

Sic luceat lux vestra coram hominibus, ut
videant opera vestra bona. Matth. 5. Non
omnia agi possunt in occulto, non omnia de-
bent in aperto; at quæ agis in aperto, sint bona
non

non apparenter, sed verè, ut *unusquisque proximo suo placeat in bonum ad edificationem.* Rom. 15. Examina verba tua in communij conversatione, maximè coram minoribus, qui facile à majore discunt, an vana, jaetabunda, &c. mores, quam compositi? facta, quam regulis consentientia?

2. *Et glorifcent Patrem vestrum, qui in cælis est.* Ibid. Habes hic præscriptam intentionem cordis, qua operandum est benè in aperto: primum quidem, ut tu placeas Deo, deinde vero ut Deus ab aliis glorificetur, quatenus agnoscitur auctor boni. Potes ergò & mutus gloriam Dei promovere. Detrahis gloriæ Dei, si quo hominum respectu non agis bonum in aperto, quod congruenter potes, aut debes. Examina ergò intentiones tuas, an huc tendant: & statue imposterum: *Ego autem ad Dominum aspiciam.* Mich. 7.

3. *Attendite, nè iustitiam vestram faciatis coram hominibus, ut videamini ab eis.* Ibid. Prohibet quærere gloriam inanem. Maximam iustitiam facit, qui facit iustitiam, ut videatur; quia usurpat sibi quod Dei est, ipso invito, & prohibente. Est enim solus Deus Rex, & Dominus gloria. Psal. 23. *Soli Deo honor, & gloria.* 1 Tim. 1. Tu sine gratiâ nihil potes: Dei gratia est, *qua operatur velle, & perficere.* Quod ex opere resultat, est gloria. Tu qui nihil fecisti, voles omnem furripere Deo, qui totum fecit?

F E R I A III.

De exacta legis observantia.

1. **N**on veni solvere legem , sed adimplere. Matth.'5. Lex ante Christum non erat impleta , seu perfecta, venit, ut impleret, seu ad perfectiora duceret : jussit enim illi addi animam , seu affectum internum ; adjecit consilia , &c. Nobis vero adjecit merita sua , ex quibus est gratia ad facilius observandum legem. Vide quid debeas Legislatori. 2. Obserua non esse satis, legem *non solvere*, sed oportet insuper *implere*, hoc est cum perfectione opera regulæ exercere.

2. *Amen dico vobis, iota unum, aut unus apex non preteribit à lege, donec omnia fiant.* Ibid. Exemplum suum proponit, qui legem omnem, & ea quæ de ipso scripta erant in Prophetis , exactissimè usque ad minimum servare voluit ; ita , ut potius cœlum , & terra sint peritura , quam ipse non impleat minimum. Esnè tu ita ad legem Dei , ad regulas Religionis affectus ? Conare omni modo, ut unus apex à te non prætereatur. Rem maximam procuras , si curas minima.

3. *Qui ergo solverit unum de mandatis istis minimis , minimus vocabitur in regno cœlorum.* Ibid. Post propositum suum exemplum quid à te exigat , insinuat , ut etiam minima mandata , & regulas serves. Nullum tam parvum malum , quod non inclinet ad pejus. Nota vocem , *Solverit :*

veritatem : insinuare, omnia mandata esse colligata : si solvis unum, venis facile ad dissolutionem plurium. Vocat minima, ut facilitatem observandi doceat. Hæc te moveant, ut attendas minimis : & si spernis modica, time, ne paulatim decidas.

F E R I A IV.

De studio Legis observandæ.

1. **N**isi abundaverit iustitia vestra plusquam Scribarum, & Pharisaorum, non intrabis in regnum cœlorum. Matth. 5. Plura à Christianis exigit Deus, & sublimiora, quam exegerit à Judæis. Illis sufficiebat cortex legis, opus imperatum ponere, vel non ponere prohibitum : à nobis operis anima, seu affectus desideratur : quia maiores gratias dat. Hinc colliges etiam majora exigere à Religioso, quam à sæculari ob eandem causam. Pudeat te, quod à tot sæcularibus in virtute supereris. Time, ne Deus gratias subtrahat non cooperanti. **A**emulare charismata meliora.

2. *Audistis, quia dictum est antiquis, &c. Ego autem dico vobis.* Ibid. Expende quanto in omnibus excellentior sit lex gratiæ lege antiqua. Nam 1. rudioribus data solum crassiora prohibebat : hæc etiam minuta. 2. Illa in exterioribus hærebat, hæc medullas animæ petit. 3. Illius observationi præmium temporale dabatur : hujus æternum. Gratias age, quod te Deus ad hanc legem reservaverit.

Non siste in cortice legis, sed medullam observa.

3. *Estote ergo vos perfecti, sicut Pater vester cœlestis perfectus est.* Ibid. Ita est ille perfectus, ut omnis sit in illo perfectio, nulla autem, sed nec minutissima, imperfectio. Si cures, ut nulla sit in te imperfectio, curabis, ut sit maxima perfectio. Curabis enim, ut summe diligas Deum, in quo est summa perfectio; & diligaris ab eo, in quo est summa felicitas. Nam quo minus de proprio, aut imperfectione admisces operi, tanto purior est charitas, ex qua operaris. Habes ergo in manu tua & perfectionem, & felicitatem tuam. Sed quam multa tibi tollenda est imperfectio!

F E R I A V.

De tollendo scandalo.

1. **S**i oculus tuus dexter scandalizette, erue eum, & proice abs te. Matth. 5. Per oculum Superiores, qui sunt majoris auctoritatis, intelligit S. Chrysost. Hi scandalo tibi esse possunt, si humano eorum ducaris respectu, si quod agunt illi contra regulam sumas in exemplum, si ex eorum affectu, regulam transgrediaris. Perpende qualis sis in eo genere. Erue hunc oculum, mortifica hunc affectum. Regulam attende potius, quæ à Deo est, quam exemplum, quod ab homine. Si non sufficis tollendo, manifesta cui debes, habebis auxilium.

2. *Si*

2. *Si dextra manus tua scandalizat te, abscede eam, & projice abs te.* Ibid. Per manum propinqui, & æquales intelliguntur. In quos plerumque affectus solet esse major. quia amor est inter æquales ut plurimum. Scandalo tibi esse possunt familiaritate nimia, aut particuliari, frequente visitatione, colloquio, blanditiis, ex quibus animus tuus sensim emollitur, & tepet in amore Dei. *Abscinde*, conversationem, colloquia, &c. & pluscum Deo versare.

3. *Si pes tuus scandalizat te, amputa eum.* Ibid. Per pedem inferiores intellige, filios spirituales, Discipulos, Subditos. Scandalo tibi sunt, si ex nimio affectu plus æquo indulgeas, corum culpas dissimules, aliis præferas cum illorum offensa: inutiliter cum iis verteris, &c. Agnosce quam periculosus sit hic affectus, quia ut plurimum specie pietatis tegitur, ut vix agnoscatur, donec pereas. Adde quod sic causa esse possis, ut alter pereat, & anima ejus de manibus tuis requiratur.

F E R I A V I.

De dilectione inimicorum.

1. **E**go autem dico vobis: *Diligite inimicos vestros.* Matth. 5. Quis? qui prior dillexit nos. 1. Joan. 4. *Et cum inimici essemus reconciliavit nos Deo per mortem suam.* Rom. 5. Cogita quod inimicus fit creatura Dei, ut tu: quod si Deum Patrem habes, ille fit frater tuus.

tuus, quod sit ad eundem tecum finem ordinatus: eodem sanguine redemptus. Dilige eum propter te, quia tibi utilis est, quia te exercet ad gloriam: quia si dimittis illi, dimittet & tibi Deus. Et cui noces, si oderis, nisi animæ tuæ? quia majus est tibi malum ipsum odium, quam quod ab illo tibi infertur. Dilige, & diligēris à Deo.

2. *Benefacite his, qui oderunt vos, & orate pro calumniantibus vos.* Ibid. Ad cordis affectum, adjicienda est oris, & operis dilectio. Non satis est, non odisse, sed mandat diligere. Dilectio autem non est otiosus affectus: sed opere demonstratur. Quid facis ei, qui te oderit, qui calumniatus fuerit? Non reddis pro malo malum? quid loqueris de eo? sequerisne Paulum, *maledicimur, & benedicimus?* Sequerisne Christum, qui orabat pro crucifixoribus?

3. *Ut sitis filii Patris vestri, qui in cœlis est.* Ibid. En quid lucraris inimicorum dilectione? Vis filius Dei esse? Habes expeditam ad hoc viam: *Dilige inimicum.* In quo scies, quod sis filius Dei, nisi fueris similis Deo, ait S. Chrysost. in imperf. hom. 31. *Hic nonne solem suum oriri facit super bonos, & malos?* Non te conservat, dum tu eum offendis? non dimittit toties tua peccata?

S A B B A T H O.

Dispositio ad orandum , & prima
petitio.

1. **T**U autem cum oraveris , intra in cubiculum tuum , & clauso ostio ora Patrem tuum . Matth. 6. Ut recte ores, secedendum est à strepitu , & corpore , & animo. Objecta movent sensus , sensus sunt fenestræ animæ : si patent , omnis aura ingreditur. In solitudine loquitur Deus animæ ad cor. Ita Christus oratus secessit ad montes. Multo autem magis secede à tumultibus animæ. Unica passio mota alias de Deo cogitationes non admittit. Hinc collige unde tuarum orationum tam modicus fructus. quia nec sensus compescis , nec animæ motus. Ut in oratione sis ita compositus, debes extra tempora orationis huic compositioni assuesceré.

2. *Sic autem orabis : Pater noster, qui es in cœlis*, Ibid. Hic omnis orationis fit ingressus , ut cogites, quem ores. *Patrem*. Hinc reverentia , fiducia , & amor comites orationis. Nonne tibi merito exprobret Deus : *Si ergo Pater sum, ubi est honor meus*. Malach. 1. Quana indignus tu tanti Patris filius ! Hinc humilitas, tuique abjectio. *Noster*. Ergo omnes sumus ejus filii , ergo omnes fratres : ergo omnes à te amandi : ergo ingratum est munus, quod offeres, nisi ames. *Qui es* : & solus quidem es. Hinc magna Dei aestimatio. *In cœlis*. Hinc fervor , cum

cum oratio tua usque ad cælos penetrare debeat. Hinc scopus petitionum in coelis, ut non petas terrena. Hæc omnia in te examina; & sic statue.

3. *Sanctificetur nomen tuum.* Ibid. Hoc primum est ex omnibus desiderandis, ut agnoscatur ab omnibus Deus, colatur, eique uni serviantur: æstimetur ejus sanctitas, ametur ejus bonitas, timeatur ejus justitia, subdatur ejus potentia omnis creatura. Atque hic est finis noster, ad quem omnia, & singula debemus dirigere. Nonne hoc verbis solum petis, factis autem per superbiam evertis? quid petis, dum te tantopere æstimas, & æstimari queris? *Nos nobis Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam.* Psal. 113.

DOMIN. XI. POST PENTEC.

Secunda & tertia petitio.

1. *Adueniat regnum tuum.* Matth. 6. Petis, vel ut Deus regnet in te: *Regnum Dei intra vos est.* Luc. 17. Vel ut ubique gentium: *Domini est regnum, et ipse dominabitur gentium.* Psal. 21. Vel propriæ regnum beatorum per felicem mortem obtinendum: quo si mul iudicas te jam paratum esse, nihil esse quod te remoretur. Suntne vere id animo? an tibi, & Deo illudis? Non te remoratur amor vitae? non affectus terrenorum? Explora: hoc momento moriendum est: quid dicis? Hoc momento renunciandum est omnibus: quid sentis?

2. *Fiat*

2. *Fiat voluntas tua.* Ibid. Quid justius? Ille est regula nostræ voluntatis: abusus est nostræ, si cum illa non consentit. Dominus & Pater noster est: *Omnia qua præceperit Dominus noster Rex, libenter exequemur servitui.* 2. Reg. 15. *Omnia quacunque præcepisti mihi, faciam Pater.* Tob. 5. Facisne quod verbo dicis? facis voluntatem Dei absolutam, per legem, & regulas intimatam? Exples voluntatem beneplaciti in iis, quæ quidem non imperat, sed scis ei placere? an potius vivis voluntate, & placito tuo, ac passionum inclinatione?

3. *Sicut in cœlo, et in terra.* Ibid. Modum hic petis faciendæ in terra voluntatis Dei, sicut fit à Beatis. Et cur minus à nobis? An quia liberi sumus? *Ergo velamen habebimus malitia, libertatem?* 1. Pet. 2. At quomodo fit in cœlo? Ex puro Dei amore, promptissime, in omnibus, sine discussione. Reperisne hæc omnia in anima tua? Quid si Deus per Superiores ardua imperet, & sensui contraria? Omiseris? quam parum hic voluntatem Dei respicis.

F E R I A I I.

Quarta, & quinta petitio.

1. *Panem nostrum supersubstantialem da nobis hodie.* Matth. 6. Petis corpori, & animæ alimoniam, tanquam mendicus ante fines divine gratia. Corpori quidem panem, non luxum, non delicias; ut habentes quo aliamur, hoc contenti

contenti simus. Si ita petis , communi , eoque frugali victu contentus eris. Si deterior obtingat tibi , cogitabis te mendicum accipere illud de manu Dei. Animæ vero, vel verbum Dei, in quo vivit homo , vel SS. Eucharistiam , quam et si non sumis hodie , petis tamen hodie per communionem spiritualem. *Ergo sic vive, ut merearis quotidie accipere.*

2. *Et dimitte nobis debita nostra.* Ibid. Quantatu debita contraxisti. 1. *Totum quod es, illi debes, à quo totum habes.* S. Bernard. 2. Talenta naturæ , & gratiæ Deo debes. Quam ingratus es , si eis ad offendendum abuteris , quæ tibi dedit ut amares ! 3. Peccata enorme sunt debitum , quod solvere non potes , nisi ex meritis Christi. Agnosce te peccatorem , unde te humilis : sed Deum misericordem, unde ad fiduciam erigaris. Sed qui deprecaris *hodie*, noli *hodie* iterum debita contrahere.

3. *Sicut ergo nos dimittimus debitoribus nostris.* Ibid. Conditio est : petis non dimiti tua , si non dimittis aliena. *Si enim dimiseritis hominibus, dimittet vobis Pater vester.* Ecce bonitatem Dei ! *In tua potestate futurum de te iudicium ponit,* ait S. Chrysost. At Deus dimittit statim , cum rogatur , prævenit rogantem gratia excitante , dimittit plenè , toties quoties rogatur. Hoc-ne modo etiam tu dimittis ? an statim ? an sol occidit super iracundiam tuam ? an prævenis alloquendo ? an ais : non teneor illi loqui ? an toties , quoties ? an ais : non semel , sed multoties id mihi fecit ? an plene ? an dicis :

dicis: non odi illum, sed non possum ei esse familiaris?

F E R I A III.

Petitio sexta, & septima.

1. *E T ne nos inducas in temptationem.* Matth.6.
EContracta debita elui petivisti; petis non contrahere nova. Versaris inter hostes potentissimos homo fragilis, & concupiscentiis tuis assidue pulsaris. Unus tibi non sufficis: auxilium postulas, ut resistas. Examina quæ tuæ, quam pericolosæ sint tentationes; & cogita de mediis obsistendi. De gratia non dubita, eam *Deus facienti quod in se est, non negat.* Sed adverte: facienti quod in se est.

2. *Et ne nos inducas.* Ibid. Non petis non tentari, sed non vinci. Tentari saepe prodest, & ad meritum, & ad humilitatem, & ad fiduciam in Deum. Vinci, aut non vinci in tua est libertate. Sed Deum irrides, si petis sic uti, & libere, te ipsum inducis in temptationem: non minus, quam qui se ipsum in fluvium præcipitaret, & oraret Deum, ut non madeficeret. Non ergo serio petis, nisi te ipsum abducas ab his, per quæ induceris ad eonsensum.

3. *Sed libera nos à malo.* Ibid. Qui nullum specificat, omne malum intelligit, prout adversatur saluti: five id sit corporis, five animæ. Quamquam corporis mala, non sint ex se, sed ex fragilitate tua, saluti adversa. Vide ne opere obsistas ei, quod petis, per tuam acediam, aut tepo-

teorem : forte vis, & non vis piger? forte procrastinas, aut fingis impossibilitatem ; aut dicis *Leo est foris*. Prov. 22. & ideo manum non adhibes ?

F E R I A I V.

Non thesaurizandum in terra, sed
in Cœlo.

1. **N**olite thesaurizare vobis thesauros in terra. Matth. 6. Id est : *Nolite diligere mundum*. 1. Joan. 2. Intellige ergo de concupiscentia carnis, oculorum, & honoris. Et quare ? quia mors ut *tinea demolitur*, & ut *fur effudit*. Ut amorem trajicias ad futura, memineris migrandum à præsentibus. Inde illa nondum constanter amas, quia his nimium afficeris. Sed si *hac nocte repetant animam tuam à te*, *hac*, in quibus quiescebas, *cujus erunt* ? quid proderunt ? imo quantum oberunt ?

2. *Thesaurizate autem vobis thesauros in cœlo*. Ibid. Ibi est patria tua; illuc migrandum est; nisi præmittas thesaurum, æternum exulabis. Non est ibi comparandus : sed hic collendus, eo transmittendus, ut te expectet, & eo fruaris. At non parum transmittendum est : *thesaurus* sit oportet, & magna, ac preciosa copia. Conclade ergo 1. Nullum tempus, aut occasionem bene agendi prætereundam. 2. Magnis, ac extemis operibus instandum.

3. *Ubi est thesaurus tuus, ibi est cor tuum*. Ibid. Quod æstimas, hoc amas, huic cor affigis.

Amor

Amor enim estimationem sequitur. Amans autem fit id, quod amat; terrenum, si terram; coeleste, si coelum; Divinum, si Deum. O infelix, si statuis cor tuum declinare in terram! O insane, si amorem, quo unico precio Deum tibi potes comparare, expendis ad emendum luttum! Intelligis hoc, & tamen adhuc cor tuum affigis creaturis.

F E R I A V.

Oculus simplex, & nequam.

1. *Ucnera corporis tui est oculus tuus.* Matt. 6.

*L*oculi nomine intelligitur Superior. Ut oculus dirigit gressus, & alias operationes corporis, ita Superior te. Ad oculi ductum sequuntur membra: quomodo tu Superioris ductum? Non utitur imperio oculus, non vi coactiva, non minis in membra, & tamen sequuntur. Superior tibi à Deo oculus datus est. Hunc crede colores discernere, te passionibus excoecari, Assentire vel nutui. Examina te circa reg. 33. Summarii.

2. *Si oculus tuus fuerit simplex, totum corpus tuum lucidum erit.* Ibid. Oculi nomine intellectum intelligit S. Chrysost. hom. 15. in Imperf. Hic *simplex* sit oportet, id est, non obfuscatus, non erroneis principiis imbutus, quæ à mundo, & carne suggeruntur: tum omnis actionum series lucida, & Deo placens erit. Ab intellectu enim dicitur voluntas. Vide, quæ sint tua principia; an simplicia, ad unum Deum

Deum tendentia? an duplicita ad Deum, & propria commoda? Conare, puris, veris, & simplicibus Deoque consentientibus principiis intellectum imbuere, & mundo, & carni non acquiescere.

3. *Si oculus tuus fuerit nequam, totum corpus tuum tenebrosum erit.* Ibid. Oculi nomine intentionem intelligit S. Aug. l. 2. de serv. D. Haec semper nequam est, quoties aliud respicit, quam Deum. Sicut servus nequam, qui suo Domino detrectat obsequia, alteri impendit; multo magis, si hosti. At tu hoc facis, quoties respicias vanitatem, & magis tua commoda, quam Dei gloriam. Expende ergo necessitatem, & utilitatem puræ intentionis. Fac ut hic oculus sit simplex, & pure in Deum propter Deum tendat.

F E R I A V I.

Non serviendum duobus Dominis.

1. **N**emo potest duobus Dominis servire. Matth. 6. dum diversa aut contraria imperant. Duos habes Dominos; unum legitima, alterum arrogata potestate; Deum, & sensum Deo rebellantem. Infelix homo, qui hunc non Dominum, sed tyrannum pateris, te quovis momento prementem! Sed infelior, quod sponte pateris! Elige nunc, cui servias. Quid frustra tentas utrique, quod nemo potest. Dic ergo Deo: *Servus tuus sum ego.*

2. *Unum odio habebit, & alterum diligit.* Ibid.
Cau-

Causa, cur non possis his duobus servire, est, quod contraria imperent: unus ea, quæ amas, alter ea, quæ odisti. Quis possit contraria jubaribus eodem tempore parere? Quid jubet Deus? sensum opprimere, cupiditates frangere, &c. Quid sensus? sibi indulgere, frui creaturis, &c. Non potes ergo servire utriusque. Ergo legitimum adora, te ei devove: & *subter te sit appetitus tuus, & tu dominaberis illius*, Gen. 4.

3. *Unum sustinebit, & alterum contemnet.*
Ibid. Altera causa est ex parte tua; quia non potes simul idem velle, & nolle; deberes, si utriusque servires. Deberes nolle servire tuis cupiditatibus, quia unus sic jubet; deberes velle eisdem servire, quia alter imperat. Alterutri ergo renunciandum est: Elige, quem vis? Ipsa nomina Dominorum sufficiunt, ut determinnes.

S A B B A T H O.

Ponenda temporalium solicitude, regnum Dei quærendum.

1. *I* Deo dico vobis, ne solicitis sitis anima vestra, quid manducetis, neque corpori vestro, quid induamini. Matth. 6. Nimiam circa corpus, & ejus necessaria sollicitudinem prohibet: quia non minus inutilis est, quam si quis vellet adjicere ad staturam suam cubitum unum. 2. Quia cura hæc nimia derogat curæ animæ, quæ potior esse debet: *Nonne anima plus est, quam esca & vestimenta?*

P

Quid

Quid ergo sollicitus es tantopere de loco, de functione, de tuis commoditatibus? Quo plus angeris circa ista, minus animæ provides. Et quam parvam habes animæ? Expende quanto pluris fit anima.

3. *Scit enim Pater vester, quia bis omnibus indigetis.* Ibid. Docet horum curam Deo remittendam, qui pascit aves, qui vestit lilia. Ille enim scit, non scientia speculativa, sed scientia Paternæ providentiæ. Tua sollicitudo hic, aut ibi sanius vivendi, hoc, aut illud munus ob sanitatem non suscipiendi, est argumentum diffidentiæ. *Nonne hæc omnia gentes inquirunt, quæ fidem non habent?* Conjice te ergo in providentiæ Divinæ simum, quoniam ipsi cura est de te. 1. Pet. 5.

3. *Quarite ergo primum regnum Dei, & iustitiam ejus.* Ibid. Regnum Dei est gloria ejus, & beatitudo nostra. Justitiae vero nomine intelliguntur media à nobis ponenda. Huc ergo prima vertenda cura; alias curam hujus postponis alteri curæ. Sed si postponis, certo non acquires. Non potest enim Deo placere, si minoris æstimes, quæ ipse mandat pluris æstimanda. Unde fit, ut gratias subtrahat. Deinde tu ipse in id magis laboras quod pluris æstimas. Si ergo sit alterius rei, quam regni cœlorum potior æstimatio, in eam convertes laborem. At nonne stultum est Dei gloriæ, & cœlo aliud præponere. Sit ergo prima tua cura, quam I e s u s mandat. In finem, ad quem creatus es, respice, in media indefesse incumbe.

D O-

DOMIN. XII. POST PENTEC.

Vitandum judicium temerarium.

1. **N**olite judicare, ut non judicemini. Matth. 7. Deus non creavit te judicem alterius, sed socium. *Pater omne judicium dedit Filio.* qui judicat, ejus jurisdictionem sibi arrogat. Justitia postulat, ut, qui non probatur malus, presumatur bonus esse. Charitas exigit, ut quidquid potes, in meliorem partem interpreteris. Vide quantum peccetur uno judicio temerario. Examina te ipsum, an & tu judicium Dei tibi arroges. Melius feceris, si te ipsum judicaveris, ut non judiceris.

2. *In quo enim judicio judicaveritis, judicabimini.* Ibid. Haec poena est temere judicantium. Justo judicio permittit Deus, ut pariter tales aliorum judicia patientur. Imo ut in eos defectus incident, quos aliis appingunt: *Quid judicas fratrem tuum? omnes stabimus ante tribunal Christi.* Rom. 2. & tanto rigidius feremus judicium, quanto rigidius proximum quisque judicaverit. *Inexcusabilis aenō homo omnis, qui judicas.* Quid gravius? Time ergo & Dei judicium, &c, cum unusquisque hominum pro se redditurus sit rationem: Ibid. causæ tuæ disponendæ potius invigila.

3. *Hypocrita, ejice primum trabem de oculo tuo, & tunc videbis ejicere festucam de oculo fratris tui:* Ibid. En remedium tollendo judicio: tuos ipse defectus inspice: si bene perpendas,

graviores invenies. *Tuorum tibi conscius peccatorum, quomodo potes de alterius judicare peccato.* S. Amb. in Psal. 118. si reipla bonum est, quod malum judicas, agnosce quanta tua sit sic judicantis malitia; si dubium est, quare in pejus interpretaris? si aperte malum est, *excusa intentionem, si opus non potes,* ait S. Bern. ser. 4. in Cant. *puta ignorantiam, puta subreptionem, puta casum.*

F E R I A I I.

Commendatur Oratio.

1. **P**etite, & dabitur vobis; querite, & invenietis; pulsate, & aperietur vobis. Matth. 7. Medium hoc est ad gratiam, & ad gloriam. Eges gratia? pete per humilem orationem; quere per debita media orationi conjuncta, pulsa per longanimitatem. Hinc tuam orationem inspice, qualis fit: an satis humilis? an ex agnitione propriæ miseriæ procedat? an ita queras? Petis forte Humilitatem, sed non vis humiliationem: Paupertatem, sed non vis ullum rerum defectum; Patientiam, sed non vis doloris sensum, &c. Hoc vero ipsum est idem velle, ac nolle, petere ac rejicere. Agnosce tuam stoliditatem, deprecare, & statue id observare. *Si queritis, querite; convertimini, & venite.* If. 2 1.

2. *Omnis enim, qui petit, accipit; qui querit, invenit; & pulsanti aperietur.* Ibid. Hic effectus orationis est certus, & infallibilis, quia Deus

Deus promisit. Crede, & confide . modo velis ordinata voluntate, hoc est, id, quod vult Deus : quia si aliud velis , p̄vis ut ægrotus , quod nocet. *Quodcumque petierimus secundum voluntatem ejus, audit nos.* 1. Joan. 5. At hoc semper obtinebis, seu concedat Deus, quod petis, seu neget: dat enim æquivalens, quod magis prodest. Forte non sic orasti, sed divinam ad tuam flectere , non tuam divinæ voluntatem subdere voluisti. Grandis hic error est ; non fiducia, sed præsumptio.

3. *Si vos cum sitis mali, noſtis bona dāta dare filiis ueſtris, quanto magis Pater ueſter dabit bona perentibus ſe.* Ibid. Argumentum hoc est , quo nostram firmat fiduciam Divina bonitas , & ejusdem amoris in nos propensio Paterna. Filios per adoptionem nos suos fecit , ſe Patrem. Ut Deus , & Pater ſcit, potest, & vult, quod nobis prodest. Nec aliud velle potest, niſi nos cum cogamus. Nonne id millies in tc præſtitit ? Quantum tam bono Deo debes ? Quid poſthac in eum fiduciae concipies ?

F E R I A III.

Angusta , & ſpaciosa via.

1. *L*ata porta, & ſpaciosa via eſt, qua ducit ad perditionem. Matth. 7. Homo dum vivit, in via eſt, non in termino. Sed in via quam multi errant ! O miſeri in æternum ! Eſt via, qua videtur homini iuſta , & noviffima ejus deducunt ad mortem. Prov. 14. Via lata eſt, quaꝝ non con-

constringitur lege Dei, & ratione ; & abit in effusionem sensuum. *O quam multi ambulant per eam !* O anima mea , quamdiu ambulasti hanc viam ! regredere tandem ab errore : arcta concupiscentias tuas intra terminos Legis, ac rationis ; Prospice, quia via cupiditatum tuarum,in qua es, *ducit ad perditionem.*

2. *Quam angusta, & arcta est via, qua dicit ad vitam, & pauci inveniunt eam !* Ibid. Via cæli angusta est, quia non admittit id, quod libet , sed quod licet : non potes per eam ire cum jumentis tuarum passionum , cum farcinis cupiditatum : solus cum folo Deo incedere debes. Non admittit dilatationem pompæ, non comitatum honorum. Abrenunciandum omnibus, si hanc ingredi velis. O miser, tandem adverte, quam procul ab ea fueris. *Pauci inveniunt eam,* & tu non fuisti inter illos. Fatuus splendor rerum terrenarum perstrinxit tibi oculos animi , passiones excœcarunt, ut non videres.

3. *Contendite intrare per angustam portam.* Luc. 13. Per latam ut eas , non est contendendum, naturali impetu raperis. O misera conditio tua, nisi in adversum labores. Per angustam ut penetres , magna contentione est opus ; vis tibi inferenda, ut serio velis, serio opereris ; detinendæ passiones , & affectus ad creaturas ; abiciendæ farcinæ honoris , & amoris proprii, &c. Visne hæc? ut velis respice finem, quia hæc *ducit ad vitam.*

F E R I A IV.

Cavendum à falsis Prophetis.

1. **A** ttendite à falsis Prophetis. Matth. 7.
A seu Doctoribus. At qui sunt hi? In teipso, concupiscentiæ, pravi affectus, amor proprius, & creaturarum. Quantæ ab his falsitates? bonum esse, aestimari; malum, contemni: bonum, solatia à creaturis captare, malum, negligere, &c. Extrate sunt, dyscoli amici, quorum exempla sequeris, tanquam faces veritatis, à quibus discis Superioribus resistere, parva non aestimare, tibi indulgere, &c. Et nonne horum Doctorum principia es factus? sed quo tuo damno? volesne etiam imposterum?

2. *Veniant ad vos in vestimentis ovium, intrinsecus autem sunt lupi rapaces.* Ibid. Nullum malum aperta facie venit, sed speciem boni inducit. Quam facile ergo illudit, nisi intellectus sit purus, & defoecatus, & fidei, ac virtutum principiis assentiatur: nisi animus contra laxorum verba, & exempla sit obfirmatus! O miser! nonne expertus es lupos, quos credebas esse oves? saltem nunc damno tuo sapiendum est. Non attende imposterum, quid blandiatur externe, sed quid in reipsa sit, quo ducat, quid sequatur.

3. *A fructibus eorum cognoscetis eos*, Ibid. sicut arborem nosti. Expende nonnihil, quos in te tulit fructus amor tui, amor creaturarum.

nonne eos quos Deus naufragat? quos tulerunt familiaritatem laxorum? nonne eos, qui in tua conscientia vermem alunt. Agnoscis hoc, & non reprehendas? Time ne excidaris: *Nam omnis arbor, qua non facit fructum bonum, excidetur, & in ignem mittetur.* Ibid.

F E R I A . V.

De facienda Dei voluntate.

1. **N**on omnis, qui dicit mihi: *Domine, Domine, intrabit in regnum cœlorum;* sed qui fecerit voluntatem Patris mei. Matth. 7. Non probat eos i: qui opera quædam præstant ex se bona ex devotione, sed omittunt ea, quæ sunt ex obligatione. 2. Non probat, multa dicere, & pauca facere, multa de Deo cognoscere eximia, & pro illo pauca velle. Nonne ex horum numero es? scis, & dicis de Deo, de virtute multa: sed quid præstas? in angustiis clammas: *Domine, Domine:* sed quid adhibes tuæ operæ?

2. *Qui fecerit voluntatem Patris mei, qui in cœlis est; ipse intrabit in regnum cœlorum.* Ibid. Effatum est infallibile: alia via non intrabis, quam faciendo voluntatem Dei. Sed quæ est voluntas Dei? hanc per Superiores indicat. *Qui vos audit, me audit.* Luc. 10. Hanc regulæ manifestant, quæ non sunt inventum hominis, sed Dei. *Nisi custodieris, & feceris omnia verba Legis, augebit Dominus plagas tuas, quoniam non audisti vocem Domini Dei tui.* Deut. 28. Vide,

Vide, num facta tua voluntati Dei consentiant.
Quomodo te habes ad Superiorum dispositio-
nes? quomodo ad regulas?

3. *Muli dicent mihi in illa die: Domine, Do-
mine, nonne in nomine tuo prophetarimus, & da-
monia ejecimus?* &c. Ibid. *Tunc confitebor illis:*
quia nunquam novi vos. Docere, peccatores ab-
solvere, motus magnos in populo ciere, sunt
gratiæ gratis datæ. Si hæc tantum ad Deum
adferas, audies: *non novi vos:* Ergo aliud à te
postulat Deus, quod aliquo modo tuum sit,
tuam cooperationem, tua merita. O quam ege-
nus es hactenus! Itane coram Deo comparebis?
Adde quod potes: nam *et si feceris quidquid po-
tes, adhuc servus inutilis eris.* Deus tamen non
ultra id, quod potes, à te exiget.

F E R I A V I.

Mundatur Leprosus.

1. **E**cce Leprosus veniens, adorabat eum, di-
cens: Domine, si vis, potes me mundare.
Matth. 8. Confitetur Dominum, credit omni-
potentem, fatetur voluntatem potentiarum æqua-
lem; neque ait: munda me: sed desiderium sa-
nitatis ejus voluntati submittit. Agisne ita cum
Deo tuo? exercesne actum fidei, cum quid petis?
credisne esse Dominum; posse tibi pro ar-
bitrio concedere, vel negare? subjicisne te, &
petita tua ejus dispositioni cum plena resigna-
tione? Ita vero agendum, alias petis, quod non
vult.

2. *Extendens I e s u s manum , tetigit eum ,*
dicens : Volo, mundare. O prompta J e s u mei
benignitas ! O si dum me in S. Eucharistia
tangit, dicat : *Volo, mundare à lepra animæ tuæ.*
Ostendit se æque velle, quod rogatur, ac potest.
Ergo in iis, quæ spectant ad salutem animæ ,
non dicas, per Deum abest. Eccl. 15. Non dicas ,
vellem , sed Deus non dat mihi gratiam. Non
dat ? an quia non potest ? Hoc non credis. An
quia non vult ? falsum est : Non vult quidem
per miraculum , vult tamen cum conditione
tuæ cooperationis. Tuum ergo est conditio-
nem implere , ut absolute obtineas. At hic est
infirmitas tua.

3. *Et confessim mundata est Lepra : Et ait illi*
J e s u s : Vide nemini dixeris. Ibid. S. Ambr.
l. 5. in Luc. Præcipitur, inquit, *nemini dicere, ut*
doceret , non vulganda nostra beneficia. S. Chry-
soft. hom. 69. ait, *Docens , quam esset alienus ab*
aura gloria , & jactantie pompa. Disce hoc &
tu : noli aucupari inanes ventos : noli teipsum
prædicare, sed J e s u m , à quo habes , si quid in
te est, quod laudem meretur.

S A B B A T H O.

Sanatur servus Centurionis.

4. *A ccessit ad eum Centurio , rogans eum :*
A Domine, puer meus jacet in domo paraly-
ticus , & male torquetur. Matth. 8. Dominus
orans pro servo , confundit eos , quibus est po-
tior cura canis , quam servi. Hoc tu indignum
repudi-

reputas, sed æque indignum est, quod posterior sit tibi cura corporis, quam animæ. Nonne hæc jacet paralytica? scis quid agendum: sed ut agas, non est nervus generosæ voluntatis. Hujus defectu quam parum es progressus? Nec plus spera, nisi emendes.

2. *Ait illi Jesus: Ego veniam, & curabo eum.* Ibid. O prompta Jesus mei benignitas! vides infirmitatem meam Domine: dic etiam mihi: *Ego veniam, & curabo eum.* Discam proximi mei necessitatibus, ac morbis prompte advolare. Respondens Centurio, ait: *Domine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum.* Agnosce viri humilitatem: Concipe vilem de teipso opinionem, non ægre feres contemni. Quod quisque de se sincere judicat, ab aliis judicari, & dici non horret. Quid dicis, quando Jesus sub tectum animæ tuæ venit? sed quamdiu durat sensus ille humilitatis? O turpis, in toties repetito proposito, inconstantia!

3. *Iesus miratus est, & sequentibus se dixit: Non inveni tantam fidem in Israël.* Ibid. Miratur fidem Gentilis hominis: præfert eam Judæis cognitione Dei illuminatis. Addit multos venturos ab Oriente, & Occidente ex gentibus ad regnum Dei, & filios regni ejiciendos. Quot sunt ex iis ipsis, quos tu contemnis, qui te virtute superant? Amote, & æstimatione tui deciperis. Time, qui per vocationem religiosam destinatus es filius regni, ne excidas, & alius subintret. *Vade, & sicut credidisti, fiat tibi.* Et sanatus est puer in illa hora.

Vide, quid posset fiducia cum humilitate apud Deum.

DOMIN. XIII. POST PENT.

Filius Viduæ suscitatur.

1. **C**um appropinquaret porta civitatis, ecce defunctus efferebatur, filius unicus Matris sua! & hac vidua erat. Luc. 7. Filius unicus, ætate & opibus floridus inopinato moritur. Quis vitæ fidat? Hoc adolescentibus cogitandum sæpe. Plures moriuntur juvenes, quam senes; sed sæpe imparati; quia spes vitæ, quæ lactat, decipit. Quid si hæc esset hora magnandi? Hoc age, quod ageres, si certo id scires, Intervenit J e s u s, non casu, sed destinato. O bonitas! quoties & tecum id egit? offendit eum in porta civitatis, ubi olim judicia celebrabantur. Mors porta æternitatis est. Hic judicaberis. O J e s u hic adsis!

2. Dominus misericordia motus, dixit illi (Matri) Noli flere. Ibid. Habes anima mea Deum, cui proprium est misereri. In hoc figura spes: ab hoc solo petendum solatum. Noli flere. Quæ defles perdita, amasti posseffa. Quidamas, quæ pereunt? flebis olim amasse. Id ama, quod est æternum, quod perdere non potes, nisi sciens rejicias.

3. Et accessit, & tetigit loculum; & ait: Adolescens, tibi dico, surge. Ibid. Hæc in animam tuam per peccatum mortuam agit Deus. Accedit per gratiam prævenientem. Unde enim alias de

de tuo resurgeres? Tangit te, vel timore, vel spe futurorum. Inelamat per tot inspirationes, surge. Ecce, opus Dei est, quod resurgas. Iam autem, quid tuum, adverte. 1. *Hi autem, qui portabant, steterunt.* Animam tuam portabant indomitæ passiones: jam stare illas oportet, & reprimi. 2. *Resedit, qui erat mortuus:* debes te erigere ad æterna. 3. *Et cœpit loqui cum Christo, gratias agere, laudare, &c.*

F E R I A II.

Ioannis Baptiste ad Christum Legatio.

1. *I*oannes mittens duos de discipulis suis, ait illi: *Tu es, qui venturus es? an alium expectamus?* Matth. i i. Unde mittit? ex carcere. Ergo nec in periculo capitis omittit officium sibi demandatum. Quæ molestia tam levis, quæ cogitationes tuas non avocet à Deo? 2. Non sui causa quærerit, qui Christum jam digito demonstraverat, sed discipulorum, ut eis ansam præbeat, illi adhærendi. En zelus animarum, & dexteritas lucrandi. 3. Quære etiam ex te, an J E S U M , an alium expectes? an spem tuam ex integro in eo ponas, an in creaturis? &c.

2. *Euntes renuntiate Ioanni, qua audistis, & vidistis.* Ibid. Quid hoc ad quæstionem? seipsum esse, non verborum jactantia, sed rerum exhibitione probat. Eo ipso enim tempore, quo aderant Ioannis discipuli, curabat cœcos, claudos, leprosos, surdos, excitabat mortuos, &c pau-

peribus prædicabat. His factis respondet. Pro-fiteris te imitari Christum? operibus hoc probandum est, non nudis verbis afferendum. *Qui interrogabit opera vestra*, Sap. 6. *non pa-scetur verbis*. Cura, ut opera vocationi respondeant.

3. *Beatus est, qui non fuerit scandalizatus in me.* Ibid. Hoc adjecit, ut Ioannes anfam suumeret præmuniendi discipulos, & de sua eos passione instruendi, nè eo tempore scandalizentur ejus humilitate, opprobriis, morte. Sed etiam tui causa dicitur, nè qui imitator vis esse J E S U , pudeat te ejus humilitatis, contemptus, patientiæ, &c. Verè enim scandalizaris, & offenderis his, qui post tantum exemplum hæc fugis.

F E R I A III.

Ioannes à Christo laudatur.

1. **Q**uid existis in desertum videre? arundinem vento agitatam: hominem mollibus vestitum? &c. Matth. 11. Ex occasione quæstionis factæ, poterant existimare turbæ Ioannem, qui Christum Messiam prædicaverat, jam mutasse sententiam, aut saltem dubitare. Laudat ergò eum à constantia sententiæ, quod non sit arundo vento, huc illuc agitata; & à dura educatione, quæ multum conducit ad animi firmitatem. Oppone hic tuam inconstantiam: surgis: incipis domare passiones, desistis: proponis rectè agenda, sed cùm agendum, omit-tis:

tis: recedis à creaturis , mox iterū accedit: Dole, emenda.

2. *Etiam dico vobis , plusquam Prophetam. Ipse enim est, de quo scriptum est : Ecce ego mitto Angelum meum ante faciem tuam.* Ibid. Plus quam Prophetam , quia Christum non predixit , sed monstravit : *Angelus*, ab eodem officio Præcursoris ritè administrato. Ita fidelem servum Christus non laudat , nisi ab officio : & hoc est verè laudari. Non qui officium majus gerit, ille laudabilius est , sed qui suum exactius administrat. Quid ad te de aliis ? tu tuum, quod obedientia imponit, adimple. Hocnè curas ? vide , quo deficias : & quantum vis à Deo laudari, tantum fidelis esto.

3. *Inter natos mulierum non surrexit major Ioanne Baptista.* Ibid. Eximia Ioannis laus ! sed qua dignum se præsttit. Non potest Deus laudare, nisi quod dignum est laude. At, ut dignus sis, Deus facit quidem, sed non sine te. Placeret tibi , si laudareris à Christo ; obtinere potes , si Ioannem animi constantia , asperitate vitæ, seu mortificatione tui, zelo Christum glorificandi, Angelicis moribus imiteris.

F E R I A . I V.

Magdalenz Conversio.

1. **M**ulier, que erat in Civitate peccatrix, ut cognovit, quod Jesus accubuit in domo Pharisei, attulit alabistrum. Luc. 7. Magdalena ob vitæ licentiam erat urbis scandalum. Deus

Deus, qui non vult mortem peccatoris, movit illam internè. Ita bonitas illam amat, etiam cum offenditur. Ut cognovit fide Deum, illustratio-ne seipsum, & sua peccata; prudentia occasio-nem opportunam: statim sine dilatione accur-rit: sine respectu domus alienæ, hominum præ-sentium, convivii. Quanta te docet! Exercere sœpius fidem; cognoscere te ipsum; arripere pri-mam boni occasionem; capere generosas reso-lutiones; non respicere homines, cum de salute tua agitur. O si hæc observasses hactenus.

2. *Et stans retro secus pedes ejus, lachrymis cœpit rigare pedes ejus, &c. capillis capitis sui ter-gebat, &c.* Ibid. Retro. Ex humili confusione de-clinat oculos Christi; at convivarum non pensi-habet. At tu si confunderis, oculos hominum declinas. Hæc est tua superbia. Quæ ex amore, & dolore lachrymarum copia, ut potuerit Chri-sti pedes lavare? Quam modicus erat tuus amor, & dolor, qui nec guttam ebullit! at vide, ut eum accendas motivo tantæ bonitatis Dei.

3. *Et osculabatur pedes ejus, & unguento un-gebat.* Ibid. Omnia peccatorum instrumenta coëgit in obsequium. O si & tu, quod tibi turpi-ter exhibuisti, jam Deo laudabiliter offeras: & quot in te habuisti oblectamenta, tot de te invenias holocausta. S. Greg. hom. 33. At Christus inter-im mundabat Magdalenæ animam; extingu-ebat amorem creaturarum, &c. In hoc tu mille lachrymas funde, ut tandem tui, & rerum crea-tarum amor extinguitur.

F E R I A V.

Christus defendit Magdalenam.

1. *P*hariseus ait intrà se, dicens : *Hic si esset Propheta, sciret utique, que & qualis est mulier, que tangit eum : quia peccatrix est.* Luc. 7. Uno judicio , quot errores committit ? 1. Christum non esse Prophetam. 2. Christum ignorare statum Magdalenæ. 3. Magdalenam jam contritam esse adhuc peccatricem. 4. Christum debuisse hanc mulierem repellere. 5. Immundum fieri justum , si tangatur à peccatore. Errat , qui temerè alium judicat ; & quam graviter ? Tu teipsum ad censuram revoca. De alio , si Christum in ejus persona intuearis , meliora senties.

2. *Vides hanc mulierem ? Instravi in domum tuam, aquam pedibus meis non dedisti : hac autem,* &c. Ibid. Sub judicium Pharisæi venerat & Christus,& Magdalena: hujus patrocinium suscipit , de se tacet ; sed & Magdalena tacet. Sile, si cuiuspiam murmure tangeris; Deus pro te loquetur : *Quia ipsa veritas est, non ita, ut homines. Videt, quod es : non quod alter judicat. Hujus judicium time, non hominum.*

3. *Remittuntur tibi peccata tua.* Ibid. Quid senserit ad hæc verba Magdalena ! O solatium ! sed quod à dilectione pendet : *Quoniam dillexit multum.* O si id & ego audire merear ! mererer utique , si diligenterem multum. Nota : non parum , *sed multum* diligendus est Deus ,
faltem

saltem appretiativè , ut creaturis omnibus præferatur. Itanè amas? Pondera ; quanta tibi tui , quanta Dei cura : quis in res creatas , quis in Deum affectus. Non spera remissionem, nisi dederis dilectionem.

F E R I A VI.

Ejicitur Dæmonium cœcum, & mutum.

1. *O Blatus est ei Dæmonium habens, vacuus & mutus, & curavit eum, ita ut loqueretur, & videret; & stupebant omnes turbæ. Matth. 12. Astutus dæmon eos occupat sensus, quibus est via ad fidem, (fides ex auditu) & ad cognitionem Dei (invisibilis ejus à creatura mundi, per ea qua facta sunt, intellecta conſciuntur. Rom. 1.) Ubi ergo via ad cognitionem Dei erepta, quæ boni ſpes ſupereft? ergo cave, ne hos ſensus tibi dæmon occupet. Audit verbum, quo erudiaris; vide in creatis increatum Deum. Benignitatem fanantis expedere, quod non rogatus præſtat: quid faciet tibi, si ardenter roges? ſcit murmuraturos Phariseos, quid tum? ſi attendas hominum sermonibus, nunquam ſeriò Deo ſervies.*

2. *Quidam autem ex eis dixerunt; In Belzub Principe demoniorum ejicit dæmonia. Luc. 11. Invidia ſemper de optimo venenum fugit; Liberatum à dæmonе nègare non poterant: ergo id occulto pacto Christi cum dæmonе tribuunt. Si Christo tam gravia imputantur, quid miraris leviora tibi affingi? Esnè Deo tuo ſanctor?*

&tor? Id potius attende, qui Christus tulerit. Non ulciscitur cum posset, non commovetur. Confutat cum modestia calumniam: Non esse dæmonum se invicem ejicere. Itanè tu calumniis petitus, non sentis? mansuetè toleras? solus intuitu Dei refutas? an magis, nè tuus honor periclitetur?

3. *Si in dīgīto Dei ejicio dæmonia, p̄fēctō p̄venit in vos regnum Dei.* Ibid. Ex eo, quod Christus non ejiciat dæmonia in Belzebub, infert, quod ejiciat in virtute Dei: alia enim virtute non possunt. Vide, quām p̄eclūdendus omnis diabolo in animam ingressus, cum nulla vi tua eum possis exturbare. Invigila ergo portis sensuum: quia per hos plerumque accessum habet. Nihil concede sensui, quod recta ratio non dicit concedendum.

S A B B A T H O.

Signum Ionæ Prophetæ.

1. **M**agister, volumus à te signum videre.
Matth. 12. Quæ impudentia? viderunt mortuos excitatos, morbos sanatos, cœcos & surdos restitutos, & signa querunt: non ut erant, sed ut tentent. Idem tu cum Deo agis. Petis sola ejus virtute fieri, quod in hac providentia facere non potest: intrare regnum Dei sine violentia: liberari à tentatione sine tua resistentia: virtutem aliquam sine mediis à te adhibendis. Ita verò Deum tentas: & quæ tua est impudentia?

2. *Signum*

2. *Signum non dabitur ei, nisi signum Ione Prophetæ*: Ibid. Id est signum suæ mortis : ut scias, sicut *Christum oportuit pati*, & ita per violentiam *intrare in regnum suum*; ita tibi non obventurum, nisi vim inferas. Ergo magnanimitate, & generosa resolutione est opus. Et in hoc miser deficis. Vide, quam tepidæ sint tuæ resolutiones ; & quid mirum, si nullus est effectus ?

3. *Viri Ninivitæ surgent in judicio cum generatione istâ, & condemnabunt eam*: Ibid. quia Ninivitæ, utut Barbari, & Gentiles, prædicante Iona poenitentiam egerunt. Tibi dici existimatæ seculares surgent, & te confundent, qui gratiam Dei non in vanum acceperunt, sed sua cooperatione efficacem reddiderunt. Et quid tu agis socors religiosæ? signa petis? Non est signum gratia vocationis? Non sunt signa tot inspirationes Dei, tot exempla, tot monitiones? &c.

DOM. XIV. POST PENTEC.

Qui sunt Mater, & Fratres Iesu.

1. **E**cce Mater tua, & fratres tui foris stant, quarentes te. Matth. 12. S. Hieron. hic ait, hoc Christo nunciatum ad insidias tendendas, utrum spirituali operi carnem, & sanguinem preferat. At Christus, quasi indignans, reponit: *Qua est Mater mea? & qui sunt fratres mei?* quasi diceret: cum Dei negotium agitur, nihil mihi est cum Matrē. Exuisti & tu omnem carnis

nis affectum? Nihil sanguini concedis in præjudicium Dei? Cave illud audias: *Qui amat Patrem, aut Matrem plusquam me, non est me dignus.*

2. Et extendens manum in discipulos suos, dixit: *Ecce Mater mea, & fratres mei.* Ibid. Greg. hom. 3. in Evang. *Qui Christi frater, & soror est credendo, Mater efficitur prædicando; si per eju vocem amor Domini in proximi mente generatur.* Ecce virorum Apostolicorum dignitatem, qui spirituali modo Christi Matres fiunt prædicando, convertendo, accendendo ad Dei amorem alios. Accende in te Apostolicum spiritum, ut hac dignitate potiaris.

3. *Quicunque fecerit voluntatem Patris mei, qui in celis est; ipse meus frater, & soror, & Master est.* Ibid. vult Christus dicere, spiritualem fibi cognitionem intercedere cum iis, qui faciunt voluntatem Patris sui. *Una enim, ait Chrysost. hom. 45. in Matth. sola & vera necessitudo cum Christo est, ut voluntatem Dei facias:* ad quam sequitur amor tenerior. Vides premium obedientiae. Superior, Vicarius Dei est, à quo regitur: si quid imponit, nè te subtrahe. Hoc unum te moveat: amaberis à Christo.

F E R I A I I.

Parabola seminantis, & seminati.

1. **E**xistit, qui seminat. Luc. 8. Seminator Deus est, qui existit bonitate se communicando creaturis, potentia producendo, providentia gubernando. Mirare, & ama bonitatem, subde

subde te potentiae, committe providentiae. Seminator Christus est; *qui exiit à Patre, & venit in mundum*, ex amore nostri incarnatus: Agnoscere amorem, & redde. 3. Est quisque vir Apostolicus, qui exit ad proximi curandam salutem. Hic zelo, & solida virtute opus est; ne dum quæxit alienam salutem, perdat suam. Vide, quanto perè in tua vocatione solidas virtutes tibi debetas comparare: quæ defint.

2. *Seminare semen suum*. Ibid. Semen sunt
 1. Creaturæ, mundus ager. In hoc & tu positus es. Memento Creatoris & gubernatoris tui.
 2. Sanguis ac merita Christi, & indè profluentes gratiae; Terra est anima, tam sterilis, quam foecunda: quia omnibus dantur. Admiranda Dei bonitas! miseranda tot animarum sterilitas! 3. Est doctrina Evangelica; inspirationes internæ, ager est intellectus, & què etiam sterilis, qui præter cognitionem, non ulterius dirigit; ac foecundus, qui voluntatem inclinat. Quanta cura excolendus intellectus supernaturalibus principijs! Quàm admirandæ inspirationes divinæ!

3. *Dum seminat, aliud cecidit secus viam*. Ibid. Triplicis generis inutilis est terra: 1. Secus viam, est anima ad creaturas effusa, intrà se non collecta, aperta obviis quibusque cogitationibus mundi; tanquam viatoribus, quæ conculant bonas inspirationes. Undè nullus gustus, una orationis hora unus annus videtur, cuius finis vix expectas, ut revertaris ad tua solatia. Omisera anima, per quam omnia meant, præter

ter Deum ! *sapi ergò viam tuam horariā*, aut etiam frequentiore recollectione. Urge interdiu matutina proposita, &c.

F E R I A III.

Continuatio ejusdem Parabolæ.

1. *A liud cecidit supra petram; & natum aruit, quia non habebat humorem.* Luc. 8. Petrosa terra est anima jam indurata pravis habitibus, assueta vivere secundūm sensum : cui ideo non est, nisi modicus devotionis succus, ac inde mille proposita, & agnitæ veritates non unam agunt radicem ; quovis affectu amoris, timoris, humani respectus, &c. exsiccantur. Talis semper incipit, & incipiendo definit. Si talis es, quid facies, cum venerit Paterfamilias, & ab agro suo fructum requiret ? Conclude, quam studere debeas pravis habitibus demandis.

2. *Aliud cecidit inter spinas, & simul exortae spine suffocaverunt illud.* Ibid. Spinoſa terra est anima negotiis immersa, & curis inutilibus obruta ; cui cura sui, Dei, & æternitatis est postrema ; quæ agnoscit veritates supernaturales, sed ob alias curas, v. g. studiorum, aut officii, sibi tempus non assumit eas maturandi. Infelix anima, in qua suffocatur spiritus Dei ! cui studia, vel nimius cum proximo citrā necessitatem agendi affectus, tempora Deo danda suffuratur ! Intelligis, quam omnes alias curas moderari debeas ?

3. *Aliud*

3. Aliud cecidit in terram bonam, & ortum facit fructum. Ibid. Addit Matth. c. 13. aliud centesimum, aliud sexagesimum, aliud trigesimum. Haec est anima bona, & optima, opposita tribus prioribus; quia ~~audit~~ intelligit verbum Dei cum gusto; quia intelligit illud expendendo, & dirigendo ad praxin: fructum adfert in patientia, sive constantia superando difficultates. Talis esse debes, terra optima, quam nulla prætereat particula boni, qua totis viribus nitaris ad virtutem, ut Deo placeas; nec contentus sis, fructum dare trigesimum, sed connitere ad centesimum, hoc est ad *majorem* & semper *majorem* Dei gloriam.

F E R I A I V.

Parabola Zizaniorum.

1. **S**eminavit bonum semen in agro suo; Cum autem dormirent homines, venit inimicus eius, & superseminavit zizania. Matth. 13. Quæ seminat Deus, etiam in terra optima, corrumpere nititur diabolus, mundus, & caro; idque tam artificiose, ut dum sunt in herba, sive in principio, non distinguas facile granum bonum à zizaniis ob amorem proprium, qui falsis veri colorem inducit. Expende, si quæ habes bona, quantis sunt mixta malis, respectibus humanis, intentione minus pura, amore proprio? Et hoc fit, dum dormiunt homines: quando non serio sibi ipsis invigilant. Quam ergo in omnem partem vigilandum?

2. **Cum**

2. Cium autem crevisset herba; & fructum fecisset, tunc apparuerunt & zizania. Accidentes autem servi Patris familias, dixerunt ei: Domine, nonne semen bonum seminasti in agro tuo? unde ergo habet zizania? Et ait illis: Inimicus homo hoc fecit. Ibid. Ad te dici existima, videbatis bonum semen in herba tyrocinii, jam apparent in te zizania, & cedit spes illa, quæ de te habebatur. Quo animo hoc exciperes? Ab inimico homine, 1. à teipso, qui nimis amori proprio indulseristi. 2. à sociis; adjunxisti te iis, in quibus plus levitatis, quam spiritus; hinc eorum inores contraxisti, &c.

3. Servi autem dixerunt ei: Vis, imiss, & colligimus ea? Et ait: Non: nè forte colligentes zizania, eradicetis simul & triticum; Ibid. Vide patientiam Dei, & superiorum cum tuis defectibus. Tolerant subinde eos, nè omnino eradicabis, cum spe tamen emendationis. Hæc si non sequatur, quan timere debes, ne in tempore missis, seu mortis, dicat Deus: Colligite primum zizania, & alligate ea in fasciculos ad comburendum igne purgatorii. Non blandiaris tibi, esse modicum, quod igni detur: forte tunc videbis immanes fasces lolii, parum tritici. Si hoc fante timueris, tunc firmius sperabis.

F E R I A V.

Parabola grani Sinapis.

1. **S**imile est regnum celorum grano sinapis, quod accipiens homo, seminavit in agro suo.

Q

suo; quod minimum est omnibus seminibus. Matth. 13. Granum hoc, sunt Evangelicæ veritates. Quam viles mundo, & abjectæ! Beatos esse pauperes, &c. qui persecutionem patiuntur: Divitias esse spinas: Iugum Christi esse suave, &c. Sed seminandæ sunt in animam, per vivam earum apprehensionem, & ruminatem. *Dic mihi,* Ier. 13. *Quare desolatione desolata est omnis terra animæ tuæ? quia non recognitas corde.* Noli eas aestimare secundum carnem, ut haec tenus aestimasti.

2. *Cum autem creverit, majus est omnibus oleribus, & sit arbor.* Ibid. Haec veritates, si eas in bono corde semines, & intelligendis studeas, crescent in arborem ferentem fructus dulces gutturi Jesus, fructus honoris, & honestatis; dum è contrario falsa mundi, & carnis principia ferunt fructus turpitudinis. Attende, quam hoc verum sit; & tanto magis penetra verum, & genuinum sensum dogmatum Christi, cum desiderio practicandi.

3. *Ita ut volucres celi veniant, & habitent in rami ejus.* Ibid. Volucres, intellige sanctos affectus unionis cum Deo, qui, cum benè intellecta est Christi doctrina, in animo oriri solent. Hinc enim est studium placendi Deo, omnem ejus voluntatem implendi, non minus in arduis, & adversis, quam in facilibus, & prosperis. Hinc collige, cur tam generosis actibus careas.

F E R I A V I.

Parabola thesauri, Margaritæ, & sagenæ.

1. *Simile est regnum cœlorum thesauro abscondito*: Matth. 13. Hic est religiosa perfectio ob copiam gratiarum: sed absconditus ab oculis mundi, & imperfectorum, qui non aestimant. *Qui invenit, abscondit*: non queris, ut invenias? *Pre gaudio illius vadit*. Non habest tuum gaudium in rebus ad perfectionem spectantibus; sed adhuc in vanitatibus, in oblectamentis sensuum? *Vendit omnia, quæ habet, & emit agrum illum*: Non relinquis omnia? adhuc tibi per amorem proprium, adhuc creaturis adhæres? sed quid tandem reperies in manibus tuis?

2. *Simile est regnum cœlorum homini Negotiatori, quarenni bonas Margaritas*. Ibid. Negotiator es; cui dixit Deus: *Negotiamini dum venio*. Luc. 19. Sed qualis? scruta mundi queris? an Margaritas cœli? Margarita optima, charitas Dei est, seu unio cum Deo. Hanc ut obtineas, quid agis? Ille: *abiit, & vendidit omnia, quæ habuit*. Abire te oportet à te ipso, à rebus creatis abstrahendus affectus, qui obstat perfecto amori. Quād parum id hactenus fecisti! Ideo friget cor tuum. O si saltem ab nunc id præstes.

3. *Simile est regnum cœlorum sagenæ missæ in mare, & ex omni genere piscium congreganti*. Ibid. Sagenæ est Christiana quævis, & religiosa

Q 2

Con-

Congregatio, qua à Deo boni & mali, seu tepidi religiosi in mari hujus mundi capiuntur. Es in sagena, noli tibi blandiri : non enim ideo bonus, aut tutus : sed tuo conatu , aut fervore fieri debes. Age id mature , quia sagena sensim ad litus æternitatis trahitur. Ibi eligerentur boni in vas , mali autem foras mittentur. Redde te dignum incliore forte.

S A B B A T H Q .

Christus malè accipitur in suâ patriâ.

1. **E**t veniens in patriam suam , decebat eos in Synagogis eorum. Matth. 13. De Nazareth sermo est, ubi vixit Christus usque ad 30. ætatis annum. Noluit hic auspicari Evangelii prædicationem, quia illico contemptus fuisset, si à fabrili officinâ ad cathedram profiliisset. Voluit ergo comparata per alias civitates fama , eorum animos ad se desiderandum, & acceptandum disponere. Quid ergo agis ? removenda sunt impedimenta, & ponenda merita.

2. Ita ut mirarentur, & dicerent : Unde huic sapientia hac , & virtutes ? Nonne hic est fabri filius ? &c. Et scandalizabantur in eo. Ibid. Gaudere eos decebat de Concive suo tantæ sapientiæ , & potentiæ , tam ab aliis honorato , ut passim eum sequerentur : & ecce indignantur. Quantas gratias Nazaretho contulit ? hic incarnatus est , hic habitavit , hanc exemplo suo crudivit. Et jam contemnitur , quia humili s-

con-

conditionis est, quia fabri filius. Ita mi I e s u, te pejus tractant, qui plus debent. O ingrat! Recogita gratias, quas accepisti. Sed quomodo Deum tuum tractasti: si non verbis, certè factis sprevisti ejus doctrinam; dum eam sequi nolueisti.

3. *Et ejecerunt eum extrà civitatem, & duxerunt illum usque ad supercilium montis, ut præcipitarent eum:* Ibid. Quia noluit ibi miracula edere, uti fecerat in Capharnaum. Et hoc ex amore in patriam, quia sciebat nec miraculis credituros, nè ipsa miracula essent illis majoris poenæ occasio. In te quot signa facit? quot gratias exhibit? Quam curandum est, ne sis tibi causa majoris poenæ! Ingrate! toties eum ejicis extrà civitatem, quoties gratiam non acceptas. Toties eum vis præcipitare, quoties imaginem ejus, teipsum inquam, in malum præcipitas.

DOMIN. XV. POST PENT.

Mittuntur, & instruuntur Apostoli ad prædicandum.

1. *E*ntes autem prædicare, dicentes: quia ap-
propinquavit regnum calorum. Matt. 10.
Hæc est materia, de qua cum proximo est agen-
dum. Ubique regnum Dei, & media quæ ad
illud conducunt, inspira. Recide alias inuti-
les conversationes, quæ spiritum dissipant, qui-
bus conscientiam tuam gravas, tempus inutili-
ter absamus, proximum non ædificas. Ut ve-

ro hæc cum proximo agas, affuesce eadem tecum agere, tibi ipsi regnum Dei, & media inculca, in meditationibus, in domestica conversatione.

2. *Infirmos curate*, Ibid. solatio spirituali: *mortuos Deo per peccatum suscitare*, vel adhortatione, vel absolutione: Leprosos, qui alios seu doctrina, seu exemplo inficiunt, *mundate*, inducendo ad poenitentiam: Dæmones, pravas consuetudines, publica vitia, *ejicite*, & curate, ut nemo impunè peccet. *Gratis accipitis, gratis date*, non quærendo vestra comoda. Expende, an ita cum proximo egeris? an non hoc vocatio tua Apostolica à te exigat?

3. *Nihil tuleritis in viâ, neque virgam*, Luc. 12. quæ serviat ad vos, contrâ violentiam, defendendos: *Neque peram*, qua cibaria deferas: *neque panem*, etiam ad necessitatem: *neque pecuniam*, *neque duas tunicas* ad splendoris, & pompam. Ita suos amicissimos Deus tractat, quos vult sibi intimè conjunctos, ideo omnino à cura, & affectu terrenorum divulbos. Non eris ergo conjunctus Deo, nisi sis abjunctus à creaturis. O miser! quid iis adhæres, quæ te dilaniant?

F E R I A I I.

Prædictis Apostolis persecutiones, quas passuri sunt.

1. **E**cce ego mitto vos, sicut oves, in medio luporum. Matth. 10. Quod ovi inter lupos, hoc

Hoc vobis eveniet. Magno & intrepido animo ad praedicandum Evangelium est opus. *Tradens enim vos in concilio, & in synagoge suis flagellabunt vos.* Et eritis odio omnibus hominibus propter nomen meum. Quis tibi est animus ad ista? times? erige animum: cogita illud: *Ego mitto vos. Ego, qui te victorem coronabo, &c.*

2. *Non est discipulus super Magistrum, ne servus super Dominum suum.* Ibid. Quod te in omni persecutione animare potest, est exemplum Magistri, & Domini tui J e s u. Quas non ille innocentissimus paffus est persecutio-nes! Tunc melior eris? cogita hoc identidem, ubi quid tolerandum ocurrat: Dominus meus est J e s u s, ego servus. Quæ gloria mihi, si fors mea sit eadem.

3. *Nolite timere eos, qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere.* Ibid. Concludit, pro gloria Dei, neque mortem timendam: *hac enim animæ nocere non potest.* Esne tam generoso animo? O quam fortis, si vitam in ministerio gloriae Dei ponas! Laudas alios, quibus hoc obtigit: cur ipse non desideras? At non adest Tyrannus. Sis ipse interima tuus, & occide in te, quod perniciose vivit, nempe concupiscentias tuas.

F E R I A III.

Monet Apostolos , ut affectu cognationis non impedian tur.

1. **N**olite arbitrari , quia veni pacem mittere in terram . Non veni pacem mittere , sed gladium . Matth. 10. Pax quædam bona est , quam ascensurus in cælum , reliquit Apostolis . quædam mala est , maximè Apostolicis viris , quæ innititur affectui cognationis . Hanc quæ vult , Deo bellum indicit , qui vult eam ruptam . Cogita , quantum impedit hic affectus fusiones Apostolicas . Quam ægrè discedis à tuis ? quam ad eos absens anhelas ? quam facile eorum gratia transgrederis regulas ? quam affigeris eorum afflictione ? quam leviter exultas eorum prosperitate ? &c.

2. *Veni enim separare hominem adversus Patrem suum*. Matth. 10. Gladius , qui separat hominem à Patre , est lex amandi Deum super omnia . Hanc si observas , jam aliud nihil est , cui affectu adhæreas , quia totus amor huic impenditur . Nondum vidēris admovisse gladium passioni . Caro , & sanguis tibi multum persuadent . Hoc primum præstandum erat , cum Religionem suscepisti , & nequid id agis . Ergò ad principia revolveris . Saltem jam sic incipe .

3. *Inimici hominis domestici ejus*. Ibid. O quam id verum est ! quid tibi magis domesticum , quam sanguine juncti ? sed nonnè hostes tui ,

tui , qui inducunt , ut affectum , quem Deo debes , aut ipsis impendas , aut cum ipsis partiaris ? sed quo jure eum Deo subripis ? Quis tibi magis domesticus , quam tu ipse ? sed quis tibi major hostis ? Expende , quanta à te ipso vulnera acceperis , quam palmaria . Quod faceres cum hoste , quem semel in tuam potestatem rediges , hoc tecum age .

F E R I A I V.

De iis , quos Christus pronunciat non esse dignos se .

1. **Q**ui amat Patrem , aut Matrem plus , quam me , non est me dignus . Matth . 10 . Quod talis sis , non fateberis . Faciam , ut deprehendas . Dic , amas Deum ? amo , inquis . Super omnia ? affirmas . Debes ergo , ut servias Deo , Patrem aut amicum deferere ; debes frequentibus eorum visitationibus abstinere , quæ spiritum dissipant . Non possum , inquis , tam inurbanus esse . Vides , quid magis ames ? Et non times horrendum illud fulmen : Non es dignus Deo ?

2. **Q**ui non accipit crucem suam , & sequitur me , non est me dignus . Ibid . Similitudo morum , conciliatrix est amorum . Sequatur ergo Christi mores , qui vult dignus esse amari . Universa Christi vita est crux perpetua . Nisi crucem tollis , non sequeris , non assimilaris , non amaris . Vides ergo crucis & mortificationis , non tantum utilitatem , sed absolutam necessitatem ?

Q5

O de-

Q delicate ! quam terreris sola crucis cogitatione ! Age nunc, *si Christi esse vis, crucifice carnem tuam cum vitiis, & concupiscentiis suis.* Galat. 5.

3. *Qui invenit animam suam, perdet illam, & qui perdiderit animam suam, propter me, inveniet illam.* Ibid. Unicus ergo animam salvandi, seu vitam obtinendi modus est, vitam perdere propter Deum. Perdis eam, 1. Si ita mortificationem J e s u in carne tua circumferas, ut vita J e s u manifestetur in te. Durum est hoc tibi, sed necessarium. 2. Perdis eam, si per amorem totus transeas in J e s u m : ut dicas : *vivo ego, jam non ego; vivit vero in me Christus.* Sed & quam foeliciter eum invenies, quia te ipsum invenies in Christo !

F E R I A V.

Iugum Christi suave suscipiendum.

1. *Venite ad me omnes, qui laboratis, & onerati estis, & ego reficiam vos. Tollite jugum meum super vos.* Matth. 11. Quam benignus Deus, qui invitat ! quam bonus, qui nos exonerat pondere peccatorum, quo usque ad infernum deprimimur ! quam amabilis, qui nos reficit, cum in via deficimus ! Sed quæ tandem est refectio ? *Tollite jugum meum.* Ergo ita, mi J e s u, tuos reficis, jugum imponendo ? Omnino ita. Quia nullum potest esse solidum, & verum in vita isolatum, nisi in cruce J e s u, in qua sola nos gloriari oportet. Vide miser, quam

quam erres, qui crucem fugis, & solatia aliunde mendicas, sed inania.

2. *Discite à me, quia mitis sum, & humilis corde, & invenietis requiem animabus vestris.* Ibid. In Magistrum tuum se Christus offert. quem meliorem optas? clade mundo Pseudomagistro aures, & J E S U M audi. Docet te invenire requiem animæ lassæ in via iniustitiae, per mansuetudinem & humilitatem, quarum istâ te Deo, & homini propter Deum perfecte subjicis; illâ injurias ultra sensum non admittis. Hinc collige, cur jugum Christi tibi grave sit, quia illud non portas cum humilitate, & mansuetudine: cur pacem animi aliquando amittas, &c.

3. *Jugum enim meum suave est, & onus meum leue.* Ibid. Jugum vocat vel legem Evangelicam, vel adversitates & persecutio[n]es, vel difficultatem, quæ sentitur in lucta spiritus aduersus carnem. Vocat *suum*, quia quantumcumque fit, illud nobiscum subit, gratia nos sua adjuvando. *Conjugere ergo Deo, & sustine:* Ecel. 2. Nec querere esse grave, cuius potiorem partem Deus ipse supportat. Generosa hic resolutione est opus.

F E R I A V I.

Ioannes Baptista in carcere occiditur.

1. **H**erodes natalis sui coenam fecit Principibus, &c. Cumque introisset filia ipsius Herodiadis, & saltasset, &c. juravit illi: *Quidquid*

quid petieris, dabo tibi, licet dimidium regni mei.
 Marc. 6. Quanti æstimat levem choream insanus, pro qua dimidium regni pollicetur ! At major est infanía, qui pro una voluptatula renunciaſti regno cælorum, &c.

2. *At illa premonita à Matre suā : Da mihi, inquit, hīc in disco caput Ioannis Baptiste.* Matth. 14. Consilium petit ab hoste Ioannis: quid mirum, si mors ejus suggeratur ? Pejus tu agis, si rerum agendarum consilium petas à mundo, à carne, à tuis passionibus. Quoties tibi suggesterunt caput, non Ioannis, sed Christi ? quia quoties peccas, quantum est in te, Christum occidis, quia ponis eandem causam, ob quam occisus est. Stulte, rationem consule in rebus agendis, non appetitum.

3. *Et contristatus est Rex.* Marc. 6. Quia Ioannem æstimabat, & suam infaniam advertit. Noli præceps esse in decernendo. Age omnia præmeditato, post acta non pœnitibit te. *Propter iusjurandum, & propter discubentes, muluit eam contristare.* Timet violare temerarium & sceleratum juramentum, non timet innocenter coedem. Non vult meretriculam contristare, & non timet Deum offendere. Nonnè tu ita agis cum appetitu tuo ? *Et decollavit eum,* quem sciebat sanctum & innocentem. Ad quæ scelera deducit, vel una infrenis passio ! Et tot tu habes, quas nondum domas ?

S A B B A T H O.

Quinque panibus, & duobus pisciculis, satiantur quinque millia hominum.

1. **A**cceperunt ad eum discipuli ejus, dicentes: *Desertus est locus, & hora jam præteriit; dimitte turbas, ut euntes emant sibi oscas.* Matth. 14. Quam constans & fervens turba audiendo Christum! quam tu languidus, & incurius ad ejus inspirationes! Discipulorum cura diffidentiam ostendit. Orant dimitti turbas, ut emant cibaria. ajunt, ducentorum denariorum panes non sufficere, &c. Tu contrà, omnem tuam fiduciam in Deum conjice, maxime in iis, quibus humanis viribus mederi non potes; & dic toto affectu: *Tibi derelictus est pauper.* Psal. 10.

2. *Et cum iussisset turbam discumbere super foenum.* Ibid. Quos pascit gratia, vult in humili cognitione quiescere. *Accipit panes, & distribuit discubentibus, quantum volebant.* Joan. 6. In manibus Christi multiplicantur panes. Utcunque parum ei dederis sincero animo, cum foenore recipies. Si nihil accipis, non est illiberalitas Domini, sed tua, qui nihil ei in manus consignas. Priva te amore illius minimâ voluptate, ille animo tuo incomparabile reddet.

3. *Iesus ergo cum cognovisset, quia venturi essent, ut raperent eum, & facerent eum Regem, fugit in montem.* Joan. 6. Habes in illa turba

Q7

gra-

gratum animum , quæ per miraculum accepto beneficio , & *magnum Prophetam* proclamavit , & Regem creare voluit . Quam ingratus tu es , qui ipsis Dei gratiis ad ejus offensam abuteris ! Habes in Christo honoris fugam . Ad crucem currit , quam *desiderio desideravit* ; & *immolatus est* , quia ipse voluit : ab honoribus fugit . At tu contrarium facis . Non te pudet ?

DOMIN. XVI. POST PENTEC.

Christus super aquas ambulans.

1. **N** Avicula in medio mari iactabatur fluitibus , &c. Quarta autem vigilia noctis , venit ad eos ambulans super mare . Matth . 14 . Tota nocte luctati sunt : Erat enim ventus contrarius . Vedit Dominus ex monte , & subvenire distulit : Erudiens nos , ait Chrysost . hom . 51 . in Matth . non cito solutionem querere advenientium laborum , ad quos eos disponebat , sed expectare tempus , quod ipse disposuit ; & interim generose tempestate resistere . Idem te in omni tempestate adversitatum , & passionum tuarum docet J e s u s . Quid agis inter ventos saluti contrarios ? quomodo decertas ? Non ponis remum ? non te das arbitrio tuarum affectionum ?

2. Et videntes eum super mare ambularem , turbati sunt , dicentes : quia phantasma est . Ibid . Illusionem putant realem Christi presentiam , qui ambulat super undas . Quoties tibi videtur phantasma Dei inspiratio , que fertur super mare

mare tuorum affectuum ; quæ dictat mare mundi calcandum generoso despœctu ? Et ideo, quia illusionem æstimas, pateris te potius mundi fluctibus involvi. Vide, quam in multis tibi imaginatio sit corrigenda. Id enim, quod res tibi difficiles reddit, non tam sunt res ipsa, quam imaginatio.

3. Statimque J e s u s locutus est eis, dicens : *habet e fiduciam. Ego sum : nolite timere.* Ibid. In hoc discrimen adduxerat eos J e s u s : quia, ut ait Marc. c. 6. coëgit eos ascendere in naviculam : cum in terra tuti essent. Ideo eis etiam subsidio adest. In quidquid difficultatum per obedientiam ducaris, *habe fiduciam* : Deus est, qui tibi id imposuit per superiorem, quem regit. *Noli timere* : ipse te non deseret. Tu age, quod tuum est.

F E R I A I L.

Petrus super aquas ambulans.

1. **P**etrus dixit : Domine, si tu es, jube me venire ad te super aquas. Matth. 14. Amor hoc fuit, non ferentis moram veniendi ad Christum. Petit juberi ; credens, obedientiam suppleturam, quod viribus humanis deest. Etiam super aquas, & per pericula confidens, se jussu Domini tutum futurum. Et ipse ait : veni. Et desigendens Petrus de navicula, ambulabat super aquam, ut veniret ad J e s u M : Vide, quam fervens, quam intrepidus ad jussum Domini. Si tanta tibi esset fiducia, quid non ageres per obedientiam ?

2. Videntes

2. *Videns autem ventum validum, timuit.*
Amagna fiducia ad diffidentiam delabitur.
 Ita mutamur repente, nisi conceptam mentem
 firmamus saepius. *Et cum cœpisset mergi.* Non
 ventus fuit, qui discrimen poneret, sed ti-
 mor ex diffidentia. Nihil unquam præstabis
 magnum, nisi singulari fiducia te erigas. Cum
 enim per te nihil possis, ei debes per fiduciam
 jungi, qui potest omnia. *Clamavit: Domine
 salvum me fac:* ipso statim principio titubatio-
 nis. Non differ in tentatione ad Deum recur-
 rere.

3. *Et continuo.* Ibid. Nec J e s u s differt
 auxilium. *Extendens manum suam,* prior quam
 Petrus; *apprehendit eum.* Vide benignitatem,
 & potentiam J e s u ; & in ea confide. *Et sic:*
Modica fidei, quare dubitasti? Insinuat ex modi-
 ca fide fuisse periculum, non ex vento. O quo-
 ties tu arguendus es modicæ fidei, cum ob ali-
 quam difficultatem munus quodpiam detre-
 ctas! Ipse tibi, cum timor subigitur ad magna
 & ardua te resolvendi, illud ingere: Modicæ fi-
 dei, noli dubitare.

F E R I A I I I.

Accusanter Discipuli de illotis manibus,
 & defenduntur.

1. **Q**uare Discipuli tui transgrediuntur
 traditionem Seniorum? Matth. 15. Phari-
 sei exterioris solum munditie cultores,
 interioris incurii, taxant discipulos, quod ci-
 bum

bum sumpturi non lavent manus. Et quodnam hoc est delictum? At illud est grande, quod interius sitis pleni spurcitie. Noli esse Phariseus, qui exteriora colas, interiora negligas. Quæ sub oculos hominum cadunt, per se Deus non judicat, sed quæ in animo latent. Ergo hæc tibi potius cavenda sunt.

2. *Ipse respondens, ait illis: Quare & vos transgredimini mandatum Dei, propter traditionem vestram?* Ibid. Quæ erat: causâ offerendi Deo sacrificii posse negari parentibus alimenta. Corripit ergo eos, quod sub prætextu religionis infringant mandatum. Quid igitur tibi dicet, si quam infringis regulam, ut placeas homini, ut accommodes te genio aliorum? non poteris te exculpare; quia nihil excogitare potes, quod Deo preferre valeas.

3. *Hypocrita, bene prophetavit de vobis Isaiae: Populus hic labiis me honorat; cor autem eorum longe est à me.* Ibid. Ostendit, eos magis esse reos, quam discipulos; quia utut scrupulosi sint in lege, non ex corde, & affectu Deo serviant. Nonne etiam in te hæc correptio procedit? nonne magis ad oculum hominum servis, quam ut Deo placeas? Umbras virtutum colis, & interim non tollis pravos affectus, qui animam inquinant.

F E R I A IV.

Mulier Chananæa pro filia deprecatura,
Christum accedit.

1. *E T ecce Mulier Chananæa*, Matth. 15. ubi audiit Christum advenire, statim à se nbris illis egressa, oblatam occasionem arripit, docetque te gratiæ occurtere, ne in vanum prætereat. *Clamavit : Miserere mei Domine fili David*, plena fide & spe, suum dolorem exponit de filiæ malo. : *Filia mea male à demone vexatur*. Nihil petit, exposuisse contenta. Credit, ut omnipotentem posse, ut pium velle : de cætero se ei resignat. Quantis virtutibus mulier ethni ca te confundit !

2. *Qui non respondit ei verbum*. Ibid. Donec omnis foemina fides, modestia, ac prudentia manif staretur, ait Euthym. Si differt petita Deus, cogita, quod plures velit à te virtutes petendo exerceri. Proinde non elanguesce, sed insiste. *Discipuli*, miserati sortem mulieris, rogabant eum dicentes : *Dimitte eam*, quare? an ut afflicta solamen referat? an ut miraculo glorificetur Deus? Non: sed quia clamat post nos. Ut imperfecti suam molestiam allegant. Nonne hæc quoque est tua imperfectio? oras nempe libe rari à malo, potius quia est tibi, quam quia Deo gratum.

3. *Ipse autem respondens*, ait: *Non sum mis sus, nisi ad oves, qua perierunt, domus Israël*. Ib. Nihil suo clamore, nihil discipulorum inter ceSSIONe

cessione videtur impetrare. Imo durior respon-
sio à mitissimo Domino, aperta repulsa censi-
potest. Durat tamen concepta spes, & magis ac-
cendirur desiderium. Sed id ipsum est, quod
I e s u summe placet. Quare & tu rejectus non
abjicere, repulsus accede. Sola perseverantia
est, quæ impetrat. Venisti ad oves Domine,
quæ perierunt? O quod solatium mihi, qui er-
ravi tanquam ovis, que perii. Psal. 118.

F E R I A V.

Sanatur filia Chananæ.

1. **A** T illa, Matth. 15. constantissima, venit
ut desiderio plena, ita fiducia: *Et adora-*
vit eum cum profunda humilitate; dicens, cum
verecunda modestia: *Domine,* cui obediunt
omnia, *adjuva,* quia potes, *me* in filiæ malo af-
flictam. Quot virtutes orationis comites! Qui
respondens, ait: *Non est bonum sumere panum fi-*
liorum, gratiam miraculorum promissam Ju-
dæis, tanquam filiis, & mittere canibus, Gentil-
ibus Idololatris. Præter Domini morem acerba
responsio! Quid tu agere soles ad falsum ver-
bum! Quid ad repulsam repetitam? Quid ve-
ro hæc mulier?

2. **A**t illa, Ibid. sine sensu aculei, quem tu
non dissimulares; sine murmure, in quod tu
erupisses; *Dixit: etiam Domine:* prudenter, &
humiliter admittit se esse veluti canem; & inde
instanter petit tractari ut canis à tam bono Do-
mino: *nam & catelli edunt de micis, qua cadunt*
de

de mensa Dominorum. Quanta constantia, patientia, prudentia, humilitas, fides!

3. *Tunc victus constantia & humilitate Iesus, ait illi, Ibid. admirantis in morem ad præsentium instructionem, ut dum unam erigit, plures confirmet: O mulier, non jam canis: mutasti affectum, muto vocabulum. Tu te cognovisti canem, ego jam te agnosco hominem.* S. Aug. serm. 61. de temp. *Magna est fides tua.* non sunt nihil etiam cæteræ virtutes, sed fides laudatur, quæ illas imperavit: *Fiat tibi, sicut vis.* quasi dicat: Ecce habes ad tuum velle, meum posse. *Magnum bonitatis divinæ argumentum, in qua speres, & totus innitaris.*

F E R I A VI.

Sanatur surdus & mutus.

1. **A**pprehendens eum, Marc. 7. surdum & mutum, quem alii adduxerant, *deturbans seorsum.* Curandæ spiritualis surditatis, & mutitatis remedium est, secedere à strepitu mundi, pravorum affectuum, & levitate conversationis; & recedere in seipsum humili suæ vilitatis consideratione. Anima in hac solitudine melius audit verbum Dei. *Misit digitos in nariculas ejus,* ut clauderet eas vanitati, & hoc est secundum remedium, munire sensus dигито Dei, seu gratia S. Spiritus, ne pateant mundo. *Et terigit linguam ejus* digitu suo salivâ imbuto, per quam gratia designatur, quæ posthac linguam regeret. *Et sufficiens in cælum: tertium*

tium remedium est incipere considerare cœlestia. *Ingenuit.* quartum remedium est ad ea aspirare. Examinate, an affectu recedas à sæculo, an munias sensus, an regas linguam, an mediteris cœlestia, an ad ea aspire. Vide, quid emendes.

2. *Et ait illi: Ephphetha, quod est, adaperire,* Ibid. Quoties ait & tibi: *Aperi mihi soror mea sponsa,* Cant. 5. *Et statim aperta sunt aures ejus:* Tu autem dissoluta linguae licentia loquaris vanitatem, & lingua tua est lingua iniquitatis. Et quamdiu hæc? Et nondum finis est turpitudinis tuæ?

3. *Et præcepit eis, ne cui dicerent;* Ibid. tanquam à jactantia omnino alienus, cui tu plus forte servis, quam Deo. *Quanto autem præcipiebat, tanto magis plus prædicabant.* Laus est benefactoris, velle latere; sed gratitudinis obligatio est, beneficium aestimare, & prædicare. Quanta hoc titulo Deo debes! Dicentes *bene omnia fecit*, qui nihil mali velle potest. O si aliquando & Deus dicat de te: *Bene omnia fecit!* quod tibi solatum? si habere id cures, habebis.

S A B B A T H O.

Reficiuntur quatuor millia hominum
septem panibus.

1. *Cum turbam multam esset, nec haberent, quod manducarent, ait discipulis: Misereor super turbam.* Marc. 8. Quanta vis & gratia Domini

mini tam multos ad se trahentis ! & tamen tu toties ei resistis ? *Videte, ne recusetis loquentem.* Heb. 12. *Quantus in turbas affectus & miseratione !* 1. ob fervorem & studium , quo eum sequabantur: *quidam enim ex eis de longe venerant,* qui si dimittantur , *deficient in via.* 2. ob constantiam, *quia iam triplu sustinent me.* 3. ob patientiam : *non habent, quod manducens,* & famem sine murmure sustinent. *Habes tam bonum Dominum , & cur te non committis ejus providentiae ? Tu vix ad horam illum sustines.* *Va his, qui perdiderunt sustinentiam ! Eccl. 5.*

2. *Si dimisero eos jejunos in domum suam , deficient in via.* Ibid. *Vides pro te sollicitum Deum ? Quid ergo times hic, aut ibi vivere ad superiorum dispositionem ? quid deerit tibi , si Deus est tecum ? Time magis , ne tu desis Deo. Et vere dees , si ejus providentiae te non committis. Dees tibi ipsi , dum præpostera providentia, Dei providentiam à te arces.*

3. *Et accipiens septem panes :* Ibid. *Hæcerant universa annona pauperis J E S U , & duodecimi Discipulorum. Dabat discipulis, ut apponerent: Quam non conceperint illi fiduciam in Dei providentiam, cum viderunt tam paucos panes turbæ tantæ , virtute Dei sufficere ! Et manducaverunt, & saturati sunt. Ita vera fiducia non confundit unquam confidentem. Quid ergo luctaris , cum demandato officio , cum loco nimia corporis tui curâ ? Dic generose cum Job , *Etiam si occiderit me, sperabo in eum.**

DOMIN. XVII. POST PENT.

Cavendum fermentum Pharisaorum.

1. **E**t cum venissent discipuli ejus trans fratrum, obliiti sunt panes accipere. Matth. 16. Quam suavis illis fuit cum Dominus conversatio, quæ etiam necessariorum oblivionem induxit! O si tu saltem superfluam tui corporis curam deponeres! Faceres, si dulcius cum Deo versareris. Qui dixit illis: cavete à fermento Pharisaorum. Christus panem animæ magis curandum ostendit, qui est verbum Dei, & curandum, ut sit sincerus, non corruptus. Ita siccus Dominus sermonem de rebus spiritus inducit, tibi in exemplum. At illi cogitabant, quia panes non accepimus. Inhaerent suæ inutili curæ. Ita tu sermones spirituales vel transfers ad inutiles, vel si ab alio sancti miscentur, tu tuis levibus inhaeres.

2. **I**hesus autem dixit: Quid cogitat is intra vos, modica fidei, quia panes non habetis? Ibid. Damnat eorum nimiam de pane curam, ac corporis studium. Non recordamini quinque panum in quinque millia hominum, &c. neque septem panum in quatuor millia ad satietatem dispersorum? quasi dicat: mihi cura corpori vestro providendi remittatur, & ego faciam. O si huic te consignares providentiaz, quam esset tibi facilis obedientia, quam dulcis paupertas, quam amabilis patientia!

3. Quare non intelligitis, quia non de pane dixi

dixi vobis : Cavete à fermento Pharisaorum ? Tunc intellexerunt, quia non dixerit cavendum à fermento panum, sed à doctrina Pharisaorum. Hoc malum fermentum, axiomata mundi, amoris proprii, hominis veteris principia. Ab hoc fermento tibi cave : alias animam tuam putrefaciebit, nēc sapient-panis optimus, qui est factus voluntatem Patris.

F E R I A I I.

Curatur cœcus Bethsaïda.

1. **A**dducunt ei cœcum, & rogabant, ut eum tangeret ; & apprehensa manu cœci, eduxerunt eum extra vicum, Marc. 8. Quare non curat eum in ipso loco ? Bethsaïda erat pagus, in quo multa signa & virtutes fecerat Dominus, & tamen nondum credebant. Unde arguuntur Matth. 11. quod non corresponderint gratiæ : *Va tibi Corozain, va tibi Bethsaïda, &c.* Eduxit ergo eum Dominus, significans, si non cooperetur, non sanandum. Ita res habet in omni animaliæ morbo. Quot gratias accepisti ? quam vero parum correspondisti ? Et vis sanari ?

2. *Et expuens in oculos ejus, Ibid. salivam primæ gratiæ, qua inciperet videre, & impositis manibus fuisse potentiam, interrogavit eum, si quid videret. Et respondit : Video homines sanguinem arbores ambulantes. Jam habet principium videndi ; sed humana videntur ei magna, homines videntur ingentes arbores. Parum luminis non sufficit, ut non decipiari. Cum & confu-*

confusus est visus, & quæ mundi sunt, apparent magna. Nunquid & tibi videntur magna? Ergo parum luminis est in te. Ora Dominum: illumina oculos meos, &c.

3. *Deinde iterum imposuit manus super oculos ejus: & restitutus est ita, ut clare videret omnia.* Ibid. Cur moras trahit J e s u s in hoc curando? quia nondum cœcus ob modicam fidem rite erat dispositus: voluit, ut hæc cresceret, & tunc sanavit. Dispositio tua postulatur, ut Deus in te operetur. Si manus Dei in te parca est, tu facis: quia ad majora te non disponis. Stude autem te disponere ad gratiam, ut omnia clare videas, quam nihil sit mundus & creaturæ, quam Deus fit omnia.

F E R. I A I I I.

Confessio Petri.

1. *I*nterrogabat discipulos suos: quem dicunt homines esse filium hominis? Matth. 16. Cyril. Hieros. cat. li. Quæsivit, non inanis glorie studio, sed ut suos veritatem doceret, Petro, quod sibi revelatum erat, prodituro. Ita querit Christus semper magis cognosci non suo, sed nostro bono. O Domine noverim te! 2. S. Th. hic: *Instruimur, ut simus solliciti, quid de nobis dicatur; ut si malum, corrigamus: si bonum, conservemus.* Sed non alio fine, curam habe de bono nomine. Eccl. 4. At illi dixerunt: alii Ioannem Baptistam, alii Eliam, &c. Bona hic præferuntur: si non potes vitare, ut de te non dicantur mala, cura saltem non dare occasionem.

R

2. Vers.

2. *Vos autem, quem me esse dicitis?* Ibid. Aliquid majus ab iis expectat, qui eum intimius noverant. *Respondens Petrus dixit: Tu es Christus filius Dei vivi.* At quem tu dicis esse Christum? majus quid sentire debes de eo, quam saecularis. Ais eum esse Deum? ubi est ergo honor, quem illi debes? quare ei tam tepide servis? quare plus amas creaturas, quam illum?

3. *Respondens Jesus dixit ei: Beatus es Simon Bar-Iona, quia caro & sanguis non revelavit tibi, sed Pater meus.* Ibid. Vides, quia caro & sanguis, seu mundi scientia non revelat ea, quae de Deo sunt. quia *animalis homo non percipit ea, que sunt spiritus.* 1. Cor. 2. Averte ergo aures tuas à doctrina mundi, ut audias Deum loquentem.

F E R I A I V.

Christus mortem suam prædictit, Petrum obſſistentem increpat.

1. **C**oopit eos docere, quoniam oportet filium hominis pati multa, & reprobari a senioribus, & occidi. Marc. 8. Cur illico post confessionem suæ divinitatis, prædictit mortem suam? Primo quidem, quia non est satis credere Christum esse filium Dei; sed oportet etiam credere, pro nobis passum. 2. Ut cum venerit hora, non scandalizentur discipuli, sed cum scirent esse Deum, deprehenderent, non ex imbecillitate, sed ex sua voluntate mori. Imprime penitus.

penitus cordi tuo hoc amoris mysterium. 3. Ut doceret laudibus occurrere aliquo , quod te humiliet.

2. *Et assumens eum Petrus , cœpit increpare illum , dicens : Absit à te Domine : non erit tibi hoc.* Matth. 16. An hæc est audacia Petri , & te meritas ? an nimius amor ? Christus ait : oportet et Petrus reponit : non erit hoc tibi : quia non considerat , quod Deus decrevit ; quis loquatur , quem immediate ante filium Dei professus est : sed in id statim erumpit , quod humanus affectus suggerit. Ponendum linguae pondus est præmeditatione . si id egisses , non te tot dictorum pœniteret.

3. *Qui conversus dixit Petro : Vade post me Sathanas, scandalum es mihi.* Ibid. Quàm durum Christo retardari à morte , quam tui causa desiderabat ! quam statim blandis superinducit aspera ! Quam non est personarum acceptor , qui beatum dixit bene loquentem , mox male loquentem increpat. Quare tibi exemplum præbet , ut etiam amicissimos non audias , qui à recto te avertere nituntur.

F E R I A V.

Crux post Christum ferenda.

1. *S I quis vult venire post me.* Matth. 16. Arbitrium tibi est , id velle : nemo cogitur , nemo excluditur. Bona & seria ad hoc voluntate opus est , non velleitate. Hanc qui habuerit , primo abneget semetipsum : non tantum

R. 2

depo-

deponendo externa, sed judicium suum, voluntatem, affectus pravos, & desideria, & quidquid est veteris hominis, ac amoris proprii occidendo. Hoc est primum $\alpha\lambda\phi\alpha$ perfectionis Christianæ. Deus bone! quam adhuc nihil didici! Quantum restat discendum! Et quando tandem? sane, si semper fuerit mera velleitas, nunquam.

2. *Tollat cruem suam.* Ibid. Altera in hoc perfectionis compendio regula est. Crucis nomine intellige omnes animi, seu corporis adversitates. *Tolle*, secundum omnes intensiones, secundum omnem latitudinem objecti, longitudinem temporis, celsitudinem animi, profunditatem humilitatis: hoc est, quidlibet, semper, constanter, humiliiter. Si Christo crucifixo adstitisses, isque hoc à te postulasset, negassesne illi pro te morienti? Ergo neque nunc ei nega, quia id semper à te petit, semper illi debes, quia semper meretur.

3. *Et sequatur me.* Ibid. Hic demum apex perfectionis; quæ tribus verbis describitur: *Abstine*: *Sustine*: *Age*: Sed multorum annorum factis non obtinetur. Sequere, sed præeuntem exemplo suo, teque animantem. Cogita obligationem militis ad Ducem, servi ad Dominum, filii ad Patrem. Sequere, sed quamdiu? non definitur: ergo usque ad mortem. Qua via? non describitur. Ergo molli & aspera, ad hanc non minus, quam ad illam promptus. Quid egisti hactenus? quid ages?

F E R I A V I.

De Transfiguratione Domini.

1. **A**ssumit Iesu s Petrum, & Iacobum, & Ioannem fratrem ejus. Matth. 17. Tres de duodecim ad prælibandam gloriam, qui ad ipsam gloriam paucos admittit. *Ducit illos in montem excelsum*: quia nec sublimis divinorum cognitio, nec gustus internæ consolationis acquiritur, nisi sublimitas & omnis mundi fastus transcendatur. Dicit eos *forsum à strepitu*, & docet solitudinem internam, ac etiam externam servire animæ consolationibus. Non percipis illustrationes & solatia? vide, an connitaris ad montem, an intra teipsum vere secedas.

. 2. *Et facta, dum oraret, species vultus ejus altera.* Luc. 9. Fervens oratio immutat hominem, prælertim mentalis. Tu nunquam videris lucere? certe non meditaris fructuose. Cum fine horæ, finem facis fervoris, & propositorum. Specularis illa potius, quam ad proxim dirigas; sed quæ inde utilitas? forte manus detrimentum; quia non operaris, ut cognoscis. *Resplenduit facies ejus sicut sol, vestimenta autem ejus facta sunt alba, sicut nix.* Matth. 17. Ad solem facile liquantur nives. Noli confidere solatiis internis, momento diffluunt: sed sta in timore, & soliditate virtutis, quæ rationi nititur, non dulcedini.

3. *Et apparuerunt illis Moyses, & Elias.*
R. 3 Matth.

Matth. 17. *viri magnorum desideriorum. Tales admittuntur in terra ad gustanda cœlestia. Et dicebant excessum amoris, quem per passionem completurus erat in Hierusalem.* Luc. 9. In mediis gaudiis de doloribus sermo: vel quia illi dolores Christi sunt causa nostræ beatitudinis metitoria: vel ut doceat etiam in doloribus sere-num vultum, multo magis animum retinendum; & in ipsis tribulationibus gaudendum: quoniam *merces copiosa est in caelis.*

S A B B A T H O.

Votum Petri in Transfiguratione Christi.

1. *Petrus autem dixit ad Iesum: Domine, bonum est nos hic esse.* Matth. 17. Exprimit animam suas in gusto spirituali fundantem actiones: Tunc bene omnia habere estimat, cum illo fruitur: *at in tempore tribulationis re-cedit, & cum Petro fugit reliquo Domino.* Tua sunt ista desideria. Velles virtutem, sed velles esse dulcem & facilem, non arduam, & confragosam. Expende, quam imprudens hoc desiderium. Si bene nosti virtutis indolem, omnis in arduo posita est.

2. *Faciamus hic tria tabernacula: tibi unum, Moysi unum, & Eliae unum.* Ibid. Ubi Petre? Hic in deliciis, licet spiritualibus, quæ tamen, ut nix ad solem, diffluunt? sit sane bonum ad modicum *nos hic esse:* at est ne bonum hic figere tabernacula, & permanere? Quid ais? vere

non

non sciebat, quid diceret. Si redarguitur Petrus, quod fistere vellet in gusto cælesti ; quid te fiet, qui in gusto carnali tuarum commoditatum hæres ?

3. *Hec autem eo loquente facta est nubes, & obumbravit eos.* Luc. 9. Dum Petrus immode-
re exultat, dum de figura in illo loco mansio-
ne loquitur, ecce omnis gaudii materia mo-
mento eripitur. Intellige hinc, quid solidi sit
in sensibili devotione aut consolatione, quæ
momento te deserit, & si in ea fundamentum
virtutis ponis, collaboris. Si adeo bonum est
his spiritualibus deliciis frui, cur si modica nu-
bes tribulationis veniat, (quam saepius venire
neceesse est) obumbratur tibi animus tristi-
tia, tædio, languore? &c. Alibi ergo figendum
tabernaculum.

DOMIN. XVIII. POST PENT.

Voce de Cælo audita percelluntur
Discipuli.

1. *E*cce vox dacelo : *Hic est filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui;* Matth. 17. Testimonium filiationis Christo redditur à Patre in eo monte, in quo, ut existimant aliqui, à dæmone tentatus fuit ; eo tempore, quo tra-
stabatur de ejus passione ; ut discas eos evadere filios Dei, qui vincunt tentationes ; qui multa pro eo tolerant. Si filius Dei esse vis, hac via eundum est. *Diligit diligentes se : sed maiorem dilectionem nemo habet, quam ut animam suam ponat pro eo.*

R. 4

3. *Ipsum*

2. *Ipsum audite*. Ibid. Magister orbis constituitur. Verbum Patris loquitur in cordibus nostris. Durus est sermo illius : sed carnalia sapientibus. Noluit illum paulo ante audire Petrus, dum diceret : *Abfir hoc à te Domine; non erit tibi hoc*. Jam audire jubetur, ea ipsa nempe, quæ cum Moysè & Elia de sua morte loquebatur. Unde dicas audiendum tibi esse J E S U M , cum tibi suggerit mortificationem, contemptum, paupertatem, opprobria, cruces, &c.

3. *Et audientes discipuli, ceciderunt in faciem suam*. Ibid. Ex reverentia, qua vocem exceperunt, cum humilitate se ei subdentes : ut dicas omni voci Dei te humiliter subdere. *Et timuerunt valde* : quia illa voce confirmabantur, quæ Christus cum Moysè & Elia de sua passione loquebatur ; ad quod tanquam homines expaverunt. Typum mundanorum , & tui habes, cui nomen ipsum Crucis horrore est ; quem modica adversitas prosternit. Et tamen oportet nos per multas tribulationes transire.

F E R I A I L

Eriguntur à Christo , & descendunt de monte.

1. *ET accessit J E S U S , &c. dixitque eis : Surgite, & nolite timere*. Matth. 17. Ubi timent ad confirmatum divinitus de passione discursum , adeit consolator J E S U S . Quodtimeas dura , & sensui contraria , humanum est ; sed

sed ubi accedit J e s u s , gratia sua, non est, quod timeas. Surge resoluto, & generoso animo. Si consistant adversum te castra, in hoc spera. In Deo tuo transgredieris murum. Psal. 17.

2. Levantes autem oculos suos neminem vide-runt, nisi solum J e s u m . Ibid. Evanuerunt, vox, nubes, Moyses, Elias, splendor, vultus, candor vestimentorum ; solus J e s u s remansit, solum viderunt. Ut discas æque in deliciis, ac adversitatibus solum J e s u m spectare. Quidquid creatum occurrat, quantumcunque spirituale, solum J e s u m illic intuere; non tua commoda. O quando tam fœlix ero J e s u , ut tè solum quæram, te solum inveniam, te solum videam !

3. Et descendantibus illis de monte præcepit Ie-sus, dicens : nemini dixeritis visionem. Ibid. Noluit eos gloriari de gratia, quam iis contulit. Gratiae acceptæ à Deo humili silentio optime custodiuntur. Turpissimum est gloriari de eo, quod non est tuum. Nihil autem est tuum, nisi quod est bonum. *Gratia Dei sum id, quod sum,* 1. Cor. 15. Provide potius in humilitate, ut gratiae jesus in te vacua non sit. Ibid.

F E R I A I I I .

Adducitur Christo puer Lunaticus.

1. **D**'Omine miserere filio meo, qui a lunaticus est. Matth. 17. Marc. 9. In hoc lunatico considera sortem hominis, qui suarum pa-sionum est impotens. Nam sape cadit in ignem amoris

amoris proprii, iracundiae, concupiscentiae. Et crebro *in aquam* pravorum desideriorum. Addit fuisse *surdum*, & *mutum*; ad divina. *Qui alludit illum ad terram*, ut in terrenis jaceat, & non assurgat ad cælestia. *Et spumat*, & *stridet* per verba passioni respondentia. *Et arescit* sine succo devotionis. Quanto gravius agnoscis hoc malum, tanto impensius tolle ejus causam.

2. *Respondens autem I e s u s*, Ibid. cum gravi increpatione, ait: *Generatio incredula*, quæ tot signis nondum credit J e s u m esse Deum. *Et perversa*: quia dum ait: *Obtuli eum discipulis tuis*, & *non potuerunt curare eum*: tacite insinuat, id ob aliquem eorum defectum accidisse. *Qamdiu vobiscum ero?* qui estis contra me. Vide, an non juste sic possit tibi J e s u s indignari, qui tibi tanta præstitit, & adhuc es contra eum. *afferte eum ad me*. Emollit benignitate rigorem increpationis; ut non dimittas sine solatio, quem juste corripueris.

3. *Et attulerunt eum*. Ibid. Peccator suis viribus ad Deum non venit, nisi per gratiam feratur. *Et statim spiritus conturbavit illum*, & *elissus in terram volutabatur*: quia quo magis mundanus homo appropinquat Christo, dum non est ei unitus, magis exercent violentiam passiones. *Et interrogabat Patrem ejus*, *quantum temporis est*, *ex quo ei hoc accidit?* ut rememorando tempus diuturnum, non miretur ita torqueri: quia quo diutius indulges passionibus, ferocius sœviunt.

FERIA IV.

Curatur idem puer lunaticus.

1. **I**esus autem ait patri supplicanti, *si potes credere, omnia possibilia sunt credenti.*
 Marc. 9. Magnum fidei elogium. Sed magnum tui vituperium, qui dicis te credere, ait tamen etiam te multa non posse. Verius dices, te non velle. *Et continuo exclamans pater pueri cum lachrymis, ajebat: Credo Domine, fide adhuc imperfecta, adjuva incredulitatem meam perfecta fide.* Sic qui inchoavit, ad perfectum enititur. Tu contra multa inchoas, pauca ad perfectum deducis, inchoasse contentus. Quem putas coronabit Deus? inchoantem? an perficiantem?

2. *Et comminatus est Iesus spiritui: Ego praeципio tibi, exi ab eo, & amplius ne introeas in eum.* Ibid. Haec mens Dei est, cum gratia sua semel à te peccatum expellit, ut nunquam redeat. Nec rediit in illum puerum. At tu diabolum expulsum iterum sponte invitas, non ignarus, quod te torqueat, & rursus in ignem, & aquam conjiciat. *Et multum discerpens eum, exiit ab eo, & factus est sicut mortuus.* Ut omnino expellantur tuæ passiones, necesse est, ut discerparis, & affligaris, & fias per constantem mortificationem velut mortuus. Non sentiens aut blandimenta sensuum, aut contemptum, &c.

3. *Tunc discipuli ad Iesum secreto dixerunt: Quare nos non potuimus ejicere illum?* Dixit illis,

illis, propter incredulitatem vestram. Ibid. Quereris te non posse ejicere hanc, vel illam passionem. Vis causam scire? Tua incredulitas est. Non credis te *omnia posse in eo, qui te confortat.* Non credis te adducendum in judicium, & ob hunc, aut illum tuæ passionis actum severe puniendum.

F E R I A . V.

Christus didrachmā solvit.

1. **A**cceperunt, qui didrachma accipiebant, ad Petrum, & dixerunt ei: Magister uester non solvit didrachma? ait: etiam. Matth. 17. Exactores petunt à Christo, quod non debet. Indignum hoc judicas? Tu pejus agis. Debetne tibi gratiam, ut peccata deleantur? si debitum est, gratia non est: & tamen dum sub spe veniæ peccas, utut leviter, vis ut premium solvat, quo dissolvatur peccatum. Et vix peccas, quin hoc tacite involvas. Nam si crederes non condonandum, abstineres. nonne hoc satis impium est?

2. Prævenit eum J E S U S dicens: Quid tibi videtur Simon? Reges terra à quibus accipiunt tributum, vel censum? à filiis suis? an ab alienis? Et ille dixit: ab alienis. Dixit illi J E S U S: Ergo liberi sunt filii, Ibid. & familia Regum temporalium. Ergo multo magis ego, qui sum filius Dei, & familia mea. Ostendit se liberum esse, se tamen non eximit. Misere nobiscum age-retur, si Christus nihil eorum egisset, quod non

tenet.

tenebatur. O si tu id saltem ageres, quod tenetis! Sed, quid est boni, modo possis, quod non teneatis, si non justitiae titulo, saltem religionis, gratitudinis? &c.

3. Ut autem non scandalizemus eos, vade ad mare, & mitte hamum, & eum pescem, qui primus ascenderit, tolle, & aperto ore ejus invenies staterem: illum sume, & da eis pro me, & te. Ibid. Non vult eos scandalizare; et si dicere posset, ut tu aliquando dicis: non dedi ansam, culpa sua scandalizantur. Noli offendere, dum vitare potes. 2. Pauper Jesus non habet vel unum staterem. 3. Pisces & animalia, magis ei obediunt, quam tu.

F E R I A V I.

Commendatur humilitas.

1. **A**cceperunt discipuli ad Jesus dicentes: Quis putas major est in regno celorum? Matth. 18. Unde contentio? Majores in Petrum favores ambitionem, & invidiam moverunt in aliis. Miseri peccatores jam de regno agunt. Nemo tam est vilis, qui nolit major esse. Paternum ab Adamo malum in nullum non transiit. Nonnè & tu eo corruptus es? si non es major altero, vis videri. sed quis es tu? undè te tanti facis? quæ tua sunt merita? Nonnè majora sunt demerita? Et quid est, quod prætendis? quo jure tibi debetur? quis est, quem vis minorem, suonè an tuo vitio?

2. Advocans Jesus parvulum statuit eum
R. 7

in medio eorum, & dixit: amen dico vobis, nisi efficiamini sicut parvuli, non intrabitis in regnum celorum. Ibid. Non est arbitraria virtus, humilitas; sed necessaria ad obtinendum cælum. Modus Christi loquendi id satis indicat. Ubi enim ea non est, impossibile est, non esse aliquem depravatum affectum. Credisne huic patere cælum, in quod nñhil coinquinatum intrat? Persuadeat ergo tibi humilitatem necessitas, quam non persuadet honestas, & exemplum Christi.

3. *Quicunque ergò se humiliaverit sicut parvulus iste; hic major est in regno celorum.* Ibid. Dic quo judicio judicandum de majoritate est ad certitudinem, tuo? an Christi? Iudicium infinitæ sapientiæ superat tuæ stultitiæ judicium. Illud hic expressum habes. Quid habes, quod opponas, nisi judicium hominum aliter sentientium? Sed quo judicio salvaberis, aut damnaberis? hominum, an Dei? Credis majorem inter natos mulierum esse Ioannem, quia Christus dixit: at idem est, qui dixit: *Qui minor est inter vos omnes, hic major est.*

S A B B A T H O.

De Correptione Fraternâ.

1. **S**i peccaverit in te frater tuus, vade, & corripe eum inter te, & ipsum solum. Matt. 18. Et subditum, & superiorem hoc tangit: illum, ut corrigi amet, alias magis corripi meretur: hunc ut corripere non negligat suo loco, & tem-

tempore. Medicum non odisti, et si vulneret, ut sanet. Corripiens idem facit, dummodo zelo bono. Quid indignaris correptus? quid murmuras? quid in faciem resistis? Non scis, quod Deus *sanguinem tuum de manu ejus requiret?* Ezech. 3. Sed & superior, medicus es. Crudelis es, si vulnera negligis, periculum eo, quem lucrari neglexeris: *Erit anima tua pro anima ejus.* 3 Reg. 20.

2. *Corripe eum inter te, & ipsum solum.* Ibid. Modus corripiendi describitur; ut secreto fiat. Peccas frater, ac etiam superior, si coram pluribus id facias, quod potes evincere cum paucioribus, et si id motivo charitatis agas: Charitas enim æquè secretum postulat ob famæ integritatem, ubi delictum non est publicum. Multo magis peccas, quivel secreto defectus fratri cum indignatione obtrudis, vel publicè in circulis objicis. Esetne sic corripi tibi gratum? Ergo alteri nè feceris.

3. *Si te audierit, lucratus eris fratrem tuum.* Ibid. Et corripiens, & correpti lucrum est amicè data, humiliter accepta correptio. Qui corripis, lucraris fratrem, lucraris alios, à quibus offendam tollis; liberas animam tuam. Qui audiis corripientem, lucraris teipsum, lucraris corripiensis affectum, lucraris Deum. Omnes lucero ducimur: m̄ajus isto curare non potes.

DOM. XIX. POST PENTEC.

Parabola servi, cui Dominus omne debitum dimisit.

1. *A*ssimilatum est regnum Cœlorum homini Regi, qui voluit rationem ponere cum servis suis. Matth. 18. Servus es: multa debes ob peccata. Reddenda est ratio Deo nihil ignorantis, justissimo Iudici. Quo animo stabis antè Iudicem? *oblatus est ei unus, qui debebat decem milia talenta.* Tu es ille. Nullum est debitum peccato majus. In quantum hoc cumulaſti! *Cum autem non haberet, unde redderet.* Quid habes, unde ſatisfacias? niſi ab eo accipias, cui ſatisfacere debes. *Quid hic timere non debebis?* quid ſperare poferis? *Inſit eum Dominus ejus venundari.* Amittis enim per peccatum libertatem, & servus es peccati. O dura servitus!

2. *Procidens autem servus ille, orabat eum,* dicens: patientiam habe in me. O quoties Domine, etiam cum leviter petente patientiam habuisti? Infinitæ tuæ patientiæ debo, quod non extrema patior. *Misericordia Domini, quia non sum consumptus,* Thre: 3. Momento, quo peccarunt, prostrati sunt Angeli: quid minus merebar? *Et omnia reddam tibi.* Sed de tuo sanguine, quem mihi dedisti, sed ego indignè proculcavi. O bonitas! O amor! O mea ingratitudo!

3. *Misertus autem Dominus servi illius, dimisit eum, & debitum dimisit ei.* Ibid. Quam facile placabilis Deus! Quam liberalis bonitas, quæ plus

plus dat , quam petatur ; aut sperari possit. Quantum par erat eum servum confundi tam prono affectu ? Expertus idem es non semel. Non tantum dimisit te à servitute peccati : sed & filium fecit adoptivum , & hæredem regni. Meruistinè hoc ? poterisnè unquam mereri ? Et tantam clementiam audebis posthac offendere ?

F E R I A I I.

In gratitudo, & sœvitia servi illius.

1. *E* Gressus autem servus ille invenit unum de conservis suis , qui debebat ei centum denarios: & tenens suffocabat eum, dicens : Redde, quod debes. Et procidens conservus, rogabat eum dicens : patientiam habe in me, & omnia reddam tibi ; & noluit, sed misit eum in carcerem. Matt. 18. Grandia tibi debita remittit Deus ; tu nè verbulum proximo. Quantulum illud est, si tuis conferas ? Videntes autem conservi ejus. Alii tanto magis tuos defectus vident , quanto tu ipse minus. Narraverunt omnia Domino suo , que facta fuerant. Benefactum. que viderant : non quæ arguebant : que facta fuerant : non quæ suspicabantur : narraverunt Domino , cuius erat corrigere. Non iis , ad quos nihil attinebat.

2. *Tunc vocavit illum Dominus suus , & ait illi : Serve nequam , omne debitum dimisi tibi , quoniam rogasti me : nonnè ergo & te oportuit misericordi conservi tui ? Ibid. Quid indignius ?*

vis

vis tolerari , & nil tolerare : in tua commoda vis tibi servire omnes , tu in nullius. Alia lege tua vis expendi, alia proximorum facta. Si non imitaris Deum in reddendo aliis bono, Deus te imitabitur in reddendo tibi malo , quod aliis facis. *Unumquemque juxta vias suas iudicabo.* Ezech.18.

3. *Et iratus Dominus ejus , tradidit eum tortoribus, quo ad usque redderet universum debitum.* Ibid. Non reviviscunt quidem remissa peccata, sed ingratitudo superveniens tanto majus est peccatum , quanto majus fuit remissionis beneficium. Remissa tibi sunt gravia, tu non remittis minima: ingratus es. tradēris tortoribus. *Sic & Pater meus faciet vobis, si non remiseritis unusquisque fratri suo de cordibus vestris nulla retenta animi amaritudine.* *Omnium iniquitatum tuarum non recordatur Deus amplius postquam se dimisisse afferit.* Itanè tu etiam leves offendis obliuioni tradis? num æquè , ac antè offendenti afficeris? &c.

F E R I A III.

Christus invitatur Hierosolymam ad festum Scenopegiæ , & recusat ire.

i. **D**ixerunt autem ad eum fratres ejus: *Trans hinc & vade in Iudeam , ut & discipuli tui videant operatua que facis.* Ioan.7. Speciosa invitantium verba sunt , ut discipuli videant opera tua : interim quærunt, ut per miracula inclarescat Christus,& honor aliquis in ipsos, ut consanguineos redundet. Latenti ambitioni
pre-

prætexebatur titulus gloriæ Christi. Quid quæro ego per opera mea? Gloriam J E s u. Ah utinam! opera videntur talia. Sed quoties, quod magis intendo, est meum commodum?

2. *Nemo in occulto quid facit, & querit ipse in palam esse.* Ibid. Argumento persuadere nuntiuntur. quasi dicerent: Vis agnoscit Messias: Facis ad hoc miracula, ut agnoscaris, ergo fac ea palam, in urbe, quæ est mundi compendium. *Manifesta te ipsum mundo.* Cùm essent honoris cupidi, talem & Christum arbitrabantur, ut sentit Cyrill. l. 4. in Ioan. c. 32. Magnus error est, communis tamen, suis proximum affectibus metiri. *Quidquid alteri judicando appingis, si benè examines, in te reperies.* Qualem tibi facis proximum? vide an non ipse sis talis.

3. *Dixit ergo eis J E s u s.* Ibid. Recusando ascensum in Ierusalem, & hujus causam reddendo: *Tempus meum nondum advenit:* quia nondum erat voluntas Patris, ut subiret mortem, ad quam se quæri sciebat. Ita omnia voluntate Patris agebat. O si ad illam regulam respiceres semper! Causa autem, cur mundus eum oderit: *quia ego testimonium perhibeo de illo, quod opera ejus mala sunt.* Odio est malis, qui eorum operibus non consentit. Sed melius est tibi odio malis esse, quam amari. Cum illo bonus es, cum isto esse vix potes. Non ergo virtutem desere, quia odio haberis.

F E R I A I V.

Occultè ascensurus in Hierusalem non admittitur à Samaritanis.

1. **E**t ipse faciem suam firmavit, ut iret in Hierusalem. Luc. 9. Et addit Ioan. c. 7. *non manifestè, sed quasi in occulto.* Loquendi modus resolutionem significat eundi ad eum locum, in quo sciebat se ad mortem queri, & post anni medium cruci affigendum. Quid tibi animi esset, si destinareris ad eum locum, in quo scires te eo anno moriturum? at ignoras illud, & certius est non obfuturum locum, aut functionem, & tamen vel detrectas, vel luctaris. Aude & tu in ejusmodi difficultatibus *firmare faciem tuam.*

2. *Et misit nuncios quinque conspectum suum; & eunties intraverunt in civitatem Samaritanorum. Et non receperunt eum, quia facies ejus erat euntis in Hierusalem.* Ibid. Invitaverunt anteà Christum ad vocem mulieris, & Messiam acclamaverant, nunc excludunt. Sic amant, qui sui causa amant. Dissidebant Samaritani à Iudeis: quia Christus ostendit se ire in Iudeam, non admittitur. Mundi politica est, suspectum habere, qui cum æmulo meo familiaris est. Sic cùm mundum sequimur, excludimus Christum. Et prò! quam sæpe! Timemus virtutem, quod affligat corpus, cum proficit animæ. Quin & hic firmamus faciem?

3. *Cum vidissent autem Discipuli ejus Iacobus*

bus & Ioannes, dixerunt: Vis, dicamus, ut ignis descendat de celo, & consumat illos? Zelus videbatur, sed erat adjuncta vindictæ passio. Ideo eos increpat: Nescitis, cuius spiritus estis: qui putatis zelum honoris mei, & est iræ passio. Vide, ne & in te sub pallio virtutis irrepant vitia. Filius hominis non venit animas perdere, sed salvare. Hæc causa est ex fine petita, cur injuriam dissimulet. Quoties periissem ò J e s u, si non venisses salvare! sed qui finem tuum respicis, doce me meum in omni actione respicere, ut salvem animam meam.

F E R I A V.

Mundantur decem Leprosi.

1. **O**ccurrerunt ei decem viri leprosi. *Luc. 17.*
Cogita lepram tuarum imperfectiōnum. *Qui steterunt à longè, suæ sibi immundiūtæ consciī: & levaverunt vocem suam ardente affectu, & clamaverunt cum plena sui resignatiōne: J e s u præceptor, miserere nostri.* Ita cum Deo age humiliter, ardenter, resignatè.

2. *Quos ut vidit, dixit: Ite, ostendite vos Sacerdotibus:* Ibid. Ad quos ex lege pertinebat de leprâ judicare. Sic in miseros charitatem exercet, ut legem non violet; ordinata charitas poscit, ut propter charitatis obsequia in proximum, regulas instituti non violes; aut omittas, quæ præstare debes. *Et factum est, dum irent coeca quadam obedientia, non judicantes de præcepto, mundati sunt.* Hic tantæ obe-

obedientiæ est fructus. Fac, quod juberis; accipies, quod non speras.

3. Unus autem ex illis, ut vidit, qui a mundatus est, regressus est cum magnâ voce magnificans Deum: & cecidit in faciem antè pedes ejus gratias agens. Et hic erat Samaritanus. Ibid. Omnes recipimus gratias, quam pauci reddimus! Ex quorum tu es numero? non superant te Samaritani, qui minus Deo obligati sunt? Nonnè merito tibi impropriet Deus: Non est inventus, qui rediret, & daret gloriam Deo. Si vis canalem gratiarum apertum, noli esse ingratus. Gratitudo autem summa est bonus usus beneficii.

F E R I A V I.

Christus palam docet in templo.

1. Pse ascendit ad diem festum. Iudei ergò querebant illum, (ut occiderent) & dicebant: Ubi est ille? Ioan. 7. Nec suo eum nomine dignantur? adeo contemptus pro te factus est J E S U S. Et murmur multum erat in turbâ de eo. Quia bona præstabat, mala referebat. Tu cùm optima feceris, alia à mundo non expecta. Quidam, sed quam pauci, dicebant, quia bonus est. Alii autem, quam multi, dicebant: seducit turbas. Distorta judicia ferre debes, qui ambulas viam rectam. Nemo tamen, ex iis, qui benè sentiebant, palam loquebatur de illa propter metum Iudaeorum. Quantum apud te valet respectus, & metus hominum! O si prævaleat Deus!

2. Iam mediante die festo ascendit J E S U S in tem-

templum, & docebat. Ibid. Non primis diebus, ut cederet furori Iudæorum, qui tunc fervebat. Ascendit tamen, postquam resedit furor. Disce commoto proximo prudenter cedere: nihil agere temerè, sed neque timidè omittere: *& mirabantur Iudei*, doctrinam ejus: sed sine fructu. De horum genere es. Audis, legisque multa, probas illa judicio, sed non practico: fugis exequi, quod intellectu collaudas. Olim ad mensuram cognitionis judicaberis.

3. *Nonne Moyses dedit vobis legem? & nemo ex vobis facit legem. quid me queritis interficere?* Gravis objurgatio! Time tu illam à J e s u : Nonne ego dedi tibi legem, & tu non facis eam: *Respondit turba: Daemonium habes.* Cui hoc dicit? Dei filio, non exhorrescis? Et si let tamē Dei filius; qui vera pro blasphemis refundere potuisset. *Quas tu injurias ad injuriam non redderes?* Discat vermis pati, quæ Deus tulit.

S A B B A T H O.

Mittuntur, qui Christum comprehendant.

1. **A**udierunt Pharisæi turbam murmurantem de illo hac: quod sit Messias: *& miserunt Ministros, ut apprehenderent eum.* Ioan. 7. Simplices turbæ eridunt, & amant J e s u m: Superbi Pharisæi, quia suæ auctoritatis jacturam timent, exacerbantur. Una passio fomes est alterius. *Dixit ergo eis (Ministris) Jesus: Adhuc modicum tempus vobiscum sum. Quaretis me,* *& non*

non invenietis. Infoelix ego, non audiam illud :
Vado ! Non audiam : *non invenietis.* Quæram te
 J e s u , donec inveniam ; & tenebo.

2. *In novissimo autem die magno festivitatis,*
stabat J e s u s , & clamabat ! si quis sit, veniat
ad me, & bibat. Ibid. Quod dictum populo,
 tibi dici crede. Sitis salutem tuam, quia ne-
 mo est sine desiderio. Sed sitis aquas turbidas
 solatiorum mundi. Quæ hic beatitudo ? Siti,
 quod sitire debes, salutem tuam, & Deum.
 Audi invitantem : *Veni, & bibe ad satieta-*
tem, quam in solo Deo reperies : nunquam ex-
trà ipsum. Quid sitivisti haec tenus ? esne satia-
 tus ? Omiser !

3. *Quidam ex ipsis volebant apprehendere*
eum. Ibid. Non ignorabat, qua intentione ve-
 nirent : prosequitur tamen sermonem interri-
 tus. Undè mutata sunt eorum corda : *& nemo*
misi in eum manus. Ita constantiae cedunt peri-
 cula. Quod ex virtute coepisti, non desere ex me-
 tu. Periculum adis ? constantia franget.

DOM. XX. POST PENTEC.

Remittuntur Ministri, & Christum-
 laudant.

1. **V**enerunt ergò Ministri ad Pontifices, &
 Phariseos. & dixerunt eis illi : *Quare non*
adduxistis eum ? Ioan. 7. Quam vigilant in sce-
 lerata sua jussa Pharisæi ! quam investigant cau-
 fas propositi sui executioni non mandati ! O fi-
 tam vigil tu essem in tua proposita sancta ! si
 tam :

tam tibi indignareris , quoties non exequeris ?
Proponere , & non exequi , est esurire , & non
manducare. Non satis est velle , nisi accedat &
operari.

2. *Responderunt ministri: nunquam sic locutus
est homo, sicut hic homo.* Ibid. Theophyl. hic ait:
*Nec curaverunt iram Pharisaorum; nec, quia
ut servi missi fuerant, quæ placita erant, Prin-
cipibus dixerunt.* Profitentur se captos sermo-
nibus ejus , quem comprehendere debuissent.
Laudant eum apud illos , qui eum oppressum
volebant. In causa Dei laudabilis est libertas.
Hac utere in te primum ; in alios uti licet ; ma-
xime ubi debes. Non loquere quæ placita , sed
quæ salubria.

3. *Responderunt ergo eis Pharisei: Nunquid
& vos seducti estis ?* Ibid. Cum dixissent Mini-
stri : *nunquam sic locutus est homo :* Interroga-
re oportuisset , ait Euthym. *quid locutus esset ; sed*
ipsi ad increpationes convertuntur. Ira , & in-
vidia eos excoecaverat. Ubi dominatur passio,
deturbatur folio ratio. Subjungunt argumen-
tum ab auctoritate : *Nunquid ex principibus ali-
quis credidit in eum ?* quasi dicant ; Nullus : *sed*
turba hec tantum. Ita Deus abscondit à sapien-
tibus divina mysteria , & revelat ea parvulis , &
humilibus. Esto humilis , si divina vis sapere.
Denique *maledicti sunt,* inquiunt , nempe qui
credunt. O utinam à superbis sic maledicar ;
non ab humili J E S U !

F E R I A I I.

Mulier in adulterio deprehensa liberatur.

1. **A**dducunt Scribe, & Pharisei mulierem in adulterio deprehensam, & dixerunt ei: In lege Moyses mandavit nobis hujusmodi lapidare. Tu ergo quid dicis? Hoc autem dicebant tentantes eum, ut possent eum accusare. Joan.8. Sciebant mitem: credebant contra legem pronunciaturum: Jesus autem inclinans se deorsum. Declinat ferre judicium, qui omnia novit; & tu, qui ignoras omnia, tam es facilis ad formanda judicia. Digitō scribebat in terra. Ut facilem se ad veniam ostendat. Ut ventus, & aqua literas in pulvere scriptas confundunt; sic lachrymæ, & suspiria delent peccata nostra, quæ in terra scribuntur.

2. Cum ergo perseverarent interrogantes eum, erexit se, & dixit eis: Qui sine peccato est vestrum, primus in illam lapidem mittat. Ibid. Pluribus tentatus nec absolvit eam leges observans, nec condemnat misericors, qui venit non perdere, quod invenerat; sed querere, quod perierat. Injicit judicio, & linguæ ad judicandum alios præ frænum, ut cogites ipse, an sis sine peccato. Vel ergo debes esse sine culpa, ut judices. Vel non debes judicare, si non es sine culpa.

3. Audientes autem hec, ut post unum existabant. Ibid. Quia, ut ait Beda, in se cernere coepérunt singuli, quod magis damnandum cognoscerent. Si te

te inspicias, horrebit tua; dissimulabis aliena delicta. *Et remansit solus Jesus, & mulier in medio stans confusa, & contrita, spe venie plena.* *Erigens autem se Jesus, ad videndum eam oculis misericordiae, dixit ei: Mulier, nemo te condemnavit? que dixit: nemo Domine: Dixit autem Jesus: nec ego te condemnabo.* Retudit Jesus adversarios, ut patronus; absolvit, ut clemens Judex. Quid non speres à clementia ipsa? modo id observes: *Noli amplius peccare.*

F E R I A I I I.

Christus in templo docens.

1. **E**go sum lux mundi. Joan. 8. Lux est in mentibus hominum, circa bonum & malum, verum & falsum, virtutes & vitia: sine qua palpas in meridie, & non diriges vias tuas. Deut. 28. Posui tenebras in anima mea, & facta est nox: in ipsa pertransiunt bestie sylvae. Psa. 103. O si oriatur lux, quæ detegat meipsum mihi! Qui sequitur me, non ambulat in tenebris. Ergo à contrario, qui te non sequitur, ambulat in tenebris. Jam scio unde tenebrae mentis meæ ad divina: quia te, lux mea, non sum secutus: quia eo vixi modo, quem verbo damnas, & exemplo: qui cum cognovissem te Deum, non sicut Deum glorificavi.

2. *Dicebant ei: Vbi est Pater tuus? Respondit Jesus: neque me scitis, neque Patrem meum.* Ibid. Nonne Joan. 5. dixerat: *Et me scitis, & unde sim scitis.* Sed sciebant speculativa

scientia, non practica eorum, quæ ad mores nostros pertinent: quia aliter operabantur, quam ille operandum verbo, & exemplo docuerit. Nonne & tibi objicere potest: *Non nosti me, neque Patrem meum.* Si negas, convincam te. Christus laxiorem viam damnavit, tu eam sequeris. Ille fugit honores, tu sequeris, &c. Estne hoc nosse Deum? *Qui dicit se nosse eum, & mandata ejus, doctrinam, & exempla non custodit, mendax est.* I. Joan. 2.

3. *Dixit ergo iterum eis J e s u s : Ego vado, & quaretis me, & in peccato vestro moriemini.* Ibid. Non decretorie quidem dictum, sed sub conditione: *Si non credideritis.* Quia pauci tamen erant credituri, absolute pronunciatur. Tale scilicet erat peccatum, ut vix converterentur. Et quod illud? *vos de deorsum estis : vos de mundo hoc estis,* terrena sapientes, & affectantes. Non te percellit tremendum hoc verbum? ut derelinquas mundi semitas, & non abeas post hæc inferiora, & mundana, ut assurgas ad æterna, & divina?

F E R I A I V.

Christo docente multi credunt.

1. **H**æc illo loquente, multi crediderunt in eum. Dicebat ergo J e s u s ad eos, qui crediderunt ei, Jūdæos; *Si vos manseritis in sermone meo, vere discipuli mei eritis.* Joan. 8. Nota boni discipuli est, perfecte possidere doctrinam Magistri. Ut scientiam habeas, debes scire te scire.

Scisne

Scisne te scire, quæ Christus docuit? Quomodo ergo tam turpiter amas? quomodo errores mundi hujus doctrinæ Magistri plane oppositos sequeris? Nondum scis te scire. Ad praxim veniendum est, ut te verum discipulum probes.

2. *Responderunt ei: Semen Abrahæ sumius, & nemini servivimus unquam.* Respondit eis Jesus; omnis, qui facit peccatum, servus est peccati. Ibid. Jaētant, quod non servierint homini; quod peccato servierint, non æstiment. Hæc est servitus quanto suavior, tanto durior. Nemo non volens, & libens superatur à concupiscentia sua: à quo autem quis superatus est, hujus & servus est. 2. Petr. 2. Suavis est servitus, quia amatur; dura est, quia quo minus mortificas concupiscentiam, hoc magis illa te mortificat. *Solve ergo vincula collis tui, & dic concupiscentiæ tuæ animo generoso: Non serviam:* Jerem. 1.

3. *Si filii Abrahæ es sis, opera Abrahæ facite.* Ibid. Monet, ut probent factis, qua sint origine nati. Apud Deum, quis ejus sit filius, non verbis probatur, sed factis. Non enim sunt omnes Christi, qui se dicunt Christianos. Vis ergo te filium Dei probare? fac opera, quæ Deus incarnatus fecit. Tantum ab hoc abes, quantum intervallum est inter dicere, & facere.

F E R I A V.

Iudæi volunt Christum lapidare.

1. **Q**uis ex vobis arguet me de peccato? *Ioan.*
 8. Fidentis hoc conscientiæ est: sed non tuæ. Non satis te defensum puta, si redarguenti dicas: non est ita: nemo mihi id probare potest. Est, qui probabit; qui statuet te contra te. *si veritatem dico vobis*, per doctrinam meam, quare non creditis mihi, qui sum sine dolo, sine peccato? Non decipit te *J e s u s*, & tamen factis doctrinam ejus improbas. *Qui ex Deo est, verba Dei audit.* Nota hæc est filiorum Dei. Sed à te abest. *Propterea vos non auditis, quia ex Deo non estis.* Expende quomodo audias doctrinam Christi contrariam mundo, quomodo internas inspirationes, & an ex Deo sis, agnosces.

2. Responderunt Iudei: nonne bene dicimus nos, quia Samaritanus es tu, & demonium habes? *Ibid.* Quam immanis calumnia: Filius Dei dæmoniacus! quam miti verbo retunditur: *Ego demonium non habeo!* Quo tu sensu ferres? quas diras non refunderes? *Ego honorifico Patrem meum:* quod dæmon non facit. *Et vos inbonarastis me calumnia,* qui tamen Deus sum. Et hoc facit dæmon. Videte cuius spiritus sitis. *Ego non quero gloriam meam vindicando me,* quod gloriæ ducitur coram mundo. Et tu vermis, quantum studes gloriæ tuæ? Time illud: *Est, qui querat, & judicet:* qui tibi cum confusione gloriam

gloriam detrahet, & reponet ei, cui debetur omnis honor, & gloria.

3. *Dixerunt Iudei : Quinquaginta annos nondum habes, & Abraham vidisti? Ibid. Quod paulo ante asseveraverat Christus. Dixit Jesus : antequam Abraham fieret, ego sum, quia Deus ab æterno. Tulerunt ergo lapides, ut jacerent in eum.* S. Aug. tr. 43. in Joan. *Tanta dureitia, quò curseret, nisi ad similes, scilicet lapides. Hæc agit cor durum, & in sua passione obstinatum. Verba dura in proximum sunt lapides, quibus Deum in illo petis. Jesus autem abscondit se, & exivit de templo. Ita Deum fugas, qui in proximum es durus. Exivit, ut furori cederet ; ut tu discas ignem non fodere.*

F E R I A V I.

Curatur coecus à nativitate.

1. *I*esus vidit hominem coecum à nativitate. Et interrogaverunt discipuli : Rabbi, quis peccavit ? hic, aut parentes ejus ? Joan. 9. Rupl. 9. in Joan. *Querunt temerarium jactantes judicium, in quod & tu facili indicio pronus es. Sed ut isti, plerumque erras. Neque hic peccavit, neque parentes ejus. Mala enim corporis non immittuntur solum ob peccatum ; sed ut manifestentur opera Dei. Sed unde coecitas mea ? utinam ut manifestentur opera Dei sic disponentis ! sed heu ! supercedidit ignis concupiscentiæ, & non video solem. Psal. 57.*

2. *Expuit in terram, & fecit lutum ex spuma,*
S 4 *& lini-*

& linivit super oculos ejus. Ibid. Lutum in oculis etiam videntem excœcat: quomodo cœcum illuminat? Deus quandoque per opposita media operatur mira: per tentationes confirmat, per ariditatem illuminat, per humilitatem exaltat, &c. Ergo abnegato tuo judicio, ejus te providentia committe. Quod obesse videtur, convertet in bonum.

3. *Et dixit ei: Vade, & lava in natatoria Siloë.* Ibid. Respondere poterat: hæc virtus non est aquis, sed tibi: Tu iis non eges. Si aqua opus, cur non vicina? risus ero populo infectus luto. *Nihil tale repetivit,* ait Chrysost.hom.25. in Joan. illud duntaxat curavit, ut pareret in omnibus. Et ecce fructum cœcæ obedientiae: abiit, lavit, & venit videns. Ita nunquam sine solatio est executio voluntatis divinæ per superiores intimatæ.

S A B B A T H O.

Illuminatus coram Phariseis veritatem miraculi tueretur.

1. *Vicini dicebant: Nonne hic est, qui sedebat, & mendicabat?* Joan.9. Alii afferebant, alii negabant. *Ille vero dicebat: quia ego sum.* Quærebant: quomodo aperti sunt tibi oculi? Ait: *Jesus lutum fecit, & unxit oculos meos, & dixit mihi: Vade ad natatorium Siloë, & lava.* Et abiit, & lavi, & video. Cui tribuit beneficium? non luto, non aquis, non suæ fidei: sed ei, à quo est omne datum optimum. In hoc solum est omnium

ōmnium bonorum scaturigo. Si per homines accipis, sunt instrumenta. Illi gratias debes.

2. *Adducunt eum ad Pharisaos.* Ibid. quærunt iterum quomodo vidisset. Dicunt cœco: *Tu quid dicas de illo?* Vocant parentes, petunt: *Hic est filius vester, quem vos dicitis, quia cœcus natus est,* &c. Quorū tam longum examen? Ex Dei consilio, ut pateat ad plurium conversionem miraculum: ex intentione hominum, ut sepeliatur fama Christi, vel ut calumnientur, quod non custodit Sabbathum. Quam gravis est invidio alterius fama? num & tibi proximi gloria?

3. *Vocaverunt iterum hominem.* Ibid. Sub specie religionis urgent: *da gloriam Deo.* Auctoritate sua volunt persuadere, ut contra veritatem edicat: *Nos scimus, quia hic homo peccator est.* Attende defendantis libertatem: *Scimus, quia peccatores Deus non audit.* *Nisi esset hic à Deo, non poterat facere quidquam.* Nondum novérat eum esse Deum, & tanto zelo ejus honorem tuetur. Quid tu agis, qui Deum per fidem nōsti? non timet auctoritatem. Quam facile tu ob respectus humanos desistis à bono, pateris injurias Dei? &c.

DOM. XXI. POST PENTEC.

Illuminatus ejicitur à Synagoga, & à Christo recipitur.

1. *E*t ejecerunt eum foras, Joan. 9. Causa fuit defensus Christus. Sic qui pro vir-

tute , pro Christo stat , non admittitur , vel non gratus est dyscolis ; quia non convenit genio , non consentit sermonibus , & levitatibus eorum . Visne pro doctrina Christi , pro regula , pro virtute stare ? debes ergo ad hanc injuriam te resolvere : Dyscoli te fugient . Sed quid tum ? Deus te colliget .

2. *Cum invenisset eum J e s u s , dixit ei : Tu credis in Filium Dei : Respondit ille : Quis est, Domine , ut credam in eum ? Et dixit ei J e s u s : Ecce vidisti eum , & qui loquitur tecum , ipse est . At ille ait : Credo Domine . Et procidens adoravit eum .* Ibid. Cyril. Alex. l. 6. in Joan. c. 10. *Cum primum ignominie notas pro Christo affectus , protinus se illi Christus presentem ostendit , & illuminat eum interne . Sit hoc tibi solatio , si propter virtutem exosus es :*

3. *Et dixit J e s u s : In judicium ego in hunc mundum veni ; ut qui non vident , simplices , rudes , & despecti ; illi videant , per gratiam meam illuminati : & qui vident tumida quadam sapientia ; illi non videant cælestia ; quæ abscondit à sapientibus , & revelat parvulis . Matth. 11. Christus ergo discernet , an , & quid videoas . Ambis interim videre divina ? debes non videre , non aestimare terrena .*

F E R I A . I I .

Christus est ostium.

1. *E*go sum ostium ovium . Joan. 10. Corpus ostio grandius non ingreditur per

POST PENTECOSTEN. 41

per ostium : Detruncanda sunt, quæ excedunt, ut immitti possit. Humilis porta superbum verticem non admittit. Ostium, quo ad vitam penetres, est *verbam abbreviatum*: Rom.8. Quomodo intrabis, qui *ambulas in magnis, & in mirabilibus super te?* Psal. 130. Conforma te ergo humili portæ, & non exalta animam tuam.

2. *Per me si quis introierit, salvabitur.* Ibid. Nulla certior ad salutem porta, quam per humilitatem Christi J e s u. Hic humiliavit se metipsum, propterea exaltavit eum Deus. Philip.

2. *Ingredietur* meditando divinitatis arcana, quæ Deus non revelat, nisi parvulis. *Et egredietur* imitando ejus vitam, quæ tota fuit humili, & contempta: *& pascua inveniet*: cum, ut ait Greg. l. 1. Regist. c. 16. *intus mentem devotionibus impinguat, & foris se piis operibus satiat.*

3. *Ego veni, ut vitam habeant, & abundantius habeant.* Ibid. Ad quid factus est homo filius Dei? Ad quid exinanivit semetipsum? *ut vitam habeas animæ.* Humilitate ergo Christi constat vita tua. Sed non satis est, quod ipse premium posuerit, ut vivas: *ut abundantius vitam habeas.* Vult, ut de tua quoque adjiciás, & ut interpretatur Bonavent. quotidie magis, ac magis crescas. Non crescis autem nisi humilitas Christi transeat in tuam. An putas, quod non meretur brevem humiliationem æternitas?

F E R I A III.

Christus Pastor bonus.

1. **E**go sum *pastor bonus*. Joan. 10. Qui ovis est Christi, tres habet hostes : *Lupum*, rapaceum dæmonem; *Mercenarium*, fallacem mundum; & *furem*, latentem amorem proprium. Quantis isti te impetunt ! sed habes pastorem bonum, qui te protegit, J E S U M. Patitur hostes tuos : sed ut tu vincendi occasionem habeas, ille te coronandi. Ille in te, & tecum pugnat. Si vinceris, non est victoris virtus, sed tuum vitium. At *pastor bonus* bonam quoque ovem postulat. Esne tu talis? mitis, patiens, mansueta, &c.

2. *Et cognosco oves meas: Et animam meam pono pro ovi bus meis.* Ibid. Duæ sunt hæ notæ boni pastoris. O quantum solatium animæ, in quacunque difficultate, si vere credat & dicat: novit me Pastor meus. Novit me, qui novit omnia: agit mecum, ut agendum novit; tam sapienter, & provide, quam res postulat. Hinc ergo me ejus providentia resigno. 2. *Quis animam suam pro te posuerit, expende, & nota amorem;* & si non es lapis, amorem reddere.

3. *Oves mee vocem meam audiunt; & sequuntur me.* Ibid. Ovium Christi duplex est nota. Audis vocem ejus? etiam te ad dura vocantis? Quid si dicat: *Ecce ego mitto vos, sicut oves, in medio luporum?* Matth. 10. Si times, si refugis;

fugis; non es ovis Christi. Sequerisne eum? Quid si ducat ad arida pascua? dicisne; *Dominus regit me, & nihil mibi deerit.* Psal. 22. Quid si ducat te ad macellum? paterisne te tanquam ovis ad occisionem duci? Aliter non eris ovis Christi.

F E R I A I V.

In Encoeniis volunt Iudei Christum lapidare.

1. Circumdederunt eum Iudei, Ioan. 10. tanquam vituli multi, & tauri pingues. Psal. 21. *Et dicebant, non veritatem inquirendo, sed insidiando.* Beda. *Quousque animam nostram tollis? si tu es Christus, dic nobis palam.* Quæ perversitas? cum verbis erudiuntur, dicunt: *Quod signum ostendis nobis, quod hac facis?* Ioan. 2. Cum operibus ejus virtus demonstratur, dicunt; *Si tu es Christus, dic nobis palam.* Sic operibus clamantibus ad verba, verbis ad opera configuiunt. Sed nec verbis credunt, nec factis. Quid aliud facio, qui nec doctrinam Christi se-quor, nec exempla?

2. Respondit eis J e s u s : *opera, que ego facio in nomine Patris mei, hac testimonium perhibent de me.* Ibid. Quis quisque sit, efficacius non probat, quam factis. *Testimonium à rebus,* ait Chrysost. hom. 37. in Matth. *credibilis est testimonio, quod est à verbis.* Itaque ex factis vult nosci Christus, qui exhibet ea signa, *qua nemo aliis facere potest.* Quid de te loquuntur opera tua?

Quam metuo, ne tibi objiciat Deus : *non invenio opera tua plena*. Apoc. 3. *Religiosi factis non verbis sumus*. S. Cyril.

3. *Sustulerunt ergo lapides Iudei, ut lapidarent eum*. Ibid. Postquam illum audiverunt : *Ego & Pater unum sumus*. Causam prætexunt zelum vindicandi blasphemiam, quam ipsi blasphemi Deo imputant ; reipsa est odium, & invidia, quæ illos obcoecabat. Quam dolosæ sunt passiones, quæ ipsas virtutes in suum obscurium trahunt. Sic actus humilitatis depravat superbia, zelum iracundia. Vide, ne tibi imponant. Ideo actiones tuas omni passione depura.

F E R I A V.

Missio LXXII. Discipulorum.

1. **D**esignavit Dominus alios septuaginta duos, & misit eos ante faciem suam. Luc.
10. Magistri oculus conservat attentum discipulum. In ejus facie nihil sui muneris negliget. Ambulandum tibi est in præsentia Dei. Et dicebat illis : *Messis quidem multa, operarii autem pauci*: Ut unus plurium defectum suppleret ; & tu disceres, dum plura potes, omnia illa velle, ac libenter suscipere pro Deo. *Rogate ergo Dominum messis, ut mittat operarios*. Non vult otiosos ; Otiosus autem in parte es, si cum plura potes, aliqua detrectes. *Mitti vult operarios, non sibi diligere locum, procurare, aut extorquere munus*. *Expecta ergo & tu, ut per obedientiam*

dientiam mittaris, non vero, quo mittaris, diligere. Si deligis, in te ipso stas; si mittaris, in Deo. Utrum vis?

2. *Ite: ecce ego mitto vos, sicut agnos inter lupos:* Ibid. non sicut agnos ad amoena sensui paucua. Theophyl. hic; *Predicit eis persecutio-*
nes, ne ss repente in talia inciderent, magis turbaren-
tur. Quid tibi animi ad ejusmodi missiones? certus es difficultatum, sed certus etiam es ingentis gloriæ Dei. Utrum apud te præpondet? Interim ut assuescas gravibus, tolera minora.

3. *Qui vos audit, me audit, & qui vos spernit, me spernit.* Ibid. Qui à Christo mittuntur, ejusdem auctoritate muniuntur. Ut Legati personam sui Regis repræsentant. Agnosce hanc auctoritatem in tuis superioribus, & promptius, ac hilarius obedies. Quod enim difficultem tibi reddit obedientiam, est, quod pure hominem jubentem aspicias. Nam si Deum ipsum ea mandantem videres, & audires, nonne facilius obsequereris?

F E R I A V I.

Revertuntur à missione septuaginta duo.

1. **R**everſi sunt septuaginta duo cum gaudio dicentes: *Domine, etiam demonia subiiciuntur nobis in nomine tuo.* Luc. 10. Etsi non superbiant de ejectis spiritibus, qui hoc nominis, &c gratiæ J E S U attribuunt; tamen aliquem vanitatis saporem intervenisse, quod ad hæc ope-

ra idonei visi sint , tradit Greg. l. 3. moral. c. 4. Etiam in piis , & sanctis suboriri solet complacentia de munere bene gesto pro Dei gloria. Sed sicut Deo debes , quod gesseris , ita quod te ad gerendum elegerit : ut tibi nulla , Deo omni ex parte cures satisfacere. Nec si dæmonia passionum tuarum subjiciantur tibi , tuum est ; sed totum Dei.

2. *Vidi satanam tanquam fulgur de celo cadentem.* Ibid. Exultantes vanitate discipulos memoriā cadentis Luciferi corrigit : non quod delicto sint pares ; sed quod eos velit etiam à minima vanitatis umbra abesse. Idipsum cum se erigit superbia , aut de donis tibi concessis complacentia , tibi ingere : *Videbam satanam cadentem.* Adde , unde ? *de celo.* Quid tu firmum sprees in terra ? Quis ? Nobilissimus Angelorum. Et in te tolerabitur ? Quomodo ? *tanquam fulgur.* Vix sumpsit cogitationem , adfuit pœna. Nullum peccatum velocius punit Deus , quam superbiam.

3. *In hoc nolite gaudere , quia spiritus vobis subjiciuntur.* Gaudete autem , quia nomina vestra scripta sunt in celis. Ibid. Gratiae gratis datæ dicendi , docendi , ingenii , agendi cum proximo , &c. etiam reprobis conceduntur. Quid est , quod de iis exultes , quæ te in æternum perdere possunt ? Vena veri gaudii de cælo est , ubi solum est verum bonum. Si nomen tuum in libro vitae reperias , tum exulta : quia es cum perenni bono. Quod tu gaudium queris ? an æternum ? vide quid ames. Gaudium enim amorem consequitur.

S A B-

S A B B A T H O.

Quæstio Legisperiti , & responsio Christi.

1. **Q**uidam Legisperitus surrexit, tentans illum : Magister, quid faciendo, vitam eternam posse debo. Luc. 10. Et si malo animo proposita, tamen ad praxim optima quæstio. Utinam hæc tibi quotidiana sollicitudo ! sed nota : *quid faciendo*: non speculando; nec major sit tibi cura sciendi, quam agendi : non vacuis desideriis suspirando, *sed faciendo* : operibus enim ad cælum itur. Indignus siquidem cælo est, qui cælum non desiderat, & pro eo comparando non operatur.

1. *At ille dixit : In lege quid scriptum est?* Ibid. Ad legem remittitur quæstionis solutio. Si tibi eadem vitæ æternæ est, quid facias in lege Dei, in consiliis, in regulis Religionis, & status tui reperies. Quantum desiderium est vitæ, tantum debet esse & viæ tenendæ. Si aliam viam ambulas, quam præcepta, & regulæ ostendunt, quomodo dicam te cælum desiderare ? Vide ergo ut accurate regulas observes. Verum enim est : *Quicunque regulam secuti fuerint, pax super illos.* Gal. 6.

3. *Ille respondens dixit : Diliges Dominum Deum tuum, ex toto corde tuo, ex tota anima tua, & ex omnibus viribus tuis, & ex omni mente tua;*
& proximum tuum sicut te ipsum. Dixitque illi : recte respondisti : hoc fac, & vives. Ibid. Approbat respon-

responsum Christus: ergo id agendum est, quod respondit Legisperitus. Vide ergo titulos amandi; *Dominum: Deum: tuum*. Vide modum: *ex toto corde; tota anima*, &c. *Hoc fac*. Facisne? nihil aliud est in corde tuo, quod ames? non vanitas placet? non tu ipse tibi? &c.

DOMIN. XXII. POST PENT.

Parabola descendentis in Iericho.

1. *Homo quidam descendebat ab Hierusalem in Iericho.* Luc. 10. In hoc homine miserum peccatoris statum intuere. *Descendit ab Hierusalem*, seu divinorum gustu. *in Iericho*, seu instabilium voluptatem. *Incidit in latrones*, dæmones, & concupiscentias suas. *Despoliant eum gratia*, & donis supernaturalibus. *Flagas impununt*, Intellectui cœcitatem, voluntati horrorem boni. *Semivivum relinquunt cum sola*, & informi fide. Expende hæc vulnera, fortassis aliquando tua: & si sapis ab Hierusalem, & divinorum tractatione non discede in Iericho, ad affectum terrenorum. Hinc enim omnium malorum origo.

2. *Accidit autem, ut ē. Sacerdos descendaret eadem via: Similiter ē. Levita.* Ibid. Vident semimortuum, & prætereunt. *Transit Samaritanus*. In hoc Christum tui misertum concipe. *Vidit te, ē. misericordia motus est*, etiam dum inimicus es. *Appropians sua gratia; alligavit vulnera* intellectus per lumina; voluntatis per desiderium boni. *Infudit oleum veniz,*
ē. vi-

*E*vinum acre contritionis, & timoris: *E* impo-
suit te injumentum gratiæ te portantis; *E* duxit in stabulum suarum ovium: *E* curam tui
egit divina sua providentia. Agnosce tuam mi-
seriam, & Dei misericordiam, cui præsentem
debes sanitatem.

3. *Altera die protulit duos denarios.* Ibid. amo-
ris & potestatis. *Dedit eos stabulario,* superiori
tuo. Commendavit te illi. *Curam illius habe,*
ut in integra, & constanti sanitate conserveris.
Quid dices, si æger ille noluisset admittere
hospitum curam? non censeret reprehensione di-
gnum? At tu ita agis, dum vel huic, vel illi su-
periori subesse fugis, vel monentem non au-
dis. Curam ille sibi demandatam exercet, tu
non admittis.

F E R I A I I.

Christus excipitur à Martha.

1. *I*ntravit J e s u s in quoddam castellum, *E* mulier quedam Martha nomine, excepit il-
lum in domum suam. Luc. 10. Sciebat illa Christum Iudæis exosum, & ad mortem quæri; non
timet tamen eum recipere, & affectum ostendere. Talis debet esse in Christum affectus, qui
nullo periculo frangatur. Sed quam facili me-
tu tu recedis! *Times, ubi non erat,* aut esse non
debet timor. Psal. 13. Times perdere gratiam
hominis, & cur non Dei, qui potest *E* corpus, *E*
animam perdere in Gehennam? Matt. 10.

2. *E*s hic erat soror, nomine Maria, qua etiam
sedens

sedens secus pedes Domini, audiebat verbum illorum.
Ibid. At, ut ait Aug. serm. 27. de verb. D. Quan-
to humilius sedebat, tanto amplius capiebat.
Vis doctrinam Domini? Sede, in quiete spiri-
tuali; ad pedes Domini per humilitatem. Confluit
enim aqua, ait idem, ad humilitatis convallem.
Audiebat: ad obedientiam promptam signifi-
candam. S. Ber. fer. de assum. Sedens audiebat ad
obedientiam Praeceptoris ad utrumlibet parata.
Ita ergo vacandum divinis, ut non minus prom-
ptus sis ad opera vitae activae.

3. *Martha autem satagebat circa frequens mi-*
nisterium. Ibid. Satagere, est satis agere. Satis
agit, qui id agit, quod agendum est. Unum
corpus sumus, multa membra. Singula suum
agunt. Superior, oculus est: non satis agit, si
agat, quod manus debet; si in singulorum offi-
cia involet, quasi nihil agatur bene, nisi ab ipso.
Linguæ sunt Doctores, Concionatores: non sa-
tis agunt, si agunt, quod capitum est, si superiori-
tatem sibi arrogent. Quocunque tu sis mem-
brum, in quocunque officio: hoc age, quod
agendum est, & satis agis.

F E R I A III.

Martha queritur de sorore, corripitur à Domino.

a. **Q**uia (Martha) stetit, & ait: *Domine,*
non est tibi cura, quod soror mea reliquit
me solam ministrare? Luc. 10. Queritur & de
 sorore, quod non serviat; & de Domino, quod
 non

non jubeat. Agit eorum personam, qui vitæ activæ intenti comparant se cum aliis, qui cum proximo minus operantur, vel quia non possunt, vel quia non licet. Hinc murmura: cur non & iste id agat? Cur ego? Ut hoc evites, cogita: Domino sum curæ, quocumque occuper: sed & alter est illi curæ; etsi hoc non occupetur. Solus debes hoc agere? quid tum? Etiam Dominus solus torcular calcavit. Et quo tu es melior?

2. *Et respondens dixit illi Dominus: Martha, Martha sollicita es, & turbaris erga plurima.* Ibid. Servit Domino Martha, sed cum sollicitudine, & turbatione, ex qua etiam Dominum arguit. Id vero Domino placere non potest. Turbatus animus non dat considerationi locum. Unde effundit quædam prætextu confidentiæ, quæ non sunt hujus temporis, loci, aut personæ, aut non hoc modo dicenda. Sic ergo age, quidquid agis, ut nunquam turberis. Præmeditatio agendorum, aut dicendorum turbationem tollet.

3. *Porro unum est necessarium.* Ibid. Unum edulii genus pro corpore sustentando intelligunt S. Hier. & Greg. quasi dicat Dominus, supervacaneam esse curam plura parandi. Unum edulii genus pro anima, contemplationem Dei interpretatur Cassianus coll. i. c. 8. Cujus tibi pascendi potior cura est? corporis? an animæ? At certe animæ potiore esse debet. Ita enim Dominus probat optimam partem à Maria electam. Vide ergo, quam accurate spiritualia, tanquam pars optima, sint peragenda.

F E.

F E R I A I V.

Christus à Pharisæo invitatus hypocrisim reprehendit.

1. **R**ogavit eum quidam Pharisæus, ut prandieret apud se: & ingressus recubuit. Pharisæus autem coepit intra se reputans dicere: quare non baptizatus essem ante prandium. Luc. 11. Et quod tandem delictum est, quod Christus accubitus manus non laverit? Cur non excusat fama, quæ de Christo erat apud omnes? Superba sui ipsius aestimatio sinistrum de Christo judicium ingessit. Qui bonus est, & humilis, omnia alterius acta in bonum interpretatur. Dic, quid tu agis? Nonne facile judicas? Nonne ex culice facis elephantem? Nonne ab externis non malis arguis internum malum? sed quis tibi revelavit, quæ soli Deo patent?

2. *Et ait Dominus ad illum: Vos Pharisæi, quod deforis est calicis, & catini mundatis; quod autem intus est vestrum, plenum est rapinae, & iniquitate.* Ibid. Non damnat externam munditiem, dum moderata sit, sed majorem curam vult internæ haberi. Cujus tibi potior cura est? conscientiæ? an cubiculi? Animæ, an vestis? Calceum, attendis, ne luto intamines, animæ vero quam es incurius!

3. *Stulti, nonne qui fecit quod deforis est, etiam quod deintus est, fecit?* Ibid. Prævenit objectiōnem, quæ fieri poterat: externam munditiem in lege à Deo mandatam esse. At non minor est

est Deo cura internorum. Non rejicit externos virtutum actus, humiliationem, silentium ad injurias, &c. Sed vult ea ab interno prodire, alias sunt sine anima, & mortua opera. Non sis pictor, qui solam actionibus tuis apparentiam tribuas : sed adde insuper, *de corde puro, & conscientia bona, & fide non ficta.* 1. Tim. 1.

F E R I A V.

Renuit Christus esse Iudex inter duos fratres dissidentes.

1. **A** It ei quidam de turba : Magister, dic fratri meo, ut dividat mecum hereditatem.

Luc. 12. Satis probat affectum ad terrena, qui ob haec legem charitatis infringit, & cum fratre dissidet. De hereditate æterna cum I e s u agendum erat, quam venit nobis parare, & agit de terrena. Quod quis amat, etiam quando cum Deo agendum est, volvit. Unde tuæ in orationibus evagationes? nisi quia, ubi affectus est, illuc rapit cogitationem. Tolle affectus pravos, tolles evagationes.

2. **H**omo, quis me constituit Iudicem, aut Divisorem super iros? Ibid. Hier. in c. 13. Luc. Non dignatur Christus Iudex esse litium, & arbitrator facultatum. Quare? nonne opus erat bonum, asserere cuique, quod suum est? aut fratres reconciliare? Ad finem suum attendit. Ideo ait idem Ambr. *Terrena declinat, qui propter caelestia descendat.* Disce alienis à tua vocatione negotiis te

te non implicare. Qui se Deo addixit , illi se probare debet , ideo enim se illi tradidit. *Nemo militans Deo , implicit se negotiis secularibus.* 2. Tim. 2. Non tibi blandire titulo prudentiae , aut charitatis. nec prudentia nec charitas est , ut agas, quod non est tuae vocationis.

3. *Videte , & cavete ab omni avaritia : quia non in abundantia cuiusquam vita ejus est.* Ibid. Quam errat mundus ! *Beatum dicunt populum , cui haec sunt :* Christus negat in horum abundantia esse vitam , aut felicitatem. Fœlicior vita est , ubi animus inordinatis affectibus liber est. Reliquisti semel omnia, ut liber essem ? vide ne , qui magna reliquisti , nugulis affigas animum. Non inde affectum æstima pravum , quod ampla desideret , aut amet ; sed inde , quod te à Deo avertat. Quid interest sine magno , sine parvo avoceris ? imo insanius est , parvus.

F E R I A V. I.

De Divite avaro.

1. *H*ominis cuiusdam divitis uberes fructus ager attulit. Luc. 12. Vide in hoc homine miseras , quas adferunt divitiæ. *Cogitabat intra se :* quia non habebat amicum , cui confideret ; *dicens : quid faciam ?* ecce quam animo anxius ! *quia non habeo.* Vox pauperis ista ; quia avarus nunquam habet satis. *Quo congregem fructus meos.* En sollicitudo congregandi , quod adhuc potest injuriis cœli destrui. *Hoc faciam ,*

ciam, destruam horrea mea, & majora faciam.
 Ecce instans labor ædificandi, & destruendi. At quod pessimum est, nec unam cogitationem bonam sumpsit, vel Deo gratias agendi, vel iis ad gloriam Dei utendi. Quam foelix tu, quem Deus his malis eripuit! quas non debes Deo tuo grates? Compatere iis, qui pari avaritia torquentur.

2. *Dicam animæ meæ.* Ibid. Nota hic errores. Secum tanquam cum alio loquitur, quasi non sufficeret concupiscentiæ, quod unus esset. *Multa bona habes.* *Bona* vocat, quæ nomen non merentur. Vocat *anima bona*, quæ ejus sunt perditio. *Posita in multos annos:* cum illa aut momento eripi possint, aut ipse illis. *Requiesce.* Quietem suam in illis ponit, in quibus non est nisi labor, & afflictio. *Comede, bibe, epulare.* tanquam pecus easdem escas ponit animæ, quæ sunt corporis. Vide, quibus amoribus terrenorum amor hominem involvat! Ut merito iudicio Dei *stultus* vocetur. *Stulte, hac nocte, &c.* Hinc conclude, quanto magis accedis affectu ad terrena, tanto magis es stultus; tanto sapiens magis, quanto recedis.

3. *Dixit autem illi Deus: stulte hac nocte repetunt animam tuam à te.* Ibid. Ecce momentum, quod claudit omnia. *Hac nocte.* ubi sunt anni plurimi, quos designabat? *Quia autem parasti, cujus erunt?* Non sumes tecum. Quod congregasti, cedet alteri. Nudus ergo tu remanebis, qui eorum, quæ animæ profint, nihil congregasti. *Sic est, qui thesaurizat, & non est dives*

dives in Deum. Alio tu igitur mentem converte , ut sis *dives in Deum* meritis , ac bonis operibus. Vide ne compareas *pauper & miserabilis*. Apocal. cap. 3.

S A B B A T H O.

Quomodo expectandus Dominus in supremam horam.

1. **S**int lumbi vestri præcincti. Luc. 12. & per continentiam castitatis , & per constrictionem appetituum , ne ad terrena defluant: Sic enim , ut talaris vestis , pedes animæ impediunt , quo minus viam cœli expedite gradiantur. *Et lucerna ardentes* bonæ doctrinæ , & sanctorum lumen , non tantum in intellectu , ut cognoscatis ; sed etiam *in manibus vestris* , ut opere exerceatis. *Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum* , quasi jamjam pulsantem fores: *Dominus enim prope est*. Vide quid in te horum desideretur. Pendet anima per inordinatos affectus , quam sœpe luto terrenorum foedas ! Habes lucernam intellectus , sed non lumen charitate. Habes lumina veritatum prædicarum , sed non in manibus , non operibus expressarum. Non expectas Dominum tuum , quia in tempore tuo dormis. Miser quid facies , si hoc momento compareat Dominus ?

2. *Vt cum venerit , & pulsaverit , confessim aperiant ei*. Ibid. Nota vigilantis servi est , qui ut pulsantem Dominum audiat , nullum tumultum patitur ; qui aurem portæ intentam habet , & illico

& illico Domino aperit, qui omnia parata habet, ut non tum primum debeat aut lucernam accendere, aut necessaria parare. Estne ita anima tua constituta, conscientia ordinata, domus interior meritis, & virtutibus instructa? si ita quidem, beatus es. *Beati enim servi illi, quos cum venerit Dominus, invenerit vigilantes.* Si vero vixisti futurorum incurius, somno torporis oppressus, nunc tandem evigila. Omne momentum trahit periculum, & à momento pendet æternitas.

3. *Hoc autem scitote, quoniam si sciret Pater-familias, qua hora fur veniret, vigilaret utique, & non sineret perfodi domum suam.* Ibid. Fur observat horam, qua ipse non observatur. Si non omni hora vigilas, nulla satis vigilas: quia illam observat, qua tu non vigilas. At *dies Domini, ut fur veniet.* 2. Petr. 3. & Jacob. 5. *Ecco Iudex ante januam assitit.* Ergo & vos estote parati, quia *qua hora non putatis, filius hominis veniet.* Non mirare quod furis nomen assumat Deus: tui gratia id facit, ut cautum reddat. *Desisti metuentibus te significationem, ut fugiant a facie arcus.* Psal. 59.

DOMIN. XXIII. POST PENT.

Parabola Ficulnæ in fructuosa.

1. *Arborem fici habebat quidam plantatam in vinea sua, & venit querens fructum in illa, & non invenit.* Luc. 13. Tu es arbor illa plantata in vinea Religiosi status, aut Ecclesiae. A te

quærerit Dominus fructum conformem tuo statui. Ut enim arbor quævis fructum reddit *juxta genus suum*, ita Deus non alium à te fructum quærerit, quam si sit juxta vocationem tuam. Quos ergo fructus protulisti hactenus? quam paucos? plus foliorum, aut apparentiæ fuit in te, quam operum. Vestis te Religiosum magis probavit, quam vita. Nihil invenit in te Deus. O Miser! Itane impostorum dimittes famelicum J E S U M?

2. *Dixit autem ad cultorem vinea: Ecce anni tres sunt, ex quo venio querens fructum in ficalnea hac, & non invenio: succide ergo illam; ut quid etiam terram occupat?* Quot annos expectavit Dominus, ut fructum faceres? tot, quot vitæ dedit, quot Religionis. Quoties venit, per Superiores, per inspirationes, & gratias, querens, & monens, ut fructum feras? Et usque in hanc diem es idem, qui fuisti, nihilo teipso melior. Quanta Dei tui in te patientia! Quanta in te sterilitas! Nonne potuit tibi dicere: *Vt quid terram occupat* hanc tam sanctam, in qua aliis uberrimos fructus ferret? Quid si dicat: *Mors succide illam*: Superior, succide illam ab hac vinea, non est digna, quæ terram occupet?

3. *At ille respondens dicit: Domine, dimitte illam & hoc anno, usque dum fodiam circa illam, & mittam stercora: & siquidem fecerit fructum: sin autem, in futurum succides eam.* Ibid. Agit hic cultor boni superioris partes. Amat ficalneam, seu subditum, pro quo deprecatur: vult ulteriore

rem habere patientiam. Vult *circa illam fodere* increpationibus, & admonitionibus ; vult *misteria stercora*, mortificando, humiliando, ad suæ turpitudinis cognitionem inducendo, in spem reddendi fructus. Sed quorū cultor, si culturam non admitteres?

F E R I A I I.

Mulier, decem & octo annis incurvata,
sanatur.

1. **E**cce mulier, que habebat spiritum infirmatis decessus & octo annis ; & erat inclinata, nec omnino poterat sursum respicere. Luc. 13. In hac considera in terram pronas animas, quæ oculos suos statuerunt declinare in terram. Psal. 16. quarum affectus solum terrena sapiunt. Quo fit, ut oculos cogitationum ad æterna & divina non erigant: Quid infelicius hoc homine? sed quot tu annos in hac infirmitate laborasti? quam parum de Deo cogitasti? quam immeritus fuisti in limo profundi, deprimentiibus te passionibus, quārum impetu ferebaris! O si nunc saltem erigaris!

2. *Quam cum videret J e s u s , vocavit eam ad se, & ait illi : Mulier, dimissa es ab infirmitate tua.* Ibid. Hæc est benignitas J e s u s , nos sua gratia vocantis, & vota nostra prævenientis. Non dimittimur ab infirmitatibus passionum, nisi vocati accedamus ad J e s u s per imitationem. *Et imposuit illi manus, & confessim erecta est.* Semel tantum tactam esse à J e s u s suffecit,

ut erigeretur. At quoties te tetigit manus Domini , per externas internasque afflictiones , & nondum te erigis ad divina ? quoties te toto suo corpore , & sanguine tetigit in Eucharistia , & adhuc terrena sapi?

3. *Respondens autem Archisynagogus* , indignabatur prætexens violationem Sabbathi. Ib. Dominus autem ostendit posse curari citra violationem Sabbathi, siquidem & asinus in Sabbatho adaquatum ducitur. Prætexit Sabbathi cultum, re ipsa invidet gloriæ Christi. Imitaris Archisynagogum, si larvâ virtutis tua tegis vitia ; si ratione defendis ; si externe virtutem præfers, interne tuo commodo servis.

F E R I A III.

Pharisei suadent Christo fugam.

1. **A**cceperunt quidam Phariseorum , dicentes : *Exi, & vade hinc ; quia Herodes vult te occidere.* Luc. 13. Politicum hoc Phariseorum inventum. Simulant amicitiam in Christum, quem perditum vellent. Gravis illis erat gloria Christi, & plausus, quem à populo ferrebat. Ideo sub alio prætextu fugam suadent. Benc agenti ferenda est invidia. Ob hanc juberis aliquando inde abesse, ubi bene es operatus ; cedere officium, quo gloriam Dei promovisti. Quin & magnorum odium prætexetur. Quomodo ad hæc es dispositus ?

2. *Et ait illis : Ite, dicite vulpi illi : Ecce ejicio damonia, & sanitates perficio.* Ibid. Quasi dicat:
Quod

Quod mei est muneris facio : Hinc Herodem non metuo. Impenetrabile scutum contra omnes persecutio[n]es, est, agere quod muneris est, & vocationis tuae. Quid facies inter odia, & calumnias ? *Ejice damonia* passionum tuarum, ut tunc nulla tui dominetur iniquitas. Quid facies oppressus invidia ? *perfice sanitates*, hoc est, à fana mente non discede, ut quid indignum agas, aut loquaris.

3. *Veruntamen oportet me hodie, & cras, & sequenti die ambulare.* Ibid. Ecce in ipso metus objectu constantiam Christi. Perseveraturum se ait, quidquid periculi obviet. Quid tu ais, ubi molestiae occurruunt ? non petis mutare locum, non munus, ut eas declines ? Hocne vero est ambulare in via virtutis, quæ tentatione perficitur ? Et cujus id virtutis est ? Si ad fundum inspicias, est amoris proprii, est animi suorum commodorum amantis.

F E R I A I V.

Sanatur Hydropicus.

1. *E*t factum est, cum intraret Jesus in domum cuiusdam Principis Pharisaorum Sabbatbo manducare panem, & ipsi observabant eum. Luc. 14. Cur fit eorum conviva, quorum novit malitia ? Ut eis profit instruendo. Ita potius consulabat alieno bono, quam suo. Quid tu agis inter eos, qui tibi minus bene afficiuntur ? non declinas ? non evitas ? Observabant eum, & censurabant acta. Esto paratus observari ab omnibus,

& in omnibus; alias non observabis omnia, quæ observanda sunt. Non enim observabis charitatem, quæ patiens est, benigna est, & omnia suffert.

2. *Ecce homo quidam hydropicus erat ante illum.* Ibid. Te ipsum cum S. Aug. 2 quæst. Evang. in hoc hydropico considera. *Hydropem habes concupiscentiam.* In hanc quo es indulgentior, eo evadit dirior. Quo enim cedis magis, magis invalescit. Utinam expertus non es! Vide, quanto studio fit cohibenda. *Si tui non fuerit dominata, tunc immaculatus eris, & emundaberis à delicto maximo.* Psal. 118.

3. *J e s u s dixit ad Legisperitos, & Pharisæos: Si licet Sabbatho curare?* Ibid. Prudens quæstio, antequam opereris: *Si licet? Ipse vero apprehensum sanavit eum, & dimisit.* Apprehendere, est suum facere. Sedul. l. 4. Paschal. c. 13. *Festinat hominem curare, quem magis suum esse desiderabat.* Nemo est animo sanus, nisi eum Christus suum faciat. Vult & te suum facere: cur reluctaris? cur mavis esse tuus?

F E R I A V.

Christus dedocet Pharisæos ambitionem.

1. *Cum invitatus fueris ad nuptias, non discurras in primo loco.* Luc. 14. Arcetur hoc aphorismo prioris loci, aut honoris appetentia, eo argumento, quod eam sequatur confusio ex justa alterius prælatione. Cui te præponis, is tibi Judicio Dei antefertur. Et merito: quia

quia tu tibi Christum postponis. Absit, inquis. Imo facis, si te non omnibus postponis. Christus se omnibus postposuit; *novissimus virorum.* Isai. 53. *abjectio plebis.* Psal. 21. Ergo si vel unice anteponis, anteponis te Christo, qui se eidem postponit. Igitur merito is, cui te præponis, Judicio Dei tibi antefertur, qui *novissimum virorum* omnibus præposuit.

2. *Cum vocatus fueris, recumbe in novissimo loco.* Ibid. Aphorismus hic ad humilitatem spectat. Eum tibi locum suadet Christus, quem ipse elegit: *Elegit autem abjectus esse, & semet ipsum exinanivit.* Non velles quam vicinissimus esse Christo? Ergo debes te infra omnes demittere, quia is se post omnes reposuit.

3. *Omnis, qui se exaltat, humiliabitur; & qui se humiliat, exaltabitur.* Ibid. Alius est ordo mundi, alias Dei. Quo quis inferior est in ordine mundi, eo superior est in ordine Dei, & è converso. Christus in ordine mundi postremus est, in ordine Dei primus. Igitur quantum ad Christum in ordine hominum te depresso, tantum in ordine Dei cum eo exaltaberis. Unde ergo cœcitas tua, qua non vis ex postremis esse? Quid amabilius, quam esse Christo propinquum? Responde tibi, & erubesce.

F E R I A V I.

Parabola de Ove perdita.

1. *E*rant appropinquantes ei Publicani, & peccatores, ut audirent illum. Et murmurabant T 5

rabant Pharisæi dicentes : Quia hic peccatores recipit, & manducat cum illis. Luc. 15. Quam oppositus est fastui Pharisæorum Spiritus Christi ! Illi superbe despiciunt, & vitant peccatores, tanquam immundos ; Christus eos allicit, & blande excipit. Uter in te Spiritus dominatur ? Murmurant, quod *peccatores recipiat*. Quam essemus miseri, si hoc non faceret ! Si te non receperisset, in qua abyso volvereris ?

2. *Et ait ad illos parabolam istam.* Ibid. Qua suum institutum, & finem explicat ; & sic causam reddit, cur peccatores recipiat : *Homo quidam* (ipse Christus) *ex centum ovibus*, sive ex omnibus creaturis rationalibus tum in cœlo, tum in terra, *unam perdidit*, nempe hominem, & te per peccatum. *Dimisit nonaginta novem*, nempe Angelos : ivit *ad illam que perierat*, scilicet ad te : quæsivit te, quot angustiis, & doloribus ! per quæ tormenta sua ? quam arduas vias ivit, à stabulo usque ad Crucem ! Invenit te, sumpfit te in humeros suos, & deportavit te in hoc ovile, in quo vivis. Agnosce, quam turpiter erraveris : quam sequendo unam herbulam voluptatis, in immania præcipitia deveneris. Agnosce tui J e s u benignitatem, & amorem, qui te quæsivit, inventam in hoc ovile detulit. Absit, ut posthac erres.

3. *Et veniens domum convocat amicos, & vi- cinos, dicens : Congratulamini mihi, quia inveni ovem meam, que perierat.* Ibid. O bonitas J e s u mei ! Ego convocare deberem omnes creature, ad gratulandum mihi, quia inventus

tus sum, & vitam recepi : ille sibi gratulatur, quasi me invento lucrum reciperet. Ah! si tantum gaudium habet Deus te invento, noli te ei iterum subtrahere ; imò verò te ipsum denuo illi dona.

S A B B A T H O.

Parabola de filio prodigo.

1. **H**omo quidam (Deus) habuit duos filios ; justos, & peccatores ; & dixit adolescentior ex illis, peccator : *Pater, da mihi portionem substantiae, que me contingit,* Luc. 15. talenta naturæ & gratiæ, quæ bonis, & malis Deus distribuit. *Et divisit illis substantiam.* Dat enim unicuique ipse fine optimo, ut eis ad vitam æternam utamur. Seu justus, seu peccator sis, quanta accepisti à Patre tuo ? quæ dona naturæ ? quantum cumulum gratiarum ? si alteri ea contulisset, quæ non præstitisset ? quid tu illis agis ?

2. *Et post non multos dies :* Ibid. Neque enim peccator diebus multis à peccato abstinet : *Adolescentior filius peregre profectus est*, procul à patria cœlesti, procul à Patre Deo, in regionem longinquam, ut quo remotior esset à Patre, eo licentiosius viveret, nec reverentia oculorum patris refrænaretur. *Et ibi dissipavit substantiam suam,* gratiam, dona supernaturalia; Intellectum quoque, & voluntatem depravavit, vivendo luxuriose, secundum impetum suarum concupiscentiarum. Utinam non is sis, qui hac parabola de pingaris ! Recogita annos adolescentiae tuæ ;

*Delicta juventutis mea, & ignorantias meas ne
memineris Domine. Psal. 24.*

3. *Et postquam omnia consummasset, facta est
fames valida in regione illa, & ipse coepit egere.
Ibid. Semper enim eget, qui nihil Dei ha-
bet: qui vivit secundum concupiscentias; nam
concupiscentia ignis est, qui nunquam dicit: Suf-
ficit. Prov. 30. Et abiit, & adhuc est uni civium,
seu dæmonum, seu pravarum consuetudinum.
Et misit illum in villam suam, ut porcos pasceret,
suos appetitus, & sensuum voluptates sequere-
tur. Et cupiebat implere ventrem suum de siliquis
peccatorum, quas porci infernales manduca-
bant: & nemo illi dabat ad sufficientiam, quia
quo plus peccabat, plus peccare quærebat vel-
uti famens. O misera peccatoris conditio! Quo
devenit, qui semel à Deo recedit, & non illico
revertitur! O nobilis creatura tot ornata donis,
quo sponte tua decidis!*

DOMIN. XXIV. POST PENT.

*Filius prodigus in se revertitur, & pœ-
nitentia ducitur.*

1. *In se autem reversus, dixit: Quant i merce-
narii in domo patris mei abundant panis-
bus, & ego hic fame pereo! Luc. 15. Pœnitentis
forma describitur: Ac primum quidem est agni-
tio miserandi sui status. si tuus non es tam mi-
serandus; est tamen qui possit esse fælicior: &
ad hunc aspira. Non es in regione longinqua
situs, qui vivis inter filios Dei; laboras tamen
mul-*

multarum virtutum defectu : & quod pessimum est , earum famem non sentis. In via perfectionis primum debet esse fames virtutis.

2. *Surgam, & ibo ad Patrem meum.* Ibid. Est propositum *non demorandi in errore impiorum.* Eccl. 17. cum spe veniae concepta ex consideratione affectus paterni. Vidisti,in qua jaceas imperfectionum regione : Dic tandem tibi ipsi : *Surgam :* Pater meus cælestis non me rejiciet , qui non vult mortem peccatoris. Dixisti id saepius : *surgam :* sed nunquam id serio præstisti. Velleitas fuit , non resoluta voluntas. Dic ergo jam : *Surgo ex hac imperfectione , nunquam amplius, et si me mori oportuerit,in eandem lapsurus.*

3. *Et dicam ei : Pater, peccavi in calum, & corram te.* Ibid. Est ingenua confessio , & humilis contritio , pure quod patrem offenderit. Si filius improviso casu patrem vulneret , re postea cognita , quis erit boni filii sensus ? Unicum dolebit, se patrem offendisse. Tu patrem offendisti, non ita quidem ignoranter , ut non peccaveris ; sed non ita scienter, ut cogitaveris te patrem offendere. *Ergo saltem amodo voca eum :* *Pater meus es tu.* Ier. 3. *Iam non sum dignus vocari filius tuus.* Satisfactio est privativa , qua se bono, quo gaudere poterat, libenter privat. *Fac mesicut unum de mercenariis tuis,* est positiva , qua vult affligi. Id tu quoque age. Quoties delinquis , priva te delectabilibus , & sensibilem pœnam impone sine indulgentia. *Et surgens venit ad Patrem suum :* est propositi executio. O si

talia sint tua proposita , quæ statim ad executio-
nem deducas ! Infælicissimum est, semper par-
turire, & nunquam parere .

F E R I A I I.

Filius prodigus cum gaudio à Patre
excipitur.

1. **C**um adhuc longe esset , vidit illum Pater
ipsius, & misericordia motus cecidit super
collum ejus, & osculatus est eum. Luc. 15. Beni-
gnitatem Dei in te peccatorem hic cogita. Non
exprobrat filio malos mores, qui videt , & amat
cor contritum & humiliatum. Quam debet in
te fiduciam , & amorem tanta benignitas, & mi-
sericordia excitare ? Ut prius velis omnia mun-
di tormenta , & infamem mortem sustinere ,
quam ab eo amplius recedere , qui te reverten-
tem tam benigne recepit :

2. *Dixit autem Pater ad servos : cito proferte*
stolam primam, Ibid. gratiæ justificantis ; & da-
te annulum in manus ejus, in signum libertatis
filiorum Dei ; & calceamenta veræ coram Deo
nobilitatis , *in pedes seu affectus ejus* , quibus
coérceantur. *Et adducite vitulum saginatum*
Christum in Eucharistia , & epulemur . Vide
quantum gaudium super te peccatore poeniten-
tiā agente Deus ostendit. Ah ! noli illi hoc
gaudium tollere, ut revertaris ad porcos.

2. *Erat autem filius ejus senior in agro : &*
cum veniret, audivit symphoniam : & interroga-
vit, quid hac essent. Ibid. Audivit reversum fra-
trem,

trem, celebrari ei conviyum ; Indignatus noluit introire , donec rogatus & persuasus est à Patre. Considera hic non invidiam justorum , qua carent , sed magnitudinem amoris , quo Deus revertentem peccatorem recipit , quæ invidiam justis creare posset : & erigere in fiduciam eum semper accedendi , quoties , etiam leviter , delinquis: quia summa ejus voluntas est , peccatores poenitentes recipere. Ut pater seniori filio satisfaciat, ait illi : *Tu semper tecum es, & omnia mea tua sunt.* Hæc justorum portio est , esse cum Domino , & in bonis cælestibus cum eodem communicare. O quale solatium , *tu semper tecum es !* O qualis felicitas: *Omnia mea tua sunt !* & quis velit à tam bono Patre discedere ?

F E R I A III.

De Villico iniquitatis.

I. **H**omo quidam habebat villicum , & hic diffamatus est , quasi dissipasset bona ipsius. Et vocavit illum , & ait illi: *Quid hoc audio de te ? Redde rationem villicationis tuae ; jam enim non poteris villicare.* Luc. 16. In hoc villico te considera , cui Deus non tanquam Domino , sed tanquam Oecono mo dedit bona corporis , & animæ , naturalia , & supernaturalia. Nihil tui habes , etsi studio tuo te aliquid comparasse credas. Obligaris ergo ea omnia ad placitum Dei impendere. Erit hora , qua audies : *Redde rationem , in quid ; quo fine , quo modo ea bona impendisti ? Quidquid non cessit ad gloriam*

gloriam Domini , dissipatum est. Ini mature rationes, quia prope est hora.

2. *Ait autem Villicus intrâ se : Quid faciam , quia Dominus meus aufert à me villicationem ?* Ibid. Unde hæc Villici sollicitudo ? Ex conscientia pessimæ suæ administrationis, & certitudine tollendæ villicationis. At te nulla tangit reddendæ rationis sollicitudo. O si serio cogitares, quam infideliter bona tibi concredita administraveris ! quam salubriter angereris ! Examina, quo impensum corpus? quo corporis sensus? quo intellectus, cogitationes, voluntas, affectus , passiones ? &c. Non ignoras tibi hæc omnia ad Dei gloriam impendenda fuisse. Itanc à te actum ? quantum mundo, quantum carni , quantum amori proprio, ac vanitati datum est? Ut ergo salubris te cura subeat , cogita nunc serio , quid facias. Postea seruerit labor , sera auxilii meditatio.

3. *Et laudavit Dominus villicum iniquitatis, quia prudenter fecisset; quia filii hujus saeculi prudentiores sunt filiis lucis in generatione sua.* Ibid. Sibi in futurum prospicere, res magnæ prudentiæ est. Hoc est in quo filii lucis superantur à filiis saeculi in suo genere. Quam illi ad suos fines disponunt media , quam nullum intentatum relinquunt ! quam instant impense, & quidem *ut corruptibilem coronam accipiant !* 1. Cor. 9. Et quid agis tu, qui filius es lucis, vocatus ad nobilius institutum , gratia majore cumulatus , majoribus auxiliis adjutus ? Filii saeculi mundo placere querunt, tu Deo. Quas illi vigilias impen-

pendunt, quos labores, quas difficultates, quomodo die nocteque de mediis emergendi cogitant! An & tu ista pro Deo, pro æternitate absorbes?

FERIA IV.

Parabola de divite Epulone, & Lazaro.

1. **H**omo quidam erat dôves, qui inducatur purpura, & byssō, & epulabatur quotidie splendide. Et erat quidam mendicus, nomine Lazarus, qui jacebat ante januam ejus, cupiens saturari micis, que cadebant de mensa divitiorum: sed & canes veniebant, & lingebant ulcera ejus. Luc. 16. Quem tu ex duobus fælicem, quem infælicem arbitraris? si sensum consulas, divitem dices fælicem, Lazarum miserum. At fides contrarium docet. Cui assentiris? nonne sensus errat? Et tamen quantum isti indulges? quam è converso odisti necessitate premi, aut re quacumque sensui contraria molestari. Sed, quod fugis, ad salutem dicit, quod sequeris, ad perditionem.

2. Factum est autem, ut moreretur mendicus, & portaretur ab Angelis in finum Abrahæ. Ibid. Hic humilis, ærumnosæ, & in mundo despectæ conditionis est finis. Brevem, & morituram afflictionem immortale gaudium excipit. Quam momentaneum, & leve est tribulationis nostra, quod aeternum gloria pondus operatur in nobis. 2. Cor. 4. Appende in bilance, momentaneum, & aeternum: & vide, an sint condignæ passiones hujus temporis ad futuram gloriam. Roman. 8.

3. Mor-

3. *Mortuus est & dives, & sepultus est in inferno.* Ibid. Hic exitus ejus, qui secundum sensum fælix videbatur. *Ducunt in bonis dies suos, & in puncto ad inferna descendunt.* Job 21. Si nondum capis, quam infælix sit vita, quæ secundum sensum dicitur, ex fine intellige. Momentaneam, & insanam lætitiam æternum vœ sequitur. Quam merito timere debes omnem sensus indulgentiam ! quam illum affligere ! quam coercere ! Ut ei non nimium indulgeas, ultra necessitatem nihil indulge.

F E R I A V.

Cruciatus Epulonis.

1. **E**levans autem oculos vidit Abraham à longe, & Lazarum in sinu ejus. Luc. 16. Vedit à longe Lazarum, quem vicinum nec intuebatur. Videt in gloria, quem in infirmitate despiciebat. Sic rerum vertitur ordo. Rogat : *Pater Abraham miserere mei.* Sed sero nimis. Elapsum est miserendi tempus : Adestit tempus æternæ justitiae. In vita agendum est, quo fruoris in æternitate. *Mitte Lazarum, ut intingat extremum digiti in aquam, ut refrigeret linguam meam.* Nullo non cruciatur membro, de sola lingua queritur. Gravius hujus fuisse tormentum crede, quia lingua inopi Lazaro insultavit ; quid scismata dixeris, aculeos, detractiones ? &c.

2. *Et dixit illi Abraham : Fili, recordare quia acceperisti bona in vita tua.* Ibid. Quæ ? Concupi-

cupiscentiæ carnis : epulabatur quotidie : concupiscentiæ oculorum : erat dives : Superbiæ vitæ ; induebatur purpura, & byssus. Et Lazarus similiter mala. Quæ ? illis bonis contraria. Nam mendicus erat, ulcrosus, despiciens. Nunc autem hic consolatur, tu vero cruciaris. Hæc vicissitudo est : si hic gaudium, ibi tormentum ; si hic tormentum, ibi gaudium. Noli tibi persuadere, & hic tibi posse esse secundum sensum bene, & ibi secundum animam. Ergo quantum hic cruciatum sensui inferes, tantum gaudebis ibi : quantum hic illi concedes, tantum ibi gaudio, & gloriæ detrahes.

3. *Habent Moyser, & Prophetas : audiant illos.* Ibid. Ita Epuloni, ut Lazarus ad fratres vivos poenarum nuncius mittatur, roganti respondetur. Noli querere, ut Deus te per insuffata media ad vitam æternam dirigat. Ut ipse tibi compareat, ut Angelum mittat, qui voluntatem Dei explicet. Habes Superiores, per quos regaris. His te committe. Ita enim Deus statuit ordinatè mundum regere. Ergo usitatis mediis utere, & accuratè iis insiste, quæ statuunt leges.

F E R I A V I.

Parabola iniqui Iudicis, & Viduæ.

1. **O** Portet semper orare, & nunquam deficeret. Luc. 18. Si nullum sit tempus expers periculi, adversus quod oratio sit præsens remedium, tum semper oportet orare. Sed quæ hora

hora est, qua tibi periculum non faciunt, mundus, caro, dæmon, qua in te non est lucta spiritus, & carnis? Hoc periculum tanto gravius est, quanto occultius. Noli ab oratione deficere. Ubi deficis, hostis proficit. Vere, & instanter orantibus Deus assistit.

2. Vidua quedam erat, & veniebat ad Iudicem dicens: Vindica me de adversario meo. Et nolebat per multum tempus. Ibid. Etsi esset iniquus Iudex, qui nec Deum timebat, nec hominem reverebatur; Vidua tamen quotidie eum interpellabat, & toties repulsa orare non desistebat. Videbis tibi à Deo repelliri, quod non impetres ab hac, aut illa tentatione liberari? *Non vult Deus per multum tempus.* Imo tamdiu vult, quamdiu non aufert à te spiritum orationis. quia tam diu te hoc clypeo protegit. Si tu illum rejicias, Deum non culpa.

3. Post hac autem dixit Index: Molesta est mihi hac vidua: vindicabo illam. Ibid. Si iniquus Iudex hoc fecit, Deus autem non faciet vindictam electorum suorum clamantium ad se die ac nocte? En habes promissionem vindictæ de adversariis tuis. Si nondum eam sentis, signum est, quod non ita ores, sicut illa vidua. Dic, quo affectu oras contra illum adversarium, qui blanditur carni, & repugnat spiritui? Æstimationem sequuntur affectus. Forte nec æstimas tuum hostem, affectum carnis, amorem tui, &c. Et quomodo credam te tanto affectu contra eum orare? Agnoscere ergo debes te hostem tui, & agere, quæ in hostem ageres; & non cum hoste tuo conspirare.

S A B-

S A B B A T H O.

Parabola Pharisæi & Publicani orantium.

1. **P**hariseus stans : Luc. 18. Estne hæc humiliis corporis compositio ante Deum ? **O**rabit : Deus gratias tibi ago, quia non sum sicut ceteri hominum. Quæ arrogantia , quæ nullo excepto , omnes præ se despicit ? **R**aptiores , in-justi , adulteri . Tales alios judicat , qui se magnum æstimat. *Velut etiam hic Publicanus.* Qui sibi uni magnus est , temere de alio judicat , cuius interna non novit. *Iejuno bis in Sabbatho, decimas do omnium, quæ possideo.* Quæ ista suarum opum est jaçtantia ? Quæ mica orationis est in tota hac oratione ? **D**amnas jaçtabundum Pharisæum ? Vide ne sis talis , aliorum contem-ptor , tui æstimator . *Ne dicas, sufficiens mihi sum.* Eccl. 11.

2. *E*t Publicanus à longe stans , Ibid. sed non erecta cervice , indignum se reputans , qui proprius aram accederet. *N*on audebat nec oculos ad calum levare ; ex interna sui confusione. **S**ed per-cutiebat pectus suum dolore contritum , dicens : *D*eus propitius esto mihi peccatori . Sibi veniam humiliter rogat. Accipe formam , quam orans sequaris. Sit oratio & meditatio tua humilis : occupetur in tui ipsius cognitione , in expurga-tione animi à pravis affectibus.

3. *D*ico vobis : *D*escendit hic justificatus in domum suam ab illo. Ibid. **H**abes hic de utroque oran-

orante sententiam Dei. Justificatur humilis, damnatur superbus. Ita tu semper melior ab oratione surges, si ejus tempore versatus fueris in humili tui cognitione, & abjectione, iisque affectibus, qui hanc consequuntur. S. Aug. in Psal. 93. *Videte fratres, magis placuit Deo humilitas in malis factis, quam superbia in bonis factis. Ita Deus odit superbos.* Hinc nec te laudabis, nec laudari affectabis. Vives, te, & Deo contentus.

DOMIN. XXV. POST PENT.

Repuerascendum pro Regno Dei.

1. *A dferebant ad illum infantes, ut eos tan-*
geret. Marc. 10. Multum refert, quibus quisque imbuatur principiis à teneris annis. Ipse hoc experiris. O si statim allatus fuisses ad Christum ! si instructionem te adducere volentium acceptasses ! Hoc non egisti ? expedit ergo, ut jam per virtutem fias parvulus, & te à Superioribus ad Christum duci patiaris : Idque tanto magis, quanto in vocatione es tenerior. Quia ab hoc principio omnis reliqua vita dependet. Talis in omnem vitam eris, qualis è prima novitiatus disciplina abibis.

2. - *Quod cum viderent Discipuli, increpabant eos.* J e s u s autem dixit : *Sinite pueros venire ad me.* Ibid. Ostendit Christus, quam charum sibi sit, animas innocentes ad se venire. Venisti innocens ? gratiam inæstimabilem es consecutus. Ex quo tanto gravius tibi incumbit debitum

tum innocentiam apud Christum conservandi. Roga ergo Dominum semper, ut in hunc finem in Eucharistia cor tuum tangat. Committuntur tibi juxta vocationem tuam parvuli? Cura, ut ad Christum adducas potius per virtutem, quam ut per scientias illumines. Non minus enim ad hoc obligaris, quam ad istud. De utroque Deo respondebis.

3. *Taliū est enim regnum cœlorum.* Ibid. Adverte non *istorum* tantum, qui non possunt peccare; sed talium, qui per virtutem non volunt, *est regnum cœlorum.* Ergo debes repuerascere: peccata, &c imperfectiones omnino ignorare, ut agas; simplicitate quadam velut naturali, in bonum ferri; nisi hoc factas, statutum est: *Quisquis non receperit regnum Dei volut puer, non intrabit in illud.*

F E R I A I I.

Dives Adolescens eruditur ad vitam æternam.

1. **E**cce unus accedens ait illi: *Magister bone, quid faciam, ut habeam vitam æternam.* Matth. 19. Quantum in hoc adolescentे est vitæ æternæ desiderium! sed quantum est tuum? Ex cura, quam ejus consequendi causa impendis, mensurare potes. Si parum, aut raro sollicitus es, nullum est tuum desiderium. Et tamen est necessarium. Ergo quotidie quære potius, quid faciam, quam quid docebo? quid disceam? quid loquar? sciens

tiis

tiis & verbis non obtinetur cælum , sed factis.

2. *Qui dixit ei : si vis ad vitam ingredi, serva mandata.* Ibid. Quod sæculari de mandatis Dei, hoc religioso de suis regulis dicitur. Non dico, non ibis ad cælum , si regulas , quæ sub mortali non obligant, non serves : sed dico, non ibis via tuæ vocationis , non ibis expeditius. Imo si spernis, ægre ibis : quia *qui spernit modica, pauperrim decidet.*

3. *Dicit illi adolescens : Hac omnia custodiri à juventute mea.* Ibid. Quam fælix, si hoc dicere possis de juventute tua in vita sæculari ! Quam fælix , si ab ingressu religionis dicere pos sis te regulas observasse ! sed in utroque quam procul abes ! hoc ipsum tibi motivum esse debet ad accuratam earum observationem : quia Deus vult te per hanc viam ad salutem dirigere.

F E R I A III.

Diviti Adolescenti suadetur perfectio.

1. **A***It illi J E s u s : Si vis perfectus esse, vade, vende omnia , que habes , da pauperibus , & habebis thesaurum in celo.* Matth. 19. Marcus præmittit c. 10. JESUS intuitus eum, dilexit eum. Sed quomodo ostendit dilectionem ? docendo viam perfectionis, & thesaurum spondendo. Decet enim non tantum quomodo salvus fiat , sed quomodo in gloria major evadat. Quæ fælicitas tua, si eam bene assequeris , qui

qui sic vocatus es? Quam nihil est, quod dimisisti! quam magnum, quod reponitur! Majorem hunc thesaurum reddere potes, si affectum à terrenis semper magis purifaces.

2. *Cum audisset adolescens, abiit tristis: erat enim trabens multas possessiones.* Ib. Vide quantum noceat affectus ad creaturas. Alle etiam innocens adolescens à Christo avellitur. Sed & tu hoe malo laboras. Vis hoc commodo tuo non carere, & simul cælum obtinere. Emendum est cælum; non plura dando; sed minus retinendo. *Iſai. 48. Elegi te in camino paupertatis,* Qui affectu purior in hoc camino est, electus est. Quid hic tibi ad hoc medium obtinendi cælum est affectus? quām ab omni creatura avulsus?

3. *J e s u s autem dixit discipulis suis: Amen dico vobis, quia dives difficile intrabit in regnum cælorum.* Ibid. Veritas hæc scripta plana est. Ergo à contrario, pauper non difficile intrabit in regnum cælorum. Quām gratulari tibi potes, quod Deus te ad viam cæli reposuerit, quā facilius id obtineas. Sed non crede satis esse, quod reliqueris omnia, nisi & te relinquas, & affectu à creaturis recedas. Non enim Christus tibi difficultatem cæli facit, sed tu ipse, seu affectus inordinatus.

F E R I A I V.

Præmium eorum, qui relictis omnibus Christum sequuntur.

1. *Tunc respondens Petrus dixit ei: Ecce nos reliquimus omnia, & seguti sumus te;*
V quid

quid ergo erit nobis? Matth. 19. Ad questionem de præmio duo præmittit Petrus. 1. *reliquimus omnia.* 2. *secuti sumus te.* quasi tacite dicat: non auderem de præmio quærere, nisi hæc nos præstissemus ostenderem. Reliquistine omnia? etiam te ipsum? curam commodorum, honoris, sensualium? O quam tibi mentiris te reliquistisse omnia, si hæc non reliquisti? Esne Christum secutus? in paupertate? in contemptu? &c.

2. *J e s u s autem dixit: Amen dico vobis, quod vos, qui secuti estis me, in regeneratione cum sedarit filius hominis, sedebitis ēgros super sedes duodecim, iudicantes duodecim tribus Israël.* Ibid. Dignum est honorari à Christo eos, qui ejus amore relictis omnibus facti sunt despecti. Quam tunc jucundum erit Christum inopem, & contemptum elegisse? Cur ergo nunc non eligis? An nunc alia veritas, tunc alia? Dies Domini revelabit falsum, quo nunc niteris; verum, quod spernis. Quoniam honor ille praesente contemptu venalis est.

3. *Et omnis, qui reliquerit domum, vel fratres, aut sorores, aut agros propter nomen meum, centuplum accipiet, & vitam eternam possidebit.* Ibid. Relinquenti sua spondetur præmium. Quantum? Centuplum. Neque id in alteram vitam rejicitur, sed in hac datur. Quid utilius? Adjicitur certitudo futuræ vitæ: Quid jucundius? Quare ergo quandoque tristis es anima mea? Fierine potest, ut non vivas contenta tuo centuplo? Non recepi, iaquis. Mentiris.

Marc.

Marc. 10. *Nomisq; qui reliquerit omnia, qui non accipiet centies tantum nunc in tempore hoc cum persecutionibus.. Si non receperisse te dicis, mendacem facis Deum. Non experior, inquis. Ergo vere non reliquisti omnia, non te omnino exipoliasti. Ergo affectum omnem evacula, ut experiaris.*

F E R I A V.

Parabola Operariorum in Vinea.

1. **S**imile est regnum celorum homini patris familiæ, (hic Deus est) qui existit primo mane, circa horam tertiaam, sextam, nonam (in omni hominum ætate) conducere operarios in vineam suam, Matt. 20. sive in statum quendam cuique certum vivendi. Circa undecimam vero existit, & inuenit alios stantes, & dicit illis; quid hic statis tota die otiosi. Agnosce te in vineam ad societatem vocatum, & gratias age. Vide ne hinc sis otiosus, si forte, antequam conducereris, fuisti, Nihil est magis tuum, quam tempus; cuius usus à te uno solo pendet, ut omni momento uti possis vel in vitam, vel in mortem. Sed nihil est minus tuum, quam tempus; cuius æque, ac vita abusus est vetitus. *Quod enim vivimus, Deo vivimus. Et quantum tu temporis projicis otiosis colloquiis? Tantum gloriam omni hora negligis, quanta bona interim facero potuisse, S. Bonav. l. 1. de prof. Relig. c. 13.*

2. *Cum vero autem factum esset, Ibid: (primo post mortem momento) dixit vinea procuratori;*

tori: *Vota operariis*, & reddere illis mercedem. Quanto hoc verbum erit solatio! sed solum operariis, non otiosis. Illum vesperum saepe cogita. *Adeffe festinant tempora.* Deut. 32. Reddit ergo mercedem, sequalem omnibus, et si alii longiore, alii breviore tempore laboraverint. Deus enim in opere magis fervorem, & puritatem intentionis attendit, quam tempus impensum. Veneris autem mane aut sero, ad mensuram fervoris recipies. Noli tibi de annis religionis blandiri: Deus ponderat fructum emendations.

3. *Venientes autem primi, & accipientes murmurabant.* Ibid. Hic sensorum, sed rapidorum defectus est: Putant tibi plus deberi, quia diutius sunt in religione; & non cogitant, quo animo, quo profectu. *Nos portavimus pondus diei, & astus.* Contemnunt alios. *Hic novissimi una hora fecerunt.* Ipsi juvenes, heri nati, &c. Et non conferunt futuri tempore, cum illorum fervore. Denique invident? *Pater illos nobis fecisti.* si quid juveni bene merito concedatur, si elevatur, &c. Quibus inerito respondetatur, *Non facio tibi injuriam.* Absunt ista a te: sed quantum tempore, tantum virtutibus, & meritis procede. **PER FAVI:** et rite agrotante.

1. **M**iserant ergo sorores Lazarum ad JESUM, dicentes: *Ecce quem misericordia infirmatus*

Joan.

Joan. 11. Quærunt fratris sapientiam ab optime Medico cum fiducia, & indifferentia. Non elegant sua merita, nec suum, aut fratris in Christum affectum; sed solum amorem Christi in Lazarum. Id enim, quo solo persuadetur, ut nobis benefaciat, est amor, quo in hospitio fertur. *Dixit eis Jesus:* *Infirmitas hac non est ad mortem, sed pro gloria Dei.* Sanò judicio credere debes morbum illum fuisse Lazaro beneficium, quod inde emerget gloria Dei. Non aliud de tuis malis judica, ut te illis subdas humiliter, ne Deo gloriam fureris.

2. *Diligebat autem Jesus Martham, & sororem ejus Mariam, & Lazarum.* Ib. Quomodo ergo, ut audiret, quia infirmabatur, tuus manus in eadem loco duobus diebus? Hoc ergo est amare, non succurrere in tempore pati amici mortem, amicorum afflictionem? Ita Deus amat, non molliter, sed utiliter ad finem, ad quem nos creavit. Patitur, & vult Lazarum mori; quia hoc erat pro gloria Dei. Credisne Deum velle eas afflictiones, quas pateris? Certe si nollet, non affligerent. Ergo credere esse pro gloria Dei; quia quidquid vult, ad hunc finem vult. Hoc si serio cogitaveris, mollius feres.

3. *Lazarus mortuus est:* & gaudeo propter vos, ut credatis, quoniam non eram ibi. Ibid. Ostendit Jesus, ita à sua providentia ordinari ea, quæ putamus mala, ut inde emergant bona. Et hunc ex afflictionibus tuis vult fructum Deus, nisi tu impediias. Pateris? vult, ut credas eum esse Dominum, te servum; eum posse

posse de te ad libitum disponere, te obligatum obsequi. *Sed eamus ad eum.* Hoc in omni tribulatione solatium cape, quod ait per Psalm. 90. Deus, *Cum ipso sum in tribulatione.*

S A B B A T H O.

Venit Iesu sūs Bethaniam, ut Lazarum resusciteret.

1. **V**enit ergo Iesu s, & invenerit eum quatuor dies in monumento habentem. Joan. 11. Non illico Deus adest afflictis rebus, sed desperatis, velut dum humana juvare non possunt remedia, ipse adivisse intelligatur; velut nostra quoque, quamdiu possemus, applicetur industria. Sic in Domino spera, ut tu quoque ad te juvandum coopereris: sic cooperare, ut spem totam in solo Deo reponas.

2. *Domine, si fuisses hic, frater meus non fuisset mortuus.* Ibid. Durum sororum Marthæ, & Mariæ hæc est querela, sed modesta, & amica. Errant, si credant, quod absens corpore mortem impedire non potuerit. Potuit; sed non voluit: imo ideo adeste distulit, ut non velle intelligeretur. Mira res, quod Dei voluntatem ad nostram trahere velimus. Oppositorum faciendum est. *Divina voluntas est nostra regula.* Si tuam illi perfecte substernas, nihil unquam eveniet mali: quia quām illa est Deus, tam malum velle non potest.

3. *Martha vocavit sororem suam, silentio dicens: Magister adest, & vocat te,* Ibid. Quæ fidelitas

litas Marthæ? Vult participem solatii Mariam.
 Quod solatum Mariæ? *Magister adest.* Quæ
 dulcedo? *Vocas te.* Quis affectus, & amor
 Mariæ? *Ut audivit, surgit cito, & venit ad
 eum.* Estne tuus tantus, ut statim properes,
 cum te Deus, vel obedientiæ signo, vel bo-
 na inspiratione vocat? Non detinent te ali-
 quando solatiola humana? Maria autem reli-
 quit Judæos, qui erant cum ea in domo, & conso-
 labantur eam.

DOMIN. XXVI. POST PENT.

Lazari resuscitatio.

1. *I*esus ergo ut vidit eam plorantem, infre-
 muit spiritu, & lachrymatus est. Dixerunt
 ergo Judæi: *Ecce quomodo amabat eum.* Joan. 11.
 Ex paucis lachrymis, quas Christus pro Lazaro
 fudit, colligunt Judæi magnum illius in hunc
 amorem, quem non capiunt, sed admirantur.
 Majora pro te fecit Christus: sanguinem fu-
 dit; vitam posuit; in S. Eucharistia seipsum
 dedit: & amorem nondum intelligis? si intel-
 ligeres, redamares: non verbo, sed opere. Hoc
 certe non satis offendis. Nam qualia sunt ope-
 ra tua?

2. *Ait Iesus: tollite lapidem.* Ibid. Quæ
 in suscitatione Lazari aguntur, typus sunt eo-
 rum, quæ fiunt, ut ab imperfectione tua sur-
 gas. Tollendus est lapis, & affectus omnis, qui
 impedimento esse potest ad resurgendum. Pos-
 set Iesus verbo eum tollere, sed mandat

tibi, ut tollas ; quia tuam vult cooperationem : tu autem velles , ut se solo te sanctum faceret, & tu nullam subires difficultatem. *Dicit ei Martha : Domine, jam fætet : quatriduanus est enim.* Agnosco fætorem imperfectionum mearum , in quibus , non quatriduo , sed multis annis ja- ceo. Sed quam bonus J e s u s ! non offenditur fætore , ut abstineat suscitare. Miserum me, si ejus bonitas non esset tanta !

3. *Tulerunt ergo lapidem* : Ibid. In circumstantiis resuscitantis J e s u , & resuscitati Lazari agnoscere, quid tecum agatur , & resurgas. 1. *ergo tulerunt lapidem*. quia ponenda est cor-dis durities,& obstinatus affectus. 2. *Elevat sursum oculos* : quia cogitatio à terrénis vertenda est ad cælestia. 3. *Voce magna clamat* : quia audi- ri vult , ut inspirationibus ejus obsequaris. 4. *Prodit Lazarus ligatus manus & pedes* : quia etiam post mille proposita , quibus tibi vidérис resurgere , adhuc adhæreret tibi pravi habitus. Sed de his dicitur : *solvise eum* : ut iis tollendis ferio adlabores.

F E R I A I I .

Filiī Zebedæi primas sc̄des ambiunt.

1. *A ceffit ad eum Mater filiorum Zebedæi cum filii suis, petens ab eo : Dic, ut se-deant hi duo filii mei unus ad dexteram, & alter ad sinistram in regno tuo.* Respondens J e s u s di-xit : *Nescitis, quid petatis.* Matth.20. De regno agunt, dum Christus de cruce. Etiam in schola Christi

Christi reperitur ambitio. Didicisse in hac debitas humilitatem & tui contemptum. O pessime discipule, qui terrena sapis, & punctum honoris quæris, ubi Deus abjicitur ! *Vere, nescis, quid petas.* Regnum Dei non acquiritur honore, sed contemptu. Hunc tu fugis, & tamen vis regnum Dei. Quæ stoliditas tua ?

2. *Ait illus : potestis bibere calicem?* Ibid. Insinuat viam obtinendi regnum: non sedendo, sed per violentiam, per passionem, per mortificationem. *Quem ego bibiturus sum.* Si dicat tibi Jesus: Ego Dominus tuus, Deus tuus præcedam te. amarus est calix, ad cuius solam cogitationem ego sanguinem sudabo; sed tamen *bibiturus sum:* quid tu dices? Ah resolve te: dic animose: possum per gratiam tuam, & volo. Dulcior est, postquam Jesus eum bibit. Quid non fecisti pro noxia in terris gloria? & vilius tibi erit coelum?

3. *Sedere ad dextram meam, vel sinistram meam, non est meum dare vobis.* Ibid. Vobis ambitionis, & nondum meritis; sed sola cognatione prætententibus: Non sibi potestatem doesse afferens, sed meritum creaturis. Ambr. l. 5. de fid. c. 2. *Regnum celorum non persona, sed vita paratum est.* S. Hieron. Merita ergo Christus exigit. Sed quæ sunt tua? quam lentus affectus! quam sterilis manus!

F E R I A III.

Cœcus ad Iericho illuminatus.

1. **B**artimæus cœcus sedebat juxta viam mendicans. Marc. 10. In hoc cœco statum animæ tuæ considera. 1. Cœcus es ad divina, quibus intelligendis mentem non applicas; & dum lucem mundi quæris, cœli amittis. 2. Sedes in torpore animi, dum in spiritu nihil progereris, etiam post tot annos religionis. 3. *Iuxta viam es, non in via regularum tuarum.* 4. Mendicas à pertranseuntibus creaturis solatiola, non à Deo, quem fastidis. Nonne tœdet, & pudet te miseriæ tuæ?

2. *Cum audierisset, quod Jesus Nazarenus est, scepit clamare.* Ibid. Quod in curam corporis egit hic cœcus, agendum tibi est in curam animæ. 1. Captat primam occasionem: tu quot præteristi? quæ hodie dabitur, forte ultima est. 2. Increditus à turba, magis clamat: *Jesus fili David, miserere mei.* Non placebis mundo, tumultuabuntur passiones; perseverandum est; quia contra sensum eundum est. 3. *Proyecto vestimento suo exilit.* Projicienda est larva simulatae vitæ, quæ te tegit, & in candore animi ambulandum.

3. *Jesus dixit illi: Quid tibi vis faciam?* Bonitas Dei magna! sed perversa tua cœcitas, si quærendum à te sit: quid tibi velis fieri, & non potius cum indifferentia, & promptitudine quæras, *Domine quid me vis facere?* Si videre nolis quanto præstantius sit, te Dei voluntati ad-

adhærere, aut superiorum, quam eorum voluntatem ad tuam flectere. Dic cum cœco: *Domine ut videam voluntatem tuam ; quam ubi vides, debes illuminatus eum sequi in via.*

F E R I A I V.

Zachæus querit Iesum videre.

1. *E* T ecce vir, nomine Zachæus, & hic præcepis erat publicanorum, & ipse dives : & quarebat J E S U M videre, quis esset. Luc. 19. Mira, quia rara res ; *Dives*, & *princeps publicanorum*, desiderat videre Christum, sed motus instinctu Spiritus sancti : ad quem instinctum quarebat. Ut videoas non curiosum tantum, aut languidum fuisse desiderium, sed operativum. Scio, quod velis videre J E S U M ; sed non quæris ; non adhibes constanter ea media, quæ faciunt. Miserum te, qui meritis desideriis consumeris !

2. *E*t non poterat praeturba, quia statuta pusillus erat. Ibid. Duo hic habes, quæ te impediunt quo minus Deum perfecte videoas, & ei prope jungaris. primum est *turba*, seu tumultuantes tui affectus, & indomitæ passiones animi. hæ ubi te vis Deo applicare, te retundunt. secundum est, pusillitas tua, qua nec super illas emines, nec perrumpis. Agnosce ex te ipso, quam hoc verum sit, ut cognitione hac ad eas opprimendas ducaris.

3. *E*t præcurrens ascendit in arborem sycomorum, ut videret eum, quia inde erat transiturus.

Ibid. Hic habes, quid agere debeas, ut J E S U M
videas; 1. Debes *pracurrere* turbam, assidua
præmeditatione, & declinatione occasionum,
quibus soles tuis passionibus obsequi. Laberis;
quia quid agas, non satis cogitas. 2. Debes te
collocare eo loci, quo *Christus est transiturus*,
id est, occasionem boni quærere, & amplecti.
3. Debes *ascendere sic omorum*, id est, *vanitatem*
sacculi vestigio proterere. S. Ambr. 1. 8. in Luc.
debes id non refugere, quod mundani censent
stultitiam. Quid tibi ad hæc animi est?

F E R I A V.

Zachæus Christum excipit hospitio.

1. **S**upiciens J E S U S vidit illum, & dixit:
Zachæus festinans descendit; quia hodie in
domo tua oportet me manere. Et festinans descen-
dit. & excipit illum gaudens. Luc. 19. Non de-
erant plura Christo diversoria: Zachæi domum
elegit, quia ille maximo ejus videndi tenebatur
desiderio. Desiderio ergo nostro trahitur maxi-
me. Noli à desiderio remittere, etiam cum in-
venieris Christum; quia semper habes, quod qua-
ras. Quidquid enim scias, & agas, semper plus
est, quod nec scis, nec agis. Fructus desiderii est,
quod Christus divertat. *Quomodo? oportet, qua-*
si cum quadam necessitate, me manere: non
transeunter divertere. Vellesne hoc tibi eveni-
re? Ergo accende in te desiderium Christi.

2. *Stans autem Zachæus, jam generosus, &*
ad calcanda bona mundi resolutus: Dixit ad
Domi-

Dominum : Ecce dimidium bonorum meorum do pauperibus ; & si quid aliquem defraudavi, reddo quadruplum. Ibid. Quod fuit desiderium absentis Christi , migravit in amorem præsentis. Quasi non posset hic amor stare cum amore temporalium, statim horum contemptus secutus est. O quoties divertit ad te Christus, idem omaino, qui ad Zachæum ! Et neandum fastidis tua commoda, & sensuum oblectamenta. Unde hoc? quia nec vivum habes Christi desiderium, nec amorem. Age , si erro , quibus operibus probas amorem ?

3. *Ait Dominus ad eum : Quia hodie salus domui huic facta est. Euthymius hic : Salus facta est ejecta perditione, que in ea morabatur. Audis? Quod non antea fiat salus , quam ejiciatur perditio. Ex te perditio tua.* Of. 13. Non ergo antea salus, quam tu à te ipso ejiciaris ; nisi exturbes amorem excellentiæ , commodatum , gloriæ . Si hæc menti tuæ adhuc inhærent , longe es à salute : nec Christus in te inhabitat. Recede à te , & Christus, ac cum eo salus accedet ad te.

F E R I A V I .

Granum frumenti cadens in terram.

1. *Nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit, ipsum solus manet ; sed autem mortuum fuerit, multum fructum affert.* Joan. 12. S. Aug. tr. 51. Seipsum Jesus dicit ; ipse erat granum mortificandum. Cecidit hoc gra-

num in terram mortalitatis nostræ , mortificatum est per passionem, & crucem. Fructum attulit salute in omnium prædestinatorum , & gratias reproborum. An & tu granum es in spica Ecclesiæ , aut Religionis , quæ ex illo grano prodiit ? Debebis ergo fieri *panis Christi* , ut de se ajebat S. Ignatius M. Ergo debes tritura-ri, ergo moli, ergo subigi, ergo in fornace multarum adversitatum excoqui. Non hoc ages, ac patieris, ut Christi panis efficiaris ?

2. *Qui amat animam suam, perdet eam ; & qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam.* Ibid. Sensum de grano frumenti ad nos extendit, ut multum fructum feramus in vitam æternam. In qua tu classe es ? amantium animam suam sensuali amore , an eam odio habentium, resistentium pravis appetitus, & sensui nihil indulgentium ? A te stat, ut hoc, aut illud eligas. At obsecro non consule sensum, sed finem. Hic amantium, est perditio ibi, & in æternum. Veritas dixit. Hic mortificantium, est ibi beatitudo æterna. Huc consilia dirige, quò creatus es.

3. *Si quis mihi ministrat, me sequatur.* Ibid. Ad eos fermo est , qui ministrant Christo in procuranda aliorum iælute. Ab his *operum sequelam, ac imitationem exigit.* S. Chrysost. per viam solidæ mortificationis; quam cum suadere debent omnibus, quos volunt in viam salutis adducere : necessarium est, ut & ipsi eam ambulant. Quid ergo tu agis ? vis ministrare Christo , sed non vis mortificari. Si rei ipsius honestas,

ftas, & Christi exemplum tibi hoc non persuadent, persuadeat præmium : *Vbi ego sum, illic & minister meus erit.*

S A B B A T H O.

Christus in Cruce exaltandus.

1. **E**go, si exaltatus fuero à terra. Joan. 12. Sermo est de exaltatione in Cruce. Suam ergo exaltationem, & gloriam constituit Christus in Crucis humilitate. Et nos gloriari oportet in Cruce Domini nostri. J E S U Christi. Gal. 6. Quam vereor, ut tu gloriam tuam quæras non in confusione ! sed in laude hominum, in plausu, in jactantia talentorum. Hoc vero est, gloriæ Christi adversari. Omnia traham ad me ipsum, hoc est, meæ potestati subjiciam. Per Crucem enim adeptus est Christus, ut in nomine J E S U omne genu flectatur. Philip. 2. Scis, quare passiones tuas tibi non subjicias? quia non exaltaris à terra, non ascendis in crucem per calcatum superbiam. Posthac ergo absit tibi gloriari, nisi in Cruce Domini nostri J E S U Christi.

2. Respondit ei turba: Quomodo tu dicis: Oportet exaltari filium hominis? Quis est iste filius hominis? Ibid. Hæc est ignorantia turbæ. Videt, & audit præsentem filium hominis, & non agnoscit. Tu quidem ignorantiam similem non prodis verbis, sed factis. Offert se humilitatis occasio: audis interne monentem Deum. Hic calca tuam superbiam. Respondet confusionis timor: Erit alia occasio: Non est opus hæc publice fieri,

fieri, &c. Tanquam Christus non esset in facie mundi suspensus. Merito ergo te reprehendat Christus : *Adhuc modicum lumen est in vobis.* Merito moneat : *Ambulate dum lucem habetis,* licet modicam, qua utendum est, ut ad maiorem pertingas.

Cum autem tanta signa fecisset coram eis, turbis, non credebant in eum. Ibid. Vita prava, & corrupta adferebat impedimentum. Multa Christi dogmata intelligis mente, sed quia pravi affectus alio inclinant, facto non exprimis. *Veruntamen ex Principibus multi crediderunt in eum;* sed quam imperfecte ! Nam propter Pharisaeos non confitebantur, ut è synagoga non ejercentur. Quid non possunt humani respectus ? *Dilexerunt enim gloriam hominum magis, quam gloriam Dei.* O pudor, ne dispiceas homini, eligis Deo displicere !

DOM. XXVII. POST PENT.

Ex lumine quisque suo judicabitur.

1. **E**go lux in mundum veni, ut omnis, qui credit in me, in tenebris non maneatur. Ioan.
12. Sedemus in tenebris intellectus obfuscati, & in umbra mortis, quam nostræ faciunt concupiscentiae. Offert se lux, & invitat nos. *Qui sequitur me, non ambulat in tenebris.* Ioan. 3.
- Sed amamus magis tenebras. Unde? Quia lux haec non est otiosa, fides non sufficit mortua, sed operativa esse debet. Piget lucem semper se moventem, Christi virtutes sequi. Et sem-

POST PENTECOSTEN. 473
semper ita? Ademptam corporis lucem ut re-
cuperes, quid non ageres? tam parvi est tibi lux
animæ?

2. *Qui spernit me, & non accipit verba mea,
habet, qui judicet eum. Sermo, quem locutus sum,
ille judicabit eum in novissimo.* Ibid. Absit, in-
quis, ut spernam Christum: immane hoc sce-
lus est: At non *accipis verba ejus per inspiratio-
nes, & lumina, per regulas, per superiores tibi
dicta.* Atqui hoc ipsum est Christum sperne-
re. *Hæc te judicabunt in novissimo.* Dicitur
enim: hoc lumen oppresisti, hanc admonitio-
nem sprevisti, hanc regulam proculcasti. Vide
ergo, ne qui spernis, spernaris.

3. *Ego ex me ipso non sum locutus, sed qui misit
me Pater, ipse mihi mandatum dedit, quid loquar.* Ibid. Quam fælix in illa hora futurus es, si di-
cere possis: ex meipso nihil locutus sum, nihil
egi: sed omnia ex mandato Dei, vel superio-
rum. Sed hoc forte magis voves, quam præ-
stes. Nihil agis ad invitationem sensus? Nihil
dicis ex passione? Hocne est agere, & loqui ex
mandato Patris? Noli te supremo illo solatio-
privare, quod nemo tibi aliud dare, aut tollere
potest, quam tu ipse.

F E R I A I I.

De Ficu maledicta.

1. **M**anerevertens in civitatem, esuriit. Et
videns fici arborem unam securus viam,
venit ad eam, & nihil invenit in ea, nisi folia tan-
tum.

tum. Matth. 21. In hac sicut te considera. Esurit Dominus fructus operum tuorum ; quos, si ingenuus es, huc ipso titulo reddere debes, quia ille esurit. Venit ad te per tot gratias, quas ad bene operandum impertit. Veniet per particulare judicium in morte. Age, quos fructus protulisti ? Nihil invenit, quod sapiat. Quia delusisti homines simulatione, & externa virtutis facie, fuerunt *folia tantum*. Vellesne in illo judicio ita fructuum vacuus inveniri ?

2. *Et ait illi: Nunquam ex te fructus nascatur in sempiternum.* Ibid. Et quare ? quia tantum folia habet. Sed tamen *nondum erat tempus fructorum*, ait Marc. 11. Mystica est significatio. Si ab arbore extra fructuum tempus fructum requirit, quanto certius requiret a te in tempore redendae frugis. Et adhuc tempus negligis ? Occasiones praeteris ? gratias dissipas ? Et solis contentus foliis simulas fraudulenter virtutem ? Non times illud : *Maledictus qui facit opus Dei fraudulenter.* Ier. 48.

2. *Et arefacta est continuo ficalnea.* Ibid. subtracto scilicet succo, quo aleretur. Haec est eorum poena, qui gratiis non respondent. Succus, quo alantur in fructus bonorum operum, sunt auxilia gratiae ; haec merito subtrahuntur iis, qui non utuntur. Hi exsiccantur deserti a gratia, sine qua certum est, non posse a nobis ullum opus meritorium fieri. Unde qui noluerunt, cum poterant, non poterunt, cum volent. Non satis hoc est, ut ad correspondendum gratiis te moveat ?

FERIA III.

Parabola Vineæ elocataæ.

1. **H**omo erat Paterfamilias, Deus, qui plan-
tarvit vineam, Matth. 21. animam
tuam, & separavit circumdedidit ei, mandatorum, ac
regularum; & fodit in ea torcular Sacramento-
rum, ex quibus gratia fluit: *Et edificavit tur-
rim*, sive providentiaz suæ, sive Angelicæ prote-
ctionis, sive superiorum vigilantiaz, & locavit
eam agricolis, tibi. • Plantavit ergo te, qui crea-
vit te, in spem fructus, ut Dominum Deum
tuum laudes, & reverentis, eique servias. At
quem fructum dedisti? forte labruscas, & uvas
fellis. Quoties dissipasti sepem? quoties feris
aper, seu depravatus affectus depastus est vineam?
quæ reverentia tua in Sacraenta sanguinis
Christi? Quis respectus, & cura vigilantiaz divi-
næ, Angelicæ, superiorum? Et tamen non tibi
donata est hæc vinea, sed locata. Exigetur à te
fructus; quid respondebis?

2. *Cum tempus fructuum Appropinquasset, mi-
sit servos suos ad agricolas, ut acciperent fructus
eius.* Ibid. Quid fecerit Deus tibi, quid tu illi,
exprimitur. Quoties misit ille servos suos, con-
cionatores, superiores, internas inspirationes,
monentes ut fructum dares. At tu, sicut *Agri-
cola apprehensis servis alium ceciderunt, alium
occiderunt, alium lapidaverunt;* ita gratias in va-
num accepisti, quibus noluisti cooperari, in-
spirationes extinxisti, admonitiones spre-
visti.

visti. O bonitas Dei ! ô tua ingratitudo !

3. Iterum misit alios servos, plures prioribus, & fecerunt illis similiter ; Ibid. & quidem tertia vice. Habes perfectæ obedientiæ typum. S. Greg. Cum compertum haberens alios servos crudeliter coesos, sum tamen mittuntur, nec dubitant, nec rationes excusandi queruntur, sed imperata sine discussione perficiuntur. Nonne parem à te obedientiam status tuus exigit? Leg. reg. 3 i. Summarii. Estne talis tua obedientia ?

F E R I A . I V.

Unici filii crucidatio.

1. **N**ovissime autem misit ad eos filium suum, dicens: Verebuntur filium meum. Matth.

21. Post tot contemptas gratias , poterat te Deus pletere. Sed usus misericordia misit adhuc filium suum in viscera tua sub speciebus Eucharisticis , ut ejus te charitas accenderet, humiliatio deprimeret , crux, & passio ad mortificationis fructum dandum induceret. Debemas reveri filium Dei ; ejus doctrinam, & exempla amplecti. Sed quam longe tu ab ejus vita abiisti?

2. *Agricola autem videntes filium, dixerunt intra se: Hic est heres ; venite occidamus eum.* Ibid. Quam parum reveriti sunt filium ! Neque tu magis, qui non es veritus peccare. Ejecisti eum extra vineam, ubi locum dedisti peccato. Occidisti eum in temetipso , & sanguinem ejus indigne proculcasti. Tu non es reveritus filium

filium Dei : reverebitur eum Pater , cum ad iudicandum venerit , & filii vulnera contra te perorabunt.

3. Cum ergo venerit Dominus vinea , quid faciet agricultoris illis ? Ajunt illi : malos male perderet . Ib . Quid aliud expectare poteras ex tam indigna filii Dei trahatione ? Sed misertus est ei Deus . Ne male te perderes , eo te loci constituit , ubi te bene perdas per assiduam mortificationem . Hoc vero quam necessarium est tibi frenum , ne relabaris ? sed quam facile illud excutis , & declinas ?

F· E· R· I· A· V·

Nuptiae filii Regis.

1. **R**ex fecit nuptias filio suo , & misit servos suos vocare invitatos , & nolebant venire . Matth . 22 . Pater aeternus desponsavit filium humanae naturae . Instruxit convivium Evangelicæ doctrinæ , & perfectionis . Ad hoc dum multis etiam te invitavit . Addeixisti te venturum per susceptionem religiosi status . Misit ergo servos suos inspirationes sanctas , quæ dicerent tibi : Prandium meum paravi : occasio qua perfectioni studeas , in promptu est . Sed tu neglexisti ; abiisti in villam prævorum affectuum , invisti ad negotiationem solitorum à creaturis ; sprevisti invitantes inspirationes . Advertis iadignitatem ?

2. Rex autem iratus perdidit homicidas illos . Ibid . Cur non misit alios , atque alios servos , ut superior Pater filias ad vineam ? Cur statim

statim iratus est, & perdidit illos? quia illic servi debitum exigebant, hic gratiam convivii offerebant. Apud Deum autem, ut insigne maiestatis est, conferre gratias, ita crimen est læse maiestatis contemptus gratiae. Et quot tu gratias ejus contempsti? Idem enim est contemnere, ac nolle cooperari. Ergo perdi meruisti. Misericordiae Dei debes, quod ad te adhuc alios servos mittat, alias, atque alias inspirationes, ac lumina. Vide ut humanius excipias.

3. *Nuptiae quidem paratae sunt; sed qui invitati erant, non fuerunt digni. Ite ergo ad exitus viarum, & quoscunque inveneritis, vocate ad nuptias.* Ibid. Detrectasti hactenus convivium Evangelicæ perfectionis, seu trædio vendendi, seu difficultate te à terrenis abstrahendi. Indigne te egisse agnoscis. Pone ergo te ad exitus viarum tuarum, dico ad exitum vitæ. Consule mortem, quid suradeat? an eundum ad hoc convivium perfectionis? an negligendum? Accipe consilium. Quod tunc egisse desiderabis, nunc age. Serum tunc est desiderium.

F E R I A V I.

De homine non vestito ueste nuptiali.

I. *I*ntravit autem Rex, ut videret discumbentes, & vidit ibi hominem non vestitum ueste nuptiali. Matth. 22. Per uestem nuptialem intellige vitam, & mores statui conformes.

mes. Expende an tui sint tales. *Et ait illi, cum indignatione : Amice, per ironiam ; quomodo
huc intrasti, non habens vestem nuptialem ? Non
satis est apparere te religiosum ; esse oportet
moribus, & vita. Si Deus hoc momento ad
examinandum te particulari iudicio evocaret,
qualem putas inveniret ? At ille obmutuit. Ap-
pad Deum nullam poteris excusationem praetexere : confusus obmutesces. At nunc dum
tempus habes, loquere deprecando, & vestem,
quae Domino placet, para.*

2. *Tunc dixit Rex ministris : Ligatis manibus,
et pedibus ejus, mittite eum in tenebras exteriores.* Ibid. Expellitur, ait Ambr. ser. 3. de Nativ.
*quia cum peccator esset, sanctitatis sibi meritum
vendicabat.* Non facile tolerat Deus in religione eum, qui mores, & vitam religioni non conformat. Certe quod timeas, habes ; si tua vita est alia. Etsi te latere in multitudine posse credas, Deus manifestabit abscondita. Etsi non ejiciaris à Religione, ejiciebis à facie Dei, qui est lux vera, in tenebras, & coecitatem mentis. Ligabuntur tibi manus, & pedes, ne opereris bene, laqueis tuarum affectionum. His enim plenumque stringitur, qui nimis laxus est.

3. *Multi sunt vocati, pauci vero electi.* Ibid. Hoc est, quod te in timore tenere debet, & cum vocationis ingenerare, ut ei studeas satisfacere. Non ideo electus es, quia vocatus; vocari non est tuum, sed Dei gratia, etiam sine prævia tua dispositione. At ut eligaris ad gloriam, de tuo conferre debes. Sequere consilium Apostoli :

stoli : *Satagit, ut per bona opera certam vestram vocationem, & electionem faciatis.* 2. Petri 1.

SABBATHO.

Quæstio de tributo Cæsari pendendo.

1. **M**agister, scimus quia verax es, & viam Dei in veritate doces, & non est tibi cura de aliquo : non enim respicias personam hominum. Matth. 22. Verissima hæc Christi laus est. Utinam &c. tu citra adulationem hanc mereris, qui te Christum sequi profiteris. Esne verrax tibi ipsi ? non mentiris tibi bonum realium, & malum bonum ? Tenesne viam Dei & viam mandatorum, & regularum ? an vadis post vestigia sodalium, & passionum tuarum ? Non est tibi cura de aliquo extra Deum ? non de te ipso ? Non respicias personam hominum ? non huic adularis ? illi te affricas ? illum particulari amore amplecteris ? Quam procul abes à laude Magistri tui malus discipulus !

2. *Quid tibi videtur ? licet censum dare Cæsari, an non ?* Ibid. Quæstio in verbis non mala : sed latet in animis nequitia. Erat enim proponentium consilium, ut eum caperent in sermone. Ideo eos increpat : *Quid me tentatis hypocrite ?* ostendens, quam sibi displiceat dolus. Petit videre numisma : Exhibitetur. Ait illis : *Cujus est imago hac, & superscriptio ?* Cujus es tu imago ? Dei. Sed quam deformis ! Tu eam fecisti imaginem terreni hominis. *Temptare est, ut sicut por-*

portasti imaginem torreni hominis, ita portes & imaginem cœlestis. 1 Cor. 15. Reformate ipsum, donec formetur Christus in te. Gal. 4. & dicere possis : *Vivo ego, jam non ego ; vivit verò in me Christus.* Gal. 2.

3. Reddite ergo quae sunt Cœsaris, Cœsari ; & quae sunt Dei, Deo, Ibid. Cuique suum reddendum. Dei es, quantus quantus es: corpus, anima, sensus, potentiae omnes. Reddisne Deo corpus, & sensus tuos ? uteris eo ad suam gloriam, an ad tua commoda ? Reddis animam cogitando, amando, ac timendo eum ? an affectibus tuis serpis circa creaturas ? Vide quot titulis te Deo debes: Creavit te, redemit te, servavit te, vocavit te, tot beneficiis te cumulavit. Redde & proximo, quod debes, Charitatem. Est imago ejus, cuius tu, ab eodem creatus, eodem sanguine redemptus.

DOM. XXVIII. POST PENT.

De inagno Charitatis mandato.

1. Interrogavit eum unus Legis Doctor: Magister, quod est mandatum magnum; quod Deus præ omnibus requirit. Ait illi Jesus: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, &c. Hoc est maximum, & primum mandatum. Matth. 22. Intelligis? primum: ergo hinc incipiendum est; maximum: ergo hic terminandum est. Amor rex affectuum est, & primus motor, ergo huc omnes movere debet, & ipse rapi, tanquam in suum finem, extra quem nihil

X.

est

est amabile. Habuistinè hoc præceptum tanquam *primum*, & *maximum*? Nihil unquam Deo prætulisti? O utinam! Sit saltem posthac *primum*, & *maximum* amare Deum. Quod probabis, si omnia ad ipsum dirigas; si nullam cordis partem tribuas amori creaturarum; si audebis cum Apostolo difficultatibus insultare,
Quis nos separabit à charitate? Rom. 8.

2. Secundum autem simile est huic: *Diliges proximum tuum sicut te ipsum.* Ibid. Regula amandi proximum est quisque sibi. Nemo se sicutè, nemo non sincerè amat. Nemo sibi vult malum, nè minimum quidem: nemo non sibi vult bona, & inter bona optimum. Debes ergò, (& hoc mandatum magnum est) amare non sicutè proximum; amoliri, quà potes, ab illo malum, curare bonum. At proximus tuus, non est unus, sed omnes. Non debes ergò affectum ita uni affigere, ut aliis subtrahas.

3. In his duobus mandatis universa lex pendet, & Propheta. Ibid. Motivum hīc habes diligendi Deum, & proximum. Observatio Legis absolute tibi est necessaria. Nullam vis transgredi? Ita quidem sperem à cordato homine. Ergò dilige: *Qui diligit, legem implevit.* Rom. 13. Huc ergò cogitationes, huc verba, & opera dirige, ut tota vita tua sit exercitium dilectionis.

F E R I A I I.

Arguuntur Pharisei.

1. *S*uper cathedram Moysi sedebant Scribe, & Pharisei. Omnia que dixerint vobis, servate, & facite. Matth. 12. Etsi non bonus superior, at bonum imperium; parendum est. Etsi malus Doctor, at fana doctrina, servanda est. Sed non insistendum exemplo. Secundum opera vero illorum nolite facere. Nulla ergo est illa tui excusatio: superior ipse, quod fieri jubet, non facit. Ille de se, tu de te rationem reddes. Dicunt enim, & non faciunt. Absit hoc à te. Benedicere non est clavis ad cælum, sed benefacere. Non quid dixeris, quereris; sed quid egeris. Quām turpe est docere virtutem verbo, & facto doctrinam suam improbare.

2. *Omnia verò opera sua faciunt, ut videantur ab hominibus.* Ibid. Alterum, quod in Pharisæis carpit, vitium est, quod æstimari, & laudari quærant ab hominibus: his si placeant, sibi satisfaciunt: Amant primos recubitus, & primas cathedras, & salutationes in foro, ac publicam honoris delationem. Hæc si assequantur, in cælo sunt. Non ita tu, qui vis servus Dei esse. Certum est illud Apostoli: *Si hominibus placerem, servus Christi non essem.* Gal. 1. Non potest Deo non disPLICERE, qui nimium studet hominibus placere. Fac, te impetrâsse, ut placeas: *mercedem recipisti.* Ergo in hunc fumum laborâsti?

3. *Va vobis Scribe, & Pharisei, quia similes*

estis sepulchris dealbatis, que à foris parent hominibus speciosa, intus vero plena sunt ossibus mortuorum, & omni splendore. Ibid. Tertium hoc est vitium, quod arguitur, simulatio sanctitatis. Ubi ficta est virtus, ibi sunt certò vera vitia. Nihil prodest, imo plurimum obest apparere, si non subsit esse. Deus non aspicit, quis appareas, sed quis sis. Talis apud Deum es, qualis in animo, & conscientia. Ab illo pro aeternitate judicaberis, non ab hominibus.

F E R I A III.

Prædictio desolationis.

1. **C**um videritis abominationem desolationis stante in loco sancto excisi templi Hierosolymitani: qui legit, intelligat. Matth. 24. Intellige, quod tu sis templum Dei, quod immineat tibi desolatio per mortem. Dissolvetur enim templum hoc. Intellige, quid agendum anteà, nè pericliteris. Frustra enim tunc voles, cum non poteris. *Qui in Iudea sunt, fugiant ad montes.* Es in populo electo: ut tunc securus sis, nunc fuge ad montem, qui Christus est, ut eum imiteris. *Qui in techo es excelsæ virtutis, non descende ad humilia sæcularium.* S. Hilar. *Qui in agro Christo plantatus es, non revertere unquam tollere tunicam veteris conversationis.* Quam tutus tunc eris, si nunc ista agas!

2. *Vae autem prægnantibus in illis diebus.* Ibid. Supremus ille dies semper instat: forte iste est. *Vae tibi si usque in illum prægnans es.*

Ple-

Plenus bonis desideriis, & non anteà ea pars iñ actum. Quidquid nunc boni concipis, statim pariendum est: quia tunc nos erit tempus. *Ora te autem, us non fiat fuga vestra in hyeme.* Provide, ut non superveniat tibi mors, dum friges in obsequio Dei. *Vel in Sabbatho,* dum ferias agis, & in socordia vivis. Hæc omni tibi hora curanda sunt, quia nulla hora vacat periculo.

3. *Erit enim tunc tribulatio magna, qualis non fuit ab initio mundi:* Ibid. Intellige improvidis, & tepidis, qui distulerunt in illud tempus agere, quo amplius non licet. Torquebitur luctâ supremâ corpus, sed multo magis conscientia. Vivacius tunc intelliges bonum, & malum. Sarcinam tuam majorem reperies, quam unquam existimaveris, &c. Ergo ut tribulationem effugias, nunc age, quod tunc actum voles: nunc cave; quod tune cavisse desiderabis. Mortem de agendis consule, sed & consilium audi.

F E R I A IV.

Vigilandum ad Adventum Domini.

1. **V**igilate, quia nescitis, quâ horâ Dominus vester venturus sit. Matth. 24. Prudentes semper metues, quod certò veniet, nescis quando. Quid si ante paucos annos venisset Dominus, qualem te reperisset? Quid si hoc momento veniret? quid velles fecisse? Quid si scires post horam venturum, quid agebas? Quod agendum statueres, illud age, quia forte veniet.

Ideò occulta est tibi illa hora, ut omnem habeas suspectam.

2. *Beatus ille servus, quem cum venerit Dominus ejus, invenerit sic facientem.* Ibid. Tanti est vigilare, ut à solâ vigilantiâ Dominus pronunciet servum beatum. Vigilanti non irrepit fur, qui parta tollat. Non præterit boni occasio, quam non arripiat. Dic ipse; Ubi Deo attendisti, admisistinè vel levissimam culpam? an uni pravo appetitui cessisti? nonnè omni occasione in bonum usus es? At nonnè hoc ipsum est esse beatum, ita vivere, ut maculâ careas? *Beatus vir qui inventus est sine macula.* Eccl. 31.

3. *Si autem dixerit malus servus ille.* Ibid. Bono ac vigilanti servo malum oppone; qui dicit in corde suo: *Moram facit Dominus meus venire:* qui in tempore suo cogitat, adhuc superesse tempus, quo ferventer agat. O miser! *Veniet Dominus illius in die, quā non sperat.* Quis tunc ejus timor? quæ trepidatio? Quid si percutiat conservos suos, indulgendo appetitui irascibili? Quid si manducet, & bibat laxando frænum concupiscibili? Credo, non velles talis deprehendi. Ergò esto paratus. At nunquam eris satis paratus, nisi sis semper paratus.

F E R I A V.

Parabola decem Virginum.

1. **S**imile est regnum cœlorum decem Virginibus, que accipientes lampades suas, exierunt

runt obviam sponso, & sponsa. Matth. 25. Et hæc parabola ad vigilantiam monet. Omnes fuerunt virgines, omnes acceperunt lampades, omnes exierunt obviam, omnes moram faciente sponso dormitaverunt. Et tamen quinque erant fatua, quinque prudentes. Sed non omnes sumperunt oleum secum. Ideo illæ prudentes, quæ sumperunt oleum in vasis suis. Fides, lampas est, sed non sufficit. Imprudens es, si non etiam oleum charitatis accipis, & ea media, quæ te coram sponso Deo securum reddant; ne lampas extinguitur: *nam fides sine operibus mortua est.* Jacobi 2.

2. Media autem nocte clamor factus est: *Ecce sponsus venit.* Ibid. Venit, cum minime cogitamus, Dominus. Tunc surrexerunt omnes Virgines, & ornaverunt lampades suas. Quæ omnium sollicitudo? quia coram sponso comparendum erat. Tunc fatuæ errorem suumviderunt, quod oleum deficeret bonorum operum. Sed serum nimis est tunc velle incipere, cum definendum est. *Fatua autem sapientibus dixerunt: date nobis de oleo vestro;* sed frustra, aliena opera tibi non oderunt, ubi retribuitur unicuique secundum opera sua. Putas, non doluisse fatuas; solatio plena fuisse prudentes? In quarum forte desideras esse, eorum sollicitudinem assume.

3. *Et quæ parate erant, intraverunt cum eo ad nuprias:* Ibid. non quæ primum ibant ad vendentes, seu quæ differunt se parare. Periculum salutis subit, qui differt media. Præstisſe

oportet antea, quæ sunt salutis, non tunc velle.
Novissime veniunt reliqua dicentes: Domine, Domine, aperi nobis. Sed pulchra verba nihil juvant, ubi pensantur opera. Non prodest tunc verbis profiteri Dominum, quem in vita factis negaveris. Ergo nunc, dum sunt dies salutis, dum tempus acceptabile, insistendum est bono. Adhuc enim porta patet. *At ille respondens ait: Amen dico vobis, nescio vos.* Hoc fulmen olim time, si nunc Deum non noscas, & secundum quod cognoveris, ei servias.

F E R I A V L

Parabola de talentis.

1. **H**omo peregre proficisciens vocavit servos suos, & tradidit illis bona sua. Matth. 25. Etiam hæc parabola præparationem suadet. Dedit uni quinque, alteri duo, tertio unum talentum: *Unicuique secundum propriam virtutem.* Cogita, quæ accepisti à Deo talenta corporis, animæ, naturæ, gratiæ. Non tua res sunt, sed Dei. Parum tibi vidēris accepisse? Deus ad tuam virtutem mensuram. De paucō rationem reddes. Plus accepisse tibi damnatio fuisset. Quo fine tibi data sunt? ut negotieris: *Negotiātūm dum venio.* Luc. 19. Perit Domino lucrum, quod tu non facis. Non potes ergo aliter uti, quam Deus velit: & tamen fecisti. Quid faceres servo, qui pecunia tua ad sua comoda, & voluptates uteretur? vide annon tu sis talis.

2. Post

2. Post multum vero temporis venit Dominus servorum illorum, & posuit cum eis rationem. Ibid. Eam & tecum inibit; forte non post multum temporis. *Et accedens, qui quinque talenta acceperat, obtulit alia quinque: similiter, qui duos alia duo.* Lucrum fecerunt ad proportionem talenti. Uterque vocatur *servus bonus, & fidelis.* Uterque invitatur *in gaudium Domini sui.* Non prævalet ergo apud Deum, qui plus accepit. Deus enim usum talentorum, & gratiarum spectat, non cumulum. Non fuisset vocatus bonus, & fidelis, qui quinque acceperat, si tantum duo lucratus fuisset. Ita Deus nullam gratiam vult esse vacuam. Ergo assidue tibi curandum est, ut nullam gratiam in vacuum recipias. Hic vero esto vigilans.

3. *Qui unum talentum acceperat, ait: Domine scio, quia homo durus es: & timens abii, & abscondi talentum tuum in terra: Ecce habes, quod tuum est.* Ibid. Non perdidit talentum, sed servavit. Cur ergo reprehenditur? *Serve male, & piger.* Quia non est negotiatus, non fecit lucrum, quod Dominus requirebat. Unicum ergo talentum neglectum ita castigat Deus? Quid respondebis, qui tot millia defodisti in terram, gratiis tibi ad lucrum cœlestium concessis, ad terrena, ad sensus commoda, abutendo? Ergo nunc tandem ita rebus tuis invigila, & audire merearis: *Euge serve bone, & filios, intra in gaudium Domini sui.*

S A B B A T H O.

De extremo Iudicio.

1. **C**um venerit filius hominis in Majestate sua, & omnes Angelicū cum eo: tunc sedebit super sedem Majestatis sue. Matth. 25. En judicem, illum, quem habuisti hactenus adūcātū apud Patrem: Illum, in quem confixerunt peccatores: illum, quem contempsti. Et congregabuntur ante eum omnes gentes. En judicandorum multitudinem, in qua & tu eris. Et stātuet oves à dextris suis; bōdos autem à sinistris. En diversam judicandorum conditionem. Quis in his pavor, & trepidatio? Quod in illis animi solatium, & gaudium? Et qui erunt à dextris? Oves: quae dūctum, & vocem Pastoris sunt secutæ. Et qui à sinistris? Hædi. qui concupiscentiis suis servierunt. O Deus! quantumcumque vis pone me hic à sinistris, ut ibi collocer ad dexteram.

2. *Tunc dicet his, qui à dextris erunt: Venite benedicti Patris mei, possidete paratum vobis regnum.* Ibid. Priùs bonos ad præmium vocat, quam reprobos damnet: quia paratiō est semper ad benefaciendum. S. Chrysost. in Imperf. Hoc enim secundum naturam agit: poenas invitus infligit. Quam suavis accidet hæc justis sententia? Desideras & tu illam audire? Operibus impetrabis. Hæc allegat Judex: *Esurivi. dedistis mihi manducare, &c.* sine his in vanum speras. Ergo quod potest manus tua, instanter

ter operare. Nec parva neglige : quia nihil est tam parvum , quod vestitum charitate in Deum, ibi non evadat regno æterno dignum.

3. *Tunc dicet his, qui à sinistris erunt : Discedite.* Ibid. O quale tonitru in auribus reorum ! *A me.* Quale fulmen ! Deo in æternum carere. *Maledicti.* Qualis dolor , Deo in æternum exosso esse ! *In ignem eternum !* Qualis desperatio, in æternum poena sensus torqueri ! *Qui paratus est diabolo à me, à te autem tibi.* Qualis cruciatus, æternum cum dæmonibus habitare ! Et quæ tam horrendæ sententiæ causa ? *Esurivi, &c. non dedistis mihi manducare, &c.* Opera non præstitistis , quæ exigebam ; egistis, quæ vetabam. O Deus ! *hic ure, hic seca, modo in æternum parcas.* O æternitas ! æternitas ! quam amara est memoria tua !

F I N. I S.

A D M A I O R E M D E
G L Q R I A M.

A P.

APPROBATIO.

Ego FRANCISCUS PIZZONI,
Societatis Iesu per Provinciam Au-
striae Praepositus Provincialis, facta mihi
potestate ab admodum R. P. N. IOAN-
NE PAULO OLIVA Praeposito Gene-
rali, facultatem concedo, ut *Vita, & Do-
ctrina Christi*, à P. NICOLAO AVAN-
CINO Societatis nostrae Sacerdote, *in sin-
gulos totius anni dies ad meditandum disposita*,
& ab aliquot ejusdem Societatis Patribus
ad id depuratis revisa, & approbata, ty-
pis mandetur. In cuius rei fidem has litte-
ras in manu mea subscriptas, & officii sigil-
lo munita dedi. Viennæ Austriæ 7. Ianua-
rii, Anno 1665.

(L. S.)

Franciscus Pizzoni, m.p.

Digitized by Google

Digitized by Google

